

The Twitter logo is displayed in a blue, rounded font with a white outline, set within a white speech bubble with a black border. The speech bubble has a tail pointing towards the bottom left.

twitter

**Sociaal netwerk als
journalistiek medium**

A stylized black bird logo is centered on the page, with a large, light gray shadow of the same bird behind it. The bird is facing left and has its wings slightly spread.

Bijlagen

**Master thesis Media & Journalistiek
Erasmus Universiteit Rotterdam
Student: Daphne Jacobson, 279492
Email: daphnejacobson@gmail.com
Begeleider: Chris Aalberts
Tweede lezer: Erik Hitters
Datum: 14 augustus**

Inhoudsopgave

Transcript interview 1	1
Transcript interview 2	12
Transcript interview 3	21
Transcript interview 4	31
Transcript interview 5	40
Transcript interview 6	46
Transcript interview 7	56
Transcript interview 8	65
Transcript interview 9	76
Transcript interview 10	83
Transcript interview 11	91
Transcript interview 12	98
Transcript Interview 13	106
Transcript interview 14	111
Transcript interview 15	117
Transcript interview 16	124

Transcript interview 1

Interviewer (I): Daphne Jacobson

Respondent (R): Nicole Carlier, redacteur bij NRC Next, Revu, Vrij Nederland, Viva

Leeftijd: 27 jaar

Datum: 16 maart 2009

Locatie: Lungo, Rotterdam

Tijd: 10.30u

I: Kan je eerst even iets vertellen over je achtergrond? Over je werk, over je opleidingsachtergrond?

R: Nou ik heb eerst HBO Communication, Advertising & Design Management gedaan op Inholland. Dat is ehm, ja dat is natuurlijk gewoon een HBO-opleiding. Toen dacht ik van: 'nee ik wil wat meer met', haha dit 's echt onwijs raar, echt heel raar maar ik dacht: 'ik wil wel echt wat meer gaan doen met media en journalistiek'. Dat dacht ik na die opleiding, dus toen ben ik Media en Journalistiek gaan doen op de Erasmus Universiteit. Alleen daarna, een beetje halverwege de studie, toen bedacht ik van: 'ja dit is allemaal wel heel leuk theoretisch enzo', maar ik wilde gewoon echt zelf journalist worden en gewoon gaan schrijven en verhalen, op zoek naar verhalen die dan ergens in de media zouden komen. Dus ja, toen bedacht ik al van: 'deze opleiding is niet helemaal toereikend' en toen ben ik dus al tijdens mijn opleiding een beetje begonnen met freelance journalist zijn voor Erasmus Magazine en, oh ik heb toen stage gelopen bij NL10, dat gratis stadsmagazine.

I: Ja.

R: In ehm, dat deed ik in het schakeljaar. Toen dacht ik van: 'ja ik vind dit toch wel heel grappig om op een redactie te werken en om mensen op straat te interviewen enzo', en voor DIMI, nog een ander jongerenblad, daar ging ik dus gewoon voor schrijven. Toen begon ik al een beetje in de praktijk en toen bedacht ik, oh ja toen heb ik geprobeerd om een stage te krijgen bij NRC Next, maar dat kon toen niet omdat ik daar te weinig ervaring voor had. En dat gesprek, ik had daar een heel leuk gesprek met iemand en die zei toen van: 'wil je niet PDOJ doen, de post doctorale opleiding voor journalistiek', want NRC sponsort die opleiding.

I: Ja, ja..

R: Toen zei hij van: 'op die manier kan je misschien wel bij ons binnenkomen'. Dus toen dacht ik: 'oké dan ga ik dat doen. Niet alleen door die man hoor maar ik had er al vaker over nagedacht en PDOJ dat is heel duur, maar dat begint pas in januari en ik was natuurlijk in de zomer klaar met m'n master dus toen ben ik, ja toen dacht ik: 'ja ik kan dan nu gaan werken, maar dan ga ik werken en dan moet ik alweer weg'.

I: Ja.

R: Ik had ook geen zin in een slechte bijbaan van een paar maanden dus toen heb ik geprobeerd om een stage bij Vrij Nederland te krijgen en dat lukte toen. En toen heb ik vier maanden bij de VN stage gelopen en toen begon ik aan de PDOJ.

I: En die duurde een jaar?

R: Die duurt acht maanden.

I: En ben je vervolgens meteen gaan werken?

R: Ja, dat was helemaal eind augustus toen die studie klaar was en toen ben ik daarna meteen voor mezelf gaan schrijven.

I: En wat doe je nu allemaal?

R: Ja ik schrijf voor NRC Next dus af en toe nog steeds verhalen, omdat ik daar m'n stage gedaan heb en ook voor Vrij Nederland. Tenminste, ik heb daar nog niet voor gepubliceerd maar er staan wat verhalen klaar die ik zou kunnen gaan schrijven en voor de Revu en sinds een maand ben ik ook freelancer, maar wel vast, voor Viva.nl. En dat ga ik anderhalve dag in de week doen.

I: Oké, en is dat ook op de redactie?

R: Ja dat is ook op de redactie en een halve dag mag ik zelf verzinnen waar ik werk, dus dan zit ik thuis. En ik doe ook redactieklassen. Dus dat is tekstbewerking van, dan krijg je een, dan krijg je een officieel document bijvoorbeeld een jaarverslag.

I: Ja.

R: En dan moet je ervoor zorgen dat die tekst nog wat sneller leesbaar wordt, en dan ga je dat helemaal nalopen en..

I: Oh ja redigeren?

R: Ja..

I: Oké, en waarom heb je helemaal in het begin gekozen voor de journalistiek?

R: Ehm, ja, ik hou heel erg van schrijven. Dat zit er sowieso heel lang al in en ik vind schrijven dus gewoon heel leuk en ik vind het ook, ik ben heel nieuwsgierig, dus ik ben altijd op zoek naar nieuwe dingen zeg maar. Van zit hier iets, dat je iemand iets hoort vertellen en dat je denkt van: 'oh dat is eigenlijk wel nieuws wat jij daar zegt'. Dat is eigenlijk best wel idealistisch, maar dan lijkt het me ook nog wel leuk dat ik met mijn verhalen mensen zou kunnen helpen of hun leven iets leuker zou kunnen maken. Dat kan natuurlijk al heel klein al als je mensen bijvoorbeeld vertelt van ehm, nou ja als je mensen bijvoorbeeld vertelt van het fenomeen 'Open Coffees', dat die mensen daardoor in contact komen met nieuwe opdrachtgevers en daardoor ... Dat is dus hoe ik ze kan helpen, maar aan de andere kant... Op een gegeven moment zou ik ook wel echt grotere verhalen willen schrijven waarbij ik misstanden aan de kaart kan brengen.

I: Ja..

R: Grote dingen, maar daar ben ik nu nog niet.

I: Wil je dat dan internationaal of nationaal?

R: Nou ja, nu, de komende jaren in ieder geval, ik ben helemaal niet zo heel erg gericht op het buitenland. Mijn Engels is op zich goed, maar Nederlands is gewoon mijn moedertaal en ik kan in geen enkele taal zo goed schrijven als ik het Nederlands..

I: Ja, ja..

R: Maar dan zou je natuurlijk in het buitenland kunnen zitten en dan toch Nederlandse verhalen kunnen schrijven, maar nee, ik ben dan toch veel meer op Nederland gericht.

I: Ja.. Kan je nog iets vertellen over die 'Open Coffees'?

R: Ehm ja, dat was via Twitter dat ik daar vanaf wist, waar mensen dan tegen elkaar zeggen van: 'komende woensdag is er weer een Open Coffee', en dan had iedereen het erover dat ze daar naartoe gingen en ik dacht daar eigenlijk nooit zo heel veel van. Ik heb eigenlijk nooit gedacht van: 'laat ik daar zelf eens naartoe gaan'. Maar op een gegeven moment dacht ik wel van: 'ja het is misschien wel een onderwerp', want je hebt nu natuurlijk wel dat steeds meer mensen voor zichzelf gaan beginnen, want je hebt nu al die zzp'ers in opkomst. Omdat veel meer mensen het leuker vinden om voor zichzelf te werken dan voor een baas en dan heb je zo'n, zo'n manier van netwerken. Dat is daar natuurlijk wel heel handig voor want het is onwijs informeel en heel laagdrempelig. Nou dat is wel een nieuw, of ja een nieuw soort trend ofzo. Toen heb ik een mailtje gestuurd, ik had toen daarvoor al eens een keer iets geschreven voor de Revu maar toen heb ik

gestuurd naar hen van: ehm 'vind je het leuk om daar een verhaal over te hebben', en nou dat vond hij toen en dan ga je het schrijven.

I: Oké, dan nu even over de journalistiek in het algemeen. Wat is volgens jou een goede journalist?

R: Oh, nou iemand waarvan z'n eigen mening er niet toe doet. Je mag het verhaal natuurlijk wel een beetje..kijk je mag in een verhaal, af en toe, als journalist dan, wel eens vraagtekens zetten bij iets, dan is dat niet raar ofzo, want het is in principe natuurlijk gewoon jouw mening, maar ik vind objectiviteit wel één van de belangrijkste dingen van een journalist. En ook dat je je, dat je eigenlijk als een soort vlieg aan de muur iets bekijkt..

I: Ja..

R: Dus heel erg vanaf de zijkant kijk je naar de mensen die je aan het beschrijven bent, of naar het fenomeen, maar het is heel erg bescheiden eigenlijk want jij doet er eigenlijk helemaal niet toe en je vertelt alleen maar hoe het gaat, en sowieso natuurlijk dat iemand zich aan de criteria houdt. Van hoor en wederhoor en meerdere bronnen gebruiken en ja, een goede journalist vind ik ook iemand die nieuws kan vinden uit plekken waar anderen het niet kunnen vinden.

I: Merk je dat ook in jouw werkomgeving, dat mensen dat op die manier hanteren?

R: Ehm, ja wat bedoel je met werkomgeving?

I: De journalisten om jou heen, op jouw werk.

R: Ehm, bij Viva waar ik werk, daar is het natuurlijk heel anders.

I: Waarom?

R: Dat zijn geen journalisten, dat is toch weer anders, dat zijn tijdschriftmakers, en dat bloggen wat ik daar doe op hun site, dat hoeft dus niet allemaal zo op feiten gebaseerd te zijn als dat ik gewend ben.

I: Daar mag je veel meer je mening geven?

R: Daar mag veel meer je mening in, daar moet zelfs veel meer je mening in omdat jouw mening, dat is zeg maar leuk om te lezen voor de bezoeker van de site. En ik moet daar nog wel een beetje aan wennen dat ik gewoon zomaar wat kan vertellen zonder te kijken of het wel op waarheid gebaseerd is en zonder te checken of het wel klopt.

I: Ja..

R: Dat vind ik wel jammer en nou ja, dus het is eigenlijk helemaal geen journalistiek maar het verdient natuurlijk wel.

I: En wat is jouw visie op de rol van nieuwe media in de journalistiek?

R: Ja voor mij gaat het wel heel erg samen die nieuwe media en journalistiek. Want sowieso als ik een stuk geschreven heb dan mail ik het naar iemand toe, je hoeft dus ook helemaal niet in contact te komen met de krant of met degene waar je een afspraak mee hebt omdat je alles regelt via internet of via de telefoon. En ja ik gebruik natuurlijk ook, ik google veel om informatie te zoeken. Ja en op Twitter vind ik ook vaak onderwerpen, dan zie ik iets, een link naar een of andere site en dan denk ik: 'ja dat is eigenlijk wel leuk om daar een verhaaltje over te schrijven', dus ik haal er ook gewoon werk uit.

I: Ja, en bijvoorbeeld burgerjournalisten die ineens ook met blogs komen enzo en zelf voor journalist gaan spelen, zit je dat in de weg?

R: Nee hoor, nee, nee, nee dat zit niet in de weg. Maar je merkt er ook niks van. Journalistiek is toch echt een vak en dat merk je ook wel op krantenredacties en op magazineredacties.

I: Ja..

R: Het is niet zo dat iedereen dat zomaar kan en ook niet als je dan ergens nieuws meemaakt of ergens bij

bent, dan kan ook niet iedereen daar zomaar goed verslag over doen. Dus soms, ja die burgerjournalisten hebben soms wel goede foto's enzo, maar heel veel meer dan dat is het meestal niet.

I: Ja, welke nieuwe media gebruik jij in je werk?

R: Nou Twitter dan dus, en LinkedIn, en Flickr ook wel, die foto's van Flickr gebruik ik ook wel voor bij een blog bijvoorbeeld. Nou ja m'n weblog gebruik ik niet voor mijn werk.

I: Dus dat is privé?

R: Ja dat zijn echt zomaar...

I: Waarom zet je dat in dat weblog?

R: Ja dat is echt gewoon voor mezelf, als een dagboek zeg maar..

I: Ja ja..

R: Dat is gewoon omdat ik dat schrijven, omdat ik gewoon heel graag schrijf. En ik moet gewoon af en toe m'n ei kwijt, maar geef anders nog is een voorbeeld van een nieuwe media ding?

I: Nou wat je zelf net al vertelde, maar misschien nog Hyves ofzo?

R: Nee Hyves niet..

I: Hyves niet. Oké en kun je nog zeggen hoe vaak je de andere toepassingen ongeveer per dag gebruikt?

R: Ehm nou LinkedIn, daar heb ik eigenlijk nog nooit iets aan gehad, maar ik heb daar alleen maar een netwerk en daar zit ik ongeveer een keer per week op. Daar is nog nooit een opdracht uit voortgekomen, dat iemand mij vindt ofzo via LinkedIn..

I: Is dat wel de reden dat jij je daarop hebt geregistreerd?

R: Ja ik dacht: 'ik ga daar gewoon in contact komen met al die mensen die ik ken van het NRC en Vrij Nederland en dan onthouden ze mij dat ik daar ben', en dat ze dan soms denken van: 'wie zullen we is vragen' en dat ze dan soms aan mij denken.

I: Ja, en welke toepassing gebruik je dan het meest?

R: Wel Twitter, ja wel dagelijks.

I: En hoe lang gebruik je dat nou eigenlijk?

R: Ehm bijna twee jaar.

I: En LinkedIn?

R: Dat is denk ik, nou ik zit er denk ik een jaar op maar sinds een half jaar heb ik er eigenlijk, nee ik denk dat ik er eigenlijk iets van negen maanden op zit.

I: Ja, en je blog?

R: M'n blog heb ik bijna drie jaar..

I: Oké, en wat doe je met deze toepassingen, want je zit het meest op Twitter..

R: Ja dat is verschillend, want LinkedIn, dat gebruik ik alleen maar om mensen in het mediawereldje, om die toe te voegen en verder doe ik daar niks mee.

I: Puur voor de contacten?

R: Ja, puur om contacten te behouden en wie weet kan ik het ooit nog een keer toepassen. Ja Hyves heb ik niet en mijn blog is dus puur om het schrijven een beetje te oefenen en om verschillende schrijfstijlen uit te proberen, en om dingen die ik graag wil, waar ik graag over wil schrijven maar waar ik geen medium voor heb, die ik eigenlijk nergens kwijt kan, die kan ik dan daar op zetten. En Twitter ja, dat gebruik ik op verschillende manieren. Het is ehm, ja ik noem het ook weleens een koffiezetautomat. Omdat als je ergens werkt in een pand, daar heb je natuurlijk de koffieautomaat waar mensen bij elkaar komen, en dan klets je heel even, dan vraag je heel even van: 'hoe gaat het met jou' en 'ja ik ben nog steeds bezig met een of

ander kloterig stuk', en nou ja, dan heb je heel even een soort sociale interactie waardoor je even van je werk kan ontspannen en waardoor de druk er even af kan. En dat is eigenlijk ook een beetje waar ik Twitter voor heb. En wat ik net al zei, als ik zie waar mensen over praten, soms geeft iemand een link naar een of andere leuke website en dan kan ik daar dus een verhaal over maken.

I: Maar als we Twitter nu nog even buiten beschouwing laten in hoeverre zie je dan interactiviteit op bijvoorbeeld LinkedIn en op Flickr en in je blog?

R: Ja, Flickr trouwens ook ja, maar Flickr is ook alleen maar privé. Ik heb daar dan foto's staan maar dat is, daar heb ik nog nooit geld mee verdiend en dat is ook, dat zijn eigen personal kiekjes, maar dat is wel heel interactief want ik stop die foto's soms ook wel in groepen. Als ik foto's van Rotterdam maak dan stop ik het in een Rotterdamgroep en dan gaan mensen reageren en ik reageer ook op andermans foto's.

I: Reageer je altijd?

R: Nou ik reageer, altijd,..?

I: Nee, nou als mensen op jou reageren reageer jij dan weer terug?

R: Nee niet altijd, nee, nee en bij Viva ook niet altijd hoor. Daar wordt ook gereageerd op die blogs en het is dan wel de bedoeling dat als iemand reageert dat ik daar dan weer op reageer, maar dat doe ik ook niet altijd en soms is die opmerking ook niet echt iets om op te reageren.

I: Ja, ja. En voordat je Twitter gebruikte, wat verwachtte er toen van?

R: Ehm ja, ik vond het eerst natuurlijk helemaal doelloos, altijd als je iets nieuws hebt vind je het eerst een beetje stom of eng enzo en ik zag niet, ja ik zag niet hoe je er meer aan kon hebben dan dat je koffie ging drinken en dat je zag dat anderen dat deden, dus ik was best wel sceptisch.

I: Waarom ben je het eigenlijk gaan gebruiken?

R: Ja, op een gegeven moment waren er meerdere mensen die tegen mij zeiden van: 'waarom gebruik jij Twitter eigenlijk niet'. En ik was eerst nog zo van: 'ja dag, nee dat, daar ga ik niet aan beginnen'. En toen op een gegeven moment was er weer iemand die dat tegen me zei, en toen dacht ik: 'nou misschien moet ik dan toch maar een keer gaan kijken hoe het werkt'. En dat waren wel mensen die ik heel serieus neem die dat tegen me zeiden dus.

I: Wat voor mensen waren dat dan?

R: Ehm ja, dat waren ook journalisten en de dingen die zij leuk vinden vind ik meestal ook leuk en andersom, dus dat was wel belangrijk. En toen ben ik toch maar eens gaan zien wat dat dan was op Twitter.

I: En bleek je verwachting wel of niet te kloppen?

R: Nou dat is alweer lang geleden eigenlijk, het was natuurlijk soms wel zo dat het af en toe heel erg ging over wat iemand aan het drinken was, dus redelijk onbelangrijk. Maar ik merkte dat ik dat al heel snel niet meer zo heel erg storend vond, en op een gegeven moment dacht ik: 'ja, dat is ook wel gezellig'. En op een gegeven moment viel mij op dat die interactie op Twitter, dat mensen naar elkaar wat zeggen, ik merkte dat ik dat al heel snel, dat dat wel leuk was. En het werkt bijna een soort verslavend, want als je iets zegt, dat je dan op een gegeven moment gaat zitten wachten tot iemand daarop gaat reageren.

I: En wordt er in het algemeen veel gereageerd op wat je zegt?

R: Ehm ja er wordt op ongeveer de helft van de dingen die ik zeg gereageerd. Ja soms dan zegt niemand wat en dan zeg ik weer iets en dan wordt daar op gereageerd. Het ligt een beetje aan wat ik zeg.

I: En kan je aangeven hoe vaak per dag je het ongeveer gebruikt?

R: Nou elke dag, en dan sommige dagen, nou zeg maar van één tot twintig tweets, zoiets. En ik heb af en toe wel eens pauzes ingelast. Dat ik even niet wil Twitteren.

I: Om welke reden dan?

R: Nou omdat het te afleidend is. Ik sta heel de dag bij het koffiezetapparaat zeg maar, en soms moet ik nog wat doen. En ik vind dat heel moeilijk, en ja dat was vooral toen ik thuis werkte en nog niet op kantoor zat, en omdat ik dan ook niet een heel strakke deadline had. Ja, ik had wel een deadline maar pas aan het eind van de week ofzo. En als je dan op Twitter gaat dan kan ik me sowieso niet meer zo goed concentreren want dan hoor je weer eens een gesprekje, of nou ja leest, en daar ga ik dan allemaal in mee en man, dan zat ik soms echt, dan was de dag klaar en dan ging ik bellen met vrienden van: 'ja hoe was je dag', en dan had ik eigenlijk alleen maar zitten twitteren die dag. Ik ging me echt een beetje slecht voelen qua nou, alsof ik niets deed. Ik heb ook weleens getwinderd..

I: Getwinderd?

R: Haha, maar ik hou dat niet zo heel erg goed vol haha.

I: Dat betekent minder twitteren?

R: Ja, twinderen. Maar dat werkte wel en ik merkte dan ook wel dat ik veel minder ging twitteren, en dan ging ik opeens veel meer dingen lezen. Geen boeken, maar kranten en tijdschriften en websites. Alleen, ik hield het niet zo lang vol, ik miste het gewoon te erg.

I: Haha als een soort vriend.

R: Ja, ja, ja want sommige mensen ken ik natuurlijk al drie jaar ofzo en dat zijn echt gewoon vrienden. Met een vaste groep spreken we ook echt gewoon in het echte leven af, dat zijn toch ook echt gewoon vrienden. Bijvoorbeeld Sheila, ja via haar ben ik ook bij Viva terecht gekomen, en Corrie en Gijsbrecht en.. dat is een groep waar we afgelopen zomer mee zijn gaan hardlopen in Parijs. En we hebben wel eens vorig jaar lente, toen zijn we gaan picknicken met een hele grote groep en een paar zondagen geleden zijn we met dertig vrouwen gaan high-tea'en.

I: En die kende je allemaal via Twitter?

R: Ja, dat gaat alleen maar allemaal via Twitter. Dus dat wordt georganiseerd op Twitter, door twitteraars, en dat wordt naar elkaar gecommuniceerd via Twitter, via DM's dan meestal en dan ehm, ja het is dus niet meer alleen maar, het zijn geen wildvreemden.

I: En wat zijn dat voor mensen, zijn dat mensen uit jouw vakgebied?

R: Veel wel ja, veel journalisten, of mensen die iets in de creatieve industrie doen. Dus ja, wat doen ze dan, bijvoorbeeld een fotograaf of een meisje die werkt dan voor, dat bestaat dan nu niet meer maar die werkte voor Fabchannel..

I: Ja.

R: Veel nieuwe media en journalisten.

I: Merk je in het algemeen ook dat die er veel op zitten, op Twitter?

R: Ja, het zijn wel veel van wat ik net zei, veel zelfstandige ondernemers, maar toch wel heel veel met internet. Als ze dan zelfstandig ondernemer zijn dan zijn ze dat dus op internetgebied vaak, of ze maken bijvoorbeeld applicaties voor de iPhone ofzo, wat dus best wel weer een beetje digitaal-achtig is. Ze zijn vaak een beetje, ja ik noem het vaak geeks maar, een geek is weer iets anders dan een nerd. Het zijn vaak mensen die van nieuwe dingen houden en van veranderingen. Maar ik vind het eigenlijk wel fijn want er zitten weinig van die huisvrouwen op Twitter, daar ben ik wel blij mee. Van die vrouwen die, ja dat klinkt eigenlijk heel gemeen, maar van die vrouwen die hadden dan wel allemaal een weblog en dan gingen ze vertellen over de poes en over de kindjes enzo, maar ik ben echt blij dat dat soort dames niet op Twitter zitten en in ieder geval niet zoveel. En al zouden die er op zitten dan zou ik er geen last van hebben want

dan zou ik ze niet volgen.

I: En om welke reden zou je ze dan niet volgen?

R: Omdat ik ze gewoon niet interessant vind. Ja, ik ben daar toch wel een beetje pragmatisch in dat ik alleen maar mensen volg waarvan ik denk: 'daar kan ik nog wel iets aan hebben of wat zij vertellen is ook voor mij interessant'. Ik heb geen kinderen dus ik hoef ook niet te lezen over iemands kinderen.

I: Maar als nieuwe mensen jou gaan volgen kijk je dan eerst bewust van wat soort mensen dat zijn voordat je ze terugvolgt of ga je ze direct volgen?

R: Ja, nou tegenwoordig volg ik bijna nooit meer iemand terug. Ik heb een beetje een verzadiging nu, en ik volg nu iets van 180 mensen, en ik vind het eigenlijk wel best zo. Ik wil Twitter niet echt heel veel meer gaan uitbreiden, eigenlijk juist minderen in hoeveel ik het gebruik. Dus ik voeg eigenlijk alleen maar iemand toe als ik die echt heel leuk vind, of als het bijvoorbeeld een hoofdredacteur is van een of andere krant, dan is het natuurlijk stom als ik dat niet doe.

I: Volg je dan ook bekende mensen die geen journalist zijn?

R: Ja ik volg een paar, ja die zitten daar ook op een paar bekenden bijvoorbeeld Dave Matthews, nou dat is echt puur muzikaal maar die Twittert nooit echt iets nuttigs en bijvoorbeeld Ronald Giphart en ik volg Erykah Badu.

I: Doen die er veel mee?

R: Nee niet zoveel, nee, maar dat is dan meer omdat het leuk is om zo close te zijn met een bekend iemand. Maar ik volg eigenlijk heel weinig, bijvoorbeeld Jonathan Ross zit er ook op en Demi Moore. Maar ik volg eigenlijk bijna alleen maar Nederlanders, ja mijn wereld is toch eigenlijk best wel klein. Ik beperk me toch het meest tot Nederland bedenk ik nu. Ik vind dat niet zo heel erg interessant wat zij, nou ja Dave Matthews die is ook..nee.

I: Dat is een uitzondering?

R: Ja, dat is een uitzondering.

I: En jij twittert vanaf je iPhone of niet?

R: Ja, sinds kort, ik heb nu ongeveer drie weken een iPhone en daarvoor deed ik het altijd als ik achter een computer zat.

I: En merk je een verschil qua hoeveel je dan twittert?

R: Mmm, nou nee, ik ben niet meer gaan twitteren maar dat komt omdat ik sinds eind vorig jaar dacht: 'ik moet nu echt gaan minderen'.

I: Ja.

R: Dat is een van de redenen waarom ik een tijd geen iPhone heb genomen omdat ik bang was dat ik dan veel meer zou gaan twitteren. Maar het valt wel mee. Het is wel zo dat ik, ook nu ik natuurlijk nu naar Amsterdam ga, dan zit ik natuurlijk een uur in de trein en ik had me echt voorgenomen om dat eerder goed te gebruiken door op de heenweg de krant te lezen en op de terugweg een boek te lezen, en ik merkte wel, vooral als ik een beetje moe ben dat ik dan maar heel even op Twitter ga kijken of ehh, dus dat ik dan niet selectief dat boek of die krant ga lezen. Maar ik kan het wel redelijk doseren en ik ben niet onwijs veel meer gaan twitteren.

I: Dus het maakt niet uit via welk medium?

R: Nee, ik heb het idee dat ik het nu wat beter kan controleren, want het is er zegmaar altijd, niet alleen maar als ik achter de computer zit. Dan lijkt het wel alsof ik er meer controle over heb, een raar psychologisch iets.

I: En plaats je ook vaak foto's op Twitter? Of linkjes, filmpjes?

R: Mmm ja redelijk, maar dat is wel wat meer geworden sinds de iPhone omdat je dan met Mobypicture onwijs makkelijk een foto kan doen. Dus foto's wel, drie of vier per week en vaak links, als ik een leuke site zie, of als ik iets opvallends zie dan plaats ik dat wel. Ik denk dat ik dat ehm, van de tien, zeg dat ik tien tweets op een dag doe, dan zijn er ongeveer één of twee een link naar iets.

I: En wat voor links plaats je dan zoal?

R: Hmm ik heb gister een link geplaatst naar een hele mooie website, een hele mooie fotosite. Daar stonden echt waanzinnig mooie foto's op. En ik plaats ook wel links naar muziek, dan plaats ik een link naar Youtube, naar één of ander nummer van een band. Want dan zit ik die muziek zelf te luisteren en dan denk ik: 'ach dat moet ik echt tegen meer mensen zeggen'. Dan wil ik dat even laten horen en dan zoek ik het op in Youtube en dan...

I: Maar dat heeft verder niks met werk te maken?

R: Nee helemaal niks, dat is puur voor de gezelligheid. En ik plaats ook nog wel links naar mijn weblog, en naar Flickr dan, of naar de NRC, als ik daar iets opvallends zie.. ook naar nieuws dan, als ik iets opvallends lees dan plaats ik daar een link naartoe. Maar het linken is eigenlijk, voor 70% zijn dat gezellige linkjes zeg maar..

I: Oké..ja..

R: Geen heel extreme informatieve..

I: Oké, en welke informatie haal jij in het algemeen van Twitter?

R: Mmm, nou vooral nieuws. Sowieso volg ik natuurlijk Volkskrant tweets, en Breaking News On en daardoor hoef ik dus eigenlijk nooit meer, ik hoef dus nooit meer op een website nieuws te lezen. Op Nu.nl bijvoorbeeld omdat ik het al in Twitter lees, en bijvoorbeeld Teletekst ofzo.

I: Maar komt er dan op Twitter evenveel naar voren, of ben je dan niet bang dat je iets mist?

R: Ja eigenlijk wel, ehm maar ik lees natuurlijk ook wel de kranten en ik kijk ook wel op websites, maar minder dan dat ik vroeger deed en volgens mij mis ik niet heel erg veel, want als het niet getwittert wordt door een nieuwsmedium dan gaan mensen het er wel over hebben op Twitter. Dan zegt iemand wel.., uhm stel dat er bijvoorbeeld weer een treinongeluk was geweest, dan is er heel vaak wel iemand op Twitter die dan net in die trein zat, of die die trein dan mist en die klaagt dan van: 'heh bah die trein' en weet ik veel wat. En zo krijg je het dus indirect ook mee.

I: Ja, dus je haalt het nieuws van een medium die echt een bericht plaatsen en van mensen die erover praten?

R: Ja, dat was ook met Icesave, dat is ook wel een goed voorbeeld. Er waren best wel veel twitteraars die hun geld op Icesave hadden staan en dan werd daar dus steeds over gepraat. Als iemand dan iets nieuws wist of iemand had gehoord of het binnenkort gestort zou gaan worden, dan werd dat daar besproken. En ik heb dus eigenlijk amper serieuze media hoeven lezen om te weten hoe het nou ging met Icesave.

I: Ja, wat verspreid je zelf voor informatie?

R: Ja, ik vertel... privé en werk gaan wel redelijk door elkaar. Maar ik let wel een beetje op dat het niet te privé is, ik vertel natuurlijk lang niet alles. Het gaat meestal over wat ik aan het doen ben. Beetje lastig te zeggen eigenlijk. Bijvoorbeeld dat ik hier naartoe ga, dat twitter ik dan en bijvoorbeeld ook dat één of andere knoflooksaus van de Albert Heijn bijvoorbeeld heel goor is en dat je die beter niet kan eten. Het is heel uiteenlopend.

I: Dus het is zowel om info aan mensen over te brengen als om..

R: Ja, ja het is toch wel echt een platform voor hoe ik de wereld zie en wat ik van alles vind. Het is wel een

beetje een ijdel gebeuren natuurlijk. Want ik vind die knoflooksaus vies dus ik vind dan dat dat interessant genoeg is voor iedereen om te weten.

I: Wat vind je zelf in het algemeen van de informatie die op Twitter te vinden is? Die door anderen geplaatst is?

R: Ehm nou ik ben natuurlijk best wel selectief in wie ik volg. Dus ik volg bijna alleen maar mensen van wie ik weet dat hun info wel oké is om te lezen, en als ik een persoon een keer of tien iets heb zien zeggen waar ik echt helemaal niks aan heb en waarvan ik denk: 'wat moet ik met die informatie', dan unfollow ik ze ook weer.

I: Ja..

R: Dus van de meeste mensen die ik ook volg daarvan is het ook leuk om te lezen wat ze zeggen, of is het ook interessant.

I: Wat voor dingen zie je dan, of lees je dan?

R: Nou ja, dat ze ergens, wat ze aan het doen zijn op hun werk. Waar ze mee bezig zijn op werkgebied, dat ze ergens naartoe gaan, naar een of ander debat of naar een workshop of dat ze iets aan het eten zijn haha, of ehm ja, oh ja, televisie daar gaat het ook vaak over. Ik kijk niet zo heel veel televisie maar op Twitter gaat het wel redelijk vaak, vooral 's avonds, over tv. Een paar mensen kijken dan iets op televisie, en dan hebben ze het daar over. En heel soms denk ik dan: 'oh daar ga ik ook maar naar kijken dan'. Ja, soms is het ook zo dat iemand zegt: 'even m'n belastingaangifte invullen' en dan denk ik 'oh ja kut'.

I: Mmm..

R: Ja heel uiteenlopend. Ik haal er hele rare informatie uit. Bijvoorbeeld dat iemand zegt: 'zo net lekkere koffie gehaald bij Lebkov'. Ik noem maar wat, dat zit aan de andere kant van Centraal Station. Dan denk ik: 'huh Lebkov', en dan ga ik dat uitzoeken op internet, van 'waar zit dat'? En dan volgende keer haal ik daar koffie.

I: Oké..

R: En dan blijkt dat dat echt waanzinnig goede koffie is, en dan heeft mijn leven weer wat meer waarde haha.

I: Oké, en wat vind je over het algemeen van alle informatie die op Twitter te vinden is?

R: Nou, over het algemeen is het toch wel redelijk informatie waar je zonder zou kunnen, eigenlijk. Maar ja, toch ehm, het klinkt heel krom wat ik nu zeg, je zou wel zonder kunnen maar toch voegt het wat toe aan je leven. Om wat ik net zeg: koffie, ja je zou makkelijk zonder die info kunnen dat dat lekkere koffie is maar omdat je weet dat het bestaat, dat is toch, dat heeft toch meerwaarde inderdaad. En zo is het met heel veel dingen op Twitter. En dat is ongeveer voor 70% van de dingen op Twitter zo: je zou zonder kunnen maar het is net als een luxeproduct. Je kan zonder maar het is toch ook leuk met. En de andere 30% is wel echt essentieel. Dat zijn echt nieuwsfeiten, en neergestorte vliegtuigen, en aanslagen in Mumbai en daar ook foto's van. Ja dat is een beetje de verdeling.

I: In hoeverre is het dan belangrijk in jouw werkomgeving?

R: Ehm niet zo heel erg belangrijk. Nee ik denk, nou ja het is in principe niet belangrijk maar, nee het is niet zo heel erg belangrijk. Het is zo dat je met sommige mensen makkelijk contact legt. Twitter is tuurlijk superinformeel. En ik moest is een keer een hoogleraar interviewen, die ik toevallig ook op Twitter zag. En toen dacht ik 'ja ik kan haar nu heel ingewikkeld een mailtje sturen, maar ik kan haar ook een DM sturen'. Ik heb toen geloof ik beide gedaan. Ehm, of nee ik had haar een mail gestuurd, maar dan ook erbij gezegd dat ik ook op Twitter zat. Dan heb je toch al een soort band met elkaar. Een laagdrempelige manier om.. ja het

had natuurlijk ook zonder gekund. Ik had haar ook kunnen mailen en Twitter helemaal buiten beschouwing laten, dus eigenlijk is het voor mijn werk niet essentieel maar het voegt toch wat toe. Omdat uh, met sommige mensen, nou bijvoorbeeld met jou toen ik dat stuk dan schreef over dat jij onderzoek had gedaan naar Maxime. Dat had ik anders natuurlijk niet geweten, zonder Twitter. En met de hoofdredactrice van Erasmus Magazine, die stuurt dan dus ook gewoon een Direct Message, of ik daarover kan schrijven. Dus ja..

I: Dus het is ook vooral handig om contacten te leggen?

R: Ja!

I: En die Open Coffees?

R: Ja..

I: Kan je daar nog iets meer over vertellen?

R: Ja, dat vind ik wel handig. Ik ben zelf dus maar naar twee Open Coffees geweest. Maar het is dus een plek waar allemaal zzp'ers naartoe komen.

I: Is dat een voorwaarde om daar te komen?

R: Oh nee hoor, nee, nee, nee er zijn eigenlijk geen voorwaarden om daar te komen. Iedereen kan gewoon komen die wil ehm maar dat zijn ehm, je merkt dat daar mensen zijn die zoiets interessant vinden. Want als je ergens vast in dienst bent dan heb je meestal geen behoefte om te netwerken, want je hebt je schaapjes al op het droge zeg maar. En deze mensen hebben iets in zich, ze moeten altijd overleven zeg maar. Ze willen altijd nieuwe mensen ontmoeten en nieuwe mensen in hun netwerk waar ze eventueel iets aan zouden kunnen hebben, of waar je eventueel een nieuwe opdracht uit kan halen. Dus het is gewoon echt heel chill om altijd nieuwe mensen te ontmoeten en dan ook op verschillende vakgebieden. Dus niet alleen maar journalisten want dat zijn natuurlijk concurrenten, maar dan juist mensen die een eigen bedrijf hebben ofzo. En ja bij zo'n Open Coffee komen al die lui bij elkaar. En eigenlijk is het daar dan niet zo dat je daar ideeën gaat zitten pitchen. Ik heb het daar eigenlijk niet heel erg over werk, maar wel indirect. Je wisselt soms wel visitekaartjes uit.

I: Ja..

R: Om misschien dan ooit, dat je er misschien is wat aan hebt .

I: Dus Twitter is toch wel heel erg gericht op netwerken?

R: Ja, maar Twitter en Open Coffee staat natuurlijk wel heel erg los van elkaar..

I: Ja oké, maar het is toch via Twitter tot stand gekomen?

R: Nou nee hoor, eigenlijk niet..het is meer op Twitter zag ik dat mensen erover aan het praten waren, dat er weer eentje plaats ging vinden. Maar een Open Coffee dat is in Engeland bedacht, toevallig ook weer door mensen die Twitter gebruiken maar dat staat los van elkaar.

I: En je zei net dat je weleens voor je werk onderwerpen via Twitter bedenkt.

R: Ja..

I: Wat dat betreft is het misschien wel handig voor je werk?

R: Ja, ja oh ja, ik deed net een beetje.. ja het is ook handig voor m'n werk. Ja het is handig voor mijn werk. Maar heel internet is handig voor mijn werk. De meeste ideeën haal ik van internet af. Dus of dat nou Twitter is of sites die in mijn favorieten staan die ik aan het lezen staan. En de ene keer komt het dan van Twitter en de andere keer van zo'n site. Maar ja natuurlijk ja, 'n voorbeeld maar dat bestaat nu niet meer, achterop de NRC Next stonden altijd kleine tipjes wat je die avond zou kunnen doen als je thuis zou blijven. Dat waren echt maar honderd woordjes maar dat waren meestal leuke websites die je zou kunnen bezoeken. En die

websites, die haal ik bijna altijd van Twitter af omdat iemand dan zei: 'mooie schoenen op deze site'. En dat was dan een site waar designerschoenen verkocht worden ofzo en dan kon ik daar weer een verhaaltje over schrijven in de Next. Maar die pagina's bestaan helaas niet meer, dus ehm, ja dan kan ik die stukjes niet meer schrijven.

I: Ja, oké, en ehm wat nou als Twitter voorgoed zou stoppen?

R: Hahaha, oh dat zou wel heel erg zijn haha. Ja, nee als je dat dan zo zegt dan denk ik toch wel, dat ik er vaak toch wel meer aan heb op werkgebied dan ik ehm misschien beseft want dat zou wel, het is een soort goudmijntje ook wel soms voor ideeën en informatie en voor ja.. Het is, de informatie die je wil hebben die kan je daar op een hele handige compacte manier vinden. En anders zou ik zelf weer allerlei websites moeten afstruinen om het nieuws te weten te komen en om die leuke linkjes te vinden. En ik zou ze zelf ook wel kunnen vinden maar dan ben ik daar veel meer tijd aan kwijt en nu doen al die mensen die ik volg, die doen dat al voor mij. Het wordt allemaal gebundeld. En ja, het zou wel een ontzettende verarming van m'n leven zijn als Twitter zou verdwijnen. Ik zou sommige mensen ook echt heel erg missen, dat contact met hen.

I: En hoe zie je de toekomst van Twitter?

R: Ja, er zullen op een gegeven moment allerlei alternatieven komen, met hetzelfde idee als Twitter maar dan onder een andere naam, net zoals Hyves heb je ook Facebook en Hi5 en Plakzo en ja, allerlei verschillende... Ja, je merkt het nu eigenlijk al want Twitter is eigenlijk een beetje uit z'n jasje aan het groeien en ehm, ja ik denk ook wel dat er speciale Twitter-achtige dingen komen waarbij mensen alleen maar met slotjes met elkaar kunnen praten en waarbij Twitter alleen maar voor een heel klein clubje bedoeld is, en wat alleen maar voor mensen van een bepaald bedrijf is. Bijvoorbeeld voor alle collega's van ABN Amro, die kunnen dan op hun eigen Twitter dingetje dan kunnen ze met elkaar praten, en verder kan niemand anders dat lezen, omdat dus, maar dan zouden ze er nu allemaal een slot op moeten doen en dat is natuurlijk niet altijd waterdicht.

I: Zou je ze dat aan willen raden?

R: Ja, ik zou het ze wel aanraden. Het is zes keer sneller dan e-mailen natuurlijk, alhoewel, dan moet je wel steeds kijken of er iets tegen je gezegd wordt. Ja, je kan ook mailen natuurlijk maar dit kunnen dan weer meer mensen lezen, een soort groepsmail. Dus dan is het misschien ook zo dat iemand dat dan leest die een mail anders niet ontvangen zou hebben, en die dat nu dus wel ziet.

I: Zie je de mensen die jij volgt en die jou volgen als een soort subcultuur binnen de journalistiek of binnen jouw werkveld?

R: Hm ja misschien wel een beetje. Je merkt ook wel een soort superioriteitsgevoel onder Twitteraars, helemaal nu het ineens zo aan het doorbreken is, hebben mensen die al heel lang op Twitter zitten, hebben dan een beetje een schamper gevoel over zich, zo van: 'ja wij zitten er al heel lang op dus wij zijn beter en wij kennen het lekker al veel langer'. En van: 'ja jullie weten er niks van'. Het is wel een beetje een subcultuurtje ja. En wat ik net al zei, het zijn toch ook wel veel geeks, ja early adaptors die graag met internet bezig zijn en het leuk vinden om nieuwe dingen uit te proberen, en dat vindt niet iedereen leuk. Het is toch een bepaald slag mensen..

I: Oké, ik weet genoeg!

R: Oké!

Transcript interview 2

Interviewer (I): Daphne Jacobson

Respondent (R): Alexander van Eenennaam, chef sportredactie ANP

Leeftijd: 34 jaar

Datum: 17 maart 2009

Locatie: ANP, Rijswijk

Tijd: 10.00u

I: Kun je eerst iets over jezelf vertellen, je leeftijd, je achtergrond?

R: 34, ik heb de school voor journalistiek gedaan in Tilburg, vijf jaar lang en toen ben ik via stages in de praktijk terecht gekomen. Eerste stage in Zeeland bij een krant, en daar nog een keer terug geweest voor een paar maanden. Toen een stage bij het ANP, dat zat nog in Den Haag toen. En daar drie maanden stage gedaan en eigenlijk ben ik daar toen blijven hangen. Ik ben nog wel een keer wezen freelancen en daarna ben ik in 2007 weer teruggekomen bij het ANP op de sportredactie, of sorry 1997, toen ben ik weer teruggekomen op de sportredactie, niet 2007, en sinds 2006 ben ik daar chef van.

I: Ja, oké. Wat doe je dan nu zoal als chef?

R: Veel minder op pad, veel minder schrijven. Ik denk dat ik nog een vijfde van mijn tijd echt besteed aan het journalistieke werk en de rest bestaat uit van alles: dat kan zijn van het plannen van evenementen tot werken aan nieuwe werkwijzen, evalueren, met mensen spreken. Maar ook wel heel erg nieuwe dingen ontdekken en proberen van waar kunnen wij als redactie... of wat kunnen wij nou veranderen, of anders gaan doen dan dat we normaal deden..

I: Ja.

R: Twitter is onder anderen zo'n onderdeel waar ik echt naar moet kijken van: 'kunnen wij daar iets mee'? Dat is inderdaad, daar zit nog veel meer aan vast maar, dat zijn wel wat coördinerende taken om maar wat te noemen. Dat vind ik wel echt iets wat heel erg belangrijk is..moeten en kunnen wij iets anders dan de rest doen?

I: Ja precies, en hoeveel mensen zitten er precies op de sportredactie?

R: Ehm met mezelf erbij dertien.

I: Oké..

R: Ja, ik heb een aantal correspondenten, maar in vaste dienst dertien.

I: En waarom heb je gekozen voor de journalistiek?

R: Ehm eigenlijk vanwege sport. Ik was helemaal gek van sport vroeger, altijd alles kijken wat los en vast zat. En aangezien ik zelf niet genoeg talent had om iets te doen in de sport, nee daar is eigenlijk nooit sprake van geweest, maar omdat ik zo geïnteresseerd was wilde ik daar graag iets mee doen. Ik wilde eigenlijk mijn passie gaan volgen.

I: Ja..

R: En omdat ik goed in taal was kon ik al vrij snel de combinatie maken. Toen ik een jaartje of dertien was toen wist ik wel: 'ik wil sportjournalist worden'. En dat werd er op school eerst uitgetimmerd van: 'joh je wordt gewoon een journalist punt, en niet sportjournalist'. En dat was op zich heel goed trouwens, heb ik ook veel aan gehad. Maar uiteindelijk toch weer teruggetrokken naar sport.

I: Oké, en wat is volgens jou nou een goede journalist?

R: Iemand die nieuwsgierig is, iemand die goed is in het leggen van contacten, die niet bang is om de telefoon te pakken, geen telefoonangst moet je hebben, je moet een beetje ondernemend zijn denk ik. Je moet ondernemend zijn, nieuwsgierig zijn en ehm toch wel goed zijn in het onderhouden van contacten. Leggen en onderhouden van contacten, dat is toch wel belangrijk.

I: Oké, dan gaan we nu even over naar nieuwe media en journalistiek. Kan je iets zeggen over jouw visie op nieuwe media toepassingen in combinatie met de journalistiek?

R: En daar bedoel je mee welke kant het op gaat en welke kant het op zou moeten gaan?

I: Ja bijvoorbeeld..

R: Ja die ontwikkelingen zijn er natuurlijk al jaren, daar hoeven we niet omheen te draaien dat er op heel veel verschillende manieren mensen zich informeren en dat mensen nieuws tot zich nemen. Wat dat betreft is een krant natuurlijk niet meer een medium wat nou nog zozeer nieuws voorziet overal, achtergronden, lange verhalen, verslagen, maar dat nieuws haal je er niet meer vanaf. Misschien van de website wel. Maar dat zijn toch ontwikkelingen waar je als journalist in mee moet gaan en zeker moet kijken van: wat gaan we daar nou mee doen, en zeker als ANP. Ehm ik denk dat wij als journalisten ons moeten aanpassen aan wat er allemaal al is. Wij moeten zeg maar in dienst staan van wat er al is en niet andersom. Om een voorbeeld te geven, als er iets gebeurt zoals de vliegtuigramp op Schiphol, als je echt interesse hebt erin dan kun je die informatie overal vandaan halen. Daar heb je in feite geen journalist voor nodig, want bijvoorbeeld ook op Twitter, je kunt daar kijken wie zit daar, wat staat daar..

I: Ja..

R: Wat wij dan moeten doen als journalisten is het nieuws scheiden van, de importantie, van wat is wel belangrijk en wat is niet belangrijk? Wat moeten we aanbieden aan de mensen, via welke manieren? Via allerlei technologische manieren, we zijn er voor selectie, we zijn er voor duiding. Heel belangrijk ook duiding, dat je echt in een context plaatst van 'nou wat betekent het nieuws nou eigenlijk voor je'. Waarom moeten mensen dat weten en waarom is het belangrijk voor mensen? Duiding is echt heel belangrijk, want dat is iets waar je een journalist voor nodig hebt en je hebt het niet nodig om het nieuws op zich te zoeken. Een ander voorbeeld is het voetbal. Al het nieuws over Ajax komt op hun website, daar hoef je echt niet voor naar websites van VI te kijken of van het AD. Maar zij presenteren dat natuurlijk wel op een manier, en ja journalistiek is gewoon om dat te doorprikken en dat in de juiste context en in de juiste verhouding te zetten. En wat kan ik nog meer over nieuwe media vertellen, ehm.

I: Wat haal je er zelf vandaan?

R: Ja ik ben heel actief in het kijken, van: 'wat zijn wij gewend bij het ANP' en van hoe werken wij normaal en wat gebeurt er buiten, wat ik net al vertelde, iedereen kan zelf z'n nieuws wel ergens vandaan halen, en op welke manier zouden wij dat nou kunnen, op welke manier zouden wij nou die selectie kunnen maken? Op welke manier zouden wij dat nou sneller en beter en hapklaarder bij de consument kunnen krijgen?

I: Ja, want je leest natuurlijk nu wel veel over de burgerjournalistiek, en dat dat misschien de journalist van z'n pad af zet, maar merk je dat zelf nou ook of is het meer..

R: Nee, ik denk dat dat niet gaat werken, nee, ik denk dat dat niet gaat werken. Ik denk dat het een vorm is, een beleving net als Twitter dat ook is. Iedereen kan posten en ja het is een vorm. Maar ja, journalistiek blijft wel een vak en er is altijd behoefte aan context en behoefte aan duiding en vooral selectie.

I: Ja, oké..Welke toepassingen gebruik jij zelf?

R: Ehm...

I: Social networksites of....

R: Nou ik moet zeggen, persoonlijk vind ik, ik zou het alleen gebruiken als ik het echt in m'n werk zou kunnen doen want persoonlijk vind ik bijvoorbeeld Hyves helemaal niet interessant. Ik had over Twitter ook m'n reserves in het begin. Ik dacht van: 'ja wat moet ik ermee'. Maar bij Twitter zag ik toen wel wat het kan betekenen ook in werkzin, en toen ben ik heel snel om gegaan.

I: Dat is eigenlijk het hoofdding wat jij gebruikt?

R: Ja absoluut, en ook het enige. Want ik zie het bij Hyves, en ook LinkedIn, dat is echt een netwerksite, voor wat ik ervan weet. Dat is eigenlijk een virtuele visitekaart en die koppel je aan elkaar en ja oké, en dan kan je ook wel een mail sturen maar oké..

I: En Twitter niet?

R: Twitter niet want Twitter is in mijn ogen iets waar mensen dingen posten waar mensen niet gericht naar iemand sturen maar die ze naar hun publiek sturen, dus hoeveel followers je ook hebt, dus je post wat, en het is niet gericht. Dus het is niet op twee mensen gericht of op 1 mens gericht. Je doet iets wat voor iedereen zichtbaar is. Dat heb je nu op Hyves ook, dat kan, maar de manier waarop deze website ingericht is, dat Twitter, is veel dynamischer. Vooral omdat het allemaal van die kleine dingetjes zijn, reageren mensen veel sneller op elkaar!

I: Heb je ook geen blog of iets dergelijks?

R: Nee, eigenlijk om dezelfde reden. Privé vind ik het allemaal niet zo interessant om dat te gaan doen. Bij mij moet het iets zijn wat ook nuttig kan zijn qua werk, en ik doe ook wel heel wat privé hoor op Twitter. Als ik op een terras zit kan ik dat ook wel melden, maar dat is gewoon ...

I: Reageer je dan wel op blogs of websites van anderen?

R: Nee, bijna niet.. dat komt omdat ik zelf, dat is echt persoonlijk, ik heb een beetje een hekel aan al die reactie...ehm... ik vind, internet is echt vergeven van al die sites met blogs en nieuwe berichten waar je op kan reageren en ik vind het heel weinig toevoegen, dat trekt me niet.

I: Ja, oké..

R: Ja ik denk dat, Twitter is in mijn ogen een stuk interactiever op de een of andere manier.

I: Ja, en wat verwachtte je van tevoren van Twitter, voordat je het ging gebruiken?

R: Voordat ik het ging gebruiken, ehm dan moet ik even teruggaan, toen had ik eigenlijk zoiets van dat het een site was waarop mensen zeggen wat ze aan het doen zijn. Van: 'ik ga nu naar het werk en ik ga nu naar huis', dat was van tevoren mijn verwachting. Van hoe ziet je dag eruit. Klopt ook wel voor een deel maar ik had nog niet zo gauw in de gaten wat het voor ons kon betekenen als journalist.

I: Ja, en om welke reden ben je het toen uiteindelijk echt gaan gebruiken?

R: Ik ben het gaan gebruiken omdat er een aantal mensen op Twitter zat wat ik wel interessant vond om te volgen. Ik vond het interessant om een aantal journalisten te volgen maar ook een aantal sporters. Lance Armstrong bijvoorbeeld. Die was een keer zijn fiets kwijt, en die had toen een keer op Twitter z'n fiets laten opsporen en dat is toen gewoon een bericht geworden.

I: Ja..

R: Enne, we hebben dat ook wel overgenomen van buitenlandse persbureaus. En geen mens van de redactie, die wist wat dat inhield dat Twitter. Toen ik dat hoorde, toen ik dat las, dat Armstrong echt zijn dingen op Twitter zette, toen dacht ik: 'dat kan voor ons een bron zijn' en toen ben ik erop gegaan met de intentie van volgen. Dus ik heb een profiel aangemaakt en toen ik daar eenmaal mee begon, had ik Lance Armstrong en nog een wielrenner en nog een wielrenner, want er zijn heel veel wielrenners die dat doen. En toen zag ik dat Erben Wennemars een Twitter had en toen zag ik dat die een Twitter had, en dat de

wielerploeg een Twitter had en dat Ajax een Twitter heeft en dat Spits sportredactie een Twitter heeft. Want Spits ging ook live bij wedstrijden twitteren. En toen werd het op een gegeven moment zo groot...

I: Ja..

R: En zoveel, en toen ben ik echt gewoon mensen gaan toevoegen en ben ik ook langzaam begonnen met zelf dingen gaan posten, en toen ook uiteindelijk, toen heb ik ook mijn netwerk enorm uitgebreid. Toen ben ik ook mensen van het ANP gaan volgen en toevoegen, en bij jou terecht gekomen. En ja, via via kom je dan weer bij allerlei soorten mensen terecht.

I: Ja, ja.. Weet je ook uit je hoofd hoeveel mensen je volgt?

R: Ja iets van 150. En ik word door vijftig gevolgd. Vandaag heb ik net m'n vijftigste binnengehaald haha..

I: Gefeliciteerd!

R: Haha ja dat is wel een felicitatie waard!

I: En doe je het via de computer of via..

R: Allebei, computer en Blackberry. En ja Tweetdeck, dat kon ik niet zelf installeren op m'n laptop. Dan moest ik weer hulp van boven hebben. Maar ja Tweetdeck daar ben ik nog niet helemaal over uit of ik dat zo handig vind. Allemaal zo onoverzichtelijk enzo, dan maar via het web.

I: Ah, oké..En kun je aangeven hoe vaak je het per dag gebruikt?

R: Ehm wisselt. Ik heb zaterdag live verslag gedaan van de gemeenteraadsprikelen in Utrecht. Toen heb ik denk ik wel dertig posts gedaan. Het worden er ook wel steeds meer, steeds regelmatig. Ik heb vandaag ook alweer twee posts gedaan en terwijl ik dat niet van plan was. Maar dan lees ik andere dingen en dan ga ik daar weer op reageren. Ach, ik denk gemiddeld een stuk of zes per dag.

I: Oké, en welke informatie haal je zoal van Twitter?

R: Informatie die niet ter zake doet. Dus mensen die zeggen van: 'ja ik ga vandaag een boek lezen'. Ik haal informatie over media van Twitter, want alle journalisten sturen elkaar vaak linkjes, dus dat haal ik eraf. Ik haal informatie puur voor werk van Twitter. Dus bijvoorbeeld Lance Armstrong die ergens op reageert of Erben Wennemars die ik check van: 'hey kunnen we daar een bericht van maken', of is het een tip voor ons waar we iets meer mee kunnen. Effe kijken, dus dat is informatie die nergens over gaat, media-informatie, werkinformatie.. wat haal ik nog meer van Twitter. Hmm, dat is wel de hoofdmoot.

I: Oké, en wat verspreid je zelf zoal?

R: Deels informatie die nergens overgaat, zoals: 'ik ga nu naar het terras'. Ik kan ook nog wel eens een tip geven. Als ik denk van: 'dat kunnen meer mensen leuk vinden' dan plaats ik nog weleens een link naar een website ofzo. En af en toe wat communicatie met collega's over dingen van het werk. En, zoals zaterdag voor het eerst dat ik dan zeg maar toevallig aanwezig ben in Utrecht bij die collegeprikelen, waar we zelf niet hoeven te zijn maar omdat m'n vrouw die ook bij het ANP werkt daarheen moest ging ik met haar mee..

I: Ja..

R: En toen was ik daar toch dus toen dacht ik dat het wel leuk was om te testen wat ik dan kon met dat Twitter. Hè van wat kan ik nou live doen, dan heb ik dat ook een keer gedaan, een journalistiek iets. Maar het punt is, op dit moment heeft nog niemand daar iets aan. Ik kan het wel doen, maar je verdient er nu nog geen geld aan, geen afnemer die het meeneemt, weetje dus je hebt er nu nog niks aan. Maar het is wel handig om te testen van: 'hey ik heb het nu een keer gezien, een keer meegemaakt'. Ik zal het nog wel een paar keer doen maar kan je daar straks iets mee gaan doen in het echt? Ik ga woensdag naar Ajax – Olympique Marseille, nou ik denk dat Twitter nog even zal gebruiken om tijdens die wedstrijd af en toe wat live te doen.

I: Maar wordt dat bij het ANP dan wel geregistreerd?

R: Nee, nee..

I: Het wordt niet bijgehouden?

R: Nee, toen was het eigenlijk een beetje te verassend, ik hoefde dat ook eigenlijk niet te doen want daar hebben we vaste collega's voor, en woensdag ja ik zou eens aan Johan kunnen vragen van 'hou het eens in de gaten', maar het hoeft in principe niet per se.

I: Oké, en in hoeverre vind jij Twitter belangrijk in jouw werk?

R: Nu of in de toekomst?

I: Momenteel..

R: Nu is het marginaal, want we halen er af en toe wel wat af dus het voegt nu een klein beetje toe aan wat we doen. Wat Twitter, of een vergelijkbaar medium, want ik weet niet of het zeg maar Twitter is wat de toekomst heeft, maar ik geloof er nu wel in. Maar wat ermee moet gebeuren is dat er veel meer mensen op moeten gaan zitten. En dan veel meer mensen die er toe doen. Dus uhm er zitten nu ongeveer vijftien wielrenners op, dat moeten er 150 worden. En er zitten nu twee schaatsers op, dat moeten er 40 worden. En dan, als dat gebeurt dan wordt het echt belangrijk. Want dan wordt het namelijk een constante bron aan informatie voor ons. Ehm met de komst van internet hebben wij ons aangeleerd om in onze diensten hier op het bureau constant websites te checken. Dus een aantal websites die gewoon constant nieuws hebben zoals Ajax, Feyenoord, PSV, maar ook een aantal andere websites. Maar dat is maar een kleine groep die je actief kunt volgen. En dan heb je nog RSS-diensten, die hebben we ook maar dat is ook niet ideaal want daar kun je niet alles goed mee in kaart brengen. Maar als je nou echt een gericht, een follow-account kan maken, want we hebben ook een account van ANP sport, en als je dan zelf kiest wie te followen, zo van die en die en die vinden wij belangrijk. Als je het dan op een gegeven moment zover krijgt dat beachvolleyballers erop zitten, dat biljarters erop zitten, dat boksers erop zitten, dat judoka's erop zitten. Als dat zover komt, dan kan Twitter echt een enorm belangrijk medium worden.

I: Oké, komt er dan geen verzadiging?

R: Nou nee, want er blijft altijd behoefte naar nieuws. En zoals nu, een aantal sporters doet nu dingen op persoonlijke websites want soms kan je een sporter niet aan de telefoon krijgen dus vaak gebruik je die websites als bron, niet als tip maar als bron voor een bericht. Die websites kun je wel allemaal gaan zitten opzoeken maar dat is niet te doen, maar als je een profiel hebt op Twitter waar je allemaal Nederlandse sporters en coaches volgt, die posten daar dingen op. Als iemand z'n been breekt dan staat dat gelijk op Twitter.

I: Ja..

R: Dennis van der Geest had een zware blessure gehad, een botbreuk en dat was twee maanden lang niemand opgevallen, totdat er weer een keer een toernooi aankwam, dat we 'm weer een keer belden of zagen, toen bleek van hé, dat was nieuws, dat hij twee maanden geleden zijn arm had gebroken. En dat is met Twitter niet meer denkbaar.

I: Nee, nee..

R: En als het groeit hè, als het echt gewoon massaal wordt gebruikt, echt massaal, dan wordt het een heel belangrijke bron voor ons.

I: En wat doe je momenteel met de contacten die je hebt in de Twitterlijst?

R: Wat ik ermee doe?

I: Ja, alleen twitteren of je hoort ook wel eens dat er ergens meeting worden gehouden enzo...

R: Oh zo, nou daar ben ik niet zo geïnteresseerd in om dat nou te doen, ehm kijk, heel veel contacten die ken ik zeg maar in real-life ook. Ook veel collega's, uhh soms stuur je wat contacten op, die je alleen van Twitter kent. Die ga je dan een keer tegenkomen en dan heb je het erover, dat is ook wel heel grappig. Van de week op zaterdag, toen kwam ik in het stadhuis Menno Reemeijer van NOS Radio 1 tegen, en die had getwitterd van: 'ik ga nu naar Utrecht naar het stadhuis'. En dat had ik gezien, ik volgde hem, en hij kwam eraan maar hij kent mij niet. Dus ik zei 'goh ik wist al dat jij hier was'. En hij keek mij aan van 'ik ken jou niet', nee maar toen heb ik me voorgesteld en zei het van Twitter. En hij zei 'oh oké, oké'. En zo kom je dan, dat komt door Twitter anders had ik hem niet gesproken.

I: En zo zie je dan toch mensen in real-life..

R: Ja, ja..

I: En de informatie die jij op Twitter vindt die is dus voor jou meestal wel relevant?

R: Ja, nou ja, ik doe het heel vaak hè, dan zit ik bijvoorbeeld up te daten en mijn friends' timeline op te halen. Maar is die informatie nou relevant, ehm, nou Lance Armstrong die ga ik al niet bekijken, die sla ik over...Het gros van al die dingen, nou mijn collega Mark van de sportredactie die heeft z'n fiets gemold en die gaat de stad in haha, lekker interessant, dat schiet allemaal niet op haha. Het grootste stuk van wat ik allemaal post of wat de mensen zeg maar sturen.. of ja Hans hier die twittert over PSV, Co Adriaanse..ik weet niet waar die het over heeft maar ja dat zou iets kunnen zijn. Dus ja als je vraagt welke informatie ik nou echt relevant vind.. ik vind het grootste deel niet relevant, maar daar kies je zelf voor. Als ik mensen heb die constant onzin posten dan pleur ik ze wel uit m'n profiel. Je maakt het zo relevant voor je als je zelf wilt.

I: Ja, ja.. en naaste collega's die doen niet zoveel?

R: Ehm ik heb een profiel aangemaakt voor sport hè, ik heb ook een mail gestuurd van: 'jongens dit is de website, inlognaam, inlogwachtwoord, zo werkt het en gebruik het als tipbron'.

I: En daar kunnen alleen de sportcollega's op?

R: Ja, en wie volgen wij daar, dat zijn dus de sporters die erop zitten, zoals Erben Wennemars, het Spits sportnieuws, NOS sportnieuws, VI, whatever. Wie er ook twittert over sportgebied, en wat voor ons relevant kan zijn ook aan buitenlandse media, die hebben wij daarin gestopt. Das echt puur een sport Twitter-account.

I: Oké, en een buitenstaander zouden jullie dan niet toevoegen?

R: Om te volgen?

I: Ja,..

R: Nou dat account is op zich open, we hebben ook heel veel followers maar ja die zitten daar voor niks..

I: Ja, ja..oké..

R: En ja we hebben binnenkort 140 followers maar die zitten daar voor niks want wij posten niks. We hebben één keer een bericht gepost naar Erben Wennemars, die had een keer wat geschreven en een collega had toen gereplied naar hem van ehm: 'joh kun je dat iets toelichten'. Dat had ie niet meer gedaan verder maar, volgens mij als je replied en je volgt verder niet dan leest ie het ook niet, of wel? Weet jij dat?

I: Ja ehm als je een reply doet dan leest ie het wel.

R: Ja? Ook al volg jij hem niet?

I: Ja dat maakt niet uit, dat kan je gewoon lezen maar het is vaak, omdat je dan zoveel, ik heb het zelf ook weleens dat ik dan in m'n timeline zie dat iemand mij een reply heeft gestuurd maar dan zie ik het helemaal niet staan bij mijn replies. Ik hoor dat wel vaker van mensen dat dat soms niet helemaal lukt ofzo..

R: Oké, maar ik denk dus dat dat dan niet gelukt is, dat ie het niet heeft gezien. En een Direct message dat

kan ook naar iedereen?

I: Nee dat kan wel alleen als je iemand volgt en als hij terugvolgt.

R: Oh zo..

I: Ja dat is alleen met Direct Message.

R: Oh maar ik heb iemand een direct message gestuurd die mij niet volgt.

I: Dat kan niet!

R: Nee?

I: Dat is dan gewoon een reply..

R: Mmm..

I: Want daar reageren mensen wel makkelijker op omdat ze dat ook in hun mail krijgen.

R: Ja, ja...klopt..ja..

I: En wat zou je doen als Twitter nu voorgoed zou stoppen?

R: Ik zou het jammer vinden! Ik zou niks doen maar ik zou het jammer vinden. Het zou echt een gemiste kans zijn want ehm ik zie er echt toekomst in. Maar nogmaals, er moet nog wel een groei komen en die komt mede door media-aandacht. Dus ik denk dat het feit dat het nu veel in de media is, en dat Erben Wennemars erover praat in Holland Sport en dat er ook op Editie NL aandacht voor is en ook op Radio 1. Ik denk dat dat echt heel goed is en dat dat belangrijk is. Wij schrijven ook in ons bericht van: 'zei Lance Armstrong op Twitter' en het wordt echt wel flink naar buiten gebracht. Das een voorwaarde ook dat mensen het leren kennen. Ja ik denk echt dat het wel toekomst heeft. En of het nou Twitter is of iets anders, ik denk het systeem, van dat je iets post en dat voor iedereen die jou volgt beschikbaar is. En ook een systeem dat wanneer er een vliegtuig neer is gestort dat je dan gericht kunt zoeken op de term Schiphol, of ik ga gericht zoeken naar de actuele Twitter voor iedereen. Want dan kan ook hè, je kan ook zeggen van: 'ik ga nu gewoon kijken wat er allemaal komt'.

I: Ja..

R: Ja das natuurlijk voor journalisten ook geweldig.

I: Wat vind je van Twitter als bron?

R: Nou je moet er natuurlijk wel mee oppassen. Ik vind niet dat je moet zeggen van alles wat mensen posten, ook al zit er dan een foto bij, dan moet je niet gelijk daarop gaan blindvaren en iets gaan melden. Daar moet je echt mee oppassen. Ik denk wel, van als er bijvoorbeeld een vliegtuig is neergestort en je ziet zeg maar van allerlei verschillende mensen meldingen komen en je krijgt ook nog een andere melding, dan kun je het wel gebruiken als steunbewijs, om er een bericht van te maken. Maar je moet oppassen, want er kunnen ook mensen kwaad willen hè. Er kunnen ook mensen zijn die denken: 'ik ga iets posten, want ik weet dat journalisten kijken, dus ik ga iets posten en ik ga er een fotootje bij doen wat ik ergens op internet heb gevonden en een vliegtuigongeluk ga ik ervan maken, en dan ga ik kijken of ze het meenemen'. En daar moet je echt voor oppassen. Je moet echt oppassen met wat je doet en niet blindvaren op iemand die een Twitter-account maakt met een bepaalde naam want misschien is het wel niet degene die jij denkt dat het is. Van Erben Wennemars weten we dat sinds gisteren helemaal zeker.

I: Hoe achterhaal je dat dan?

R: Nou omdat ie dat zelf zei op tv, gisteren, met z'n eigen account in beeld, en je zag 'm ook zelf allemaal.. nou had ik daar sowieso al weinig twijfels bij want wat hij zei dat was allemaal heel normaal, maar als iemand, bijvoorbeeld Jan Peter Balkenende of Willem Alexander, die zijn ook op Twitter. Maar dat zijn dan niet de echte personen maar die zijn dan zeg maar ja [onverstaanbaar] toegevoegd en dat staat er ook bij

maar je kan je bedenken dat bijvoorbeeld Johan Cruijff ineens zou twitteren.

I: Ja..

R: En dan moet je je wel afvragen van 'is dat echt Johan Cruijff'. Dat moet je echt eerst zeker weten. Met Lance Armstrong weet je het ook zeker, van dat is Lance Armstrong. Maar je moet er echt mee oppassen.

I: Dus je gebruikt het meer als bron, net zoals je net zei over Erben Wennemars, als je zeker weet dat hij het is..

R: Bij Erben Wennemars weten we het nu echt zeker, dat account kunnen we nu echt gebruiken als bron..

I: Ja precies..

R: Maar dat konden we sowieso al want we wisten het wel zeker, maar er zijn echt wel een paar mensen die we zeker weten. Maar ehm dat vind ik wel een voorwaarde, dat je het echt zeker weet. Want het blijft link.

I: Oké, en hoe zie jij de toekomst van Twitter?

R: Uitbreiden, uitbreiden van.. dat gaat niet alleen om sport maar dat gaat om alles. Ehm ik hoop echt dat het gewoon zeg maar doorzet, dat er veel meer mensen bij gaan komen en dat bijna iedereen het gebruikt. Ik weet niet of dat reëel is hoor maar dat zou voor de journalistiek wel echt fantastisch zijn. En aan de andere kant, het maakt het allemaal wel nog meer Big Brother weet je wel. Dus iedereen ziet alles. Het wordt allemaal wel heel erg, op een gegeven moment wordt het dan van 'als je niet twittert dan besta je niet meer', snap je dus als je zo gaat overschakelen op het medium, dat je zo al die mensen aan het volgen bent dat je rest van de wereld eromheen een beetje minder belangrijk wordt of minder in beeld komt. Dan heb ik het over, zeg maar nou even sport, omdat ik dat natuurlijk,..omdat dat mijn denkwereld heel vaak is. Als je zegt over sporters dat uhh een Erben Wennemars twittert wel maar niet dat je.. nou of dat heel veel schaatsers twitteren maar twee of drie niet, dat je dan heel snel geneigd bent om daar een beetje minder aandacht aan te besteden omdat je al zoveel informatie van die anderen krijgt. Dat je je daardoor een beetje laat leiden. Maar dat is toekomst hoor, dat is natuurlijk nog lang niet aan de orde maar dat zou eventueel als je zo denkt, dan zou dat een punt kunnen zijn.

I: Ja precies, ja..

R: Of als je allemaal hetzelfde leest, en allemaal dezelfde tips krijgt en allemaal op hetzelfde moment gaat bellen naar die mensen van 'joh ik zie dat jij een blessure hebt, is het ernstig?'

I: Ja, want bijvoorbeeld op Hyves, dat zie je denk vooral bij de jongere leeftijdsgroep, dat het bijna niet meer telt als je niet meer op Hyves zit.. dat ook echt iedereen erop zit, bij mensen in Nederland dan. Maar als je daarnaar kijkt, dan is het echt een en al onzin wat daarop geschreven wordt..

R: Ja, ja..

I: Vooral van mensen die jij niet kent, das vaak één en al onzin. Maar denk je dan niet dat dat op Twitter ook gaat gebeuren?

R: Ja dat kan wel, maar je bepaalt zelf wie je volgt.

I: Ja, ja..

R: En als ik mensen zie die alleen maar onzin posten, dan gooi je ze toch weg. En als mensen jou gaan volgen, je kunt er bijvoorbeeld een slotje op doen, dat heb ik ook. Ik heb bij GeenStijl bijvoorbeeld ook gezegd van 'nou doe maar niet'. Niet dat ik daar nou bang voor ben. Want ja GeenStijl, dat kan wel leuk zijn hoor en prima dat het er is, leuke site om op te kijken maar die hoeven mij niet te volgen. En dat geldt ook voor de redactie van Giel Beelen. Ik volg Giel Beelen wel maar die volgen geloof ik tweeduizend mensen. Iedereen die hem volgt, volgt hij ook. Dat vind ik zelf niet zoveel waarde hebben. Dus zo kun je het zelf een beetje bepalen.

I: Ja..

R: Ja, dat is wel leuk.

I: Ja, oké. Ik weet genoeg!

Transcript interview 3

Interviewer (I): Daphne Jacobson

Respondent (R): Jaap Meijer, redacteur Trouw internetredactie

Leeftijd: 31 jaar

Datum: 23 maart 2009

Locatie: Café Meneer Nilsson, Amsterdam

Tijd: 12.30u

I: Oké, kun je eerst even iets over jezelf vertellen.. je achtergrond en je leeftijd enzovoorts.

R: Ik ben dus Jaap Meijer. Ik ben 31. Ik werk nu 2,5 jaar bij Trouw op de internetredactie. En ja, ik ben dus journalist dus ik kan gewoon stukjes tikken, maar ik ben ook handig met websites bouwen. Dat is ook de reden dat ik ben aangenomen bij Trouw want dat leek ze handig op de redactie. En ik zit nu een jaar op Twitter en ben ermee begonnen om het te gebruiken, ehm, ja omdat ik er allemaal andere mensen over hoorde praten en ik dacht: 'misschien is dat er ook een keer eentje voor de internetcolumn'. Elke week staat er een nieuwtje in de krant bij de internetcolumn en ik dacht van: 'nou laat ik het maar een keer proberen en melden in de krant wat het is'.

I: Oké..

R: En toen heb ik een stuk geschreven met de kop: 'mijn vrienden willen niet op Twitter', of zoiets. Dat was de kop geloof ik.

I: En dat was een jaar geleden?

R: Ja, en ehm, want ik had dus allemaal mensen die het onzin vonden, want ik had het naar al m'n vrienden gemaïld, van 'ja ik zit nu op Twitter, als je wilt mag je me volgen'. Want als niemand je volgt zeg maar, dan is er niets aan want dan zien ze niet wat je aan het doen bent.

I: Ja..

R: Dus de truc is normaal dat je allemaal mensen gaat volgen en dat mensen jou gaan volgen. Dus ik had iedereen gemaïld maar ik kreeg alleen maar reacties als in: 'nou voor mij niet', en van 'ik ben er net achter hoe Hyves werkt en dat vind ik al ingewikkeld genoeg'. Dus een jaar later heb ik precies iets van tweehonderd volgers ofzo en is Twitter een hype.

I: Oké. En wat heb je voor opleiding gedaan?

R: Ik heb Communicatiewetenschappen gestudeerd in Nijmegen. En ja, ik heb stage gelopen bij Tegenlicht van de VPRO en gefreelanced als tekstschrijver en als sitebouwer.

I: Leuk! En bouw je dan weleens websites voor Trouw of..?

R: Nee ik denk dat ik weg ga bij Trouw. Ik ben van plan om m'n baan op te zeggen. Dus dat is heel erg vertrouwelijk haha.

I: Haha..

R: Nee want ik schrijf dus minder dan ik graag zou willen en als ik iets aan de site zou willen veranderen, dan moet ik maanden wachten voor de beheerder daar een keer tijd voor heeft.

I: Oh ja..

R: Daar ben ik eigenlijk wel een beetje klaar mee. Uhm, want van het weekend had ik bijvoorbeeld een leuk idee om via Twitter, uhh, dat je een service ontwikkelt waarbij je via Twitter op de hoogte wordt gehouden wanneer het internationale ruimtestation ISS bij hun overkomt. Want bij Twitter staat dus in je bio je locatie,

als je dat invult.

I: Ja..

R: Ik bedoel als mensen die dan, met zo'n idee, op basis van de locatie, dat je dan kan weten wanneer dat ding dan overkomt, wat heel gaaf is natuurlijk...Maar zoiets weet je, dat soort ideeën heb ik bij Trouw ook maar bij Trouw moet je er weer maanden wachten.

I: Ook omdat het zo'n groot bedrijf is?

R: Ja, ja, als ik het gewoon zelf kon doen dan bouw ik het gewoon. Zoals gisteren heb ik het al voor de helft gebouwd zeg maar.

I: Oké, leuk.

R: Dus die spons zeg maar tussen al mijn vormen en wat er werkelijk allemaal te realiseren valt, daar ben ik gewoon klaar mee.

I: Maar wil je dan liever verder in het bouwen van websites?

R: Nee ik wil wel echt journalistiek blijven doen, maar ik wil geen sites bouwen als in een complete site voor een bouwbedrijf ofzo.

I: Ja, ja..

R: Wat ik leuk vind is journalistieke websites schrijven en dit soort ideeën verzinnen en realiseren. Ehm ja, en als het moet dan ook gewoon tekstschrijven, en wel gewoon hele sites bouwen maar dat is ook wat ik leuk vind. Maar ja, dat is het plan.

I: Oké..

R: Dus dat hoor je vers van de pers haha..

I: Ja, spannend! En weet je hoeveel mensen er werken bij jou op de redactie? Bij Trouw.

R: In totaal ongeveer 140 mensen. Uhm en op de internetredactie..nou 6, 7 fte, zoiets. Zoiets ja, dat is het zo'n beetje.

I: Oké, en waarom heb je, lang geleden, gekozen voor de journalistiek?

R: Mijn vader was verslaggever bij het journaal. Dus ik mocht als kindje mee op locatie.

I: Ah, dus het is er met de paplepel ingegoten?

R: Ja, ik wist al vanaf m'n zesde dat ik journalist wilde worden. En ja omdat ik het gewoon heel erg leuk vind om vragen te stellen hè, en lekker lullen met mensen. En ja dan is er geen mooier vak. Want ja, interviewen is gewoon het mooiste wat er is, dus ja vandaar.

I: Maar waar wil je dan werken als je bij Trouw weg bent?

R: Ik ga freelancen. Ja ik heb al een beetje om me heen gekeken naar leuke banen maar ja, dan zie je toch maar weer 1 ding zeg maar, ehm, en ik wil juist, ja ik wil gewoon graag m'n eigen creativiteit de vrije loop laten zeg maar.

I: Ja, logisch.

R: En ik denk ook dat m'n eigen bedrijf, dat anderen daar meer lol van hebben als ik dat doe. Want als je al kijkt naar die site van Trouw, daar zetten ze gewoon nieuws op van ANP enzo en van onze eigen redactie. Maar dat kun je ook gewoon iemand laten doen die nu nog op de school voor de journalistiek zit ofzo, zelfs stagiairs kunnen dat. En, en, daar hebben ze mij niet perse voor nodig. Dingen waar ik goed in ben, zoals leuke dingen verzinnen, en lol daarvan hebben zeg maar. Ja dat, dat is mijn voordeel en daar wil ik iets mee en daar is gewoon veel te weinig ruimte voor. Dus ik denk dat ik dat soort dingen ga doen en dat kan ik later wel weer verkopen aan Trouw en dan zijn ze heel blij.

I: En dan ben je weer terug bij Trouw..

R: Ja ik hoef daar geen baan te hebben maar ik vind het gewoon leuk om ideeën te presenteren en vervolgens te verkopen aan een medium.

I: Oké, duidelijk. En wat is volgens jou een goede journalist?

R: Jezus. Ehm, nou iemand die de goede vragen stelt. Uhm, en weet hoe die aan z'n antwoorden komt.

I: Oké.

R: En uhm, maar het verschilt een beetje in wat je doet natuurlijk. Ik bedoel je hebt, bij verslaggevers dat moeten echte nieuwsgagers zijn, mensen die doorduwen, mensen die snel zijn. En ik ben niet zo snel. Ik ben meer van het mooi verhaal schrijven en, ja dus de vaardigheden verschillen een beetje. Maar dat is voor mij wel de kern, de juiste vragen stellen.

I: Oké, ja, en wat is jouw visie van de rol van nieuwe media in de journalistiek?

R: Nou dan kun je het hebben over wat die rol nu is, en je kunt het hebben over wat die zou kunnen zijn, en hoe het gaat worden.

I: Ja.

R: Uhm er gebeurt nu te weinig mee. Dus als ik om me heen vraag op de redactie wat een RSS-feed is, dan zijn dat er echt veel te weinig. Ik denk 1 op de 10 ofzo, die dat weet. Dat is toch gênant vind ik.

I: Ja.

R: Ehm, ja, dus dat is, als een journalist bijvoorbeeld iets moet schrijven over Twitter dan maakt ie voor het eerst een account aan en dan stelt ie drie vragen. Nee, ze doen er te weinig mee. Ja wat het zou kunnen zijn, nou wat het gaat worden een beetje, dat duurt waarschijnlijk nog wel even, maar uiteindelijk gaan alle journalisten snappen wat RSS-feeds zijn, en ze gaan allemaal snappen hoe belangrijk netwerksites zijn. Ja, weet je wel, je had vroeger ook mensen die niet met een computer wilden werken.

I: Ja.

R: Maar dat is uiteindelijk gelukt, omdat ze gedwongen werden. En omdat iedereen op een gegeven moment ook wel zag van: 'kijk dit is toch wel handig'. Maar, dat zal hiermee ook wel gebeuren. Maar het is wel zo dat onze media in het algemeen genomen, ja je hebt natuurlijk ook journalisten die dat goed doen, ja te weinig alert zijn op wat nieuwe media te bieden hebben. Of wat nieuwe media te bieden hebben.

I: En hoe zit dat bij jou? Wat doe je er zelf mee?

R: Nou ik volg veel RSS-feeds, ik heb natuurlijk Twitter, volgens mij was ik ook best wel de eerste met Twitter in mijn omgeving. Ja ik ben vrij onderzoekend ingesteld. En ja, ik heb ook wel netwerksites zoals LinkedIn enzo. Maar verder ben ik helemaal niet zo van de nieuwe media. Gewoon multimedialiteit enzo dat is verder ook niet iets wat mij zelf echt boeit. Ja ik raak er alleen maar van in de war zeg maar..

I: Mmm..

R: Als het over video gaat en over tekst en weet ik veel. Maar ja, ik heb wel redelijk ideeën. En oh ja, wat ik ook heel erg leuk vind, dat is informatie inzichtelijk maken zeg maar. Dus als je een heel bedrijf hebt met data in een enorme database. Dat is wat de overheden nu doen,.. je kunt nu een wob-verzoek indienen. Dus dat je meer informatie wilt hebben, dan dien je een wob-verzoek in, je weet wat dat is hè wob-verzoek?

I: Nee!

R: Wet openbaar bestuur, dus informatie die de overheid gebruikt die wordt toegankelijk gemaakt, ook al zou je zoiets hebben van het is geheim of nou ja, maar het is wet openbaar bestuur dus de gemeente moet voldoen aan jouw verzoek. Maar ja, dat is allemaal heel ingewikkeld en de overheid heeft daar geen zin in..

I: Oké,..

R: Dus allemaal juridisch gedoe krijg je dan. Maar de laatste tijd is het dat ze wel voldoen aan je verzoek

maar met een enorme berg data komen.

I: Oké..

R: Dus bijvoorbeeld regelgeving of documenten op grond van die regelgeving. Nou ja, je krijgt dan echt stapels papier. Maar dat kun je juist heel leuk inzichtelijk maken door grafieken, en een beetje te programmeren en door verbanden te leggen met verschillende databases. En dat vind ik echt heel erg leuk, en daar kijk ik ook af en toe wel naar en daar wil ik ook wel iets mee in m'n werk misschien. Maar dat wordt wel heel gaaf. En wat ik [onverstaanbaar] is toch weer live. Dat is dus dat je live kunt tikken van 'ik ga nu dit en dit doen en hier komt een fotootje in', bijvoorbeeld met het vliegtuig..dat je nu naar Schiphol gaat. Dat is wel, ja dat dat kan. Ik bedoel, wat je eigenlijk, dat als redacteuren aan het tikken zijn en dat het publiek het gewoon ziet, wat jij opschrijft. Dus dat zij zien wat je aan het maken bent.

I: Maar dat wordt dan toch nog tien keer aangepast?

R: Ja, ja natuurlijk maar ondertussen kun je dan wel allemaal tips krijgen van..

I: Maar dat kun je nu toch met Twitter doen?

R: Ja, ja zeker, maar dan doe je dus twee dingen tegelijkertijd. Want dan moet je tikken en twitteren. Maar je kunt ook gewoon tikken in een stuk dat openbaar is en dat mensen kunnen zien van 'oh oké dit komt eraan'. Er zitten wel haken en ogen aan, maar waarom niet? Iedereen ziet waar je aan bezig bent. Ze kunnen met tips komen, corrigeren als het nodig is.

I: Ja, das wel leuk. En heb je een blog ofzo?

R: Nee, nee. Wil ik wel gaan doen maar dat ga ik pas doen als ik ga freelancen. Ik vind het heel erg leuk om te schrijven over media en over ontwikkelingen in de media en over die combinatie. Ehm, dus daar ga ik een blog over beginnen. Dat is ook het mooie aan bloggen, dat is gewoon een manier om op te vallen want je kunt aan iedereen laten zien wat je weet en wat je kunt. En dat is Twitter natuurlijk ook.

I: Ja, microblog hè.

R: Ja, nee maar als je het op een goede manier doet dan is het een vorm van personal branding. Ja, jezelf laten zien aan iedereen en het is een hele goede vorm van netwerken.

I: En LinkedIn, weet je hoe lang je daar op zit?

R: Ik denk iets van een half jaar ofzo..

I: Doe je daar veel mee?

R: Ja, nee, ja. Ik vind het wel grappig om te zien van bijvoorbeeld oud-collega's of van mensen die ik niet vaak spreek wat ze allemaal gaan doen. Dus ik zag laatst een freelancer die een studie economie gaat volgen. Dus die ga ik even bellen van de week, dat is wel lollige informatie.

I: Dus je gebruikt het wel echt voor je netwerk.

R: Ja, ik denk dat het toch wel goed is om te hebben zeg maar, en als ik echt ga freelancen dan is het toch een goed visitekaartje.

I: Ja, en uhm Hyves of Facebook, gebruik je dat?

R: Nee, ik hou er wel van om af en toe te googlen enzo, om effe te kijken wie wie is. Maar ja, dat zijn dingen die ik niet gebruik. Dus wat dat betreft zijn er mensen die veel meer into internet zijn dan ik. Maar ja je kunt van zoveel dingen lid zijn, er is zoveel.

I: Ja er is enorm veel. Als je dat allemaal wilt bijhouden..

R: Ik volg alleen al tweehonderd RSS-feeds.

I: Jezus. Jeetje, ja oké, en ben je LinkedIn ook echt gaan gebruiken met de reden om te netwerken enzo?

R: Ja, ik geloof het wel. Ja, veel dingen zijn ook gewoon leuk om te kijken van 'ja wat is het'? Gewoon om te

kijken van waar heeft iedereen het over, ja.

I: Oké, en in hoeverre is er sprake van interactiviteit tussen jou en mensen op LinkedIn, of dat je bijvoorbeeld reageert op blogs?

R: Ja het grappige is, dat LinkedIn nu ook in het Nederlands is, en nu beginnen de discussies los te komen zeg maar.

I: Ja..

R: Dat is wel leuk om te kijken, dat is wel grappig. Maar wat eigenlijk het gekke is, is dat journalisten ook helemaal, ja heel weinig gebruik maken van de mogelijkheden om te interacteren. Dus ik kom gewoon op Twitter en kijk naar al die berichtjes waar het woord 'Trouw' in voorkomt, de helft van de tijd gaat het over trouwerijen en de helft van de tijd..

I: Club Trouw?

R: Ja, Club Trouw ook hoor. Maar wij zijn maar een klein stukje. Maar het stomme is, hoe komen wij eigenlijk in het nieuws? Hoe wordt er over ons gepraat? En dat zijn juist handige dingetjes. Zoals mensen die op fouten wijzen, en ik ben dus de enige die dat doet. Ik ben de enige die kijkt van: 'hoe praat men over Trouw'?

I: Ja.

R: Dat is heel gek. En ook op onze site, daar kunnen mensen reageren op artikelen. En er zijn maar heel weinig redacteurs die even kijken hoe er op hun stuk wordt gereageerd. Want als mensen er iets bijzetten, dan is het vaak heel zinvol om even te kijken naar de reacties. Ja, heel vaak is het ook gezeik, mensen die het hebben over de moslims, heel negatief, maar er zit soms ook echt nieuws tussen. Dat je denkt 'hey leuk dat jullie dat schrijven'. Ik heb weleens gehad een artikeltje over het ziekenhuis, en toen was er iemand die meldde, anoniem maar wel met emailadres, van 'ja ik weet ook nog wel een verhaal, bij hetzelfde ziekenhuis, dat er heel veel fout gaat'. En ja dat is natuurlijk gaaf, daar moet je even achteraan gaan. Van 'ja hoe zit dat, vertel eens'.

I: Maar reageer jij zelf wel altijd op reacties?

R: Nou ja, bij de internetredactie hebben we zo'n dienst om reacties te modereren zeg maar, voordat ze naar de site gaan. En soms als ik iets zie, en ik modereer, dan stuur ik dat door naar de betreffende redacteur die het geschreven heeft. Maar ja, dat doen veel van mijn collega's niet, en je moet het natuurlijk ook maar net zien. Kijk, wat natuurlijk het handigst zou zijn is dat redacteurs zelf bij hun eigen stukje kijken wat er gebeurt.

I: Ja als mensen op iemands stukje reageren is het wel het leukst als die redacteur zelf ook terug reageert.

R: Ja, en dan is het ook pas echt web 2.0, en het is ook eigenlijk suf dat veel redacteurs dat niet doen. Ja, en veel journalisten hebben het daar te druk voor en die hebben ook een bepaald beeld bij de internetgebruiker. Daar had ik het laatst met Alexander Pleijter over, dat het interessant is om te kijken welk beeld de journalist heeft van de internetgebruiker. Ja veel mensen bij ons zien de internetgebruiker als iemand die altijd zeikt op stukjes, en er zitten ook wel veel zeikerds tussen maar er zijn ook heel veel mensen die wel wat te melden hebben en die gooi je dan ook gewoon weg zeg maar.

I: Maar jij gebruikt nieuwe media dus om zowel informatie te vergaren als om te verspreiden?

R: Ja, verspreiden ook wel ja, dat is wel waar ik nu mee bezig ben. Ook als ik wat tegen kom, zoals een coole site, dan vertel ik dat wel.

I: Maar schrijf je dat vooral op Twitter?

R: Ja dat schrijf ik op Twitter, ja LinkedIn is niet echt geschikt daar voor, en ik heb geen blog. Maar nee, Twitter is daar erg goed voor. En het is gewoon heel erg gaaf om nieuwe informatie te krijgen via Twitter. En

ik heb een paar collega's, die hebben sites die vooral gaan over bepaalde onderwerpen, over bepaalde thema's zoals groen en over natuur en milieu en idealen. En de mensen die daarop zitten, op dat soort sites zijn ook net begonnen met twitteren. En die melden dan aan de ene kant van 'we hebben nu dit en dit op die site staan', maar ze gebruiken het ook om contacten te leggen. We hebben een site over Religie en Filosofie, en degene die daarachter zit die heeft op Twitter ook contact gelegd met allemaal twitterende pastoren enzo, en dat is heel goed voor je informatie. Als je dan bijvoorbeeld een beroemde pastoor een vraag stelt, van 'joh ik ben hier mee bezig en hoe zit dit en dit', dan kun je vaak antwoord verwachten.

I: Dus daar is Twitter wel ideaal voor?

R: Ja, ja..

I: En wat verwachtte jij van Twitter voor je ermee begon?

R: Nou, ehm, ik weet wel wat ik er in het begin van vond. Ik vond het een beetje gelul allemaal, en een beetje interessantdoenerij, en dat is het ook. In het begin was het een beetje eenzaam omdat niemand mij volgde, weet je dan is het net alsof je op een feestje komt waar je niemand kent.

I: Hahaha..

R: Beetje stijf ben je dan, ehm, maar op een gegeven moment wordt het interessanter. Want dan gaan meer mensen jou volgen en wordt jij door meer mensen gevolgd. En dan wordt het leuk.

I: Ja, want jij was op zich wel redelijk vroeg erbij toch? Jij gebruikte het toch echt al voor de hype?

R: Ja, dat wel, ja het is ongeveer twee jaar geleden begonnen, zoiets.

I: Maar met welke reden begon je dan?

R: Ja, toch wel nieuwsgierigheid. Ja nieuwsgierigheid. En als internetredacteur moet je toch wel een beetje op de hoogte zijn. Want ja je bent toch internetredacteur. Dus ik wilde wel weten wat het nou was. En ik las toen een blog van Erwin Blom, die heeft het natuurlijk heel de tijd erover, dus toen had ik wel zoiets van: 'nou wil ik het ook wel weten'. Kom maar op.

I: Ja, oké. En meteen vanaf je iPhone?

R: Nee, want die kreeg ik een paar maanden daarna. Ik ben begonnen via de site. Ik heb een profiel aangemaakt en toen via de site van Twitter, en toen Twurl, en toen Tweetdeck ontdekt. Dat is handiger met die kolommen.

I: En kan je aangeven hoe vaak je het ongeveer per dag gebruikt?

R: Ja dat zou ik wel kunnen zeggen ja.. via Tweetstat bijvoorbeeld [zoekt applicatie op op iPhone om zijn statistieken te bekijken, maar het lukt niet want hij heeft niet de juiste flashplayer]. Ja hij mag ook volgens mij van de Twitter API maar 200 berichten in 1 keer onthouden. Dus je kunt van Twitter praten via de site, maar dus een Twitter API, A P I..

I: Hmm..

R: Oh, dat weet je al of niet?

I: Ja, niet helemaal..

R: Wat is het ook alweer, een Application Programmable Interface. Ja, dus je hebt een bepaalde dienst. En daar zit dan..via die API kun je praten met die dienst zeg maar. Dus ik hoef niet perse naar Twitter.com maar ik kan ook direct via een URL vragen van geef mij die en die gebruiker de laatste zoveel berichten zeg maar. Dan doe je iets wat de site uit zichzelf niet doet maar Twitter heeft dus uhhh. Nou, dus voor dat projectje waar ik nou aan bezig ben en de ideeën die ik daarover heb, dat met die ISS tweets, dat doe je dus via zo'n API. Maar je kan via een bepaalde URL, van geef mij van deze gebruiker de locatie zeg maar, dat kun je doen. Dat kun je programmeren. Met een paar commando's kun je kijken wat je wil.

I: Is dat ook wat Michiel Berger doet met z'n Twitnergids?

R: Ja!

I: Er zit dus eigenlijk een beetje een technisch verhaal aan?

R: Ja, maar het leuke van zo'n API is dat allemaal mensen dingen kunnen bouwen op Twitter. En al die programmaatjes die ervoor zijn die werken dus via zo'n API en daardoor is het zo'n succes. Als je met z'n allen alleen maar op die site moet gaan zitten kijken, ja dat gaat niemand doen. Het wordt pas handig als je een programmaatje hebt dat info ophaalt, dus door het vrij te geven kun je ook al die dingen doen. Dus, en eigenlijk hebben kranten dat ook nodig. Dus je hebt de New York Times, die heeft ook een API. Dus in plaats dat je naar newyorktimes.com gaat kun je ook gewoon zeggen met een programmaatje, van 'laat mij alle berichten zien die hier en hier over gaan'. The Guardian heeft dat ook. Je kunt dat dus programmeren. Dat is dus iets anders dan een RSS-feed waar hele artikelen in zitten.

I: Maar kun je dat dan op die site zelf laten bouwen of niet?

R: Uhm, hoe bedoel je?

I: Nou dat je dat niet laat bouwen op een aparte site maar dat je dat in laat bouwen op die site van The New York Times zelf.

R: Nee maar doordat zij, wat ze eigenlijk doen is dat ze jou de mogelijkheid geven om in hun database te zoeken. Want als jij nou een programma wilt bouwen dat informatie haalt van de site van The New York Times, dat is niet handig. Dat snapt dat programma niet. Dus die opmaak, al die kleurtjes. Dus zij kunnen wel die database na... nou ik leg het niet goed uit. Het wordt je zeg maar makkelijker gemaakt met zo'n programma, om dingen te doen met inhoud. Dus stel dat ik een soort Tweetdeck zou willen maken voor The New York Times, dat kan dus nu, maar dat kan bij Trouw niet. Ik kan dus niet een Tweetdeck bouwen waarin columns staan, en als er dan een Trouw artikel komt dat die dan bovenaan staat. Dat kan dus niet, want dat is heel ingewikkeld. Want je krijgt dan ten eerste te maken met de opmaak. Want waar begint de opmaak en de inhoud zeg maar, dat is allemaal heel ingewikkeld. Dus het zou heel makkelijk zijn om gewoon te zeggen van 'hier heb je de inhoud'.

I: Maar dat kan dus niet zonder een verband te sluiten met de Trouw, anders kan je niet in die database?

R: Nee, precies. Maar wat New York Times doet, en Twitter ook, is zeggen van: 'hier is onze inhoud. Hier heb je een bak met onze grondstoffen, en die grondstoffen mag je gebruiken voor wat je wil'. En dat levert zoveel kwaliteit op voor jouw dienst zeg maar..

I: En dat kan je ook nog commercieel kunnen zien, dat als je bijvoorbeeld een database openstelt.

R: Maar stel, er zijn heel veel mensen die graag een API willen gebruiken, en die graag programmaatjes en sites volgen op wat jij biedt...Stel dat Trouw dat zou doen dan zouden ze de eerste zijn. En als allerlei mensen dat dan gaan gebruiken dan stijgt jouw titel en jouw bekendheid gewoon enorm.

I: Ja, ja..

R: Gewoon omdat je dan de eerste bent. Ik ga het binnenkort even voorstellen. Ik denk niet dat ze het snappen maar ja..

I: En welke informatie haal jij zoal van Twitter?

R: Ik had laatst een idee voor OOR, een leuk idee, en daar twitter ik dan over en vervolgens zeg ik 'zijn er mensen die mensen kennen bij OOR?', zodat ik het idee kan lanceren. Toen heb ik dus binnen vijf minuten ofzo het emailadres van de hoofdredacteur en van de uitgever gekregen. Dus de contacten, en dat is heel erg goede informatie. Voor journalisten is dat echt ontzettend handig. Journalisten zijn altijd op zoek naar rare dingen zeg maar. Dus als je een verhaal schrijft over werkende moeders met een geamputeerd been,

die kan je heel moeilijk krijgen in je omgeving. Dus dan moet je gaan rondbellen van wie kent er zo iemand en dan kom je uit bij branche-organisaties enzo. Soms is het dan veel makkelijker om het even op Twitter te vragen, want daar is het netwerk heel groot, zeker als je veel volgers hebt. En op die manier kan je heel makkelijk die ene vinden die je nodig hebt. Dat is ontzettend handig. En je kan goed trends bijhouden. Dus alles wat mensen signaleren. Bijvoorbeeld interessante sites die voorbij komen, je krijgt allerlei interessante links die anderen sturen. Dus die trends die iedereen doorgeeft, dat is als journalist natuurlijk heel handig. En oh ja, het nieuws natuurlijk, het laatste nieuws. Afgelopen week zag ik op Twitter ineens dat het lichaam van Nathalee Holloway gevonden was.

I: Huh?

R: Ja, dat had ik dus ook, huh? Niks meer over gehoord daarna.

I: Maar dat is dus ook het gevaar, dat één of andere idioot iets voor de grap schrijft.

R: Ja, precies. Maar het grappige is natuurlijk wel dat bijvoorbeeld met die vliegtuigramp, daar waren ze als eerste mee. Maar die discussie over of het betrouwbaar is, die hoor je vooral van journalisten. Alle andere mensen zijn er allang over uit. De enige die zeuren dat het niet betrouwbaar is zijn journalisten die het weinig gebruiken of die er niet op zitten. En kijk, dat het niet betrouwbaar is, dat is gewoon een open deur.

I: Ja, je moet het toch altijd eerst checken.

R: Ja, natuurlijk. Ik heb één of twee keer een nieuwsgebeurtenis proberen te volgen via Twitter, en dan zie je ook dat er een hoop onzin en geruchten voorbij komen. Maar dat heb je altijd. Als je je op het ANP moet baseren dan krijg je ook steeds geruchten over bijvoorbeeld het dodenaantal van het vliegtuigongeluk. Dat loopt dan steeds op en wordt dan weer minder, weet je wel. Dus, maar ja..

I: En ehm, wat verspreid jij zoal zelf op Twitter?

R: Ehm, wacht even hoor [kijkt in iPhone], ja ik had laatst iets bedacht..Even kijken hoor..oh ja, oh ja, ik ga het zo vertellen. Wat namelijk mijn idee zou zijn, is dat je, eigenlijk zou ik willen kijken van: 'wat kun je weten als je Twitter volgt'? Dus bijvoorbeeld met zo'n vliegtuigongeluk. Weet je dan alles? En dat kun je natuurlijk wel nazoeken, je kunt gewoon kijken van 'wie heeft wat geschreven' enzo, maar naast URL's van krantenartikelen dus..

I: Maar je ziet natuurlijk best veel links naar nieuwssites..

R: Ja inderdaad, nou ja het is maar een idee..

I: Volgens mij kun je tegenwoordig wel al het nieuws via Twitter vinden..

R: Ja maar als je dan heel de dag op de hoogte wilt zijn dan moet je heel de dag zo'n Twitterfeed volgen. Dat kan, of je kan natuurlijk zoeken op Twittersearch, en dan zoek je op trefwoord. Net als mensen heel de dag Nu.nl bekijken, dat doen veel mensen om even snel het nieuws te checken.

I: En in hoeverre is Twitter nou belangrijk of niet belangrijk in jouw werkomgeving?

R: Nou, je kunt je er van ontdoen. Maar het is gewoon een extra bron. Het is speelkwartier en werk tegelijkertijd.

I: Want hoeveel van jouw collega's gebruiken het nou ongeveer?

R: Een stuk of vijf ofzo.

I: En twitter je daar dan extra veel mee?

R: Nee, want het zijn geen van allen echt heel erg actieve twitteraars. Nee, maar dat zijn mensen die af en toe twitteren.

I: Ja, want wat voor mensen heb jij dan het meest in je contactenlijst?

R: Nou toch wel veel journalisten, journalisten van andere media en verder heel veel marketeers enzo. En

verder, ook wel een paar uit Nijmegen. Ik heb laatst de Twittergids doorgekeken en ik sta in de Twittergids van Nijmegen op nummer 8.

I: Wow!

R: Ja, dus dan kijk je even wie daar verder op staan. En verder ja, een paar vrienden natuurlijk. En er zitten er ook een paar tussen die het vorig jaar nog weigerden te gebruiken haha..

I: Haha..

R: Dat had ik vroeger met mobiele telefoons haha.

I: En heb je weleens contacten van Twitter in real life ontmoet?

R: Ja, ja Rob Jacobs natuurlijk, ik zei dat ik ging freelancen en had wel wat ideeën dus ik ben even bij hem langs geweest om te kijken of hij daar bij het ANP iets mee kan. En ehm, nou ja in Nijmegen heb ik weleens mensen gesproken. En ja af en toe naar die borrels..

I: Oh ja ga je daar weleens heen?

R: Ja, er komen toch wel veel mensen van mijn leeftijd die allemaal nieuwe media dingen doen, dus dat is wel interessant. En het is hier om de hoek dus lekker makkelijk. Dus uh ja, daar hou je ook wel veel leuke contacten aan over.

I: Oké, dus dat is wel vooral handig voor je contacten?

R: Ja, ik ben wel een redelijke netwerker, maar het is vooral voor de gezelligheid eigenlijk. Dus ja, de contacten zijn leuk, maar uiteindelijk maak je toch contact met degene die je echt leuk vindt, de rest is voor de gezelligheid. Ik heb wel indirect mijn vriendin te danken aan Twitter.

I: Oohh haha, en heb je daar toen ook een stuk over geschreven?

R: Nou wel toen ik op zoek was, toen heb ik mijn ervaring met datingsites opgeschreven. Ik weet niet of wij de eerste waren hoor op Twitter. Maar ik heb haar zeg maar in real life leren kennen maar door Twitter ontstond het contact. Dus ja voor de contacten is het zeker goed.

I: En wat vind je in het algemeen van de informatie die er op Twitter te vinden is?

R: Nou, het is gewoon leuk om te kijken wat voor nieuwe sites er komen, veel mensen die vergelijken Twitter toch met een krant of met een soort MSN maar eigenlijk is het een soort kroeggesprek. Dus ook in de kroeg spreek je vooral mensen die dezelfde interesse hebben als jij. En op Twitter zie je vaak dingen die je nog niet wist, en, maar wat ik me wel laatst realiseerde ook is dat er een soort groepsding ontstaat. Dus dat als iedereen gaat twitteren dat je het dan alleen maar gaat hebben over wat iedereen al zegt.

I: Ja?

R: Ja, nou ja dat weet ik niet zeker.

I: En wat zou je doen als Twitter voorgoed zou stoppen?

R: Ehm, kijken waar iedereen op overstapt en daar in meegaan.

I: Ja..

R: Ja, dat zou dan gebeuren. Maar ja, als het er niet meer was dan leef ik wel door, maar dan komt er direct iets anders. Zo is het altijd gegaan. Ook met van die peer-to-peer netwerken.

I: Ja, en hoe zie jij de toekomst van Twitter?

R: Nou, ik heb toch wel het vermoeden dat ze door hun hoeven gaan zakken. Met zoveel gebruikers, ik denk dat het wel een keer ophoudt.

I: Een soort verzadiging?

R: Nou, het is wel zo dat hoe meer mensen het gaan gebruiken, dat het dan wel zo z'n nadelen krijgt. Met heel veel volgers val je toch minder op, en moet je echt gaan filteren. Het is nu al zo dat als ik zoek op

Tweets die over Trouw gaan, dat de meeste dan gaan over andere trouw-dingen en niet de krant Trouw. Dus dat ga je met alles krijgen. Hoe drukker zo'n groepsgesprek wordt, hoe minder makkelijk we elkaar kunnen verstaan.

I: Maar je kan toch zelf blijven bepalen wie jij volgt?

R: Ja, ja zeker maar bijvoorbeeld dat filteren, dat wordt wel steeds lastiger. Dus, ja we zien wel.

I: Oké ik weet voldoende!

Transcript interview 4

Interviewer (I): Daphne Jacobson

Respondent (R): Anneke Verbraeken, freelance onderzoeksjournalist en bestuurslid Nieuwspoot

Leeftijd: 51 jaar

Datum: 25 maart 2009

Locatie: Nieuwspoot, Den Haag

Tijd: 17.00u

I: Oké, kan je even iets vertellen over je achtergrond, over jezelf.

R: Ja, ik ben 51. Ik ben nu ongeveer achttien jaar freelancer, onderzoeksjournalist. Ik heb daarvoor Nederlands gestudeerd. Heb ook nog een jaar of acht in het bedrijfsleven gezeten voordat ik journalist werd. Ik was drukwerkadviseur. Ik was een soort excuustruus in de mannenwereld. Ik vloog van New York naar Londen, naar München om hele grote bedrijven te adviseren wat ze wel en wat ze niet moeten doen.

I: Oké..

R: En daar kreeg ik heel veel centen voor. Nou ja, dat vond ik eigenlijk maar helemaal niets.

I: Nee?

R: Nee, dat vond ik echt niks. Het is een heel erg hotelleven. Dineren met mannen in saaie grijze pakken en je ontbeet met mannen in saaie grijze pakken, je sprak alleen maar met mannen in saaie grijze pakken. Dus dat vond ik op een gegeven moment echt helemaal niks meer. Toen ben ik mijn oude liefde journalistiek weer.., dat wilde ik eigenlijk altijd al doen. Toen ben ik naar de academie in Tilburg gegaan [telefoon gaat en interview wordt even onderbroken]. Ehm waar waren we. Oh ja, in het bedrijfsleven gewerkt en sinds twintig jaar weer freelance journalist. Ik ben begonnen uitsluitend met het schrijven voor de Kamer van Koophandel, KPN en dat soort dingen..

I: Ja. En hoe kwam je daar dan bij terecht?

R: Nou, op de academie waar ik zat, daar zat mijn leraar en die schreef al voor de Kamer van Koophandel en die zei van 'ik schei er binnenkort mee uit' en die heeft mij toen eigenlijk geïntroduceerd. En ik schrijf er nog voor hoor, en ik moet eerlijk zeggen, ze betalen goed, ze lullen niet, het is soms ook nog leuk werk dus ik heb zoiets van 'ik vind het wel oké zo'. Want zij zorgen er gewoon voor dat ik hele leuke dingen kan doen. Zoals presidentskandidaten, zoals een heel diepgaand onderzoek naar stoffen die worden gedolven in Congo, in [...], en die komen in onze mobieltjes terecht. En toen hebben we met journalisten van de VVOJ onderzoek gedaan, van hoe lopen die stromen nou. Want je begint met honderd kilo en aan het eind van de rit is er maar tien gram over. Dus waar zijn nou al die andere gebleven?

I: Ja?

R: Die zijn dus gejat, of die zijn als opkoopsom gegeven, nou daar gebeurt dus heel veel mee. En wij zijn dus een beetje aan het kijken van 'hoe werkt dat nou'. Daar wordt dus ook weer de oorlog in Congo mee betaald en nog veel meer enge dingen gebeuren ermee.

I: Maar ga je dan ook echt op pad?

R: Ja, ja, ja. We hebben een reis naar Rwanda, die staat gepland in september en een reis naar Congo staat gepland in november.

I: Oké, maar dat kan nog best wel linke soep zijn?

R: Ja dat is linke soep. Zeker Congo is linke soep.

I: Maar hoe onderzoek je zoiets dan, toch niet recht op de man afvragen van...

R: Nee je gaat niet zeggen van 'ik ben journalist en ik kom even kijken hoe het hier werkt'. Nee dan zeg je gewoon 'ik ben wetenschapper en ik onderzoek een beetje hoe dat zit'. En dan ben je al een stuk minder gevaarlijk dan wanneer je als journalist werkt.

I: Oké, leuk. Dus dat is het meeste van de tijd waar je aan bezig bent?

R: Ja, daar ben ik ook heel veel tijd aan kwijt. Maar ook weer aan Nieuwspoort, aan de bestuursfunctie. Ja Nieuwspoort is ook een beetje helemaal aan het veranderen. Je ziet wel, de gemiddelde leeftijd is hier geen twintig. En wil Nieuwspoort overleven dan zal ze toch binnen een paar jaar moeten zorgen dat ook jonge mensen dit leuk vinden en dat het eigenlijk hier veel gezelliger wordt want dit is wel een mooie, statige zaal. Maar als je het hier gezellig wilt hebben dan moet je hier niet zitten. Dan gaan we in het rookhok zitten want daar is het altijd veel..

I: Ja het rookhok is altijd het gezelligst haha..

R: Ja, ja, ja, ja en ik ben veel tijd kwijt met de VVOJ, daar gaat ook heel veel tijd in zitten.

I: Maar is dat op locatie of van huis uit?

R: Ik doe daar van huis uit dingen voor maar het is ook vaak in Amsterdam of ergens anders.

I: Oh ja, en voor het bestuur van Nieuwspoort, moet je dan op een vaste dag hier zijn?

R: Nee, nee, we hebben eens in de zoveel tijd een vergadering en ik zit dan nog in een aantal werkgroepen waar ik naartoe ga, maar het is niet zo dat ik hier één dag in de week ben ofzo.

I: Nee, oké. En waarom heb je in het begin voor de journalistiek gekozen?

R: Ehm, ik ben zelf nieuwsgierig. Ik vind het heerlijk om ongegeneerd allerlei vragen te kunnen stellen, dat vind ik echt super. En het is zelfs nog zo dat je als journalist, dat je een soort waakhondfunctie, dat vind ik wel heel belangrijk, dat je echt vertaalt wat je om je heen ziet gebeuren en dat je zo ontzettend goed in de gaten houdt wat er nou echt gebeurt, en dat is zo lastig. Dat is echt zo lastig, want het grappige is, ehm, ik hoorde net een radio-item van iemand, ook dankzij Twitter, want ik volg nu het Radio 1 journaal altijd erg 's ochtends vroeg. Ook omdat ik nu veel twitter met Jeanne Doomen.

I: Oh ja die is van de Radio 1 fanclub..

R: Ja van de fanclub, dus ze vroeg mij op een gegeven moment van: 'wil jij ook meeschrijven voor de fanclub'? Dat doe ik nu dus ook.

I: Maar is het nou puur een fanclub of is het ook echt voor Radio 1 zelf?

R: Nou het is een fanclub, maar het is een wisselwerking. Je moet maar eens kijken, ik zal je wel een linkje doorsturen. En daar kwam dus vorige week een item, en wat ik dus merkte was dat het eigenlijk hele gemakzuchtige journalistiek was en je weet hoe dat gaat in de politiek bij inspraak voor bewoners. Want de gemeente volgt een bepaald stramien en dan zetten ze een tafel neer met een wethouder een paar ambtenaren en dan heb je de boze bewoners. Als je daar leeft dan weet je dat je dat voorgeschoteld krijgt, wil je zo'n avond goed verstaan, en wil je ook de inhoud dus de kern van de boodschap goed kunnen verwoorden, dan moet je dat dus niet doen zoals de gemeente wil. Want die zorgt eerst dat mensen stoom kunnen afblazen en dan aan het einde van de avond dan begint de wethouder of de burgemeester een heel kleinzerig verhaal te houden. Die journalist, die heeft dat dus keurig overgenomen. Maar dat is dus fout, fout, fout. Je bent dan eigenlijk in dienst van de gemeente en doet dan precies wat de gemeente wil. Nou dat vind ik dus, wat journalisten beslist niet moeten doen. Die moeten veel creatiever, veel alerter, veel minder lui hun werk doen. Want dit is makkelijk om op die manier zo'n avond te vertalen. Zo verwoord je de mening van een gemeente en dat is zo dom en zo doen veel journalisten het en dat is ook logisch want je wordt daar

heen gestuurd en je moet even een verslagje maken. En je hebt drie minuten of twee minuten om dat te doen en dan snel tikken en klaar, volgende nieuws. Nee, niet dus, laat je niet opjagen!

I: Ja..

R: Denk na over wat je doet, denk na over waar je mee bezig bent!

I: Maar hoe doe jij dat?

R: Nou enerzijds door onderzoeksjournalistiek te doen. Ik vind echt dat er voor onderzoeksjournalistiek veel meer geld vrij moet komen, ook op redacties, en zeker dagbladen doen daar veel te weinig aan. Die moeten daar budget voor vrijmaken, die moeten daar journalisten voor vrijmaken dus daar hou ik me ook mee bezig.

I: Oké, leuk, en wat is volgens jou dan echt een goede journalist?

R: Dat hangt er vanaf wat je wil. Een goede journalist kan op heel veel niveaus goed zijn. Als ik voor de Posthoorn, ah die ken je wel, dat gratis lokale krantje, als ik daar een prachtig, emotioneel verhaal van een tachtigjarige neerzet waar elke tachtigjarige Hagenaar zich in herkent en in tranen uitbarst dan is dat goede journalistiek. Dan voldoe je aan, dan appelleer je aan de mensen die het lezen. Hetzelfde stuk, in HP de Tijd, dat moet je niet hebben. Dan trekken mensen hun wenkbrauwen erbij op. Dus het is heel erg afhankelijk van: welk medium, voor wie, wat het doel is van een artikel.

I: Ja, oké. En nieuwe media en journalistiek, wat is jouw visie daarop?

R: Ik vind dat een journalist, die moet per definitie nieuwsgierig zijn en per definitie nieuwe media uitproberen. Je moet weten wat het is en dan kan je alsnog zeggen 'nou dit is niks voor mij' maar je moet wel weten wat het is en je moet met elke stap ook mee gaan. Doe het gewoon. Zo niet, dan mis je gewoon een slag en dan mis je volgens mij ook heel veel, nou dan mis je een aansluiting, laat ik het zo zeggen. Dat betekent niet per definitie dat je nieuws zou missen of dat je een onderwerp zou missen maar je mist wel dat wat je niet... Ja dat klinkt cryptisch maar je weet dus dingen dan niet.

I: Ja. Vind jij het echt essentieel om te gebruiken?

R: Ja ik vind het echt essentieel dat journalisten weten hoe ze om moeten gaan met internet, hoe ze internet optimaal kunnen gebruiken, hoe ze de computer optimaal kunnen gebruiken, hoe ze zoekmachines optimaal kunnen gebruiken, hoe ze sociale online netwerken optimaal kunnen gebruiken. Maar ook netwerken zoals dit [doelt op sociëteit van Nieuwspoort], dus reële netwerken. Je moet als journalist, ja je bent sowieso 24 uur in dienst. Je gaat natuurlijk wel slapen, maar als je opstaat begint het en als je naar bed gaat dan eindigt het. Maar, als je wakker wordt en je hebt een briljant idee dan moet je vooral je bed uitstappen en het opschrijven.

I: Ja, en welke nieuwe media toepassingen gebruik jij zelf?

R: Ik heb een tijdje op Hyves gezeten en LinkedIn natuurlijk.

I: Hoezo natuurlijk?

R: Nou ja, je laat het ook weer achter je. Ja Hyves daar ben ik te oud voor geworden, dat kan niet meer. En LinkedIn, nou ja, dat vind ik toch teveel ellebogenwerk en carrièrevrouwtjes. Nou daar voel ik mij absoluut niet bij thuis dus dan moet ik daar dus ook niet zitten.

I: Maar maak je er nog wel gebruik van?

R: Ja, nou wat ik vervelend vind is dat wanneer ik er echt gebruik van wil maken dan moet ik gaan betalen. Dus voor research, dan moet ik gaan betalen. Dan moet ik maandelijks 24 euro gaan betalen, en dat vind ik gewoon, ja dan zoek ik wel andere uitingen.

I: Ja, ja. En een blog? Jij hebt een blog toch?

R: Ja, ik heb een blog en ik schrijf voor Volkskrant, voor Volkskrant Reizen schrijf ik regelmatig een blog over

waar ik ben. Ook omdat ik half in Frankrijk woon schrijf ik veel over Frankrijk, maar ook als ik in Afrika zit, dan schrijf ik over Afrika en wat ik daar meemaak. Dat vind ik ook wel een hele plezierige manier van dingen vertellen, en ik krijg daar ook leuke reacties op.

I: Maar dat is puur professioneel? Of blog je ook privé?

R: Kijk, professioneel en privé, zeker met bloggen en Twitter, dat loopt toch door elkaar. In zekere mate bepaal je wel wat je opschrijft. Maar iedereen weet dat ik toch wel rond 5 voor half 6 achter de computer zit. En bij Twitter is het dan wel zo dat mensen gaan vragen waar ik ben als ik me om 7 uur nog niet gemeld heb. Dus je kan privé en zakelijk niet meer zo makkelijk scheiden. En dat heeft nadelen maar dat heeft ook voordelen. Want omdat die dingen niet meer zo makkelijk te scheiden zijn, maak je ook veel makkelijker contact met anderen. Kijk, als je hier in Nieuwspoor zit, dan loopt zakelijk en privé ook dwars door elkaar heen. Je bent hier hoofdzakelijk voor je beroep, omdat je journalist bent of omdat je politicus bent en als je hier aan de bar een borreltje staat te drinken dan heb je het toch niet alleen maar over het afgelopen debat maar dan heb je het ook over je kind of dat je kind ziek is.

I: Ja, en puur op werkgebied, wat gebruik je dan zoal?

R: Dan gebruik ik internet heel erg, ik kan niet zonder internet, telefoon, sms, boeken, kranten. Ik hou soms ook nog een papieren knipselarchief bij, maar ook gewoon gesproken bronnen, ik ga naar mensen toe. Naar Brussel, naar Londen. De mensen die ik wil spreken die wil ik dan niet via de telefoon of via de computer spreken. Dat vind ik toch betrouwbaarder. Wat hebben we nog meer voor mogelijkheden, Skype, ja.

I: En jouw blog, hoe lang heb je dat al?

R: Nou nog niet zo heel lang, twee jaar.

I: En wat is de reden dat je dat bent gaan gebruiken?

R: Ik ben het gaan gebruiken omdat ik geen zin had om een hele homepage en weet ik veel wat te maken. Daar ben ik veel te lui in. Ik heb geen eigen website en dat vind ik nu nog wel oké maar ik kan me ook voorstellen dat als ik iets meer tijd dat ik het wel zou maken. Want het is wel handig dat alles wat ik gemaakt of geschreven heb, dat ik dat daar een plekje kan geven maar dat kan nu op mijn blog.

I: Ja en krijg je daar veel reacties op?

R: Ja, ja.

I: En in hoeverre reageer jij daar dan op?

R: Ehm ik reageer altijd omdat ik vind dat mensen die mijn blog of artikelen lezen en daarop reageren, ik vind dat als mensen de moeite nemen om te zeggen dat ze het leuk vinden of iets dergelijks, dan vind ik dat een reactie op z'n plaats is.

I: En wat zijn dat dan voor mensen die daarop reageren?

R: Nou, over het algemeen wel hele enthousiaste mensen. Ja wat ik altijd doe bij mijn blogs, is er een vraag instoppen. Ik heb bijvoorbeeld een aantal blogs geschreven over Nerja, een plaatsje in Spanje.

I: Oh ja, dat ken ik wel.

R: Ja van tevoren wilde ik er nog niet dood gevonden worden, het leek me dus echt vreselijk en ik ben er naartoe gegaan en toen vond ik het toch wel aardig. En ik heb daar ook een aantal tapasbars bezocht en toen heb ik in mijn blog gezet van 'mensen die mijn top 5 van tapasbars willen hebben, die moeten mij mailen'. Ja en mensen gaan dan toch wel mailen. Ja echt Jan en alleman reageert daarop, van jong tot oud.

I: Maar is dat Volkskrantblog dan hetzelfde als jouw privéblog?

R: Nee, nee mijn blog, ja ik moet eerlijk zeggen dat ik dat het afgelopen half jaar een beetje heb laten versloffen want ik had zoveel te doen, dus dat moet ik weer een beetje oppakken. Maar ja over het

algemeen zie je dat je een soort trouwe fanclub opbouwt, dat zie je met die RSS-feeds. Ik zette er dan altijd op maandag iets nieuws op, en dat werkt wel heel goed, dat als je iets doet, dat je het op een vaste plaats of tijd doet. Dan rekenen mensen erop, en die gaan ook vragen, als je er niet bent, van 'heb ik iets gemist'. Dat is toch wel heel leuk.

I: Ja, ja, en toen je met Twitter begon, wat verwachtte je daar dan van?

R: Toen ik ging twitteren toen dacht ik, ehm ik kwam op Twitter omdat, nou ja ik wilde het leren kennen. Ik verwachtte er helemaal geen ene flikker van want ja wat kan je nou allemaal in 140 tekens kwijt en dat is vast allemaal gereutel van: 'ik ga koffie halen' en 'ik ga naar het toilet' en ja het is mij 1000% meegevallen. Het is mij echt 1000% meegevallen. Ja.

I: En waarom ben je ermee begonnen?

R: Omdat ik merkte dat als...Ik heb me bijna direct geconcentreerd op de journalisten en daar wilde ik ook iets mee. En ik merkte dat er gewoon hele zinnige discussies gevoerd worden, dat er hele interessante tips worden gegeven. En natuurlijk heb je de nodige rollen wc-papier die voorbij komen zetten maar ook dat is wel leuk. Ja wat ik merkte is dat die combinatie van gezelligheid, dat babbelen met elkaar, maar ook heel makkelijk de juiste mensen weten te pakken. Zoals met Jan Dijkgraaf van HP de Tijd, Jan het Hart van de Volkskrant, daar praat ik heel makkelijk mee doordat de barrière heel anders is dan met bellen of e-mailen. Want je begint op Twitter met 'je' en 'jij' en je begint Twitter met een kopje koffie en een soort geleuter. En het is ook heel fijn om zeg maar, als mensen een discussie hebben, om daar op in te kunnen haken. Dat is heel fijn, en dan reageer je daarop. Maar het is aan jezelf om dat te rangeren, want wat wil je met Twitter. Ja je kan heel erg je eigen imago, je eigen beeld neerzetten bij Twitter als je dat wil. It's up to you.

I: Ja, ja.

R: Het is wel heel belangrijk, want heel veel mensen op Twitter twitteren eigenlijk onder hun eigen naam om herkenbaar over te komen.

I: Voor de betrouwbaarheid?

R: Ja, ja, dat maakt Twitter ook echt een aangename omgeving omdat er niet zo wordt geschreeuwd enzo, en je kan mensen direct aanspreken. Als Jan het Hart of Bart Brouwers van Spits rare dingen zouden uitkramen dan kan je ze daar op aanspreken.

I: Maar gebruik je het dan ook op die manier, om dingen uit mensen te halen die..

R: Ja, ik heb een artikel voor De Journalist geschreven over Twitter en dat heb ik dus helemaal gedaan, in eerste instantie via Twitter. Ik heb ze benaderd via Twitter, van 'wil je meewerken aan een interview', maar ik heb allemaal contacten die ik via Twitter heb opgedaan. Ik had ze ook op kunnen bellen, maar dan heb ik lang niet zo'n vanzelfsprekende relatie met ze als ik nu had. Want nu kon ik ze achteraf bellen en zeggen van: 'Hey Bart, leuk dat je mee wilt doen', en dan weet je al een heleboel van iemand.

I: Maar er wordt ook wel over Twitter gezegd dat het een hype is. Hoe zie jij dat?

R: Ja een hype is het natuurlijk, maar na deze hype volgt ongetwijfeld weer een nieuwe mediahype waar ook weer bepaalde mensen voorloper zullen zijn en zullen proeven, en daar is niks mis mee, daar is echt niks mis mee. Gebruik het zolang je het kunt gebruiken en nou ja dan moet je op den duur overstappen op iets anders, afstappen.

I: Ja, en hoe gebruik jij Twitter? Via de computer?

R: Via de computer ja..

I: En kun je een indicatie geven van hoeveel tweets je per dag plaatst?

R: Oeh dat verschilt heel erg. Ik heb, dat weet ik wel, Twitter nu volgens mij zes weken, dus dat is nog

helemaal niet lang. Nee dat is overdreven, twee maanden. En ik heb nu bijna 1100 tweets gedaan. Dus ik doe wel veel, maar dat komt natuurlijk ook omdat ik meteen een artikel erover ging schrijven.

I: En wat voor informatie verspreid je zoal?

R: Ik verspreid eigenlijk twee dingen. Ik vraag mensen waar ze mee bezig zijn. Mensen vinden het altijd leuk om te vertellen wat ze doen en vervolgens bevestig ik waar ze mee bezig zijn. Dus ik vraag mensen wat ze doen, en vervolgens zeg ik 'ik zie wat je doet' etcetera. Nou dat werkt gewoon. Vervolgens gebruik ik het ook om mijn eigen netwerk te vergroten. Het is gewoon heel fijn voor een freelance journalist om heel veel mensen te kennen die jouw ideeën op een makkelijke manier kunnen droppen.

I: Dus netwerken is wel erg belangrijk?

R: Netwerken is heel belangrijk en ook drop ik gewoon mijn ideeën. Als ik denk van.. ook wel dingen van de VVOJ, als ik denk van 'nou dit is wel leuk'. Bijvoorbeeld, we hebben een jaarlijkse prijs, De Loep, en dan gooi ik weer even op Twitter van 'we hebben De Loep, een onderzoeksprijs, hebben jullie je daar al voor ingeschreven'. Ja en zo gebruikt natuurlijk iedereen Twitter ook wel, om z'n eigen dingen onder de aandacht te brengen. Dat is toch wel een sterk aspect. Vrijwel iedereen probeert of zichzelf, of z'n product of dienst onder de aandacht te brengen. Dus zo vrijblijvend is Twitter ook weer niet.

I: Maar, je zegt dat Twitter heel erg handig is om aan contacten te komen en om informatie te verspreiden, maar stel dat het er niet was, dan was dat toch allemaal ook wel gelukt? Waarom is het dan nodig?

R: Nou, Twitter vergemakkelijkt het proces. Het is een soort smeerolie, zo zie ik het. En het is ook wel een snel verspreidingsmedium. Als je eenmaal iets, en dat is wel een soort voorwaarde, als je eenmaal iets leuks of iets dat heel actueel is of iets belangrijks post, dan kan dat zich ongelooflijk snel verspreiden. Die retweets, dat werkt als een speer. Dus daar is Twitter ongelooflijk belangrijk voor. Niet zo zeer om bij die vliegtuigramp als eerste, of nou ja misschien wel als eerste, maar in ieder geval niet om als een idioot te twitteren wat er allemaal gebeurt. Je zag bij die laatste vliegtuigramp bij Schiphol dat tv en radio dat heel snel overnamen en dat eigenlijk veel beter deden dan op Twitter. Veel meer analyses, veel helderder, veel fragmentarischer dan Twitter. Maar de snelheid, ja dat is wel echt, ja vooral de snelheid om iets te verspreiden, dat is wel heel belangrijk aan Twitter. Dat 'Breaking News' dat is wel heel leuk.

I: Ja, ja.

R: En dus ook 'breaking' van je eigen product, 'breaking' van je eigen ideeën. Als bijvoorbeeld Francisco van Jole een leuke URL heeft, dan gaat dat heel snel door de hele Twittergemeenschap. Of als een deskundige roept dat morgen de maan gaat neerstorten dan weet ik in ieder geval dat alle twitteraars op tijd hun huis hebben verlaten.

I: Haha..

R: Haha, ja, ja, ja.

I: En wat voor informatie haal je er zelf vanaf?

R: Ik moet eerlijk zeggen, ik twitter een beperkt aantal uren, vooral 's morgens vroeg.

I: Heb je daar dan voor je zelf een soort stramien voor opgesteld?

R: Nee hoor, ik heb gewoon overdag geen tijd. Dan ben ik zo hard aan het werk en dan kan ik het me niet veroorloven om regelmatig te Twitteren. Want het vraagt toch behoorlijk wat tijd. Als je echt tuitert.

I: Maar op zich, een berichtje tussendoor via je iPhone is toch zo geplaatst?

R: Ja dat hangt er vanaf waar ik ben, dan doe ik soms een tweet tussendoor. Maar dat vind dan ik niet echt twitteren omdat je dan, nou ja, je gooit eens een steen op en je ziet wel waar die terecht komt.

I: Ja..

R: Terwijl Twitter vind ik veel meer toch, ja praten met elkaar ook. Ik vind het leuk om echt met mensen te communiceren. En dat vraagt gewoon tijd. Dat heb je niet met een keer puur iets droppen. Maar je gaat mensen volgen, en dan heb je iets met elkaar. Dus, nou en overdag heb ik daar geen tijd voor en na 8 uur 's avonds moet ik eerlijk zeggen, dan heb ik er ook helemaal geen zin meer in. Dan heb ik gegeten en dan heb ik zo iets van: 'deze dag zal verder wel aan mij voorbij gaan', of ik heb nog vergaderingen of ik heb nog iets. Dan blijft het bij één of twee tweets zodat andere mensen even zien wat er hier gebeurt. Dan gooi ik dat wel op Twitter. Maar niet meer conversaties.

I: Nee, nee. En wat voor soort mensen volg jij?

R: Ehm, nou ik volg eigenlijk alleen maar journalisten.

I: En waarom?

R: Omdat ik het heel interessant vind om te zien waar andere journalisten mee bezig zijn. Ook heel interessant vind ik het om de discussie te zien over de toekomst krant en de nieuwe media. Dat vind ik echt heel leuk om te volgen. En dat vind ik ook het grappige. Want dat zijn dus allemaal plekken waar je elkaar weer treft maar waar je ook weer nieuwe dingen ziet die je weer aan elkaar kan vertellen. Ja ik vind het ook gewoon leuk om met andere journalisten te praten over je eigen twijfels, zeker als freelancer heb je af en toe wel wat feedback nodig. Je kunt dat op een hele hoop manieren organiseren. Dat organiseer ik hier [doelt op Nieuwspoort], dat organiseer ik bij de VVOJ, maar Twitter is dus ook een manier om feedback te krijgen en om mensen te vragen van: 'kijk eens even hier naar'. Wat je ziet is dat, op het moment dat je goed contact hebt op Twitter dan ga je elkaar mailen of elkaar eens treffen. Je ontmoet elkaar ook in Twittercafés en al dat soort dingen.

I: Doe jij daar zelf aan mee, aan Twittermeetings?

R: Nee want ik ben nog maar twee maanden lid, of drie maanden. Jeetje moet je mij horen, 'lid van Twitter' haha.

I: Haha, oké. En gebruik je Twitter ook om zeg maar met normale burgers in contact te komen, om te kijken wat er onder hen leeft of om suggesties of zo iets aan te nemen?

R: Met gewone burgers?

I: Ja..

R: Schei toch uit! Oh dat vind ik echt, dat gezeur dat je moet weten wat er bij de onderkant van de maatschappij leeft. Nee ik vind juist dat journalisten te vaak hun oor laten hangen naar wat er in de samenleving leeft.

I: Ja?

R: Dat is de meest makkelijkste manier om journalistiek te bedrijven. Door de straat op te gaan en te vragen: 'wat vindt u', en werkelijk elke lulkoek wordt uitgezonden. Echt werkelijk, dat is voer voor Wilders! Je moet accepteren dat er nou eenmaal rare mensen zijn. In deze samenleving zijn er aantal mensen die hebben geleerd om na te denken en er zijn ook een aantal mensen die hebben geleerd om niet na te denken. En ik weiger om, als journalist, mensen aan het woord te laten die niet hebben nagedacht. Dat is niet interessant. En ja Twitter is gewoon net zo elitair als [onverstaanbaar]. En ja, dat maakt Twitter ook interessant. Ik heb geen zin om met de slager van om de hoek te twitteren. Ja wat moet ik daar tegen vertellen. Niks! Die heeft mij niks te melden en ik heb hem niks te melden. Dat zijn twee werelden die langs elkaar heen gaan. Dat wil niet zeggen dat ik geen waanzinnig goed verhaal kan schrijven over hoe de middenstand in elkaar zit of hoe de slagerswereld in elkaar zit.

I: Want dan duik je er helemaal in?

R: Precies, want dan ga ik naar de slager en dan bel ik bij wijze van spreken de branchevereniging in Engeland of weet ik veel waar. Maar dat wil niet zeggen dat ik even vijf minuten naar mijn slager op de hoeken en vraag 'en wat vind jij ervan', en vervolgens met het antwoord tevreden huiswaarts keer. Ik dacht het toch even niet.

I: Kan je negatieve punten opnoemen van Twitter?

R: Ja god, het zijn de gebruikelijke negatieve punten. Het is niks, ik bedoel, je staat in de kroeg of je staat aan de bar, halfdronken, en je babbelt wat met elkaar. Het is het koffieapparaat waar je met z'n allen omheen hangt en waar wat verteld wordt. Ja, ik moet je zeggen, ik vind dat ook helemaal niet negatief. Ik vind dat een van de charmes van Twitter. Juist die mengeling van professionalisme, elitarisme, maar ook gewoon bij wijze van spreken aanwezig zijn als iemand zijn kont af staat te vegen. Dat, dat, dat vind ik het leuke van Twitter. En een heleboel dingen kun je ook laten.

I: Maar in hoeverre werkt het nou eigenlijk? In hoeverre zou je het andere mensen aanraden?

R: Ik vind dat journalisten móeten twitteren. Ik vind dat ze op zijn minst lurker moeten zijn. Dus dat betekent dat ze Twitter passief volgen.

I: Ja..

R: Maar ik vind echt, een beetje journalist moet op Twitter zitten, net als dat een beetje journalist een eigen blog moet hebben. Een beetje journalist moet gewoon met die nieuwe media meegaan. En zo niet, dan mis je toch een slag naar de nieuwe wereld. Want de toekomst van je eigen vak is niet meer te vangen alleen maar in tv, radio of papier. Je eigen toekomst is veel dimensionaler, en is niet meer tweedimensionaal. Daar moet je dus over nadenken. Je moet nadenken over de inhoud van je eigen vak. En iets doen met de nieuwe media is daar echt onlosmakelijk aan verbonden.

I: En wat vind je ervan dat gewone burgers zoals Jonathan Nipp [degene die de eerste tweet over de vliegtuigramp verstuurde] nieuws opvangen en dat gaan brengen via Twitter. En jullie werk dus misschien afnemen.

R: Ja dat is natuurlijk onlosmakelijk verbonden aan Twitter. So be it. Als journalist moet je dus iets anders toevoegen. Dat is professionalisme. Het is niet zo erg dat iemand anders er met jouw scoop vandoor gaat. Het is veel erger als iemand er met jouw analyse, met jouw achtergrond vandoor gaat. Ik vind echt dat hele eigenen van het nieuws onzin. Het zal de lezer of de luisteraar of de kijker echt een worst zijn of jij twee seconden eerder of twee seconden later het nieuws hebt gebracht.

I: Ja, haha.

R: Dat is echt onzin. Wat veel belangrijker is, is dat jij als journalist het nieuws kan duiden. Dat jij een beetje kan vertalen van wat er om ons heen gebeurt.

I: En wat nou als Twitter zou stoppen?

R: Nou ja dan is er ongetwijfeld wel een andere vorm van Twitter. Kijk, het is niet meer weg te denken. Of Twitter of een blog, we communiceren nu al op een hele andere manier dan dat we twintig jaar geleden deden of twee jaar geleden deden. En dat is inherent aan de versnelling waarin we ons bevinden. We bevinden ons in een andere manier van communiceren. Wat ik zelf merk is dat ik niet meer genoeg heb aan 1 enkel ding van communiceren. Dus dat ik én met jou praat, maar ook dit in de gaten hou [doelt op iPhone] en ook mijn omgeving in de gaten hou. Dus dat zijn al drie niveaus waarop je communiceert. Dus wat heeft nu prioriteit? Aan wie geef ik nu 80% van mijn aandacht en aan wie...

I: Haha..

R: Maar ik weet dus wel dat als ik achter de tv zit, dan zit ik altijd nog te twitteren of andere dingen te doen

met die iPhone. Dat was vroeger ondenkbaar geweest. Dan was je gewoon met een vorm van communicatie bezig. En nu ben je minimaal met twee vormen van communicatie tegelijk bezig. En met de tv of de radio erbij zelfs met drie.

I: Ja klopt, en hoe zie jij de toekomst van Twitter?

R: Ja ehm ik denk dat Twitter in deze vorm niet zo'n heel lang leven is beschonken maar dat daar wel weer een ander... Ja, laat ik zeggen over vijf jaar, dan is Twitter toch overgenomen door sell-ups. Dat is voor mensen als wij niet interessant om daar aan deel te nemen en dat betekent dat er alweer een andere vorm van communicatie is. Ja, je vindt elke keer wel weer iets anders uit en de vraag is van nou, wat doen we ermee? Hoe gebruiken we het, en waarom gebruiken we het? Waarom gebruiken we een nieuwe manier? We gebruiken pas iets als het ons iets brengt. Er zal altijd een vorm van communicatie zijn die wat brengt. Een vorm, van geborgenheid, een vorm van kennis. Het hele netwerk. En hoe dat eruit ziet, ja dat kan elke vorm aannemen. Als het maar aan een aantal voorwaarden voldoet natuurlijk.

I: Ja, oké. Nou hartstikke bedankt, ik weet voldoende!

Transcript interview 5

Interviewer (I): Daphne Jacobson

Respondent (R): Güven Erkaslan, burgerjournalist

Leeftijd: 22 jaar

Datum: 2 april 2009

Locatie: Brasserie Dudok, Den Haag

Tijd: 13.30u

I: Kun je even wat vertellen over jezelf? Over je achtergrond en je leeftijd enzovoorts?

R: Ja ik ben Güven, 22 jaar. Ik ben lid van de Jonge Democraten van de D66, afdelingsvoorzitter. En ik studeer HBO-Rechten in Leiden. En ik sport, hockey, dat vind ik heel leuk om te doen. En ik hou van reizen en boeken lezen.

I: Oké, en in welk jaar zit je van HBO-Rechten?

R: Eerste jaar.

I: Oké, en hoe lang zit je bij de Jonge Democraten?

R: Nou, vanaf afgelopen juni 2008 en dat ben ik dan een jaar, dus ik ben nog 2 maanden bij de jongeren.

I: En daarna?

R: Ehm daarna, dat weet ik niet. Waarschijnlijk wordt het of verlengen of stoppen.

I: Moeten andere mensen jou dan kiezen voor verlenging?

R: Ja, tijdens de algemene ledenvergadering.

I: Oké, spannend?

R: Ja, nou ja ik heb nu twee bestuursfuncties dus even kijken of die voortgezet worden.

I: Oké, ben je daar naast je studie veel mee bezig?

R: Ja ik kom thuis en dan moet ik mijn mail checken en soms naar een vergadering.

I: En heb je verder nog een baantje?

R: Ja dat is een goeie want ik moet toch wel een bijbaantje hebben, maar als student gaat het een beetje moeilijk zo'n bijbaantje. Maar daar ben ik wel naar aan het solliciteren.

I: Aha, en kun je nog aangeven wat je allemaal moet doen in het bestuur van de Jonge Democraten?

R: Vooral contact onderhouden met de leden. Als er nieuwe leden zijn hebben zij contact met de organisatie. En naar vergaderingen, zoals vandaag in Den Haag.

I: Oké, en jij hebt een blog?

R: Inderdaad.

I: Kun je daar iets meer over vertellen?

R: Daar ben ik sinds november 2008 mee begonnen.

I: Ja..

R: Toen was het een beetje een hype want iedereen had een blog, dus waarom had ik dat niet? Iedereen kan je volgen, iedereen kan zien wat je aan het schrijven bent. Maar ik ben er toen ook één begonnen uit nieuwsgierigheid. Ik dacht 'waarom niet'. En de eerste maanden viel het tegen, toen had ik per dag ongeveer tien tot twaalf mensen.

I: Die jouw blog lazen?

R: Ja, als bezoeker. En vanaf januari heb ik ongeveer vijftig mensen per dag. En vanaf midden maart heb ik

ongeveer negentig tot honderd mensen per dag.

I: Zozo, hoe zie je dat?

R: In de statistieken en je ziet nu een duidelijke groei.

I: Je blog is een nieuwe media toepassing, welke toepassingen gebruik je nog meer?

R: Ehm, hiernaast gebruik ik sociale netwerksites zoals Hyves, LinkedIn, Facebook en ook Twitter.

I: Kan je aangeven met welk doel je die sites gebruikt?

R: Hyves gebruik ik puur voor vrienden. Facebook gebruik ik vooral voor familie in het buitenland en zakelijke relaties met het buitenland. En LinkedIn gebruik ik voornamelijk voor de mensen die in een partij zitten, dus zakelijke relaties.

I: Ja, ja, en weet je ook hoe lang je die netwerken al gebruikt?

R: Ehm, Hyves denk ik vanaf ongeveer 2007 en Facebook en LinkedIn heb ik vanaf eind 2008.

I: En wat gebruik je het meest?

R: Het meest gebruik ik tegenwoordig Twitter. Want ook omdat het zo makkelijk is om te linken naar andere netwerksites zoals LinkedIn, Facebook en Hyves. Alle relaties kunnen dan zien wat ik aan het doen ben.

I: Heb jij dan ook je Twitter geïntegreerd in bijvoorbeeld je Facebook?

R: Ja, ja en bij Hyves via de wie, wat, waar.

I: Oké, en waar gebruik je je netwerken hoofdzakelijk voor?

R: Alle netwerken bedoel je?

I: Ja, behalve Twitter.

R: Ja de meeste netwerken gebruik ik om contacten te onderhouden. Of om een krabbeltje te sturen naar mijn vrienden van: 'goh gaan we zaterdag uit?'. Dus om sociale contacten en ook zakelijke contacten te onderhouden. Bijvoorbeeld ook om contacten uit de jongerenorganisatie te bereiken, daarvoor is het erg handig.

I: Maar dat kan ook met mail toch?

R: Ja maar dat vind ik te omslachtig.

I: Waarom?

R: Bij mail moet je altijd wachten op een antwoord en bij sociale netwerksites dan krijg je meteen antwoord en die zorgen er ook voor dat bepaalde mensen die jou misschien niet volgen op de hoogte kunnen zijn.

I: Ja..

R: En dan heb je meteen naamsbekendheid.

I: En wat haal je er voor informatie vanaf?

R: Zowel zakelijke als privé-informatie.

I: Loopt dat door elkaar heen?

R: Ja.

I: In hoeverre reageer jij als mensen jou een bericht sturen?

R: Altijd!

I: En bij je blog?

R: Ehm bij mijn blog dan niet altijd.

I: Krijg je daar vaak reacties op?

R: Ja ik krijg vaak reacties op Facebook of Hyves van mensen die zeggen: 'oh wat leuk dat je dat en dat schrijft op je weblog maar ik weet er niet zoveel vanaf'.

I: Aha dus ze sturen vaak reacties over jouw blog op jouw netwerksites?

R: Inderdaad!

I: En wat zijn dat voor mensen?

R: Ja vrienden en mensen van de Jonge Democraten en kennissen.

I: En wat zie jij in jouw omgeving, bij bijvoorbeeld andere jongeren die in de Jonge Democraten zitten, hebben die ook een blog?

R: Ehm, ze houden ook wel weblogs bij maar voornamelijk op zakelijk gebied.

I: Zie je dat veel?

R: Nee, niet zoveel. Waarschijnlijk gebruiken de meeste jongeren Hyves of Facebook.

I: En kom je via die toepassingen wel eens in contact met bijvoorbeeld politici?

R: Niet zozeer nee.

I: Oké, maar de mensen uit jouw omgeving zitten dus vooral op Hyves of Facebook en bloggen niet erg veel?

R: Ja, klopt.

I: Ehm oké, en Twitter, hoe lang zit je daarop?

R: Ongeveer vier weken.

I: En wat verwachtte je er van tevoren van?

R: Ik had helemaal geen verwachtingen.

I: Waarom begon je eraan?

R: Ja, een paar vrienden zaten op Twitter en een paar collega's van de politieke jongerenorganisatie. Daardoor werd ik erop gewezen en het leek me wel leuk om te doen dus toen ben ik begonnen.

I: Zitten vrienden van jou er ook op?

R: Nee, niet allemaal.

I: Wel een aantal?

R: Ja een paar. En ik vind het ook leuk om bekende mensen te volgen.

I: Wie dan?

R: Arend Jan Bokestijn bijvoorbeeld en minister Verhagen.

I: Kom je dan ook in contact met hen?

R: Ja, ik schrijf wel eens een tweet naar hen en dan reageren ze.

I: Dus wat dat betreft is het behoorlijk interactief?

R: Ja, ja.

I: En om wat voor reden ben je Twitter gaan gebruiken?

R: Om wat voor reden, ja, op uitnodiging van vrienden eigenlijk. Ik had eerst geen behoefte aan extra sociale netwerken maar ik was toch benieuwd.

I: Ja, en je hebt natuurlijk dat blog waarop jij zelf nieuws brengt. Kom je ook wel eens in contact met professionele journalisten?

R: Ehm, ja dat gebeurt weleens.

I: Kan je daar een voorbeeld van geven?

R: Ja recentelijk was ik lid van een omroepvereniging. En het beviel me niet dus ik heb mijn lidmaatschap opgezegd. En per toeval kreeg ik twee weken terug een brief van hen van: 'beste LLink lid, steun ons nogmaals en voorkom dat wij verdwijnen'.

I: Oh ja?

R: Ja net als spam. Dus toen had ik op mijn website gezet van: 'LLink maakt misbruik van

persoonsgegevens'. En uiteindelijk werd ik gebeld door LLink of ik het van mijn website kon halen want stel je voor dat de pers ermee aan de haal ging. Dus ik zei: 'wat wilt u dan dat ik doe, liegen?'. 'Nee, nee, dat niet maar het was een misverstand, kunt u zorgen dat het van uw website gehaald wordt?' Dat zeiden ze. Dus ik zei: 'ja opzich kan ik dat wel doen maar wat is mijn voordeel, helemaal niks'. En ondertussen had ik besloten om het van de website te halen maar toen waren er een paar journalisten die het in de krant wilden zetten.

I: Die journalisten reageerden op jouw weblog?

R: Ja, via mail. Eentje was van de NRC Next en de ander was van de Volkskrant. Uiteindelijk heb ik samen met ze afgesproken dat het niet in de krant zou komen omdat ik toch met LLink had afgesproken dat het geen verhaal zou worden. Nou dat was allemaal oké maar daarna kreeg ik weer een mailtje van Llink dat ik aangeduid wordt als LLink-lid. Dus ik dacht: 'dat kan echt niet meer'. Dus toen heb ik meteen op mijn website en op Twitter geplaatst hoe LLink met gegevens omgaat, en daarbij had ik gezet: 'niet bedoeld voor overname door pers'. En uiteindelijk heb ik wel een reactie gekregen van Volkskrant en diegene wil er werk van maken en er een artikel over schrijven. Ja, ik heb LLink gewaarschuwd en ik kan dat niet blijven doen.

I: Dus wat dat betreft ben je wel eens in contact gekomen met 'echte' journalisten?

R: Ja!

I: En benader jij ze zelf weleens?

R: Hmm, via Twitter af en toe. Als ik een bericht van hen lees dan stuur ik soms een reactie en dan krijg ik wel reactie terug.

I: En twitter je met je mobiel of met je computer?

R: Met mijn laptop.

I: Kun je een indicatie geven van hoe vaak je het per dag gebruikt?

R: Ja in maart was ik zo actief dat ik ongeveer een uur of anderhalf uur bezig was.

I: En hoeveel berichten zijn dat dan ongeveer?

R: 8,3.

I: Haha weet je dat door de statistieken op Tweetstat?

R: Ja die hou ik bij.

I: Aha handig!

R: Wat ik wel merk is dat ik in de avonden actiever ben dan in de middagen, want dan heb ik meer tijd.

I: En wat haal je voor soort informatie van Twitter?

R: Kijk, als je lid bent van een politieke partij krijg je meestal informatie over de activiteiten enzo. En als ik Twitter gebruik kan ik ook volgen wat er tijdens de activiteiten gebeurt. Bijvoorbeeld het congres van D66. Het voelde alsof ik daarbij was terwijl ik er helemaal niet was want iedereen twitterde erover. Ook een toespraak van Alexander Pechtold op de website van D66, dan kan je meteen reageren op de mensen.

I: Maar daar heb je dan toch geen Twitter voor nodig?

R: Oh nee op de website staat het niet direct, daar moet je minstens anderhalf uur voor wachten. Maar ik bedoel dat het direct op Twitter staat.

I: Aha oké..Maar in hoeverre neem jij aan dat informatie die op Twitter staat waar is?

R: Niet direct. Ik zou informatie altijd eerst checken op websites of in kranten. Het is natuurlijk niet de bedoeling dat ik klakkeloos overneem wat ik lees.

I: Maar gebruik je wel eens een tweet als bron?

R: Alleen als ik het gecheckt heb.

I: En wat verspreid je zelf voor informatie op Twitter?

R: Vroeger, nou ja wat is vroeger haha, nou ja voorheen verspreidde ik ook wel dat ik ging ontbijten of dat ik naar school ging. Maar tegenwoordig laat ik meestal weten wat ik ga doen, of als ik een nieuw artikel op mijn blog heb geplaatst dan verwijst ik daarnaar. Ik vind het niet kunnen dat mensen schrijven dat ze naar het toilet moeten. Dat doe ik dus nooit.

I: Oké..

R: Ja mensen moeten dat zelf bepalen maar ik vind dat niks.

I: En is het bij jou zo dat je ook specifiek nieuws over de Jonge Democraten neerzet?

R: Ehm, als er activiteiten zijn voor de jongerenorganisatie dan zet ik dat niet op mijn weblog.

I: Waarom niet?

R: Ik wil wel onderscheid blijven maken tussen de jongerenorganisatie en de informatie op mijn weblog. Maar op Twitter verwijst ik er soms wel naar.

I: Oké, en in hoeverre krijg je reacties op informatie die jij op Twitter plaatst?

R: Ligt eraan wat ik plaats. Meestal als ik een artikel plaats waarnaar ik op Twitter verwijst dan krijg ik daar wel reacties op. Maar als ik twitter over een wedstrijd van het Nederlands elftal dan weet ik dat zoveel mensen dat doen en dan krijg je ook minder reacties.

I: Oké, en in hoeverre vind jij Twitter belangrijk in jouw werkomgeving, al is het in jouw geval misschien geen officieel werk?

R: Ja misschien is er over twee maanden wel weer een andere netwerksite. Er kan van alles gebeuren. Ik voel me niet echt verbonden met Twitter.

I: Is het niet noodzakelijk voor jou?

R: Ja, ja als ik de publiciteit zoek kan ik het wel goed gebruiken.

I: Maar als je dat zoekt, welke netwerksite gebruik je dan het meest?

R: Ja toch zeker wel Twitter.

I: En wat vind je in het algemeen van de informatie die op Twitter te vinden is?

R: Ja ik heb er nu voor gekozen op specifieke mensen te volgen die voor mij interessant zijn, want eerst volgde ik veel meer mensen maar dan krijg je ook veel meer informatie die voor mij niet interessant is. Maar nu krijg je wel goede informatie want het komt van mensen die ik interessant vind. Bijvoorbeeld op het gebied van journalistiek en politiek en van de jongerenorganisatie.

I: Ja jij volgt dus over het algemeen wel veel journalisten en politici, dus mensen uit jouw vakgebied?

R: Ja, interessegebied, ja over het algemeen wel ja.

I: Maar mensen die in een hele andere tak zitten, dus niet in de journalistiek of politiek, volg je die ook?

R: Hmm, ja maar niet echt veel. Ik volg ze wel.

I: Hoe kom je daar dan aan?

R: Via de netwerken van de mensen die ik volg. En als ik hen dan ga volgen en ze volgen mij terug en reageren ook, dan is het waarschijnlijk wel leuk om met die mensen in contact te blijven want dan hebben ze dus interesse.

I: Ja, en is het wel eens voorgekomen dat je informatie op Twitter leest die leidt tot een artikel voor jouw blog? Dus dat jij bepaalde informatie zo relevant vindt dat je er zelf iets mee gaat doen?

R: Mmm, ja. Ik ben laatst uitgenodigd voor een gesprek met een internationale studentenvereniging via Twitter. En toen keek ik op de website van die vereniging en toen heb ik zelf ook een artikel geschreven over die vereniging. En daar kreeg ik dan weer reacties op door de organisatoren. Dat vond ik wel leuk.

I: Oké, dus dat was via Twitter tot stand gekomen?

R: Ja, ja, dat was handig.

I: En in hoeverre komt jij twittergebruik overeen met mensen in jouw vakgebied?

R: Dat heb ik niet bekeken maar het blijft groeien. Tegenwoordig gebruiken steeds meer mensen Twitter.

I: En er wordt wel gesproken over Twitter als de hype van 2009. Hoe zie jij dat?

R: Als een hype? Het ligt eraan in hoeverre mensen vertrouwen blijven hebben in Twitter. Maar ik denk dat het wel actief zal blijven in Nederland. Want het is zo interactief en je hoeft er niet veel voor te doen en er staat niet teveel informatie over jezelf op. Dat trekt mensen aan.

I: Hoe zie jij de toekomst van Twitter?

R: Het hapert om de haverklap haha. Ik denk dat zowel privé- als zakelijke gebruikers hun netwerk blijven opbouwen. Dus daarom is Twitter handig. Je kunt ook contacten van Twitter meenemen naar bijvoorbeeld LinkedIn of Facebook, dat zie ik ook wel gebeuren. Maar Twitter blijft zich met de dag ontwikkelen. En ik denk dat het aandeel van Twitter in Nederland groter zal worden dan de meeste mensen verwachtten.

I: Denk jij dat Twitter alle andere netwerken zal kunnen overnemen?

R: Nee, dat niet. Wat mij betreft hebben alle netwerksites een speciale plek. Ik kan niet Twitter gebruiken in plaats van Hyves of Facebook. Iedereen moet zijn plaats kennen haha.

I: Ja, en wat nou als Twitter voorgoed zou stoppen?

R: Dan stop je het. Ja dat ligt aan de situatie. Misschien word ik dan actiever op Hyves en heb ik meer tijd om een boek te lezen.

I: Oké!

Transcript interview 6

Interviewer (I): Daphne Jacobson

Respondent (R): Niek Froma, binnenlandredacteur NOS

Leeftijd: 26 jaar

Datum: 3 april 2009

Locatie: NOS, Hilversum

Tijd: 12.30u

I: Zo, eerst even het algemene gedeelte. Kun je iets over jezelf vertellen. Je achtergrond, leeftijd?

R: Ja, ik ben Niek Froma. Ik ben 26. Ik heb journalistiek gestudeerd toen ik 20 was. Ehm, en die studie moet ik formeel nog steeds afronden.

I: In Utrecht?

R: Nee in Tilburg.

I: Oké.

R: Ik heb heel veel dingen naast mijn studie gedaan. Vrij snel al voor televisie. Ik heb stage gelopen bij het journaal en daarop aansluitend ben ik gaan werken bij TV West, als verslaggever. En sinds een jaar werk ik nu bij het journaal in vaste dienst. Wel leuk, lastig alleen te combineren met die scriptie die ik ooit af wil hebben.

I: Ga je dat nog wel doen?

R: Jawel, uiteindelijk wel maar ik moet even de juiste vorm vinden. En een leuk onderwerp, en tijd enzo.

I: En werk je hier bij de NOS fulltime?

R: Nee, ja ik werk 32 uur. Ik werkte eerst wat minder, maar in de praktijk werkte ik zoveel dat ik heel veel overuren had. Nee ik werk eigenlijk fulltime.

I: Ja, oké en kan je nog iets vertellen over je werkzaamheden?

R: Ik ben redacteur op de binnenlandredactie. Dat houdt in dat, we hebben een vrij grote redactie binnenland, het is de grootste redactie van de NOS.

I: Weet je ook hoeveel medewerkers?

R: Dat weet ik niet, maar, nee dat weet ik niet. Dat zou ik echt even op moeten zoeken. Maar mijn werkzaamheden zijn voor de televisiejournals werken. Dat betekent dat je verwerkt vanuit Hilversum, dus items maken. Dus vandaag heb ik eigenlijk alle binnenlandonderwerpen voor de ochtend gedaan, bijvoorbeeld over Madonna. Dat is een ding, dus heel direct werken aan het journaal. Het andere is dat je aan de centrale tafel werkt. Dat is bij ons een soort van plek waar het nieuws samenkomt en wordt gecheckt. En dat is een ander gedeelte. En dat is heel verschillend. Het ene moment ben je echt meer aan het garen, meer aan het opzetten. En het andere, dan verwerken ze pas helemaal aan het einde van het traject dingen om het zo goed mogelijk in de uitzending te krijgen. En ja, nog een hele hoop dingen, maar dit is toch wel het voornaamste wat ik doe.

I: Ja, oké.

R: Maar ja televisie sowieso en radio soms ook. Een beetje dingen opzetten voor radio af en toe.

I: Ja, ja, dus dat loopt een beetje in elkaar over af en toe?

R: Ja.

I: Ja, en waarom heb je gekozen voor de journalistiek?

R: Ja, dat is een goede vraag, dat weet ik niet zo goed. Ik vond het vanzelfsprekend, ik vond het leuk. Ik had ook wel het gevoel dat ik daar goed in was. Ik had ook wel het gevoel dat ik er goed in was en dat het belangrijk is. Dat het een soort van nuttig beroep is en tegelijkertijd ook leuk. Er zijn heel veel nuttige beroepen die ik nooit zal kunnen namelijk.

I: Ja, precies.

R: Dus ik denk, ja precies weet ik het niet. Dat is moeilijk om te zeggen.

I: Oké, en kun je aangeven wat volgens jou een goede journalist is?

R: Poeh, die zijn er in zoveel verschillende soorten en maten. Het lijkt naarmate de tijd vordert alleen maar ingewikkelder. Een goede journalist die weet mensen te informeren van, ja dat vind ik een hele moeilijke vraag. Ja ik denk dat een goede journalist eerlijk is in wat hij doet. Oprecht, hard werkt en geen fouten maakt. En als hij fouten maakt die kan toegeven. En ja ik zeg het, je hebt zoveel verschillende journalisten. Bij de ouderwetse kwaliteitsmedia heb je goede journalisten maar je hebt ook journalisten die heel goed zijn op een bepaald gebied. Ik denk gewoon, ja weinig fouten maken en goed zijn in wat je doet en daar het maximale uithalen. Dat is voor mij denk ik het meest belangrijk.

I: Ja oké, en je hebt natuurlijk invloeden van nieuwe media op de journalistiek. En wat is jouw visie daarop?

R: Nou, ja natuurlijk, ik merk er wel veel van. Kijk, ik ben 26 maar toen ik ging studeren was het adagium nog een beetje dat internet fout was. Je mocht het vooral niet als bron gebruiken. Wikipedia was helemaal uit den boze. En je merkt gewoon dat zeg maar mensen van mijn, of onze generatie, die hebben misschien wel veel minder precieze kennis maar wij weten van heel veel dingen wát af. Tussen al die nieuwe media toepassingen kunnen wij dingen opzoeken en dat vind ik al briljant. Dat je gewoon over allerlei uiteenlopende onderwerpen snel iets kunt vinden. En daarnaast voor de journalistiek is het gewoon, zijn het veel meer kanalen waarbij je mensen kunt bedienen en waar mensen jou tegenwoordig ook kunnen vinden. En dat zet de journalistiek natuurlijk op zijn kop. Het is geen eenrichtingsverkeer meer. En dat maakt het, ja ik vind dat echt ontzettend leuk.

I: Hoe ga je er zelf mee om?

R: Nou ja, ik denk niet heel uitgebreid. Niet dat ik alle nieuwe toepassingen als eerste wil hebben. Eigenlijk helemaal niet. Ik ga van de functionaliteit uit. Als het mij iets kan brengen dan ben ik er fan van. Dus zo ga ik er mee om. Maar het is voor mij vanzelfsprekend. Ik denk dat dat iets is aan mij en aan ons jonge mensen dat wij heel veel dingen vanzelfsprekend vinden terwijl mensen van veertig of vijftig, daar is het een soort nieuw apparaat voor wat ze eerst moeten testen en uit moeten vinden en bij ons past het in onze mindsetting. Dus voor ons wel vanzelfsprekend.

I: Oké, en wat pas je zoal toe in je werk?

R: Hoe bedoel je?

I: Qua nieuwe media toepassingen?

R: Niet zoveel eigenlijk. Iets als Twitter is handig als informatievoorziening. En ja voor de rest, wat ik net ook al zei, je kan heel makkelijk informatie vinden. Je kan heel makkelijk mensen vinden. Je kan makkelijk mensen bereiken via internet. Ik denk dat dat makkelijker is want vroeger had je alleen de telefoon of fax en ja, dus dat gebruik ik. Maar het is tegenwoordig al zo vanzelfsprekend. Ook bij ons hier.

I: En zit je zelf op bepaalde netwerksites, Twitter even buiten beschouwing gelaten?

R: Nee, ik geloof dat ik op LinkedIn zit maar daar doe ik verder niks mee.

I: Dat is niks voor jou?

R: Nee dat is dan weer zoiets wat mij niks brengt.

I: En weet je ook waarom jou dat niks brengt?

R: Nou waarschijnlijk gewoon desinteresse. Gewoon niet goed gekeken. Twitter heb ik geloof ik sinds 2007 maar dat vond ik toen vooral handig omdat je dan aan iedereen tegelijk een smsje kunt sturen. Leuk op Lowlands. En toen heb ik het geloof ik twee jaar niet gebruikt en nu weer wel. Ja waarom gebruik je het ene wel en het andere niet? Ik denk dat het te maken heeft met functionaliteit. Daar ga ik geloof ik wel van uit. Ehm ik denk dat dat het is. En in veel netwerksites zie ik voor mijzelf niet echt veel nut. Het is leuk als je een freelance journalist bent dat mensen je makkelijk kunnen vinden.

I: Ja..

R: Ja zoiets als Hyves heb ik nooit helemaal begrepen. Maar ja.

I: En heb je een blog?

R: Nee, daar heb ik sterk het idee van dat ik nooit een beter blog kan maken dan dat veel mensen al doen.

I: Geldt dat ook voor jouw collega's, waar jij het meest mee te maken hebt?

R: Ja dat loopt erg uiteen. Ja je hebt mensen, maar dat zeg ik met heel veel voorbehoud, dat bij zo'n gerenommeerd bedrijf als wat dit is, dat je daar niet de meest innovatieve mensen zult aantreffen. We zijn lange tijd hier zelfs redelijk terughoudend geweest met nieuwe technieken enzo. Dat is nu wel anders, maar ja je hebt ze wel. Maar ik denk dat het bij sommige andere journalistieke bedrijven wel wat meer is.

I: Ja en reageer je wel eens op blogs van anderen bijvoorbeeld?

R: Nou, ja wel eens maar niet vaak. Ook dat is vaak, ja ik doe het soms wel vanuit een soort verontwaardiging. Dat je iets leest en dat je denkt: 'jezus wat is dit'. GeenStijl is zo'n blog waarvan ik af en toe denk van: 'wat een gelul en onzin'. Maar dat is meer op het moment zelf. Maar discussies voeren op internet vind ik bijvoorbeeld mateloos irritant.

I: En op de NOS site, daar kan je toch ook wel reageren op dingen?

R: Ja bij de weblogs. Daar kan je op reageren ja.

I: En let je daar wel eens op, wat niet-journalisten daarop schrijven?

R: Ja, wel eens ja, daar let ik wel eens op. Dat is wel interessant om te zien wat mensen vinden. Je moet wel als voorbehoud daarbij maken dat het een vrij selecte groep is, het web. Het bereik van de weblogs staat niet garant voor de hele groep mensen die wij bereiken.

I: Wordt er door jullie als NOS zijnde op gereageerd? En wordt het gemodereerd?

R: Ja het wordt wel gemodereerd. Dat is helaas ook nodig. Veel mensen lijken de behoefte te hebben om dingen te zeggen die ze in het echt volgens mij nooit zouden zeggen. Ik heb zelf geloof ik wel eens gereageerd maar dat was geloof ik al meer dan een jaar geleden. Gewoon meer uit een soort verontwaardiging van: 'aah jongens'. Maar ik weet niet precies hoe dat gaat, ik geloof dat onze hoofdredacteur, die is daar erg mee bezig. En die reageert vaak direct op mensen. En dat is wel leuk, vooral omdat mensen dan het gevoel hebben dat ze gehoord worden.

I: Oké, dus op zich is dat hier wel aan de orde maar niet...

R: Nee, er is geen beleid sowieso, of tenminste niet dat ik weet.

I: En toen jij Twitter ging gebruiken, dat was dus in 2007?

R: Ja, volgens mij wel.

I: Wat verwachtte je er van tevoren van?

R: Ja een vriend van mij zei van: 'ja dat is makkelijk op Lowlands, want dan hoef je niet een sms'je naar iedereen te versturen maar dan ben je er maar één bericht aan kwijt'.

I: Oh ja om die reden is een vriend van mij het ook gaan gebruiken inderdaad.

R: Ja, en ik zat het laatst terug te kijken. Ik heb vier sms'jes geloof ik gestuurd. En bij de laatste was het van: 'ja ik ben erg brak, sorry morgen weer beter'. En dat was het. En daarna was het eigenlijk meer zoiets van: 'ja het kan' maar meer..

I: Maar op Lowlands zag je toen wel dat je er iets mee kon?

R: Ja, maar ook niet echt veel, want het jaar daarop wilden we het weer gebruiken maar toen werkte het al niet meer. Want die sms service hebben ze er toen afgegooid. Dus volgens mij ben ik het in februari of in januari weer opnieuw gaan gebruiken. En dat was met name omdat ik zag dat heel veel interessante mensen allemaal interessante dingen zeiden.

I: Ja..

R: Mensen die ik interessant vind. En dat vind ik heel leuk. En daarbij is het vrij vlot. Je hoeft geen ellenlange weblogs door te lezen.

I: Dus de reden om het weer te gebruiken was eigenlijk om de interessante mensen die je erop zag?

R: Ja, en interessante informatie natuurlijk ook. Ik kwam erachter dat je mateloos goed nieuws kunt volgen via Twitter. En ook nieuws op een manier dat je niet afhankelijk bent van de traditionele persbureaus enzo. Dus dat was voor mij eigenlijk de reden dat ik ging uitvogelen van: 'wat kan mij dit journalistiek brengen'?

I: Ja..

R: Ik denk meer dan alleen maar privé. Want privé vind ik het ja, dat je als journalist een beetje openbaar met je vrienden gaat praten.

I: Ja precies.

R: Dat vind ik zinloos.

I: En gebruik je het via je computer of via je mobiel of..?

R: Nee, ik heb een hele ouderwetse mobiel en die kan het wel, en dat is heel handig, en het is zelfs zo dat ik nu denk van 'ik heb eigenlijk een nieuwe mobiel nodig zodat je het er wat makkelijker mee kan doen, en welke mobiel is daar fijn mee'. Dat is uhh, ja eerst dacht ik 'heb ik een nieuwe telefoon nodig, ja eigenlijk niet'. Maar ja vanuit de functionaliteit vind ik het toch wel belangrijk.

I: Om goed te kunnen twitteren?

R: Nee niet alleen Twitter hoor. Ik gebruik het ook gewoon maar bijvoorbeeld een site als Google werkt niet goed op mijn telefoon.

I: Nee..

R: Dus het is, het zijn dat soort dingen. Email checken gaat prima en versturen ook, maar goed. Dat soort toepassingen worden ineens belangrijk en je gaat dan dus ook je geld anders uitgeven, omdat je je prioriteiten ergens anders legt.

I: En gebruik je het elke dag, Twitter?

R: Nou, ik denk het wel..

I: Kun je een indicatie geven van hoeveel berichten ongeveer per dag?

R: Ik verstuur weinig berichten denk ik. Ik ben niet iemand die elke scheet berichtwaardig vind maar ik geloof dat ik vandaag twee berichten verstuurd heb of drie misschien. En gisteren weet ik niet. Ja misschien hooguit tien ofzo. Maar ik vind het wel leuk om even snel dingen te lezen van wat er gebeurd is. Ook vanochtend is het weer een begrip. Gewoon even kijken van wat er gebeurd is. Wat zijn de headlines? Nou ja goed, dat is handig.

I: Ja, oké, en welke informatie haal jij zoal van Twitter?

R: Ehm, dat is wel moeilijk. Ehm, ja dat loopt zo uiteen. Kijk soms zeggen mensen van: 'goh wat een leuk liedje'. Ja dat kan leuk zijn maar dat hangt er ook een beetje vanaf wie dat dan zegt.

I: Ga je dat dan ook vaak checken?

R: Nou, liedjes hangt er erg vanaf wie het zegt. Maar soms wel, maar het is handig vaak voor wetenswaardigheden. Gewoon een beetje voor van die gekke dingen die je dan vaak in een heel vroeg stadium kunt zien. Bijvoorbeeld een mooie foto of een hele rare foto. Daar is het heel geschikt voor. Ja je hebt nu bijna persdiensten zodat je het nieuws kunt volgen hoe dat het zich ontwikkelt. Dat is handig dus ik volg nu Reuters en BBC en Times en wat mensen in Nederland van wie ik denk 'jij kan nieuws brengen'.

I: Maar check je daarnaast nog wel reguliere nieuwssites?

R: Ja, ja, vrij veel. Maar ik moet wel zeggen dat ik, ja nou ja, dat zit wel in mijn systeem om gewoon altijd eventjes Teletekst te checken. En het voordeel van dat soort sites is natuurlijk dat je gewoon in een oogopslag meteen weet wat er aan de hand is. En bij Twitter is het zo dat naarmate je meer mensen volgt dat je je door de berichtenstroom heen moet worstelen en als dingen zich ontwikkelen is het helemaal onhandig. Nee even voor een nieuwsbeeld zijn gewoon dingen zoals Teletekst en Nu heel handig. Maar ik heb wel eens gehad dat ik hier op mijn werk kwam, en dat was na die crash van Turkish Airlines, dat iemand zei van: 'goh moet je dit filmpje eens zien', dat was op Youtube. En dat was van mensen die meteen een filmpje hadden genomen in de cockpit.

I: Joh, oké..

R: En dat waren dus de eerste beelden, en later kwam mijn eindredacteur en nog een eindredacteur en dan laat je dat zien van: 'goh moet je eens kijken', en later op de dag was dat uiteindelijk de opening, gewoon van de eerste beelden. Ja, en dat waren heftige beelden. Je hoorde mensen roepen dus wat is dan het nut van Twitter, nou dat iemand die dat dus blijkbaar relevant vindt en dat met mensen wil delen, dat je dat op die manier kunt volgen. En dat is handig. Maar ik vind het heel moeilijk om precies aan te geven wat voor informatie ik er verder vanaf haal.

I: En wat verspreid je zelf dan zoal?

R: Dingen die ik leuk vind en soms nieuws ook wel, maar dat ben ik nog wel een beetje aan het uitvinden van wat ik nou echt belangrijk vind. En ik betrap mezelf er alweer op dat ik al steeds minder ga posten omdat ik er minder tijd voor wil hebben of, ja ik snap niet dat sommige mensen heel de dag,.. zoals Francisco van Jole, die man heeft echt heel de dag alleen maar... Dus dat, nou ja ik wil er ook niet teveel tijd aan kwijt zijn dus als ik soms iets interessants tegenkom, dan wil ik dat best even linken en soms in een reactie op mensen wil ik dat best even zeggen. Maar ik gebruik het vooral voor nieuws.

I: Ja..

R: Niet zozeer van 'ik ga een nieuwe hond kopen, zal ik deze of deze doen'.

I: Haha..

R: Maar dat heb je dus ook..

I: Ja dat constante koffiedrinken en..

R: Ja zoiets, en ja noem maar op wat mensen er allemaal op neerzetten, dus het is vooral nieuws en soms werk maar ja, ik vind het moeilijk hoor. Maar dat is leuk en dat ben ik voor mezelf nog een beetje aan het uitvogelen, hoe en wat ik precies kwijt wil aan de wereld.

I: En in hoeverre wordt er gereageerd op jouw tweets?

R: Ehm nou dat valt wel mee. Dat zijn wel vaak de usual suspects, dus mensen die je toch al kent maar dat komt wel misschien omdat ik niet heel veel mensen volg en daarom misschien niet heel veel mensen mij

volgen.

I: Weet je ook hoeveel mensen je volgt?

R: Volgens mij honderd ofzo. Nee, ik geloof honderd mij en ik geloof negentig mensen die ik volg. Maar dat vind ik eigenlijk al veel, want er zitten heel veel, wat ik net ook al zei, dingen tussen die ik compleet irrelevant vind. Dus, ik denk niet dat ik meer zou willen hebben maar wellicht dat over een jaar dat dat alsnog veel meer is. Maar goed, ja ik ben nog een beetje aan het uitvinden wat nou leuk is. Ik heb wel eens een keer bijvoorbeeld, dat is heel stom, toen was ik hier aan het werk, toen kreeg ik binnen dat K3 later op die dag een persconferentie zou geven.

I: Over dat ze uit elkaar gingen?

R: Ja, dat was toen nog onder embargo. Dus ik alleen maar: 'groot nieuws van K3 vanmiddag' en dan ineens zie je dat mensen, dat is totaal onbenullig maar goed het speelt, maar dan zie je dat mensen daarop reageren. En toen ik later terugkeek bleek ik de eerste te zijn die dat zei.

I: Oké!

R: En dan krijgt dat een hele andere impact, want dan gaan mensen zeggen: 'oh en gaat er dat gebeuren en gaat er zus gebeuren', en op die manier merk je ineens ook waar interesse van mensen ligt.

I: Maar vinden ze dat hier dan niet erg dat jij dat zo vroeg al meldt?

R: Nee want die persconferentie, dat was gewoon een persbericht dat zij rondgestuurd hebben van 'vanmiddag om 5 uur geven wij een persconferentie'. Dus ik let er wel echt op, want het is gewoon ontzettend stom als.. Nou ja je moet je er van bewust zijn dat mensen meelesen en nou ja goed, jij zegt dat dus dan staat het er zwart op wit. Maar voor de rest moet je ook niet al te krampachtig, nou goed..

I: Reageer jij zelf veel op anderen?

R: Nou ik weet niet wat veel is. Meer dan dat ik op weblogs reageer. Dus in die zin, voor mij is dat veel maar vergeleken met andere mensen, nee denk het niet. En ook daarvoor geldt dat ik, ik bedoel, ik gebruik het nog niet heel lang. Ik denk dat ik in het begin heel enthousiast was en dat ik nu minder enthousiast ben en dat ik er nu meer uit probeer te halen wat voor mij relevant is in plaats van dat ik in de totaliteit met de meute meega.

I: Omdat je anders te erg overladen wordt misschien?

R: Ja ook dat, maar ja ik wil ook nog de krant kunnen lezen en het journaal kunnen kijken. Weet je, het kost allemaal zoveel tijd. Ja ik overdrijf het een beetje want je bepaalt zelf hoeveel tijd je er aan kwijt bent. Want sommige mensen die zitten heel de dag met hun mobiel en die reageren op alles. Die vinden dat ook hartstikke leuk denk ik, anders zou je dat niet doen. Maar ik heb daar wat minder mee.

I: Ja oké. En in hoeverre is het belangrijk in jouw werk?

R: Ja, daar ben ik nog niet helemaal achter maar ik denk wel dat het steeds belangrijker wordt omdat je het nieuws goed volgt. Zoals gisteren, dat was wel heel grappig, toen was ik hier om 6 uur en ik keek nog even op Twitter en ik zag allemaal mensen van: 'treinen kut en boehoe'. Dus ik ging even naar de binnenlandcoördinator van: 'goh heb je dat van de NS gezien, oh nee', en dan ga je toch even nabellen en op dat moment bleek dat hij dat nog niet had gezien. Dus je krijgt in een heel vroeg stadium informatie van mensen zonder dat er een filter tussenzit. Dus bijna zonder filter en dat is het leuke. Je bent vaak afhankelijk van persbureaus of eigen mensen of redacteuren of verslaggevers en overheidsinstellingen en nu zie je gewoon van ja de treinen rijden niet. En daarom vind ik Twitter ook zo leuk omdat je zonder filter dingen binnen krijgt en de uitdaging voor ons is natuurlijk om al die informatie natuurlijk wel weer te filteren. Ook omdat het elke maand met geloof ik duizend procent groeit dat Twitter dus daar komen straks heel veel

mensen bij die niet interessant zijn, voor mij dan, dus je moet wel weten van wie kan wat zeggen en wie is interessant en wie is betrouwbaar misschien ook. Ik denk dat dat op een gegeven moment ook mee gaat spelen. Wie kan je vertrouwen en wie niet? Maar goed, voor werk, ik denk dat.. Nou je zou natuurlijk makkelijk zonder kunnen maar het voegt wel iets toe. Ik denk ook dat het, nou ja dat vind ik moeilijk om aan te geven, maar ik denk dat het in een journalistiek bedrijf als dit dat het belangrijk is dat mensen beter bereikbaar zijn, dat je transparant erin bent. Voor mij geen reden om het te doen maar ik denk wel dat het in de journalistiek belangrijk is.

I: Ja precies, dus op zich heeft het voor jou zeg maar op werk wel een aantal keer concrete dingen opgeleverd?

R: Ja, ja zeker, een aantal keer, dat van dat vliegtuig was heel typisch. Maar we hebben wel meer dingen gehad die..

I: Kan je voorbeelden noemen?

R: Ja ik zit even te denken maar er schiet me niks te binnen. Er zijn wel meerdere dingen. Nou ja zoals gisteren met die treinen, wij plaatsten dan op de website een berichtje en via Twitterpic ofzo, of nou ja via Twitter hebben wij een fotootje van iemand gevonden die dat op internet heeft geplaatst en nou ja dan ga je eens even vragen van: 'mogen wij dat gebruiken' en je hebt voordat een ANP fotograaf er is, dan heb je een afbeelding. En kunnen mensen thuis weer zien van: 'goh inderdaad, het staat helemaal vol op het station'.

I: Oké, leuk.

R: Dus op die manier, en het was een andere redacteur hoor die dat vond, maar op die manier werkt het dus wel voor ons en ik denk dat dat alleen maar meer wordt.

I: Ja, en wat voor mensen volg jij op Twitter?

R: Ja ik was eerst van plan om alleen maar mensen te volgen die ik interessant zou kunnen vinden, zoals mensen van de FNV of een politiemans bij wijze van spreken. Maar ik merk in de praktijk toch wel dat dat lastig is. Want de mensen waarvan je hele interessante dingen verwacht, die schrijven alleen maar onzin. Dus het worden steeds meer gelijkgestemden, dus journalisten en mensen die van muziek houden en weet je, en medestudenten en oud-studenten. Tegelijkertijd zijn dat ook weer mensen die als ze iets interessants vinden, dat ze dat meteen delen op Twitter enzo dus. Maar mijn aanvankelijke plan om dus goed te gaan garen zonder dat er een filter tussen zat dat lukt me nog niet helemaal. Dus ik denk heel veel gelijkgestemden.

I: Mmmm..

R: Ja, je hebt vaak dat mensen je toevoegen en dan denk ik: 'ik ken jou niet en ik weet niet wat ik aan jou heb', dat klinkt heel egoïstisch maar ja.

I: Volg je ze dan niet terug?

R: Nee ja, ja nee.

I: En hoe zit dat met niet-journalisten, dus zeg maar normale burgers, dat die reageren op dingen van jou?

R: Ja maar ook daarvoor geldt dat ik eerst wil weten wat ik eraan heb. Een beetje egoïstisch eigenlijk. Maar ja het gebeurt wel maar niet zo heel veel valt me op. Ik had verwacht dat mensen dat veel meer zouden doen. Maar kennelijk vinden veel mensen het niet interessant wat we doen en hoe dingen gaan enzo. Dat denk ik hoor. Maar mijn observatie is wel dat er op Twitter nu heel veel journalisten zijn of dat ze in de communicatie werken. Ehm dus er zitten nog niet zo veel huismoeders op en als ze erop zitten dan..

I: Ja die zitten misschien ook met hun eigen clubje te twitteren.

R: Ja is dat zo?

I: Ja nou ja het schijnt wel dat je per segment een soort club hebt.

R: Maar heb je advocaten op Twitter, of brandweermannen?

I: Ja weet ik niet, maar ik weet wel van de huismoeders.

R: Ja huismoeders wel.

I: Verder weet ik niet, ja politici.

R: Ja politici, maar goed die zijn altijd overal te vinden, maar gewoon mensen die niet vanuit hun professie iedere dag, nou ja daarvan had ik gehoopt dat het er wat meer zouden zijn.

I: Tja, en je leest weleens dat journalisten geen zin of tijd hebben om met 'gewone' burgers in contact te treden en Twitter zou wel een goede manier kunnen zijn daarvoor..

R: Ja zeker, dat denk ik ook..

I: Maar dat zie jij dus niet echt om je heen gebeuren?

R: Nou, dat hangt er vanaf. Jawel een beetje. En er zijn heel veel mensen die ik niet ken en die mij toch wel volgen. Ik denk dat er misschien wel dertig mensen zijn die mij wel volgen maar die ik totaal niet ken en die volgens mij ook geen journalist of iets in die trant zijn. Maar die nemen in ieder geval de moeite om je te volgen en dat doen ze bij heel veel andere mensen ook kan je dan ook zien. Ja, ze hebben dan niet onwijs de behoefte om te communiceren maar in die zin zien ze kennelijk ook een beetje hoe het werkt en dat zorgt ook wel een beetje voor transparantie. Dus dat journalisten daar geen tijd voor hebben dat vind ik sowieso een beetje onzin. Volgens mij is dat ook wel een beetje onzin. Ja ik weet niet hoe dat met andere journalisten zit maar ja iedereen heeft een emailadres. Zoals bijvoorbeeld bij Eénvandaag staat er niet wie de verslaggever is maar alleen wat het emailadres van die verslaggever is.

I: Maar je hoort wel dat journalisten daar echt niet op zitten te wachten.

R: Is dat zo? Ik heb juist het idee dat heel veel journalisten onwijs zitten te wachten op feedback. Maar dat zijn misschien dan veel krantenjournalisten, maar een heleboel journalisten hebben behoefte aan terugkoppeling, maar alleen is het in de praktijk juist vaak negatieve terugkoppeling. Ja, ik had het er vandaag nog met iemand over en je moet je daar soms ook wel van afsluiten. Als je heel veel negativiteit over je heen krijgt dan schiet het niet op. Maar ik zelf vind het wel goed hoor als mensen zeggen wat ze vinden en dat laten weten. En ik denk ook wel dat het voor journalisten handig is. Nee hoor, als iemand mij een inhoudelijke vraag stelt van: 'goh ik zie dat je dat gedaan hebt en waarom heb je dat gedaan', dan wil ik dat heel graag beantwoorden. Dus ja ik denk dat het er heel erg vanaf hangt hoe je het communiceert. Maar ja ik ben het wel met je eens. Ik denk dat Twitter daar heel geschikt voor is en niet alleen bij journalisten, maar ook bij ministers en noem maar op. Tien jaar geleden kon je echt niet zo gemakkelijk met Maxime Verhagen praten. Ik bedoel, hoe vet is dat!?

I: En zoals je net zei, dus dat berichten op Twitter nieuwsberichten worden..

R: Nou ja ik moet daar wel een voorbehoud bij maken hoor. Het zet je soms op het spoor.

I: En in hoeverre gebruik je Twitter dan als bron?

R: Volgens mij heb ik dat tot nog toe nog niet gedaan. Ja wel eens een foto maar nog nooit als een bron. En dat ligt hier ook wel gevoelig. Zorgvuldigheid staat hier hoog in het vaandel, ook volgens mij, ik heb laatst die conversatie teruggekeken van Turkish Airlines en toen hebben we het wel gevolgd hier op de redactie en volgens mij hebben we ook wel gezegd van: 'volgens onbevestigde berichten', maar puur van: 'die en die zegt dat' ofzo. En, ik ga even een stapje terug, maar ik volg bijvoorbeeld Arend Jan Bokestijn en ik zag die gekke tweet van hem over spleetogen, mensen met spleetogen..

I: Oh ja..

R: En de volgende dag zat ik op de planning voor de radio en toen dacht ik van: 'ik weet niet of dit wat wordt hoor', maar ik vond het wel raar dus ik zei van: 'moet je nou eens kijken'.

I: Dus jij zag het zelf al voordat het in de krant stond?

R: Ja, ja en helaas konden we hem niet bereiken want hij had zich helemaal afgesloten. Maar we hadden het wel omdat je het ziet. En vervolgens gaan natuurlijk persbureaus ermee aan de haal en kranten. Maar dat vond ik wel eigenlijk echt een leuk voorbeeld. En ook dat andere mensen die jij volgt gaan zeggen van 'ik vind dit eigenlijk echt niet kunnen of hebben jullie dat gezien'. En dan zie je gewoon de dynamiek die er ontstaat. Maar ik denk dat dat een voorbeeld is, dus op zo'n moment gebruik je Twitter als bron. In de regel geldt voor hier dat alle informatie die je uitzendt wordt in principe gecheckt. Zelfs het ANP. Het wordt allemaal gecheckt. Er gaat wel eens wat fout maar dat is de regel.

I: Oké..

R: Dus je moet er als journalist in elk geval erg mee oppassen. En je ziet nu af en toe op Twitter al dingen ontstaan van dat er iemand zegt: 'er wordt daar en daar geschoten', op dat D66 congres laatst in Amsterdam, en dan zie je gewoon een dynamiek ontstaan en ook wat er gebeurt als journalisten dat zomaar klakkeloos overnemen. Je gaat gewoon gigantisch op je bek. Je raakt je geloofwaardigheid kwijt.

I: En doen veel van je collega's het eigenlijk?

R: Nou ja steeds meer. Het wordt met de dag meer. Dus ik denk niet dat wij het allereerste bedrijf waren maar het gaat wel, het worden er steeds meer.

I: Maar is het dan ook zo dat je veel met hen communiceert via Twitter?

R: Ja in de praktijk wel. Dat is wat ik net al zei, de usual suspects, dus bekenden inderdaad. Dus ja mensen die je van je studie kent, bekenden, vrienden en dus heel veel collega's.

I: Ja, ja, en er wordt ook wel eens gezegd dat Twitter een hype zou zijn. Hoe zie jij dat?

R: Nou, ja het ligt eraan hoe je de hype interpreteert. Ik denk wel dat het op dit moment een beetje een hype is en er wordt veel over gesproken en veel mensen doen het nu en proberen het uit. En veel mensen zullen misschien weer afhaken. Tegelijkertijd denk ik wel dat het zich al heeft bewezen. Dat het meer is en wel degelijk een functie heeft. Ik denk, nee goed, een hype heeft volgens mij de eigenschap 'much do about nothing' en dat het zich opbouwt en misschien heel snel weer weg is en dat mensen niet weten waarom. En ik denk dat het in die zin geen hype is. Ik denk dat het een blijver is.

I: Ja, want hoe zie jij de toekomst van Twitter?

R: Dat weet ik niet. Dat vind ik heel moeilijk. Ik denk dat naarmate er meer mensen op gaan, dat het ook moeilijker is om er de juiste dingen uit te halen. Zoals internet dat was vijftien jaar geleden ook onwijs overzichtelijk en voor sommige mensen superhandig. En tegenwoordig is het de kunst juist om er die dingen uit te halen die jij wilt en ik denk dat je op een gegeven moment ook afhankelijk wordt van dat soort diensten. Ik denk dat je, weet ik veel, dat je kanalen krijgt en interessegroepen en dat je gaat volgen wat voor jou interessant is.

I: Ja je ziet nu natuurlijk al dat er veel applicaties op Twitter worden gebouwd...

R: Ja precies en wat ik niet begrijp is, zoals met MSN heb je bijvoorbeeld dat je mensen in groepen kunt indelen dus dat je bijvoorbeeld alleen de groep journalisten zou kunnen volgen.

I: Maar dat kan wel hoor.

R: Oké, nou ik gebruik alleen maar die standaardapplicatie.

I: Oké, nou ja het kan dus wel.

R: Ja maar ik denk dat we steeds meer zullen moeten selecteren uit de grote brij aan informatie. Misschien

komen er wel Twitterkranten of nou ja noem maar op.

I: Ja, en wat nou als Twitter nu stopt?

R: Ja, dan hebben we het leuk gehad en dan kijken we wel wat er gebeurt. Maar ik denk niet dat het stopt. Ik denk dat we de behoefte hebben om op een inhoudelijke manier met elkaar te communiceren op internet. Ik denk dat dat vroeger kon op internet op usenets enzo en op dat soort oude geeky dingen en dat je op die manier met gelijkgestemden kon discussiëren. En internet is onwijs geanonimiseerd en Twitter is vaak niet anoniem. Je kan zelf kiezen wie je volgt en wat je leest dus ik denk dat het voorziet in een behoefte van heel veel mensen, met name voor wat oudere, ietwat hoger opgeleiden die niet zitten te wachten op anoniem communiceren. Nou ja, ik denk dus dat het voorziet in een behoefte en dat het daarom blijft.

I: Oké, nou dankjewel.

Transcript interview 7

Interviewer (I): Daphne Jacobson

Respondent (R): Bart Brouwers, Hoofdredacteur Spits

Leeftijd: 48 jaar

Datum: 29 april 2009

Locatie: Spits redactie, Amsterdam

Tijd: 9.30u

I: Kun je om te beginnen wat over jezelf en je achtergrond vertellen?

R: Ja, ik zit nu drie en een half jaar bij Spits, als hoofdredacteur. Daarvoor was ik hoofdredacteur van De Limburger, ook een jaar of drie, vier gedaan en ik kom uit Haarlem, ben getrouwd, heb twee kinderen en ben een fanatiek fietser. Naast mijn normale werk bij Spits doe ik nog een paar andere dingen in de journalistiek. Ik ben lid van De Raad voor de Journalistiek, ik ben lid van de jury van De Zilveren Camera, ik zit in de beroepenveldcommissie van de school voor de journalistiek in Tilburg, de Fontys Hogeschool, en ik zit bij de Commissie Brinkman nu.

I: Aha dus je doet nog een hoop naast Spits.

R: Ja, nou ja het is ook leuk om met je vak bezig te blijven. En dat kan op die manier dus dat is mooi.

I: Maar het meest bezig met Spits?

R: Ik ben elke dag hier op de redactie, dat is mijn belangrijkste taak en daar word ik op afgerekend dus. Dat moet gewoon staan.

I: Weet je ook hoeveel medewerkers er hier bij Spits op de redactie zitten?

R: Zou ik moeten weten haha, ehm het zijn er iets meer dan dertig. In koppen zijn het er geloof ik 35 en in FTE's 31 geloof ik.

I: Oké..

R: En daarnaast hebben we natuurlijk nog losse medewerkers. De Spitsredactie is daarmee relatief klein vergelijken met klassieke krantenredacties. Maar wat nu Metro en de Pers is, ja de Pers is nog iets groter, daarmee is het wel vergelijkbaar. En de Spits in totaal heeft een man of tachtig.

I: Hm, das nog een hoop.

R: Ja, dat moet allemaal terugverdiend worden.

I: En waarom heb je gekozen voor de journalistiek?

R: Eigenlijk per toeval. Ik heb geschiedenis gestudeerd. Afgestudeerd aan de Oost-Europese geschiedenis. En toen ik afstudeerde was Oost-Europa nogal in de aandacht, dat was midden jaren tachtig, toen sneuvelden allerlei regimes in die tijd. En nou ja, het was toen leuk om daar ook op redacties van kranten wat mee te doen. En ik kon toen op die manier ook aan de slag bij De Limburger als buitenlandredacteur, want dat combineerde en dat was bijzonder aangenaam.

I: Oké, dus je bent zeg maar twintig jaar terug begonnen bij De Limburger.

R: Ja, in '87, 1987.

I: Kun je aangeven wat in jouw ogen een goede journalist is?

R: Een goede journalist is iemand die nieuwsgierig is, iemand die taalgevoel heeft. Of je nou voor tv of radio of krant werkt, taalgevoel is altijd belangrijk. Je moet wel in zekere mate overtuigd zijn van je eigen kunnen. Als je twijfelt aan jezelf is journalistiek een lastig beroep. Je hebt in de journalistiek ook gemiddeld meer

ego's rondlopen dan in andere vakken. Dat moet ook niet overdreven worden want je moet er afstand van kunnen nemen. Maar nieuwsgierigheid, dat is echt doorslaggevend. Je moet echt willen weten wat erachter zit en je moet ook wantrouwig zijn. Maar ook weer niet in een te cynische zin want dan kom je nergens. Maar wantrouwig op een manier van: 'is dit wel het hele verhaal wat ik hier te horen krijg?'.
I: Ja, ja.

R: En hoe kom ik achter dat hele verhaal als dat niet zo is? Dus dat zijn wat kernpunten die wel van doorslaggevende betekenis zijn.

I: Oké, en je hebt natuurlijk de nieuwe media, die invloed hebben op de journalistiek. Wat is jouw visie daarop?

R: Nou kijk, waar je het vooral merkt is dat de journalistiek daarmee ja toegankelijker is geworden voor ook niet-professionele journalisten. Ja, het is natuurlijk altijd zo geweest dat de vrijheid van meningsuiting die in de grondwet verankerd ligt, dat iedereen zich bezig mag houden met het werken wat een journalist kenmerkt. Iedereen mag zich ook journalist noemen en dat moet ook vooral zo blijven. Maar vroeger wat het vooral verbonden aan klassieke media, de krant en tv en radio. En daarbuiten was het vrij lastig. Maar sinds internet er is, en met name ook sinds er sociale netwerken zijn ontstaan op internet zie je dat iedereen eigenlijk zijn eigen uitgever kan worden, en dat iedereen een eigen weblog kan beginnen en dat iedereen kan deelnemen aan discussies en debatten op bestaande weblogs of nieuwswebsites. En daarmee zie je een enorme democratisering van de journalistiek. De journalistiek zelf, de klassieke journalistiek, die worstelt daar nog mee.

I: Waarom is dat volgens jou?

R: Nou in hoeverre kun je het gebruiken, in hoeverre is het betrouwbaar? Moet je als journalist echt professioneel zijn, of professional zijn om dat te blijven doen. En wat ik zie gebeuren of wat ik denk dat er nog veel sterker gaat gebeuren is dat daar een sterke vermenging gaat plaatsvinden van aan de ene kant professionals en aan de andere kant amateurs.

I: Maar in hoeverre gebeurt dat volgens jou, die vermenging met amateurs?

R: Nou dat gebeurt wel maar de invloed ervan is nog redelijk beperkt. Je ziet er incidenteel wel dingen van bovendrijven alleen als de journalistiek zelf slim is dan gaan ze daar meer en meer gebruik van maken. Zeker als, een trend nu is dat klassieke redacties kleiner en kleiner worden. Bij grote krantenredacties zie je bezuiniging op bezuiniging. Even los van de crisis waar we nu inzitten. Maar ook zonder crisis gaat dat gebeuren. En tegen die achtergrond is het slim om meer dan nu gebruik te maken van netwerken die buiten de klassieke journalistiek zich aan het opbouwen zijn.

I: Bij burgers?

R: Bij burgers ja, en dat zou ik niet direct burgerjournalistiek willen noemen maar maak gebruik van de kennis die daar zit en van de netwerken en van de, ja alles wat je kunt gebruiken om je eigen werk breder te maken en vollediger te maken.

I: Doe jij dat zelf ook?

R: Ja, dat doe ik op verschillende manieren. We doen het bij Spits ook met Twitter, maar misschien komen we daar later op, maar de massa twittert nog niet. Ik heb zelf ook een weblog waar ik ook schrijf over de overgangstijd waarin we nu als in journalistiek in zitten. Dan maak je gebruik van de kennis van mensen die zich ook voor dat thema interesseren. Dat is dan heel beperkt, want ja dat is geen massamedium, maar daarmee kun je banden leggen tussen je eigen kennis en die van anderen. Eigenlijk is dat hoe elk weblog werkt.

I: Ja..

R: Als je postzegelverzamelaar bent en je bent daarin geïnteresseerd dan kun je daarmee een kring van niet journalisten maar wel kenners van dat vakgebied verzamelen en elk thema of elk specialisme kan daarmee aan de gang gaan. En je ziet dat kranten dat nu ook doen. Dat is begonnen met een hele klassieke ingezonden brieven rubriek waarmee we gebruik maakten van kennis. Een brief werd dan geplaatst of niet geplaatst en dat was einde verhaal. Maar op een gegeven moment zijn daar gesprekken mee op gang gekomen, al dan niet via de site of per mail of dat soort toepassingen. En dat versterkt zeg maar de band tussen de krant en het publiek. En je ziet dat bijvoorbeeld ook bij de Volkskrant, met specifieke weblogs waarbij ze niet zelf, nou die wel de Volkskrant heten maar helemaal beheerd worden door derden. En dat gaat mondjesmaat maar je ziet wel af en toe dat de Volkskrant daar af en toe nieuws uithaalt en in gesprek gaat met zeg maar die uitspraken van die weblogs. En daardoor ontstaat nieuwe kennis en nieuw nieuws. En dat is ook weer in de klassieke media te gebruiken.

I: Ja, zie je het als verrijking?

R: Ja, je moet als journalist natuurlijk wel het kaf van het koren kunnen scheiden. Daarvoor ben je opgeleid en daarvoor mag je je journalist noemen.

I: Ja oké,.. en je hebt zelf dus dat blog. Zijn er nog meer nieuwe media toepassingen die je gebruikt?

R: Ja, niet heel actief, ik heb op Hyves gezeten maar daar heb ik een punt achter gezet, een maand geleden ofzo.

I: Waarom?

R: Nou wat je zag is eigenlijk alleen maar, nou ja ik accepteerde uitnodigingen maar daar bleef het bij. Dus daar is het niet voor bedoeld eigenlijk dus ik dacht: 'dan kan ik er beter maar mee kappen'.

I: Kreeg je dan geen reacties of krabbels?

R: Ja, ik kreeg wel reacties maar geen reacties waar ik heel veel mee opschoot. Het waren op een gegeven moment meer vriendinnen van mijn kinderen die reageerden. Dus dat schoot voor hen niet op en voor mij al helemaal niet. Dus ik denk dat dat, tenminste dat is mijn constatering, niet voor mij bedoeld was. Facebook doe ik wel maar ook niet heel erg actief. LinkedIn iets actiever maar ook daar zie je dat je daar veel hebt, tenminste dat is mijn ervaring, aan het eerste contact dat je met iemand opdoet. Het is een goede manier om eigenlijk binnen te komen, om contacten te leggen. Ook andersom, als mensen mij proberen te vinden dan gaat dat met een LinkedIn-verzoek heel makkelijk. Je kijkt daar toch even naar hè, van wat wil die persoon, en dan is er al gauw contact gelegd. Maar tegelijkertijd, het is ook weer te groot. Ken je LinkedIn?

I: Ja ik zit er ook op, maar niet actief.

R: Ja op een gegeven moment word je dan lid van een aantal groepen die weer heel actief zijn, tenminste sommigen zijn heel actief en daar krijg je heel veel meldingen van. Maar op een gegeven moment zie je door de bomen het bos niet meer. Tenminste ik. Nou ja het heeft in ieder geval niet mijn prioriteit. Ik zie de meldingen binnenkomen en ik blijf ze wel accepteren maar ik denk ook op het moment dat je heel actief bent op bijvoorbeeld de vacaturemarkt, dan is het misschien wel heel erg handig. Ja LinkedIn heeft wel wat, Facebook ook trouwens, omdat het ook internationaal is en wat niet zo als Hyves op een hele jonge doelgroep gericht is. Dus dat heeft absoluut ook zijn nut, en ik zie dat ook wel, maar het gebruik voor mijzelf is redelijk beperkt.

I: Kun je aangeven hoe vaak je het ongeveer gebruikt?

R: Facebook denk ik een paar keer per week en LinkedIn hetzelfde.

I: Dus er is wel sprake van interactiviteit..

R: Ja, ja dat zeker wel maar, maar ik zie dat wel als hele nuttige en koersverleggende instrumenten. Al gebruik ik het zelf niet veel. Er is echt wel iets veranderd met de komst van LinkedIn en Facebook en Myspace-achtige toepassingen. Ze hebben echt wel wat los gemaakt, wat een verlengstuk van de real life contacten zijn. En makkelijker, toegankelijker en daarmee misschien ook in eerste instantie oppervlakkiger maar het ligt er maar aan hoeveel je daar in wilt stoppen. En een echt contact is natuurlijk altijd echter dan een sociaal netwerkcontact. Maar ehm, ze hebben ook een waarde. Ze hebben ook een diepere, maar dat ligt aan wat je er zelf in wilt stoppen. Dat is ook bij Twitter. Wat in eerste instantie oppervlakkig kan zijn, maar je ziet dat als je het juiste netwerk kiest, als je de juiste mensen volgt. Dan zie je dat er zeker bij een deel van de mensen die jou volgen of die jij volgt, ja een wat een intensere, een intensievere wisselwerking door kan ontstaan. En dat leidt ook weer tot andere dingen. Ook weer tot opdrachten of echte contacten.

I: Ja, en nog heel even terug naar je blog. Hoe lang heb je dat al?

R: Nou ik heb er verschillende gehad. Waar ik nu het meest actief op ben die heb ik pas sinds begin dit jaar.

I: Dat is Dodebomen.nl?

R: Ja Dode Bomen, dat is vanaf januari eigenlijk in de lucht. Ehm en daarvoor had ik een weblog bij de site van Spits en ja dat heb ik een jaar of twee volgehouden tot de site eigenlijk werd overgeplaatst naar de plek waar ie nu is. En daar had mijn inbreng eigenlijk minder waarde dan ie voorheen had. De reacties werden ook anders dus daar ben ik mee opgehouden.

I: Hoezo werden die reacties anders?

R: Ja, ik weet niet of je daar iets van meegekregen hebt maar een jaar geleden zijn wij met onze site, de gewone site van Spits, gemigreerd naar een omgeving die wordt ingevuld door een aparte redactie. En die aparte redactie is gekoppeld aan Nieuwsmedia, waar ook Geenstijl gemaakt wordt. De meest actuele items van onze site die staan op de homepage van Geenstijl en dat heeft als gevolg dat je eigenlijk het hele Geenstijl publiek hebt meegekregen. Eigenlijk 70% van ons bezoek is dankzij Geenstijl, of via Geenstijl.

I: Ah oké,...

R: Ja en dat geeft een hele andere lading ook aan de reacties vooral. Maar ook aan de site zelf. Dat heeft een positief effect gehad dat we gegroeid zijn van een site met nauwelijks duizend bezoekers per maand naar een site waar er nu 1,3 miljoen bezoekers zijn. Ja dat is uniek. Dat is natuurlijk fantastisch en dat is commercieel gezien natuurlijk ook handig. Maar het heeft wel tot gevolg dat de lading van de site een hele andere is geworden dan die van de krant. Daar is verschil tussen ontstaan. Dat is niet erg ook want je ziet dat het publiek ook gewoon heel anders is.

I: Maar zie je dat dan vooral in de reacties terug?

R: Ja, in de reacties maar ook hoe het wordt gestuurd door de redactie zelf. Dus de keuze van het nieuws is veel subjectiever, veel meer showie, veel meer op het onderbuikgevoel. Het is een nieuwssite, het belangrijkste nieuws staat er ook op, maar het is herkenbaar als je dat vanuit de Geenstijl gedachte benadert. En daar kan je waardeoordelen aan koppelen. Maar voor mij is het in ieder geval, of voor ons, dat die lading heel anders werd dan de lading van de krant en de waarde die ik daaraan kon toevoegen, aan die site, nou ja ik heb op een gegeven moment gewoon geconstateerd van 'dat past daar niet', dus ik ben daarmee opgehouden.

I: Oké..

R: En ik heb ook nog een weblog op de Hogeschool van Utrecht. En ik ben daar een tijdje wat actiever geweest maar nu ook niet meer zo omdat ik me meer ging concentreren op Dode Bomen. Dus ik ben wel actief op al die fronten.

I: Krijg je daar ook veel reacties op?

R: Nou, in de echte comments onder de stukken valt het wel mee. Het ligt een beetje aan het onderwerp maar daaromheen leeft het wel. En het bezoek is, ja ik vind het fantastisch!

I: Hoe zie je dat het daaromheen leeft?

R: Nou je ziet het aan de reacties van vakgenoten. Je ziet het aan de verwijzingen. Je ziet het aan items die ik plaats, dat die doorgeplaatst worden en dat er links komen overal daar naartoe. Op bijvoorbeeld Villamedia of De Nieuwe Reporter. Op dat soort sites en dat levert dan weer extra bezoek op en extra discussie op.

I: Reageer jij dan ook weer op jouw beurt daarop?

R: Ja, dat doe ik wel. Ja ik probeer in ieder geval in gesprek te blijven van wie ik weet dat ze actief zijn of dat ze het lezen. Soms gebeurt dat ook op de eigen site maar soms ook op andere sites.

I: Oké. Weet jij wat voor soort mensen dat zijn?

R: Ja, dat zijn bijna alleen vakgenoten. Mensen zoals ik die eigenlijk niks willen missen. En we proberen elkaar ook tips te geven en ja, dat is echt een kringetje met een relatief beperkte actieve kern en een wat grotere geïnteresseerde groep die heel af en toe iets laat weten maar vooral ook passief consumeert. En daarbij, ja als je niks met journalistiek hebt dan heb je daar ook niks te zoeken.

I: Oké. En hier bij Spits twittert zo'n beetje iedereen dus?

R: Ja, inmiddels wel. In ieder geval doen alle verslaggevers het. Iedereen die in de schrijvende journalistiek zit. Dus bij de vormgevers en dergelijke daar is het wat minder maar in de schrijvende ploeg, ja ik denk dat er daar nog 1 of 2 zijn die het nog niet doen. Maar dat is ook een kwestie van tijd denk ik.

I: Zitten veel van jouw collega's ook op een blog of op andere netwerksites.

R: Ja sommigen wel, ik weet het niet helemaal precies. Ik weet van een aantal dat ze wel een blog hebben, of op Facebook, ja ze zitten allemaal wel op iets. Ik denk dat ze allemaal op Hyves zitten nog, een aantal ook op Facebook, op Myspace ook een aantal. Dus ja ze doen daar zeer actief in mee in dat gebeuren. Ik denk dat dat ook hoort bij hun manier van leven.

I: En nu even door naar Twitter. Wat verwachtte je daar van tevoren van?

R: Van tevoren? Ja weinig. Kijk een jaar of misschien wel langer geleden attendeerde iemand mij op Twitter. En ja ik had zoiets zoals de meesten wel zeggen van: 'je kunt er niks in kwijt'. Ik kon mijn tijd wel beter besteden. Totdat op een gegeven moment iemand, die ik vakmatig hoog heb zitten, ja je raakt daarmee in gesprek en die zei dat ik daar misschien toch even doorheen moest prikken en het moest proberen. Ja dat was advies van iemand, dat gaat tegenwoordig zo in peer-to-peer relaties, als iemand je een advies geeft dan is dat veel waard. Dus dan ga je dat doen, en dan denk je alsnog in eerste instantie van: 'wat is dit', en ik had in ieder geval nooit van tevoren bedacht van: 'dit gaan we journalistiek gebruiken'. Totdat je zelf merkt dat je, en dat gebeurde eigenlijk al vrij snel. Dat je en door Twitter op ideeën komt op journalistiek gebied. Nieuwsideeën of items of gewoon de actualiteit eerder hebt dan ander. En een ander aspect wat voor mij heel zwaar ging wegen, dat je links krijgt toegespeeld naar artikelen of naar informatie die vakmatig gewoon heel interessant zijn. Ehm, ook een logisch gevolg als je mensen volgt die in dezelfde interessesfeer actief zijn als jij. Ja, dan kun je elkaar helpen en elkaar tips geven. Daarom is Twitter ook heel sociaal. Je krijgt dingen van anderen maar je geeft ook aan anderen. Zo ontstaat die wisselwerking waar iedereen volgens mij heel blij van wordt.

I: Want wat haal jij daar nou het meest vanaf voor informatie?

R: Het meeste gebruik ik het voor, ja op vakmatig gebied. Zeker met Tweetdeck kun je mooie filters

inbrengen en kun je door... Nou wat vooral heel erg leuk is is bijvoorbeeld een aantal Engels of Amerikaanse journalisten die je op het spoor zetten van ontwikkelingen in het vakgebied. Dat vind ik echt fantastisch.

I: Ja, ja.

R: Maar los van de journalistiek is het ook echt een sociaal ding geworden. Het is ehm, ja het doorgeven informatie is en inhoudelijk interessant maar ook een manier om iemand iets te geven die je wat leert. Misschien klinkt dat wat te hoogdravend maar dat is wel een beetje waar het om draait.

I: En wat verspreid je zelf voor informatie?

R: Ja dat is in sommige gevallen echt totale onzin, maar waar je wel om kunt lachen. Op een gegeven moment merk je ook aan bepaalde reacties dat mensen sommige dingen heel erg waarderen en anderen gewoon ergens zonder reactie verdwijnen. Ja dan denk 'als dit gewaardeerd wordt dan is dit blijkbaar wat mensen leuk vinden'. Dus dan doe je dat wat vaker. En dat kunnen soms hele huiselijke, nou ja, glimlachjes zijn. Soms, zeker ook omdat iedereen bij Spits twittert, dan kan iets wat hier speelt soms ook heel leuk zijn voor de anderen om mee te krijgen. En soms is dat trivialiteit en soms is dat iets belangrijks en soms is dat een dienstmededeling. Dat kan van alles zijn. Maar dus ook inhoudelijk interessante zaken. En nieuws.

I: Ja..

R: Wat wij inmiddels zijn gaan doen is nieuws gaan brengen, gewoon in een aantal kanalen. Spitsnieuws, Spits sport, Spitsentertainment en Spitsgames. Nou, de een is wat actiever dan de andere. Maar binnenkort gaan we dat ook een vaste plek op de site geven waardoor het ook voor niet-twitteraars te volgen is en dat zal het bereik ook doen toenemen.

I: Want wat is de reden voor jullie om dat op die manier te doen?

R: Nou, het is een extra manier om mensen, om het publiek, van dienst te zijn op een manier die al aansluit bij datgene wat we toch al deden. Dus je hebt dan een extra platform om je informatie te verspreiden, om je nieuwstaak serieus te nemen. En het is echt afwachten of dat een echt massamedium gaat worden. Je ziet dat er nu, ja de persoonlijke accounts worden nogal wisselend gevolgd, ik weet dat niet van iedereen maar dat blijft altijd in de honderden en niet in de duizenden en al helemaal niet in de tienduizenden en al helemaal niet in de twee miljoen die wij elke dag met de krant bereiken. Dus die verhouding is echt heel anders. We bereiken nog niet het publiek wat we met de krant bereiken.

I: Denk je dat dat nog gaat komen?

R: Ja dat is zeer de vraag. Als dat gaat komen dan zullen wij niet meer de vooraanstaande rol spelen die we nu spelen, dan zal iedereen actief zijn op dat platform. En dan is het misschien om die reden alweer lastiger geworden. Dus ik twijfel daar wel over. Ik las vanochtend dat het merendeel van de beginnende twitteraar er na een maand alweer mee ophoudt.

I: Is dat zo?

R: Ja ik weet niet of het waar is, maar goed je moet er ook wel lol in krijgen. Goed, dat was ook toen de mobiele telefoontjes kwamen. 'Heb ik dat nodig, ik hoef echt niet elke dag bereikbaar te zijn'. Terwijl die dingen nu ook niet meer weg te denken zijn.

I: En in hoeverre wordt er gereageerd op jouw tweets?

R: Ja behoorlijk. Maar ook weer, ja in een beperkt kringetje. Er zijn nu iets van negenhonderd mensen die mij volgen en ja je ziet dat als ik iets de wereld inslingert dat er altijd wel een aantal van die negenhonderd daarop reageren. Dus op alles krijg je reacties. En dan lijkt het alsof het heel druk is maar het zijn natuurlijk maar een beperkt aantal mensen. Het zijn wel veel verschillende mensen die op verschillende dingen reageren dus dat is wel leuk.

I: Wat zijn dat voor mensen?

R: Journalisten zijn het meeste. Studenten journalistiek heel veel en ja ik denk toch dat het verder een dwarsdoorsnede van twitteraars zijn. Dus in eerste instantie had je gewoon de nerds die daarmee begonnen, in tweede instantie denk ik de marketingmensen, en in derde instantie de journalistieke groep. Nou ja ziet dat daaromheen nu ook nieuwe groepen gaan ontstaan. En deels zijn dat mensen die iets verwachten van Twitter en deels zijn dat mensen die het wel grappig vinden om het te ontdekken of om het uit te proberen.

I: En in hoeverre reageer je zelf op tweets?

R: Ja niet altijd maar ik probeer wel ja, nou ik volg zelf zo'n vijfhonderd mensen en die kun je niet allemaal de hele dag volgen dus ook weer met dat Tweetdeck probeer je dingen te filteren. Van een aantal mensen wil ik gewoon niks missen, dus dat kun je dan inschakelen en van anderen is het min of meer toeval dat je iets voorbij ziet komen wat leuk is en dan reageer je daarop.

I: Ja.

R: Ja, en alles bij elkaar levert dat toch weer, ja als ik er even vijf minuten op kijk dan heb je toch wel weer een paar reacties gekregen.

I: Ja, en in hoeverre vind jij het belangrijk in je werk?

R: Nou ja belangrijk, wat is belangrijk. Ik heb er vooral veel lol in en dat is wel wat waard vind ik. En lol is deels het sociale en deels het vakmatige. Ik vind mijn vak erg leuk en wil graag op de hoogte zijn. Dus er zit wel iets dwangmatigs in, verslaving is misschien een te groot woord, maar wel dwangmatig dat ik zenuwachtig word dat ik denk van 'wat zou er allemaal gebeurd zijn en wat heb ik gemist'.

I: Maar dan kan je toch net zo goed op reguliere nieuwssites kijken?

R: Ja precies maar als het over nieuws gaat dan kan je dat ook wel vinden. Maar dit zijn dingen die bovenop het echte nieuws komen en bovendien vooruit lopen op het echte nieuws. En dat is toch wel echt het leuke van Twitter. In alle gevallen zie je dat Twitter vooruitloopt op het formele nieuwsbericht. En dat is ook logisch. Want iets ontstaat als een gerucht, of als een suggestie of als een eerste aanknopingspuntje voor iets dat nieuws kan worden. Dus nieuws dat nog in ontwikkeling is, dat nog niet af is maar nog aan het ontstaan is. Dus de klassieke journalistieke taken zijn er nog niet op losgelaten. Dat is wel van belang ook om dat te weten. Maar daarom is het, zeker ook voor journalisten, extra interessant omdat je dan ook echt voor het nieuws uitloopt. Dat maakt het voor een journalist gewoon leuk om daar in te zitten en ook om daar aan deel te nemen.

I: Merk je zelf weleens, of heb het al meegemaakt, dat er dingen op Twitter gezegd worden die uiteindelijk leiden tot een nieuwsbericht of artikel?

R: Ja, ja tuurlijk. Dat is dagelijks werk. Soms zijn dat grote dingen en soms zijn dat hele kleine dingen.

I: Dus dat gebeurt echt wel dagelijks?

R: Ja zeker! Meerdere malen per dag. En je ziet ook dat dat in veel gevallen dat ergens doodbloedt of dat het niet waar blijkt te zijn. Of dat het zo genuanceerd wordt dat de echte felheid van het nieuws eruit gaat. En dat is natuurlijk ook mooi om te zien hoe dat werkt. Maar in andere gevallen leidt dat tot de bevestiging van wat je op Twitter leest en heb je dus een voorsprong. En de kunst is om dat van elkaar te blijven onderscheiden. Het echte en het schijnbare.

I: Ja, want wat vind jij in het algemeen van de informatie die je op Twitter leest?

R: Het is sociale informatie die mensen willen delen om verschillende redenen. Dus je moet heel goed onderscheid maken in wat nou echte koffiehoek geruchten zijn en koffiehoek kletspraatjes en datgene wat

fundamenteel en interessant en klassiek nieuwswaardig is. Ja, als je daar een tijdje mee bezig bent dan is dat redelijk makkelijk om te doen. Nooit iets meteen aannemen maar altijd iets serieus nemen als het gaat om mogelijke consequenties. Altijd wantrouwig blijven. Al je journalistieke zintuigen moeten actief blijven.

I: Maar als bijvoorbeeld een sporter iets zegt op Twitter, zouden jullie dat dan als bron gebruiken?

R: Ja zeker als de bron juist is. Als wij zeker weten dat Lance Armstrong Lance Armstrong is, dan kun je dat gebruiken. Daar heb ik geen enkele moeite mee. Maar in heel veel gevallen is dat niet zeker en in heel gevallen is dat iemand anders die zegt dat Lance Armstrong,.. en dan komen gewoon je journalistieke taken naar boven.

I: Ja, maar jij volgt dus vooral mensen uit de journalistiek zelf. Maar zou het wellicht een goed medium kunnen zijn om in contact te komen met de 'normale burger'?

R: Ja, als die massaal aan het twitteren geslagen is, en dat is in dit geval niet zo. Ja Twitter zou een middel kunnen zijn maar je moet alle mogelijke middelen proberen. Ik denk dat er heel veel journalisten heel goed in contact staan met hun publiek, dat kan altijd beter en je moet alles proberen om dat zo goed mogelijk te doen. En ja, Twitter is daar een manier voor maar de normale kroeg is ook een manier. Of uitlegssessies van de krant naar het publiek is ook een manier. Er zijn duizend manieren om in contact te blijven met jouw publiek. En elke journalist kent ze wel maar het is een kwestie van uitvoeren. Ja het is toch altijd lastig als je bezig bent met iets en je moet ook nog eens met je publiek gaan praten. Maar het helpt altijd. En misschien moet je dat niet op alle momenten doen, maar zeker voor een hoofdredacteur is het van enorm belang om een goed gevoel te hebben van wat je publiek wil en doet.

I: Ja en Twitter zou dus een manier kunnen zijn?

R: Ja als je bijvoorbeeld kijkt naar Maxime Verhagen. Hij is zeker, een half jaar geleden ofzo was dat nog heel erg mogelijk met een beperkt publiek. Maar op een gegeven moment gaat de rek eruit. Ik weet niet hoeveel mensen hem nu volgens, volgens mij meer dan duizend, die kan hij echt niet meer allemaal persoonlijk gaan beantwoorden. Alhoewel hij nog steeds erg zijn best doet. Maar ergens houdt het op. En in die zin is Twitter ook niet zaligmakend voor kranten en publiek of tussen politici en publiek. Je kunt niet met zestien miljoen mensen in gesprek gaan, dat gaat niet. Twitter is een extra mogelijkheid om je publiek goed te bereiken.

I: Oké, en er wordt ook wel gepraat over Twitter als de hype van 2009...

R: Ja ze zeiden vorig jaar ook dat Twitter de hype van 2008 zou zijn. Dat is dan weer niet gebeurd maar ja een hype is iets dat ook weer verdwijnt. Ik denk dat Twitter, dat misschien Twitter wel verdwijnt, maar dat er wel iets Twitter-achtigs zal blijven bestaan. En of dat dan Twitter heet of iets anders dat doet er dan niet zoveel toe. Dus ik zie het niet als een hype maar ik zie het wel als een toegevoegde waarde die niet alleen zaligmakend is en die ook niet in plaats van andere toepassingen komt maar die wel iets kan toevoegen aan het sociale gedrag maar ook aan journalistieke waarden. Het is gewoon een extra middeltje in je journalistieke gereedschapskist. En dat verdwijnt niet lijkt me. En ja, Twitter heeft een hoop beperkingen dus ik kan me goed voorstellen dat er een verbeterde versie komt en of die dan Twitter heet, dat doet er niet zoveel toe. Maar opzich het, nou ja ik denk dat het meer is dan een hype.

I: En wat nou als het vandaag stopt?

R: Dan zijn er altijd wel slimme mensen die iets anders maken. Er zijn overigens al systemen die lijken op Twitter. Dus dan is het even aanpassen en dan weer vrolijk door.

I: En heb jij hier nou zelf de redactie aangespoord om te twitteren?

R: Ja ik ben wel de eerste geweest die enthousiast ging twitteren. En dat leverde eerst wel wat verbaasde

blikken op. Toch wel wat voor gek verklaringen. En op een gegeven moment zie je dat toch wel een of twee mensen het gaan proberen en ook enthousiast worden en dan gaat het heel snel.

I: Dan waait het over.

R: Ja, dus je moet wel even een duwtje geven, zo is het ook bij mij gegaan, maar uiteindelijk zie je dat iedereen er lol in krijgt. Iedereen op zijn manier en met zijn intensiteit maar het plezier is wel een belangrijke factor bij het twitteren.

I: Zie jij het als een must voor journalisten?

R: Ja ik denk dat je echt iets laat liggen als je dat gewoon terzijde schuift. Een behoorlijk deel van je potentiële bronnenmateriaal zit op Twitter dus je bent gek als je zegt van 'dat interesseert me niet'. Maar je moet er wel wat voor doen. Je moet niet na een keer zeggen 'wat een hoop onzin komt daar voorbij'. Dat is zo, er komt een hele hoop onzin voorbij tachtig á negentig procent is onzin. En een groot deel daarvan is leuke onzin maar vakmatig word je daar niet veel beter van. Dus je moet die 10 procent eruit zien te filteren en als je dat slim doet dan lukt dat. Maar daar moet je wel wat voor doen.

I: En kun je als laatste nog een indicatie geven van hoe vaak je het ongeveer gebruikt per dag?

R: Het is meer constant denk ik. Ik heb het altijd aanstaan, of ik nou achter de computer zit of met mijn mobiele telefoon bezig ben. Eigenlijk vanaf dat ik wakker ben tot wanneer ik naar bed ga. Dus niet continu maar sluimerend de hele tijd. En soms passief door te lezen wat er gebeurt en soms actief door zelf aan discussies deel te nemen. Maar het is onderdeel van mijn dagpatroon. Ook als ik vrij heb. Maar ja, ik word wel zenuwachtig als ik het even niet doe.

I: Oké, ik weet genoeg.

Transcript interview 8

Interviewer (I): Daphne Jacobson

Respondent (R): Jeroen Mirck

Leeftijd: 37 jaar

Datum: 29 april 2009

Locatie: Mindz, Utrecht

Tijd: 14.00 uur

I: Kun je om te beginnen iets over jezelf en je achtergrond vertellen?

R: Ja dat is goed. Ik ben 37. Ik heb journalistiek gestudeerd in Tilburg. Aan de Hogeschool, de Fontys Hogeschool. Dat is de Tilburgse tegenhanger van ehm... Ja je hebt eigenlijk twee HBO-journalistiek opleidingen in Nederland. Tilburg is eigenlijk wel de bekendste en de grootste. En toen heb ik een vervolgstudie aan de Letterfaculteit van Tilburg gedaan. Meer communicatiewetenschappen eigenlijk.

I: Ja..

R: Ja de studie heet Marketing van het Boek maar ik heb me meer gericht op marketing van tijdschriften. En toen heb ik stage gelopen bij een uitgeverij. Ik geloof bij Van Lochem die medische boeken uitgaven. En die hebben een soort sponsormagazine gemaakt waar ze eigenlijk hun boeken promoten maar ook gewoon studenten Geneeskunde informeren over hun studie en wat ze straks op de arbeidsmarkt kunnen gaan doen. En toen heb ik vervolgens ook onderzocht hoe dat dat blad dan gelezen werd. Dat vond ik op zich interessant want dat is heel moeilijk om daar goed achter te komen. En ook heel moeilijk om er een conclusie uit te trekken. En dat is wel heel erg leuk om te onderzoeken en om zo'n blad te maken. En toen heb ik ook aanvankelijk even wel geprobeerd om in die sponsormagazinehoek een baan te vinden maar dan ben je echt in opdracht van een klant aan het schrijven. Best interessant, maar op dat moment wilde ik eigenlijk ook een wat vrijere, journalistieke rol. En in tegenstelling tot wat je eigenlijk altijd op studieniveau altijd wilde, ik wilde bij een krant of bij een bekend weekblad, merkte ik dat de banen niet voor het oprapen lagen en toen ben ik zo'n beetje eind jaren negentig gaan werken bij een vakuitgeverij. En dat ging over beurzen en congressen en zakelijke evenementen. Dus hoe die georganiseerd worden. Het technische verhaal, het organisatieverhaal en de marketing ervan. Ja eventmarketing was toen een trend die heel erg opkwam, dus hoe je met een evenement je bedrijf of een stad, citymarketing, kunt promoten. En in die trend waren die bladen best wel populair. Dus dat was een hele leuke markt met veel activiteiten en veel, ja waar ik eigenlijk het bladen maken heb geleerd. Je leert het uiteindelijk toch in de praktijk.

I: Ja..

R: En ik was wel echt een bladenman. Ik heb daarna ook nog een blad gemaakt, een carrièretijdschrift, Memory Magazine wat ook op Universiteiten ligt.

I: Oh ja, dat ken ik.

R: Ja daar heb ik ook een jaar voor gewerkt en dat was allemaal heel erg offline en toen ben ik overgestapt naar Adformatie. Dat is echt een marketingblad, reclameblad, een vakblad ook weer. Ik merkte wel dat ik hoofdzakelijk in de vakbladen bleef hangen omdat ik het heel interessant vind omdat je voor een publiek schrijft dat heel veel weet. Jouw interviewkandidaten zijn ook jouw lezers. Dus je moet zorgen dat je de materie zelf ook goed beheerst. Je moet goed op de hoogte zijn. En nieuwe media was een ontwikkeling daarbinnen waarvan ik merkte dat toch, daar wisten veel mensen weinig van. Dus je kon ze daar iets nieuws

over vertellen en dat vond ik heel erg leuk. En toen ben ik eigenlijk, ja gaan bloggen, social networken, dat ben ik toen heel erg zelf gaan doen. En ehm, daar heb ik ook een visie over ontwikkeld en die heb ik ooit verwoord op de site van De Nieuwe Reporter. Daar heb ik een kort stuk geschreven over: 'journalisten moeten gaan bloggen anders verliezen ze hun baan'. Dat was begin 2007 dat ik dat heb geschreven. En dat was een beetje een politisch stuk want het was wel vrij sterk aangezet. En ik bedoelde ook niet dat iedere journalist moest gaan bloggen, maar je moet wel openstaan voor de ontwikkelingen en kijken wat je ermee kunt doen. En het ging mij vooral om de schrijvende journalist. Als zijn stukken ook op internet staan krijg je feedback op die stukken. En hoewel die feedback niet altijd even genuanceerd is. Dat zullen mensen die Telegraaf.nl weleens raadplegen of Nuij ook wel weten. Daar staat heel veel gescheld en flauwekul op. Maar je krijgt soms ook echt wel inhoudelijke feedback en daar kun je wat mee doen. Ik denk ook gewoon dat je altijd beter wordt van feedback en als je met publiek in dialoog bent dan denk ik ook dat je als medium een band opbouwt met je publiek. En dat weet ik uit de vakbladen ook heel erg, dat dat werkt. Mensen moeten jou zien als toonaangevend blad. Maar ze moeten ook een band met je hebben. Je kunt dat ook doen door mensen bijvoorbeeld te laten inloggen op jouw site, via een gebruikersaccount. En via dat account kun je ook uitnodigingen versturen voor een congres dat je organiseert. Zo is die band die je met ze opbouwt ook nog eens geld waard.

I: Ja..

R: Maar je ziet bij publieksmedia dat dat heel lastig is vaak.

I: Waarom is dat volgens jou?

R: Omdat ze het toch vaak niet aandurven en er niet echt in doorpakken. Dat komt wel. Vrouwenbladen van Sanoma, Viva, die hebben best wel actieve communities waar mensen dus ook kennis, en ja ze hebben fora. Zo weet je gewoon wat je lezers belangrijk vinden. Je krijgt ook feedback daarop. Ik denk dat er heel veel artikelen in die bladen gebaseerd zijn op discussies uit de eigen fora. En dat is dus ook weer een voorbeeld van hoe dat werkt. En zo ben ik ook bij Twitter terecht gekomen. Omdat ik merkte dat de dialoog daar heel direct is. Zeker ook, ja het gaat heel vaak over nieuws, niet altijd, dan zou het ook alleen maar een soort nieuwsfeed worden. En dat geldt eigenlijk weer hetzelfde als bij blogs. Bij blogs is het ook, als je zelf blogt dan zie je hoe het werkt. Je gebruikt het ook en je krijgt feedback. Maar je kunt het ook gebruiken door te volgen, te monitoren zeg maar. Dan kun je kijken van: 'wat wordt daar nou gezegd wat belangrijk is, van welke trends die spelen'. En daar is Twitter of Twittersearch vooral heel handig voor. Gewoon om te testen van: 'waar gaat het nou over'. Het zal niemand verbazen dat de varkensgriep heel populair is op dit moment. Dat vind ik zelf dan niet zo'n belangrijk onderwerp want ik denk van: 'wat kan Twitter daar nou aan toevoegen want het zijn allemaal meningen en meningen en meningen over hoe erg het is en of we nou wel of niet vlees moeten eten'. Ja soms staat daar heel veel onzin op maar ja het geeft wel aan wat mensen bezighoudt en daar kun je dan wel weer wat mee doen.

I: Ja..

R: Als je het dan al niet had kunnen voorspellen. Want in dit geval lag het er dik bovenop dat dat een issue was waar veel mensen in geïnteresseerd zijn.

I: En wat doe je precies bij Mindz?

R: Ja ik ben sinds kort, want ik heb eigenlijk na Adformatie een jaar bij Emerce gewerkt. Emerce is een nieuwe media vakblad. Dus nieuwe media, e-commerce, online marketing. En dat is wat meer de focus die ik bij Adformatie al een beetje had genomen. Dus nieuwe media volgen omdat ik merk dat daar heel veel over te vertellen was en heel veel nieuws over was. Daar waar andere thema's bijvoorbeeld toch een

herhaling zijn van wat al gezegd was is. Over nieuwe media is dat toch een stuk minder. Bij Emerce ben ik gaan werken omdat ik daar dan fulltime mee bezig kon zijn. Na een jaar heb ik alleen besloten om te gaan freelancen. Omdat ik dan wat meer afwisseling had. Ik kon dan zowel voor Adformatie als voor Emerce blijven schrijven. Ik kon er ook bijvoorbeeld voor kiezen om presentaties over nieuwe media te geven.

I: En dat doe je nu nog steeds voor Emerce en Adformatie?

R: Ja, op freelance basis. Voor Emerce doe ik heel veel. Iedere maand schrijf ik wel een paar artikelen. En voor Adformatie ben ik eigenlijk sinds kort weer in beeld. Ik ben daar natuurlijk even weg geweest en ze kennen me wel, maar ze moeten even wennen aan het feit dat ik freelance schrijf voor ze. Dus dat vind ik wel belangrijk, want dat zijn twee bladen die precies gaan over de onderwerpen waarin ik geïnteresseerd ben. En ja, het is ook goed voor je eigen naamsbekendheid. Je kunt zeggen van: 'ik werk voor die bladen'. Dus dat doet het altijd goed. Dan heb je toch wel een beeld van: 'nou dan moet het toch geen prutser zijn'. Maar ik heb daardoor ook de vrijheid om te zeggen van: 'ik doe het niet'. Want ik ben hiernaast ook nog community manager. Dat houdt in dat we met een aantal mensen hier kijken wat we met de site gaan doen. Wat voor informatie zetten we bijvoorbeeld op de homepage? Gewoon de laatste drie berichten die binnenkomen of wordt dat een selectie van berichten van de afgelopen veertig uur. Daar zijn we nog een beetje over na aan het denken. En gewoon, we leveren zelf bijdragen en we denken ook na over de visie.

I: Maar wat houdt het nou precies in?

R: Ja, het is een zakelijk sociaal netwerk voor zelfstandige professionals. En daarbij is het heel belangrijk dat wij dat verhaal goed uitleggen. Want wat is nou het speciale ervan? We zijn on- en offline. We zijn verbonden aan Seats2meet waar we nu zitten. Dat is een evenementenlocatie. Daar kun je evenementen of congressen of seminars organiseren. En we stimuleren heel erg dat mensen vanuit de Mindz-community ook met die community groepen opbouwen waarbij ze is een keer een evenement organiseren. Dat is niet omdat de organisatie daar beter van wordt. Want in principe mag je als lid dat gratis doen.

I: Maar je moet wel echt lid zijn?

R: Als je lid bent en je wilt een evenement organiseren dan kun je een zaal krijgen. Dan moet je wel op tijd reserveren natuurlijk want een betaalde opdracht gaat waarschijnlijk voor. Maar als jij dus zegt van: 'ik wil eens een keer wat doen', en er is een zaal vrij dan kan je dat doen. En het voordeel voor Seats2meet is dat ze hopen dat je vaker terugkomt maar het is ook een deeltje gunnen. Dat ze jou de mogelijkheid bieden omdat jij met een netwerk aan de slag bent, dat jij ook een groep activeert, dan krijg je er dus voor terug dat je de zaal krijgt waar je dat kunt doen. Dat is het idee en dat vind ik heel erg leuk. Vooral de link tussen het on- en offline bij netwerken is vaak niet heel erg vanzelfsprekend. Vaak nemen individuen het initiatief om een activiteit te beginnen.

I: Ja..

R: Zoals Twitter heeft een aantal borrels gehad, en een Twitter picknick. Dat is altijd een individu die dat heeft georganiseerd. Maar het is nooit zo geweest dat Twitter zei, ja het is een beetje lastig want het is een Amerikaans bedrijf, van: 'wij organiseren een picknick'. En dat is nou zo'n beetje wat Mindz juist wel naar zich toe trekt. We organiseren zelf ook activiteiten. We proberen ook bepaalde plazamanagers die een groep beheren actief en enthousiast te maken, onder het label van Mindz, waardoor het ja, Mindz wordt daar beter van, want het levert publiciteit op. Het zorgt ervoor dat de leden het leuk vinden. En die plazamanager kan zeggen van: 'ik heb een evenement georganiseerd'. Das hartstikke leuk natuurlijk. Dat is heel erg leuk om te doen.

I: Dus het gaat eigenlijk allemaal om het principe van netwerken?

R: Ja, netwerken. Voor mensen zelf is het natuurlijk ook een manier om hun netwerk interessanter te maken. Als je kan zeggen van: 'ik heb een evenement' dan kan dat een hele grote trigger zijn van dat mensen zeggen: 'wo leuk, jij hebt een netwerk, een plaza en je hebt ook nog eens een evenement eraan gekoppeld. Dan worden we lid!'.

I: Zijn er nog niet genoeg netwerken dan volgens jou?

R: Ja, er zijn wel heel veel netwerken maar veel netwerken hebben die fysieke functie wat minder. LinkedIn heeft een heleboel groepen. Best leuk want daar kun je discussiëren enzo maar het gebeurt nog best weinig. Ehm, de fysieke link is er niet. En bij Facebook is het ook heel vrijblijvend en bij Hyves ook. Op Hyves zitten wel heel veel mensen dus de kans dat je elkaar fysiek ontmoet wordt wel groter. Er zitten geloof ik acht miljoen mensen op in Nederland. Ja, de kans dat je die mensen gaat ontmoeten is vrij groot maar dat heeft niet zozeer met Hyves te maken maar meer omdat al je vrienden erop zitten. Dus Hyves speelt daar niet echt een rol in alhoewel ze wel evenementen organiseren af en toe. Maar Hyves is toch geen zakelijk netwerk. Er zitten wel zakelijke mensen op die groepjes vormen, maar in de eerste instantie zit je voor de gezelligheid op Hyves. En dat is het verschil. En LinkedIn heeft dat wel maar LinkedIn heeft geen fysieke evenementen. Dus ik denk dat Mindz een unieke rol daartussen speelt, maar ze moeten natuurlijk nog groter worden.

I: Oké, even terug naar de journalistiek. Waarom heb je ervoor gekozen om de journalistiek in te gaan?

R: Ja ik heb het eigenlijk altijd leuk gevonden. Als kind schreef ik al graag verhalen. Dat was natuurlijk wel fictie. Maar ik vond het ook altijd leuk om recensies te schrijven. Ik schrijf al van vrij jongs af aan voor een blad over strips recensies. En dat doe ik heel af en toe nog steeds. Ik geloof dat ze me laatst weer een boek hebben toegestuurd om weer een stukje over te schrijven. Dus dat vind ik leuk. En wat me altijd heeft getrokken aan de journalistiek is dat je altijd op pad gaat om mensen te interviewen die je vaak nog niet kent. Nou wij hebben elkaar ook nog nooit gesproken. Nou meestal gaat dat zo. Soms moet je ook wel eens mensen meerdere keren interviewen. Bij sportjournalistiek moet je iedere drie maanden dezelfde coach interviewen of dezelfde speler. Er zit wel een bepaald patroon in. Maar het leuke is dat je ook telkens weer nieuwe mensen ontmoet. Zeker ook in de vakbladjournalistiek schreef je over alles wat met marketing te maken had, en dan kom je heel vaak op de bureaus, maar iedere klant heeft zijn eigen marketeer. Dus je komt dan bij bedrijven met verschillende marketeers. En iedereen heeft zijn eigen verhaal. Dat maakt je werk heel levendig en heel afwisselend en heel dynamisch, en ik ben van nature ook iemand die heel nieuwsgierig is en de journalistiek past dus heel goed bij mij.

I: Oké, en wat is volgens jou nou een goede journalist?

R: Ja, iemand die nieuwsgierig is. Je hebt verschillende soorten journalisten. Ik ben een schrijvende journalist. Ik vind goed kunnen schrijven heel belangrijk. Gepassioneerd kunnen zijn en mensen met een onderwerp een bepaalde passie kunnen meegeven. Soms mis ik dat een beetje bij het ANP natuurlijk. Dat is hun rol ook niet want dat is heel operationeel van 'we vertellen wat er gebeurt'. Ze hebben soms ook wel achtergrondverhalen die ze publiceren. Maar het is de rol, ook van veel krantenjournalisten, om gewoon het nieuws te brengen en meer niet. En ik denk juist dat nieuws, je kiest toch voor een bepaald medium omdat het zijn eigen toon heeft. En ik vind dat teveel media, vooral gratis media, de pers is dan een uitzondering, maar die kiezen geen toon. Die plaatsen alleen maar stukjes en dan maakt het eigenlijk niet uit wat je leest. Daar geloof ik dus niet in. Ik geloof wel dat die kranten bestaansrecht hebben. Maar ik geloof wel dat ze, ja ze winnen het niet op die ANP stukjes maar ze winnen het op dat de Spits bijvoorbeeld stukjes over games schrijft en over lifestyle en dat de Pers bijvoorbeeld wat serieuzer is en dat de Metro daar weer tussenin zit.

De focus die je hebt daar moet je het mee winnen. Een eis aan een journalist vind ik ook dat hij heel creatief is, en meer doet dan alleen maar nieuws vergaren. Maar zich ook heel goed kan inleven in de doelgroep waarvoor hij schrijft.

I: Oké. En we hebben natuurlijk nu de nieuwe media toepassingen, waar we het net ook al een beetje over hadden, die hebben ook hun invloed op de journalistiek. Wat is jouw visie daarop?

R: Nou sommige dingen zijn er al heel lang, zoals bloggen. Men zegt ook al dat dat op z'n retour is. Dat geloof ik niet. Het is er gewoon en het is een manier om je te uiten. Die werkt gewoon. Het is niet innovatief om het nu te gaan doen maar dat wil niet zeggen dat je het niet moet gaan doen.

I: Waarom werkt het volgens jou?

R: Nou, omdat je dus interactie hebt met mensen. Het biedt de mogelijkheid om informeler te berichten. Je kunt bijvoorbeeld wat meer opiniërend schrijven. En je kunt ook vanachter de schermen laten zien van: 'hoe werkt de journalistiek nou. Hoe werkt de krant'? Via een blog kan je lezen hoe een krant gemaakt wordt. Dat is ook een manier. En dat is een beetje de keus van hoe je het wil inzetten. Ik zelf gebruik mijn blog soms een beetje om te kijken achter de schermen, soms is het wat meer mijn eigen mening over dingen en soms is het gewoon heel erg om te vertellen waar ik mee bezig ben.

I: Hoe lang heb je dat blog al?

R: Ik blog al heel lang, alleen ben ik in de tussentijd een paar keer van site gewisseld. Ik heb nu een jaar geleden mijn eigen domein, jeroenmirck.nl, en die bestaat sinds juli 2008 maar ik blog eigenlijk al sinds, ja dat is heel lastig om terug te rekenen, maar in ieder geval al sinds 2004.

I: En jij zit dus op nog meer sociale netwerken..

R: Ja ik zit eigenlijk overal op. Ik heb alleen Myspace laatst gewist. Want daar deed ik helemaal niks mee. Ik merkte dat dat een hele muziekgerelateerde community is. Nou ben ik ook wel muziekgeïnteresseerd maar dan ben ik liever op Last.fm, waar je echt deelt met mensen welke muziek je luistert. En bij Myspace ga je meer naar pagina's van artiesten waar je dan liedjes kunt beluisteren. Maar die artiesten kun je ook gewoon via Google vinden via Myspace, dus daar heb je helemaal geen account voor nodig. En ik deed ook niks met de vrienden die ik daar had. Het waren mensen die ik eigenlijk op andere netwerken ook al volgde. Veel Facebook. En ik had vroeger een blogaccount op Livejournal, maar dat was eigenlijk ook meer een netwerk dan een blog. Net als Hyves ook is. Dat is ook een netwerk met een blogfunctie. Heel veel mensen gebruiken dat blog niet. Maar ik merkte gewoon dat ik met sommige accounts niet zoveel deed. Dan laat ik ze schieten, maar ik vind wel dat accounts die belangrijk zijn, dat het wel belangrijk is om daar op te staan.

I: Welke zijn dat dan?

R: Hyves, Facebook, LinkedIn.

I: En waarom vind je dan bijvoorbeeld Hyves belangrijk?

R: Dat is echt een Nederlands netwerk. En heel veel mensen kijken niet veel verder dan Hyves. Daar moet je ook rekening mee houden. Die zullen nooit op Facebook komen. Dus als ik zeg 'ik stap over op Facebook', dan raak ik allemaal mensen kwijt die ik op Hyves volg.

I: En wat doe je met de informatie die je op Hyves leest?

R: Ik zie het als met elkaar communiceren dus ik krabbel terug.

I: Maar is het in de privé- of in de werksfeer?

R: Nou ja, het is wel privé, zo zie ik Hyves ook wel. Maar er zijn ook wel wat mensen die ik zakelijk ken en die reageren af en toe ook wel op mijn Hyves. Die zijn dan denk ik verdwaald, ze hadden ook op mijn blog kunnen reageren of op Twitter. De berichten van mijn blog komen namelijk ook automatisch op Hyves te

staan, via de Rss-feed. En daarom reageren sommige mensen ook daar. Maar de echte discussie vind eigenlijk wel op mijn blog plaats.

I: Ja ja, en in hoeverre wordt daar dan op gereageerd?

R: Op mijn blog redelijk veel, dat varieert een beetje. Ik heb een keer mensen actief opgeroepen om te reageren op een artikel. Dat ging ook over crowdsourcing dus ik wilde de crowd ook laten meedenken. Toen heb ik echt 63 reacties gekregen en ook van mensen die echt mee gingen denken over het onderwerp. Uiteindelijk kregen we een hele discussie over crowdsourcing en uiteindelijk is het een heel nuttig stuk geworden. En daar heb ik dan weer een samenvatting van gemaakt. Maar dat is extreem, meestal heb ik drie, soms vijf en een enkele keer tien reacties.

I: En in hoeverre reageer jij daar dan weer op?

R: Wel altijd, maar sommige reacties vragen niet echt om een antwoord. Maar meestal wel, ook als iemand het niet met mij eens is.

I: En jouw gebruik van LinkedIn en Facebook, komen de reacties daarop overeen met de andere toepassingen?

R: Ja, eigenlijk wel...

I: En ik hoeverre komt de informatie die jij erop plaatst overeen?

R: Ja soms koppel ik dingen wel, zodat ze op alle netwerken belanden. Toen ik net voor mezelf begon had ik via Ping, zo'n site daar kun je al je accounts aan koppelen, en dan plaats je één berichtje en dan gaat het naar al die netwerken. Dus een linkje naar mijn blog kon je dan overal lezen. En dus hoefde ik het maar 1 keer te tikken, en wist ik ook dat ik het in één klap aan alle netwerken had verteld. Maar in principe is de informatie, ja het verschilt in zoverre dat ik op Facebook of Hyves ook nog wel eens een leuk linkje plaats, gewoon voor de lol. En dat zal ik op LinkedIn niet zo snel doen. Dat is meer zakelijk. En Facebook is bij mij redelijk zakelijk maar daar zet ik nog wel eens grappige dingen op. Maar ik trek niet een hele strikte scheiding hoor. Ik zal niet zoveel frivole dingen op LinkedIn zetten. Ik heb bijvoorbeeld mijn Twitter-account niet gekoppeld aan LinkedIn. Wel aan Facebook geloof ik. Mijn Twitter-account, daar ben ik een beetje terughoudend in. Als mensen mijn Twitter-account willen lezen moeten ze maar gewoon op Twitter kijken. Want als ik dan heel veel berichtjes plaats dan komt het ook daar op. En op Twitter zelf is dat heel normaal maar als je steeds een status update op Hyves doet bijvoorbeeld, dan vinden mensen dat raar.

I: Oké, en de mensen op jouw netwerken, wat voor mensen zijn dat?

R: Nou bij LinkedIn is het echt zakelijk. Het grappig is ik werk in de nieuwe media hoek. Dus al die mensen hebben overal accounts dus ik kom ze ook overal tegen. Dus al die zakelijke contacten, die echt die-hards, die volg ik overal. Dat vind ik ook prima. Bij Hyves zitten er toch wel echt meer vrienden, oud-studenten en studiec collega's en oud-collega's en familieleden op. Dus dat is heel divers. Bij Facebook is het toch wat meer vrienden, Twitervrienden ook wel vaak. Die kijken ook wel vaak naar jou als persoon zakelijk en prive. Want je krijgt soms ook een persoonlijke band met elkaar. Dan volg je elkaar op Facebook of op Flickr, waardoor je kunt zien wat voor foto's de ander maakt. En op Facebook zijn het vaak vrienden, maar wel vaak mensen die heel reislustig zijn of veel buitenlandse vrienden hebben, makkelijk Engels spreken of een internationale baan hebben. Maar het loopt wel redelijk door elkaar heen allemaal. En je ziet wel dat het op Hyves, Facebook en Twitter wat meer vriendschappelijk is dan op LinkedIn. Dat is toch wel echt zakelijk.

I: En wat gebruik je het meest?

R: Ja, Twitter omdat dat qua update-frequentie natuurlijk heel hoog is, Hyves kom ik wel eens om bepaalde vrienden een berichtje te sturen en af en toe koppel ik een artikel aan een bepaalde groep op Hyves, al

geloof ik niet dat dat echt veel extra lezers oplevert. Op LinkedIn, als ik dan een artikel over marketing schrijf en ik plaats het in de marketinggroep, dan levert dat me best wel veel doorkliks op. Dus ik zie wel dat als je gericht informatie deelt op de goed plek, dan levert dat echt gerichte lezers op die geïnteresseerd zijn. Mijn blogberichten worden het meest gelezen door mensen die zoeken via Google, maar daarna komen LinkedIn en Twitter. Bij Twitter is het natuurlijk ook wel eens zo dat een link naar mijn blog wordt getweet, waardoor het bereik weer groter wordt. Vincent Evers heeft ooit een keer een foto die ik van hem had getweet, en toen had ik 250 viewers op die foto! Niet dat dat heel belangrijk is want het is maar een foto. Ik heb liever dat die 250 mensen naar mijn blog komen maar het is gewoon grappig om te zien dat de invloed van Twitter heel groot is op het verspreiden van informatie.

I: En wat verwachtte je van tevoren van Twitter voordat je het ging gebruiken?

R: Ja, in het begin leek het me wel leuk maar het hing er bij mij een beetje vanaf wie erop actief zou zijn.

Nou dat bleken allemaal bekenden te zijn dus die ben ik allemaal gaan volgen.

I: Wat voor mensen dan?

R: Ja allemaal nieuwe media, marketing, internet, Marketingfacts, Erwin Blom. Dat is eigenlijk wel een beetje de Twitterkoning van Nederland hè, de eerste die er in Nederland mee begon en ook heel actief over ging vertellen over hoe leuk het was en hoe belangrijk. Hij is wel de beste ambassadeur die Twitter in Nederland heeft. Nou en wat mensen van Emerce en Adformatie, en zo werd het netwerk steeds groter. Ik denk dat het merendeel van de mensen die ik zelf volg, ook wel vaak een beroepsmatige link heeft. Het zijn of journalisten of mediamensen of marketeers. Ook wel een heleboel andere mensen hoor.

I: Wat voor mensen?

R: Vrienden, wat striptekenaars volg ik ook en gewoon mensen die ik wel eens tegenkom en veel D66 mensen enzo.

I: En weet je ook wat voor mensen jou volgen?

R: Ehm die mensen. Want je ziet toch wel dat als ik mensen volg, dan ken ik ze ook wel vrij goed en meestal volgen ze me dan ook weer terug. Ja tenzij, Lance Armstrong volgt mij niet. En bijvoorbeeld Francisco van Jole die volgt mij wel, en dat is toch een bekende Nederlander maar ook journalist dus we hopen af en toe wat aan elkaar te hebben. Dus daarom volgt hij mij ook weer terug. Maar ik zit nu alweer bijna aan de zeventienhonderd mensen, eerst waren het er achthonderd en toen heb ik er tweehonderd uitgegooid. Maar dat werd me niet in dank afgenomen, maar dat was meer uit zelfbescherming. Ik moest er wat af gaan halen. Ik wilde eigenlijk halveren maar dat lukte niet, dus tweehonderd was al best veel. Maar ik merkte dat er makkelijk honderd uit te halen waren die nooit iets terug zeiden en waarmee ik eigenlijk nooit in contact kwam, maar die ik ooit eens was gaan volgen omdat ze mij waren gaan volgen, dus ik dacht: 'ze doen iets in IT of ze doen iets in nieuwe media dus laat ik ze maar volgen'. Totdat ik merkte dat ze alleen maar twitterden over technische snufjes die ze weer aan het inprogrammeren waren, en toen dacht ik 'zo technisch ben ik ook weer niet dus het interesseert me niet. En die mensen heb ik er toen uitgegooid, en dan kom je al snel aan de honderd van de achthonderd. Ja en heel veel Rss-feeds. Die staan er natuurlijk ook op en dat leek me in het begin heel handig, totdat je merkt dat je die Rss-feeds ook op een andere manier kunt lezen en dat je daar Twitter eigenlijk niet voor gebruikt. Ik doe het met een paar wel, omdat ik het perse wil weten.

I: Welke zijn dat?

R: Adformatie, Emerce, Marketingfacts. Maar ik hoef het niet van Nu.nl te weten wat ze allemaal publiceren. Dat zijn zoveel berichten. In die grote lijst die ik al heb sneeuwt het toch onder, of sneeuw je juist de leuke berichten onder. Dus die heb ik er allemaal uitgegooid. Ik wilde eigenlijk teruggaan naar zeshonderd, maar

er zijn toch weer mensen bijgekomen want je komt ook weer mensen tegen. Ja als het een bekende is ga ik 'm gewoon volgen natuurlijk.

I: En in hoeverre zie je dat niet-journalisten op jou reageren?

R: Ja je merkt af en toe wel dat mensen die mij volgen vragen stellen, van 'hoe werkt dat dan en waar kan ik dat vinden'. En ik heb een aantal keer over Twitter geschreven en dan profileer je jezelf als iemand die veel van Twitter afweet. Net als Erwin Blom of Jaap Stronks. Je volgt dat soort mensen om op de hoogte te blijven van ontwikkelingen op Twitter, denk ik. En ik denk dat die mensen dat gewoon doen omdat ze dat handig vinden en ik denk dat ze het me ook niet kwalijk nemen dat ik ze niet terugvolg, omdat ik ze echt totaal niet ken. Tenzij ze heel vaak met me in gesprek zijn. Dan kan het juist de reden zijn om ze alsnog te volgen.

I: En kun je aangeven hoe vaak je het per dag gebruikt?

R: Ja ik heb het toch wel heel de dag aan staan. Ik had wel eens een fase waarin ik heel inactief was en dan plaatste ik maar een paar berichten per dag en nu zijn het er toch gauw wel weer tien per dag. En vaak gaat het in clustertjes. Dus je staat op, kijkt in je mailbox, reageert even op een paar dingen, dan ga je wat doen, en dan plaats je weer iets en dan ga je weer even aan het werk en straks in de trein naar huis plaats je weer iets. En dan zit je alweer aan tien. En als ik de hele dag thuis zit dan zijn het vaak wel wat meer berichten. Maar ik bouw wel echt periodes in waarbij ik wat rust neem, dan kan ik even rustig werken haha.

I: En hoe doe je het, via je mobiel of via de computer?

R: Vaak doe ik het vast. Dus via de computer. Soms via de applicatie Tweetdeck maar daar word je ook nogal eens door afgeleid omdat je dan constant ziet wat er binnen komt. Maar soms vind ik dat juist ook wel weer handig. Dan kan je van een heleboel dingen tegelijkertijd zien wat er gebeurt. Daarom heb ik ook voor D66 een apart tabje aangemaakt. En ook voor Mindz heb ik een apart tabje aangemaakt. Dan zie ik mijn Mindz vrienden. En mobiel doe ik ook hoor, maar meestal als ik in de trein zit of in de kroeg of als ik Mobypicture. Vaak vind ik het leuk als ik ergens ben om het te laten zien. Ik heb ook altijd een gewone camera bij me dus als ik een goede foto wil maken dan doe ik het daarmee.

I: Oké, en welke informatie haal je zoal van Twitter?

R: Linkjes naar informatie. Ehm, ja tips, dat mensen zeggen 'je moet die dienst eens gebruiken'. De laatste tijd gaat het dan vaak over Cover It Live. Dat is een tool waarmee je, ja dat is echt microbloggen. Dus je maak het een activiteit aan zoals: 'ik zit nu naar een voetbalwedstrijd te kijken en vanavond is het Manchester – Arsenal en ik ga anderhalf uur lang twitteren wat er tijdens die wedstrijd gebeurt'. Veel mensen doen dat nu op Twitter. Maar het nadeel daarvan vind ik dat, als je niet in voetbal bent geïnteresseerd dan word ik daar heel erg door afgeleid, dan vind ik dat vervelend. En met Cover it Live kun je gewoon kijken naar het groepje dat over die voetbalwedstrijd gaat, en dan weet je gewoon wat er gebeurt. Aan de andere kant is dat misschien niet bijster interessant, want je leest wat iedereen ziet maar het kan bijvoorbeeld wel heel leuk zijn bij een congres. We krijgen bijvoorbeeld politiek 2.0 hier [in Mindz]. Nou ik kan me voorstellen dat ik dan met mijn laptopje wifi live kan twitteren wat al die mensen aan het vertellen zijn.

I: Maar gaat dan dan via Twitter zelf of moet je..

R: Nee, het is een aparte feed. Maar je kan het wel aan Twitter koppelen geloof ik. En dat vind ik dan wel weer handig, want ik wil het ook delen met mensen die op Twitter zitten. Maar dat moet ik nog even uittesten. Misschien doe ik dat wel tijdens een voetbalwedstrijd. Maar als ik mijn eigen evenement dus 'cover' dan wil ik wel zeker weten dat dat werkt.

I: Maar je kan het toch ook alleen via Twitter doen?

R: Ja, maar ik vind het wat natuurlijker om het apart te doen. Want ik word door heel veel mensen gevolgd en als ik dan ineens heel veel ga twitteren over één onderwerp ben ik bang dat ik heel veel mensen kwijtraak haha. En bijvoorbeeld bij zo'n voetbalwedstrijd krijg je dan twintig keer te horen dat er gescoord is. Het voordeel is alleen wel dat als jij wilt weten of er gescoord is, en je zet Twitter aan, dan zie je wel direct dat er gescoord is. Het heeft ook als voordeel dat je heel direct weet wat er gebeurt. Maar ik denk dat het misschien zinvol is om het op een apart kanaal te doen, maar ik moet nog even kijken. Ja Cover It Live is misschien wel sneller dan Twitter. Want bij Twitter heb je natuurlijk ook nog allemaal andere berichten tussendoor. Alhoewel, met een Tweetdeck applicatie kan je dat ook weer scheiden.

I: Maar kan je met Cover It Live dan ook meerdere dingen tegelijk volgen?

R: Ja volgens mij kan dat wel ja. Maar het is echt bedoeld voor afgebakende dingen en Twitter is natuurlijk geen afgebakend ding maar alles.

I: En wat verspreid je zelf zoal op Twitter?

R: Ehm ik vertel waar ik mee bezig ben en ik vertel soms ook wel waar ik ben. Maar dat doe ik alleen als ik er iets over te melden heb. Dus tegenwoordig als ik laat weten dat ik bij Mindz ben, dan vertel ik ook waarom ik er ben, dus omdat ik een bijeenkomst heb ofzo of dat we vandaag aan een bepaald project gaan werken. Mensen lezen mijn tweets en als ze iedere keer hetzelfde lezen zoals 'ik zit in de trein' dat vind ik niks. Dus ik probeer er vaak net iets meer mee te doen. Ik probeer dingen op te schrijven die opmerkelijk zijn. Of die mij verrassen of ik stel een vraag, waarbij ik hoop dat andere mensen feedback geven. En soms probeer ik een discussie uit te lokken. En ik plaats linkjes naar mijn eigen blog, mijn eigen foto's soms. Maar ook naar die van anderen die ik zelf interessant vind.

I: En wat is dat voor informatie?

R: Nou dat kan gaan over mijn vak of als ik een leuke nieuwe dienst tegenkom. Ik had zelf bijvoorbeeld de link.. nou ik wist dat ik rond deze tijd twee jaar op Twitter zat. En twee dagen voordat dat zo was had iemand getwittert dat er een linkje was die dat automatisch uitrekt. En die link heb ik dus getwittert en dan in combinatie met het feit dat ik twee jaar op Twitter zat. Dat vond ik wel leuk om te melden.

I: En in hoeverre wordt er op jouw informatie gereageerd?

R: Iedere dag komen er reacties. Het hangt er wel een beetje vanaf waar je het overhebt. Sommige dingen zorgen voor heel veel reacties. Toen ik gister had getwittert dat op de website van Nu.nl de Staatsloterij op de achtergrond stond, toen kreeg ik daar wel zes reacties op van mensen die dat ook irritant vonden. En vandaag had ik een posting over dat ik een Billboard had zien hangen van de NS dat de kaartjes de helft goedkoper konden, dat sloeg natuurlijk op de voordeelurenkaart. En toen had ik getwitterd dat ik dat opvallend vond, en toen kreeg ik niet zo heel veel feedback. Maar ik vind het dan leuk om dat te melden en dan, ja deze deed wat minder. Ik denk dat het gister meer impact had gehad omdat mensen er toen meer mee bezig waren. Als je net dat stuk hebt gelezen en je plaatst dan die tweet dan leeft het meer onder mensen.

I: Ja, en in hoeverre reageer jij dan zelf weer op de reacties?

R: Ja ik reageer veel maar als zestien mensen op één berichtje reageren ga ik niet op al die zestien mensen reageren. Maar ik let er wel op want als ik al twee keer niet op iemand heb gereageerd dan denk ik daarna van 'laat ik nu maar wel reageren'. Maar ja soms vergeet je het wel eens of dan is het alweer een dag later. Maar ik houd mijn replies altijd wel goed in de gaten en DM's beantwoord ik altijd. Dat is persoonlijk gericht en dan reageer ik altijd.

I: En in hoeverre vind jij het belangrijk in jouw werk?

R: Nou ik haal er heel veel ideeën uit, en ik toets ook zelf of iets bij anderen ook leeft. Bijvoorbeeld dat ik vraag welke telefoon ik moet kopen en daar krijg je dan veel feedback op. Dat vind ik heel handig.

I: En heb je ook voorbeelden van informatie die je op Twitter vindt en die uiteindelijk leidt tot bijvoorbeeld een artikel of interview.

R: Nou, ik kwam er vrij snel achter dat de Poken heel erg in opkomst was en ik was kritisch want ik vond het een beetje een stom ding en toen heb ik ooit een hele discussie gehad met een van de Pokenleveranciers in Nederland en die heeft mij eerst een Poken toegestuurd voor de grap. Zo van: 'kijk maar, ga 'm maar eens gebruiken'. En toen later tipte hij me dat hij de Zwitserse bedenker van de Poken naar Nederland haalde zodat ik die kon interviewen. Toen kregen wij ook exclusief het eerste interview. En dat kwam eigenlijk omdat ik in discussie was gegaan met mensen die de Poken in Nederland aan het promoten waren. Dus uiteindelijk heeft dat me hele nuttige extra informatie opgeleverd voor een artikel. Dat kwam echt van Twitter uit.

I: En hoe vaak gebeurt dat?

R: Mwah, ja het gebeurt best vaak maar niet enorm vaak. En soms komen er ook dingen langs wat wel een leuk idee lijkt maar waar je uiteindelijk niets mee doet. Maar het zijn vooral ideeën.

I: En je contacten zijn dus vooral mensen uit jouw werkgebied.

R: Ja klopt.

I: Ja, af en toe lees je wel eens dat er een kloof zou zijn tussen politici en burgers of journalisten en burgers..

R: Ja..

I: En in hoeverre zou Twitter dan een medium kunnen zijn om in contact te komen met bijvoorbeeld journalisten?

R: Ja, dat kan sowieso. Mensen stellen soms ook vragen aan mij, over waarom ik nou iets belangrijk vind en waarom niet of ze wijzen me op fouten. En discussies over nieuwe media en journalistiek en of je Twitter als backchannel moet gebruiken op een congres. Dat soort discussies worden heel erg veel gevoerd op Twitter.

I: Ja maar toch vooral door mensen uit het vakgebied?

R: Jawel, op politiek gebied is het wel anders. Want je ziet wel veel niet politiek actieven die reageren op Maxime Verhagen. Dus die bereikt wel de burger. Ook D66 doet steeds meer. En bijvoorbeeld de lijsttrekker van D66, die twittert waar ze mee bezig is en daarmee krijg je een beeld van wat er nou gebeurt in Europa. Ik krijg daar een beter beeld van, dan wat ik in de pers lees erover want ik lees bijna niks over de Europese mechanismen in de krant en zeker niet wat een parlementariër daar van vind en dat kan ik dankzij Twitter wel zien.

I: Ja, maar ik heb zelf ook een klein onderzoek gedaan naar Maxime Verhagen op Twitter en dan zie je toch dat vooral mensen uit de media- communicatiebranche hem volgen.

R: Ja, de media doen er natuurlijk wel hun voordeel mee. Die citeren bijvoorbeeld wat hij zegt op Twitter. Zo was er ook een hele discussie gaande met Lance Armstrong en een valpartij. En dan zie je dat allerlei wielierliefhebbers daar dan in gaan mengen. En ik vind dat persoonlijk leuker dan dat het AD daar een stuk over gaat schrijven.

I: Ja, en wat vind je nou in het algemeen van de informatie die op Twitter te vinden is?

R: Ik vind het erg handig om te zien, je moet er ook niet op blindvaren want niet alles is waar. Zo werd er gezegd dat door de varkensgriep Pinkpop en Lowlands niet door zouden gaan. Nou heb ik dat niet gecheckt maar dat is natuurlijk gewoon een fabeltje, dat is niet waar. Maar dat soort dingen gaan een eigen leven leiden want iedereen gaat dat retweeten. Voor 1 april grappen is Twitter heel erg geschikt. Je kunt mensen

heel makkelijk om de tuin leiden.

I: Maar gebruik jij berichten als bron?

R: Jawel, maar je moet wel checken of er dan ook andere dingen over gezegd worden. Ja je moet het wel checken. Maar dan nog kunnen er door de retweets dingen verkeerd verteld worden. Want Francisco van Jole heeft wel eens een keer iets geretweet wat niet bleek te kloppen. Maar omdat hij het retweet ga je er vanuit dat het waar is.

I: Oké, en er wordt ook wel gesproken over Twitter als hype of als hype van 2009...

R: Nou ja, dat zal de toekomst leren. Maar ik denk niet dat het een hype is. Ik denk dat mensen Twitter gebruiken omdat ze er echt wat aan hebben dus waarom zou je stoppen. Ik vraag me wel af of de massa het gaat omarmen. Maar ik zie wel weer veel meer actieve gebruikers, veel meer mensen die toestromen. Het is een stukje intensiever dan bloggen of een Hyves account hebben en daardoor denk ik dat het voor een hele grote groep mensen niet is weggelegd. En die zullen het nooit gaan omarmen.

I: Wat voor mensen zijn dat dan volgens jou?

R: Oudere mensen, serieuze mensen die volwassen zijn en denken dat onzinnig geneuzel is. Die zullen het niet snel doen. Tenzij, hun hele omgeving het gaat doen en zij denken van: 'dan wil ik niet achterblijven'. Maar zelf van nature zouden ze het niet gaan doen dus de kans dat ze het gaan doen is niet zo groot. En dat is ook niet erg.

I: En hoe zie jij de toekomst van Twitter?

R: Nou wat mensen denken, en wat ik zelf ook denk is dat de dienst Twitter niet perse op Twitter hoeft plaats te vinden maar dat het misschien ook geïntegreerd kan worden op andere sites. Dus andere sites waar zo'n functionaliteit in zit. Het is niet gebonden aan het platform. Het kan ook zijn dat er nog iets veel beters wordt ontwikkeld wat niet van Twitter is. Dat kan ook nog gebeuren. Maar ja, het zijn allemaal mogelijkheden. Het kan ook dat het op een gegeven moment toch doodbloed, maar dat weet je nooit zeker. Maar ik denk dat het nooit doodbloed.

I: Zie jij het als essentieel in jouw vakgebied?

R: Ja, ik vind die snelheid die hoort wel bij de journalistiek. Het is voor de verspreiding van nieuws heel belangrijk. En voor het garen van nieuws heeft het ook een rol.

I: Oké, ik weet genoeg.

Transcript interview 9

Interviewer (I): Daphne Jacobson

Respondent (R): Job Jan Altena

Leeftijd: 25 jaar

Datum: 7 mei 2009

Locatie: Café Crea Amsterdam

Tijd: 13.00 uur

I: Kan je eerst even wat over jezelf en achtergrond vertellen?

R: Ehm ja waar begin je dan? Ik zal eerst even vertellen wat ik nu doe. Ik werk nu bij Radio 2, en ik kan meteen vertellen dat dat niet mijn droombaan is.

I: Oh, waarom niet?

R: Ik wil heel erg graag bij BNR Nieuwsradio werken. Want dat is een heel mooi bedrijf, ik heb daar ook al gewerkt als freelancer tijdens mijn studie. Dat is een heel jong bedrijf, dynamisch, snel radiomaken. Verslaggeving en nieuwsradio maken dat is het liefste wat ik wil doen. Maar ja het liefst bij BNR maar die kunnen mij nu niet aannemen want die zijn ook aan het bezuinigen. Maar opzich is het wel interessant want Radio 2 is de meest beluisterde radiozender van Nederland dus die maken wel voor een heel groot publiek radio. Dat idee vind ik heel interessant en bij Radio 2 zijn ze net als bij BNR heel erg met de luisteraar bezig. Dus wie je luisteraar is en hoe je je luisteraar benadert en wat je daaraan moet vertellen. Ik vind niet dat het zo moet zijn dat de journalist vindt dat hij iets op deze manier moet brengen. Ik vind dat je heel erg moet kijken naar je publiek. En dat zie je bij BNR heel veel. Maar ik zit nu dus bij Radio 2.

I: En wat doe je daar allemaal?

R: Nou wat wel leuk is, volgende week wordt bekend of LLink mag blijven of niet, en voordat ik bij Radio 2 kwam werken heb ik bij Radio 1 gewerkt en daar een nieuw programma bedacht voor op de zondagavond. Dus dat heb ik ook gedaan, programma's bedacht. Maar nu ben ik dus bureauredacteur. Dat betekent dat je een onderwerp bedenkt, een gast erbij bedenkt, vragen bedenkt, voorgesprek en dat soort dingen. Maar ook nieuwsoverzichten, dat betekent dat je de hele dag op zoek bent naar quotes uit het nieuws. Maar dan mooie quotes, dus niet de nieuwsquotes maar de mooie quotes. Het verschil is dat je niet een quote neemt van Balkenende die zegt 'we gaan duizend miljoen investeren in een nieuwe economie', maar drie zinnen later zegt hij iets moois over de economie, iets beeldends. En ik doe verslaggeving. Dat doe ik een beetje sporadisch bij Radio 2.

I: Is het freelance of..?

R: Nee ik heb hier een contract. Ik zit hier dan vier dagen per week. Ik wilde eerst dan nog twee dagen ernaast bijvoorbeeld bij BNR of bij iets anders, maar ik vind het eigenlijk wel lekker zo. Dat komt later wel.

I: En je leeftijd?

R: 25.

I: En je hebt Journalistiek en Media gestudeerd?

R: Ik heb Informatie, Journalistiek en Media gestudeerd. En als Bachelor Cultuur en Wetenschapsstudies. Mijn Bachelor heb ik afgemaakt maar de Master nog niet. Want ik werkte toen bij Studium Generale en dat is in Maastricht heel groot omdat er verder heel weinig andere culturele instellingen zijn. En daar was ik

programmamaker voor Studium Generale en dat was officieel 25 uur per week maar dat werd veel meer, want dat vond ik zo leuk. En toen ben ik wel begonnen aan mijn scriptie maar niet afgemaakt.

I: En waarom heb je gekozen voor de journalistiek?

R: Ja, als kind stond ik altijd al vooraan overal, toen was ik altijd al benieuwd wat er gebeurde. Ik wist nooit wat ik wilde gaan studeren dus heb ik ooit een test gedaan op de middelbare school om te kijken wat je dan zou kunnen. En toen zei die trainer, want ik wilde dan journalistiek, en toen zei hij: 'nee dat is echt niks voor jou', want ik zou niet goed kunnen luisteren en alleen maar zelf kunnen vertellen. Wat ook waar is, maar volgens mij is een goede radiomaker een goede verteller. En ik vind ook dat hij uiteindelijk totaal ongelijk heeft gehad. Maar desondanks ben ik blij dat ik in Maastricht heb gestudeerd en ik ben heel blij dat ik een academische opleiding heb gehad. En toen ben ik tijdens mijn bachelor nog wel stage gaan lopen. Dat was bij De Ochtenden van Radio 1. Dat was geniaal. Toen dacht ik: 'nou dit wil ik!'. En vorig jaar kwam ik weer bij De Ochtenden op de redactie en toen vond ik het verschrikkelijk.

I: Hoezo?

R: Ja mijn eerste kennismaking met de journalistiek was heel leuk en interessant en dat ging heel goed en ze zeiden meteen van: 'wil je ook verslaggever worden', wat ik niet wilde, want dat leek me niks maar toen vond ik het in een keer wel leuk. Maar daarna had ik ook nog andere ervaringen opgedaan bij BNR en AVRO. Maar bij Radio 1 zijn het allemaal hetzelfde soort mensen. Allemaal vijftigers die zo ingewikkeld met elkaar doen. En toen was ik inmiddels BNR gewend. Maar ja in ieder geval, tijdens die stage wist ik: 'ik ga de journalistiek in'.

I: En kun je ook aangeven wat volgens jou een goede journalist is?

R: Ja ik vind een goede journalist iemand die doorvraagt, die blijft doorvragen tot het vervelende aan toe. En iemand die heel goed kan luisteren. Een heel standaard antwoord maar ja wat ik vind is dat mensen dat heel vaak niet doen.

I: Oké, en je hebt nu natuurlijk ook invloeden van nieuwe media op de journalistiek. Wat is jouw visie daarop?

R: Ja wat ik heel ingewikkeld vind is dat er aan de ene kant een hele grote democratisering op gaat treden. Politici zijn aan de ene kant meer bereikbaar, je kunt makkelijker je stem laten horen. Je kunt veel makkelijker mensen mobiliseren voor een demonstratie of dat soort dingen. En je kunt makkelijker zeggen van: 'ik ben het hier niet mee eens' en op weblogs kan iedereen zijn mening geven. Aan de ene kant wordt het dus veel democratiser maar aan de andere kant is dat helemaal niet zo. Want het is zo'n stroom aan informatie en meningen, dat mensen..., mensen worden uiteindelijk helemaal niet gehoord enzo. Volgens mij is er net zo'n kloof tussen politiek en burgers als voorheen. Volgens mij hoeft dat ook niet veranderd te worden.

I: Maar hoezo denk jij dat die mensen niet gehoord worden?

R: Omdat het zo'n hoeveelheid is en mensen reageren niet meteen op iedereen gelijk. En al die polls, als vandaag blijkt dat mensen het weer in Nederland kut vinden en morgen vinden ze het weer in Nederland geweldig, ja weet je wat zegt dat nog. Het is een beetje hyperig geworden. Dat merk ik zelf althans heel erg. Dat is een beetje het dilemma. Want aan de ene kant is het dus democratischer geworden. En als je dan kijkt naar het oude idee van democratie, van met z'n allen onder de grote boom en we gaan bij elkaar zitten, zoals het in Zwitserland nog weleens gebeurt. Je kunt ergens meer je stem laten horen. Maar tegelijkertijd, ja, vraag ik me af of de democratie er wel mee geholpen is want je krijgt allemaal idiote meningen en gegil. En als het al gehoord wordt, A. En B, laat die politici het lekker even zelf doen en dan horen we na vier jaar

allemaal wel weer wat mensen ervan vonden. Het is zo vluchtig. We stemmen vandaag met z'n allen Wilders en overmorgen stemmen we Alexander Pechtold.

I: Oké, en wat voor nieuwe media toepassingen gebruik jij zelf zoal?

R: Ik ben helemaal niet zo met de nieuwe media. Mijn vrienden waren ook hogelijk verbaasd dat ik Twitter ging gebruiken. Ik had ook al wel redelijk snel Hyves eigenlijk, maar dat is echt een privé-ding Hyves.

I: Gebruik je dat nog steeds?

R: Ja, maar met hele andere redenen.

I: Welke zijn dat?

R: Ik gebruik het om contact te onderhouden met mensen die ik ooit kende. En dat zou je normaal ook niet meer doen, het is ook niet belangrijk, maar toch is het leuk! Dus als ik terugkom in Maastricht waar ik gestudeerd heb, heb ik toch nog mensen die daardoor..., daarvoor gebruik ik het. Om contacten te onderhouden met mensen die ik eigenlijk al kende.

I: Maar dat zou ook via mail kunnen toch?

R: Ja maar dat gebeurt niet. Nee dit is veel laagdrempeliger.

I: En gebruik je nog andere sociale netwerksites?

R: Nee ik gebruik verder niks. Ik accepteer wel al die mensen die mij willen volgen maar Facebook snap ik niet en LinkedIn evenmin.

I: Weet je ook waarom niet?

R: Ik heb me er niet in geïnteresseerd. Ik heb het aangemaakt omdat ik dacht van: 'ik krijg een heleboel van die verzoeken dus ik accepteer iedereen braaf', maar ik heb er nog nooit iets mee gedaan.

I: En je hebt wel een blog?

R: Ja, ja. Dat heb ik ook journalistiek heel bewust gedaan. Tijdens de opleiding, dat had ik toen al, toen was ik bijna klaar, en nou ja, alles wat ik maak dat zet ik heel bewust op die blog.

I: Dus puur professioneel zeg maar?

R: Ja, het is eigenlijk mijn website als freelancer, waar ik kan laten zien wie ik ben en wat ik maak. Ja dat is het voornaamste, en nog wat taglines aan de zijkant waardoor mensen mij eventueel nog beter zouden kunnen leren kennen. Twitter staat er ook op. Ik denk dan ook echt dat als ik de markt op ga en ik ga solliciteren, ik bedoel iemand kan me googlen, en ik heb dan zelf in de hand wat iemand van me ziet. Iedereen mag alles van me vinden en van me weten, dat interesseert me helemaal niets. Maar als je mijn naam invult op Google krijg je eerst mijn blog, en dat vind ik belangrijk. Ook als ik ga solliciteren dan zegt iemand: 'oh ja en je hebt een blog', en daarom heb ik een blog. Dan heb ik in ieder geval mijn beste beentje voor gezet, want dat doe je op zo'n blog, want het is toch een uithangbord. Meer is het niet.

I: Hoe lang heb je dat blog?

R: Ja ik denk een jaar. Ja als ik iets heb gemaakt, wat ik echt leuk vind, dan zet ik het erop. Want met een verhaaltje erbij is het net iets meer dan datgene wat er alleen op de radio terug te horen is. Het is een meer persoonlijk verhaal eromheen. Of iets dat je ziet wat je niet in je reportage kwijt kunt maar wat toch leuk is om te delen.

I: En in hoeverre krijg je daar reacties op?

R: Niet zoveel.

I: Wel iets?

R: Ja ik weet dat mensen het lezen maar ik krijg niet zoveel reacties. Ja een enkele keer hoor ik weleens: 'ja leuk' enzo.

I: Reageer je dan weer terug?

R: Nee.

I: Waarom niet?

R: Omdat ik de noodzaak daar niet zo van zie.

I: En hoe zie je het bij jou collega's, hun nieuwe media gebruik, komt dat een beetje overeen met dat van jou?

R: Ehm, ja een maand geleden kwam ik bij de AVRO Twitter introduceren en vertellen wat Twitter was, bij Radio 1, en toen moest ik als een soort Twitter guru vertellen wat Twitter was, en echt uitleggen. Ja 1 verslaggever die werkt ook bij de NOS en die gebruikte het zelf ook echt al veel. Maar ja bij de NCRV vinden al die mensen Twitter maar niks. Ze zijn ook net wat ouder dus misschien dat dat er iets mee te maken heeft. Ja ik denk toch dat het echt iets is voor mensen die in het publiek fungeren. Twitter gaat niet iets worden voor de gewone mensen, om het maar even heel raar te zeggen, het blijft iets voor journalisten en voor mensen die iets met het publieke debat doen. Dus wetenschappers misschien, politici. Ook niet iedereen.

I: Maar heb jij je weleens verdiept in een andere tak op Twitter of zit je vooral tussen de journalisten?

R: Ja ik zit heel erg in dat hoekje. Dat was ook, toen ik met Twitter begon toen dacht ik 'ik ga journalisten volgen', inmiddels volg ik wel wat meer mensen. Want in het begin vond ik vijftig mensen echt al een hell of a job en inmiddels volg ik gerust tweehonderd mensen ofzo, en zonder enige problemen.

I: Waarom ben je aan Twitter begonnen en wat verwachtte je ervan?

R: Nou ik had natuurlijk een heel negatief beeld over Twitter omdat Rutger van Geenstijl een jaar geleden ofzo heel negatief filmpje heeft gemaakt over de Twitterborrels en ik luister alleen maar radio de hele dag. En ik hoorde ook op Tros Online, een radio 1 programma op zaterdag al heel veel over Twitter en toen dacht ik: 'wat een idioten'. Maar toen hoorde ik er nog een keer wat over op Tros Oline, en toen dacht ik 'ik ga toch maar eens kijken wat het is', en toen ontdekte ik heel snel, nou ik ging wat journalisten volgen en dat ging heel snel en ik had ook heel snel contact met ze. Op een hele vriendelijke manier. Dat vind ik leuk, dat het gewoon heel vriendelijk blijft. Dat vind ik geweldig zelfs. En dat leverde allemaal linkjes op naar artikelen en blogs, die ik anders nooit gezien zou hebben. Want ik ben niet zo'n surfer ook van mezelf. Het is niet zo dat ik heel de dag op zoek ben naar van alles op internet. Ik heb mijn iGoogle pagina ingesteld met drie tabbladen met alle nieuwsfeeds en die ga ik allemaal door maar daar blijft het bij. Twitter is een onverwachte nieuwsfeed, dus je weet niet wat je kan verwachten. Bij normale RSS-feeds weet je wat je krijgt en bij Twitter word je de ene keer geleid naar een blog in Australië en de andere keer weer iets anders onverwachts.

I: Maar bij normale nieuwssites weet je toch ook nooit van tevoren wat het nieuws is?

R: Ja je weet niet wat het nieuws is maar je weet wel dat de pers het belangrijkste nieuws gaat brengen en je weet wel dat bij bepaalde weblogs die ik altijd volg, dat bepaalde verhalen altijd op een bepaalde manier brengen. En nu komen er linkjes naar echt artikelen in The New York Times die nooit in nieuwsfeeds komen, of artikeltjes, nou ja. En dat vond ik echt een hele onverwachte nieuwsfeed en dat vond ik echt helemaal te gek. Maar inmiddels merk ik dat ik al die leuke linkjes niet meer zo heel veel zie.

I: Hoe komt dat denk je?

R: Volgens mij worden ze veel minder geplaatst en misschien was ik er eerst te erg op gefocused. Nu zit er ook wel veel ruis op de lijn. In het begin was dat ook zo, maar toen dacht ik: 'ik zie honderd berichten voorbij komen en daar zitten vijf interessante berichten bij en die vijf zijn het waard om het te doen'. En ik volg nu ook veel meer mensen maar ik vind het ook grappig om te zien hoe iedereen tegen elkaar kletst. Het is leuk

om te weten wat het gesprek van de dag is.

I: Maar kijk jij dan vooral passief toe of reageer je zelf ook?

R: Ik reageer zelf ook, maar ik doe niet zoveel mee. Het is vaker zo dat ik reacties krijg, en dan krijg ik weer commentaar dat ik niet terug reageer.

I: Ja? Dus jij krijgt wel veel reacties?

R: Ja, ik krijg wel van verschillende standaardmensen altijd reacties.

I: En wat voor mensen zijn dat?

R: De journalisten, soms ook niet-journalisten die ik dan vaag ken uit het echte leven weet je wel.

I: En je twittert vanaf je mobiel en je computer?

R: Ja, nee eigenlijk vanaf mijn mobiel.

I: En kun je een indicatie geven van hoe vaak je per dag twittert?

R: Ja, ehm, ik zag wel tot mijn schrik dat ik bijna tweeduizend tweets heb geplaatst sinds december ongeveer. Dus ongeveer vijf maanden zit ik erop. Ja tien tweets per dag gooi ik er sowieso wel uit. En op Koninginnedag heb ik echt als een malle getweet. Ik zat toen op de redactie en ik zag het live gebeuren dus toen ging ik dat tweeten en alles wat ik op het ANP las en wat ik hoorde van de verslaggever zette ik in mijn eigen woorden weer om, en ik had heel de tijd contact met de verslaggever, want we hadden iemand van Radio 2 daar staan. En ook dingen die op het journaal kwamen heb ik de hele dag getweet. En toen kreeg ik ook heel veel reacties van 'dankjewel, je hebt me goed op de hoogte gehouden'. Maar ik deed het helemaal niet daarom, alhoewel, misschien ook wel. Ik was me daar niet zo van bewust, ik vind het wel leuk ofzo. Aan de ene kant vind ik dat Twitter hele mooie verhalen oplevert maar aan de andere kant is een zelfde soort uithangbord maar dan anders als een weblog. Het is ook 'zie mij eens, zie mij weer eens een vondst hebben', of 'ik bedenk zus of zo'. Ik twitter wel altijd waarnemingen.

I: Wat dan bijvoorbeeld?

R: Zoals gisteren in de trein, ik zit altijd in dezelfde trein naar Hilversum. Dat is zo'n Duitse trein. Met z'n vijven in zo'n hokje. En het is elke dag hetzelfde, altijd dezelfde soort mensen en iedereen is chagrijnig en iedereen zit alleen maar met een krant of z'n telefoon. Dat is toch absurd. Terwijl iedereen zich op internet geweldig probeert voor te doen op weblogs enzo en op straat is iedereen chagrijnig en er kan geen goed woord vanaf. Dus ik tweette daar 1 berichtje over en daar komen dan toch wel veel reacties op. Dat soort dingen, of gekke dingetjes die je in de krant ziet ofzo, dat vind ik leuk om op te schrijven.

I: Ja, want welke informatie haal je nou in het algemeen van Twitter?

R: Ja soms als er echt iets is dan heb je veel aan die linkjes, met die vliegtuigramp bijvoorbeeld, toen was ik toevallig vrij dus dan heb ik er heel veel aan. En met Koninginnedag was ik meer een bron dan dat ik er zelf veel vanaf haal. Maar met die vogelgriep ook, dan kan je heel snel, zoals Francisco van Jole, die ik verder vreselijk vind, maar die heeft wel af en toe linkjes naar bronnen die heel interessant zijn. En op die manier gebruik ik het wel. Het levert soms wel items op. Het levert soms echt dingen op voor in de uitzending.

I: Ja, kan je daar voorbeelden van geven?

R: Ja, maar dan moet ik even goed nadenken. Ja, een heel raar voorbeeld. De fusie van Fortuna Sittard en Roda JC. Helemaal hot news, daar moesten wij ook wat mee doen in de uitzending. En ik zag iemand tweeten over Hans Teunis, de volkszanger uit Limburg, 'die zullen nu wel ruzie hebben over de fusie'. Dus ik dacht: 'dat is leuk, we gaan die Hans Teunis bellen, en dan bestempel ik die niet als volkszanger, maar als vertegenwoordiger van de volkscultuur van Limburg'. En dat is echt een foute volkszanger hoor, want ik ken 'm uit Maastricht. En die hebben we uiteindelijk in de uitzending gehad, tot overigens hilariteit van mijn

vrienden. Maar dat kwam omdat ik het zag op Twitter. Dus dat zijn aanzetjes tot. Maar er zijn absoluut meer voorbeelden hoor, maar daar kom ik even niet op, van dingen die in de uitzending komen en die we anders nooit hadden gezien.

I: Maar komt dat dan vaak voor of..

R: Nou, één keer per week, denk ik.

I: En in hoeverre vind jij Twitter belangrijk in jouw werkomgeving?

R: Ja, ik denk dat we prima zonder kunnen maar ik vind het zo'n waardevolle aanvulling. Gewoon al door de contacten die je hebt. Dat je zo makkelijk vragen kunt stellen en reacties die je krijgt. Dat netwerk is gewoon heel erg leuk. Wie ik ook heel erg leuk vind om te volgen is Olaf Koens, Obk heet ie op Twitter. Ik ging bijvoorbeeld Joop Alberda interviewen in Hindeloopen, dat is die volleybalcoach, dus ik tweet: 'ik ga zo naar Joop Alberda voor een interview', en toen kreeg ik een tweet van Obk 'ja mijn ouders wonen ook in Hindeloopen, moet je even aanbellen om koffie of thee te drinken'. Dat is uiteindelijk niet gebeurd want ik had echt geen tijd, maar ik reed er wel langs en zag die ouders daar zitten, dus dat is echt leuk. Maar dat is niet meer zakelijk, dat is geen journalistiek meer. Het is gewoon leuk. Het is grappig. Maar mensen zeggen weleens van 'je kunt ze toch ook mailen enzo', maar nee dat kan niet, dan heb je die contacten niet. Twitter is zo laagdrempelig. Ik weet niet of het nou geheel onmisbaar is. Het kan ook zo zijn dat Twitter over een jaar weer weg is. Dat die hype over kan zijn.

I: Zie jij het als een hype?

R: Ja het is nu een hype.

I: Waarom?

R: Omdat iedereen z'n scriptie erover schrijft, alle artikelen in kranten gaan erover.

I: Maar een hype stopt op den duur weer.

R: Daarom zeg ik ook: 'ik denk dat het over kan gaan'. Maar het kan ook zijn dat Twitter net zoiets wordt als een mobiele telefoon. Dat je het gewoon hebt. En ik weet het echt niet. Maar wat ik wel weet is dat niet iedereen het gaat gebruiken. Met iemand dat gaat uiteindelijk, dat gebruikt iedereen, behalve de grijze golf die het net niet doet maar die zijn dalijk dood en dan heeft iedereen gewoon email en internet en dat soort dingen. Maar ik denk niet dat op den duur echt iedereen twittert.

I: Ja want krijg jij weleens reacties van mensen die geen journalist zijn?

R: Soms wel, er is iemand die mij heel trouw volgt, een wielrenner en die reageert trouw op alles wat ik zeg. En ik denk nog wel twee of drie andere mensen. Ja er schijnt ook een heel netwerk te zijn van huisvrouwen die twitteren. Maar gelukkig volgen die mij niet en die ga ik ook nooit volgen.

I: Heb je niet zoiets van dat je wil weten wat er in hun wereld speelt en dat je ze daarom juist gaat volgen omdat ze in een heel ander segment zitten?

R: Nee. Slecht hè.

I: Maar weet je ook waarom niet?

R: Ik ben er niet in geïnteresseerd. Maar trouwens, Twitter levert dus zulke leuke contacten op dat bijvoorbeeld Elger, ik weet niet of je die volgt..

I: Ja..

R: Die was bezig met Bataradio op te zetten, wat ik weer een geniaal idee vond want ik was toch in de Achterhoek, dus ik vroeg hem via Twitter van 'heb je nog iemand nodig', en hij zei 'ja hoor', en toen ben ik voor hem verslaggeving gaan doen, en om 6.00 uur 's morgens opgestaan. Dat had ik nooit gedaan als ik Twitter niet had gehad. Hartstikke leuk was dat. Dat vind ik gewoon heel erg leuk dat dat door Twitter

ontstaat.

I: En gebruik jij tweets als bron?

R: Ja ik zou dat prima doen, ik zou er geen bezwaar tegen hebben. Het moet wel gecheckt zijn maar in principe is het een bron. Er zitten weleens missers tussen op Twitter, bijvoorbeeld dat Martin Bril een dag eerder al doodverklaard was. Maar toen bleek ook al heel snel dat iedereen dat ging controleren en bleek dat hij helemaal niet dood was. Dus gelul. Het filtert zichzelf heel goed uit omdat het elkaar allemaal heel goed controleert. Het heeft een heel hoog zelfregulerend effect. De zelfregulering is gewoon heel hoog. Dat maakt het wel vertrouwenswekkend. De tweets van politici en journalisten neem ik heel serieus. Kijk, wat jij op je profiel neerzet dat doe je niet voor niets. Je zet er neer dat je bij de NOS werkt of dat je bij het ANP werkt, zeg maar. Dat schept voor mij ook vertrouwen. Als ik iets raars tweet, dan ga ik op mijn bek, dat kan mijn reputatie schaden. Daarom volg ik ook alleen journalisten, voornamelijk. Ja je weet gewoon dat Bert Brussen niet te vertrouwen is. Alles wat hij tweet is gewoon niet waar.

I: Oké, bedankt, ik weet genoeg!

Transcript interview 10

Interviewer (I): Daphne Jacobson

Respondent (R): Lammert de Bruin

Leeftijd: 30 jaar

Datum: 13 mei 2009

Locatie: Redactie EénVandaag, Hilversum

Tijd: 10.30 uur

I: Kan je om te beginnen wat over jezelf en je achtergrond vertellen?

R: Ja, ik heb journalistiek gestudeerd in Zwolle. Of gestudeerd, dat is het eigenlijk niet want het is een HBO-opleiding en vooral praktijkgericht. Maar dat vond ik wel leuk eraan. Ik heb de differentiatie radio gedaan. Ik ben ook bij radio begonnen. Bij Radio 1 van de AVRO. Eerst bij een kunst- en cultuurprogramma en toen bij een actualiteitenprogramma in de middag als bureauredacteur. Dus daar heb ik heel veel interviews voorbereid en presentatieteksten voor geschreven en verslaggevers op pad gestuurd. En daar heb ik zes jaar gewerkt en toen ben ik overgestapt naar tv. Ook de AVRO maar dan EénVandaag.

I: Waarom ben je overgestapt naar tv?

R: Ja ik wilde wat anders. Het programma veranderde ook op Radio 1, het werd inhoudelijk een heel ander programma. Het werd korter, elke dag een uurtje, en we hadden een heel leuk programma van elke dag drie uur achter elkaar waar je heel veel dingen in kwijt kon en dat werd allemaal steeds minder. En toen had ik voor mezelf het gevoel dat ik iets nieuws wilde, dat ik een nieuwe uitdaging wilde. En toen ben ik naar tv overgestapt. Daar moet je wel een beetje anders denken omdat je ook in beelden gaat denken enzo als je mensen op stapt stuurt. En dat is me goed bevallen, het bevalt me nog steeds goed.

I: En daar zit je nu twee jaar?

R: Ja hier zit ik twee jaar.

I: En je leeftijd?

R: Ik ben 30.

I: Oké, en hoeveel mensen zitten hier nou op de redactie?

R: Ja, het bestaat uit zestig mensen maar ik weet niet of dat alleen redacteuren zijn. Volgens mij zit productie daar ook bij en ondersteunende dingen. Dus bij elkaar een vrij grote redactie. Ik denk twintig redacteuren en twintig verslaggevers of zo iets.

I: Oké, en jij doet hier vooral binnenland?

R: Ja, ik zit op binnenland. Onze redactie is verdeeld in twee deelredacties. Een weekredactie en een wat langere termijn redactie, en ik zit in de weekredactie dus dat gaat om de korte termijn verhalen. De dingen die plotseling gebeuren in het nieuws waar we direct op willen zitten en waar we ook wat mee willen de rest van de week. Dus we proberen echt het nieuws van de dag of het nieuws van de week te pakken en daar verschillende verhalen van te maken. Dus als er iets gebeurt dan gaan er ook mensen naartoe, een verslaggever en een redacteur, en dan proberen we daar te kijken wat de verhalen zijn voor die dag en voor de dagen erna.

I: Oké, en waarom heb je gekozen voor de journalistiek?

R: Ja, als klein jongetje was ik altijd al bezig met krantjes maken en opnemen op cassettebandjes. Ik vond het heel erg leuk om daar mee bezig te zijn en Hilversum leek me heel spannend als klein kind en ja, ik wilde

wel elke dag iets nieuws en iets leren en dat doe ik ook eigenlijk wel. Want je doet hier ook elke dag iets nieuws en je leert van dingen waar je nooit mee in aanraking zou komen misschien. Daar leer je elke keer weer wat van. En ik vind het ook leuk om mensen te informeren.

I: Oké, en kan je ook aangeven wat volgens jou een goede journalist is?

R: Ehm, je moet eigenwijs zijn, je moet kritisch zijn en je moet de onderste steen boven willen halen in verhalen. Je moet nooit iemand meteen vertrouwen in wat hij zegt maar altijd zelf blijven nadenken van: 'hij zegt dit nu wel maar waarom zegt hij dat en wat is het verhaal erachter' en op die manier proberen dingen te ontdekken. Je bent eigenlijk een soort ontdekkingsreiziger met een missie.

I: Oké, en je hebt natuurlijk nieuwe media, die ook invloed hebben op de journalistiek. En wat is jouw visie daarop?

R: Ja dat is geweldig! Ja dat meen ik, en er zijn heel veel oude journalisten die daar sceptisch over zijn en negatief van: 'wat moet ik daarmee',...

I: Merk je dat ook op jouw redactie?

R: Ja, zeker, want toen wij met Twitter begonnen, dat was eerst een klein groepje die daarmee begon op de internetredactie, dus mensen die de hele dag aan het twitteren waren, en dan hoor je al die oude collega's van: 'nou dat Twitter, wat doe je nou de hele dag en wat heb je daar nou aan'. En die wilden het ook niet eens uitgelegd krijgen want ze vonden het allemaal toch maar niks. En ik vond het heel erg interessant om contacten te leggen maar ik zag ook al meteen dat je als journalist er ook heel veel aan hebt.

I: Ja, want wat doe je er zelf allemaal mee?

R: Nou bijvoorbeeld toen het vliegtuig neerstortte bij Schiphol, dan ga je het nieuws wat nog niet op het ANP staat of waar nog niet zoveel over bekend is, dat ga je zoeken op Twitter. Er zit een hele handige zoekfunctie op waarbij je een woord in kunt typen en dan komt elk Twitterbericht met dat woord erin tevoorschijn. Dat is iets waar je als journalist zijnde heel veel aan kunt hebben. Want je kunt het gewoon als bron gebruiken van mensen die op dat moment iets over die gebeurtenis twitteren. Dus als je op zoek bent naar een foto, we hadden het vanochtend nog met een gekantelde bluswagen van Schiphol, die is gekanteld op de A4, de rechterrijstrook was afgesloten. En dan wil ik toch zien van 'wat is daar nou aan de hand', en dan ga je op Twitter en dan tik je 'A4' in en dan krijg je meteen een foto van die gekantelde wagen.

I: Maar gebruik je die foto dan ook in de uitzending?

R: Nou we doen er niks mee in de uitzending maar als we er wel iets mee hadden gedaan in de uitzending dan hadden we zeker die foto gebruikt. We hebben dat bij het vliegtuig dat neergestort is ook gedaan, toen hebben we ook de eerste foto's van Twitter gehaald en meteen op onze site gezet. En we hebben op die manier ook een ooggetuige die is gaan helpen en mensen uit het vliegtuig heeft gehaald, die hebben we op die manier weten te benaderen en die zat gewoon 's avonds in de studio. En die hebben we geïnterviewd over zijn ervaringen en daar waren we nooit bij gekomen als we geen gebruik hadden gemaakt van die nieuwe media. Zonder Twitter hadden we niet geweten dat hij daar was geweest en dat hij die mensen had geholpen. Maar omdat hij dat met zijn mobiele telefoon allemaal twitterde, hebben we hem een berichtje gestuurd en zijn we met hem in contact gekomen. Dat is journalistiek gezien natuurlijk geweldig. Je hoeft er niet eens naartoe maar je kunt gewoon vanachter je bureau ooggetuigen spreken. Dat is uniek, en toen we dat inderdaad deden toen moesten die oudere collega's ook wel toegeven van ja, dus er zijn nu ook wel een paar oudere collega's die het nu wel volgen. Ze sturen zelf geen berichtjes maar als er wat gebeurt dan kunnen ze in ieder geval zoeken en dan kunnen ze zelf ook die berichten binnenkrijgen. Dus dat zijn eigenlijk de stille twitteraars. Maar je kunt bijvoorbeeld, dat was met de schietpartij op de school in Duitsland,

toen waren we alles over schietpartijen aan het opzoeken op Twitter en via Tweetdeck kun je natuurlijk kolommen aanmaken ervoor, en op een gegeven moment was er een jongen die twitterde dat hij op de site waar de dader van die schietpartij zijn daad had aangekondigd, dat hij daar een zelfde aankondiging had gezien van iemand die hetzelfde van plan was op een school in Breda. En toen zijn we op die site gaan kijken en toen stond er inderdaad een berichtje op. En dan weet je niet hoe serieus je het moet nemen want het is internet en dat is altijd anoniem, het kan een grap zijn. Maar ja toch maar de politie gebeld van: 'hebben jullie dat gezien op die site?' En die namen het meteen heel serieus en die hebben de volgende ochtend een persconferentie gegeven en die nacht die jongen opgepakt, via de FBI hebben ze hem weten te achterhalen, en nou ja wij hadden een verhaal natuurlijk.

I: Oh ja, werd dat dan meteen meegenomen in de uitzending?

R: Ja, toen hebben we vrijdagavond meteen die persconferentie uitgezonden over dat een school in Breda in gevaar was geweest en dat de politie die bedreigingen heel erg serieus nam en dat we daar via Twitter aan waren gekomen. Dat zijn wel goede voorbeelden waardoor ik wel de waarde van Twitter, en internet sowieso natuurlijk inzie.

I: En jullie hebben ook een EénVandaag blog zag ik. Heeft iedereen dat?

R: Nee er zijn een aantal redacteuren en verslaggevers die een blog hebben. En daarop wordt geschreven over persoonlijke belevenissen, of de persoonlijke kijk op het nieuws of het verhaal achter een reportage, zodat je kunt zien hoe iets tot stand gekomen is. Ik ben bijvoorbeeld naar Apeldoorn geweest met Koninginnedag en toen heb ik twee dagen daarna mijn ervaringen daarop geschreven. Dus een beetje sfeer neerzetten.

I: Want hoe lang nadat het gebeurde was jij daar?

R: Ehm, het gebeurde om vijf voor twaalf en ik stond om twaalf uur op het kruispunt. Toen waren ze nog bezig met reanimatie en ambulances enzo. Dus dat was wel heel heftig maar het was een heel surrealistisch gezicht. Want je kwam aanrijden in Apeldoorn, en je zag mensen met allemaal oranje feestkleding, maar die zaten aan de kant van de weg een beetje wezenloos voor zich uit te staren van 'wat is hier gebeurd', dus dat was heel raar om die mensen te zien. Maar goed, daarna natuurlijk nog heel de dag de uitzending in elkaar gezet. En dat heb ik toen vooral ter plekke gedaan en toen heb ik niet zoveel met Twitter of nieuwe media gedaan. Maar wel meteen de dag erna foto's of filmpjes opgezocht op Youtube of er mensen waren die dingen hadden gefilmd. Daar zijn we dan toch altijd naar op zoek want er stonden cameraploegen toevallig bij dit nieuwsevenement maar soms staan er ook minder cameraploegen of wil je net even ander beeldmateriaal en iedereen heeft tegenwoordig een mobieltje waarmee hij kan filmen, of een videocamera. En zeker met zo'n gebeurtenis is iedereen aan het filmen. Dus dat proberen we dan wel op te zoeken via Youtube om dat uit te kunnen zenden.

I: Maar als je dan een filmpje op Youtube vindt wat je zou kunnen gebruiken, neem je dan ook contact op met de eigenaar?

R: Ehm, nee eigenlijk doen we dat niet. Want volgens mij zodra je iets op Youtube zet, dan is het iets wat openbaar gemaakt is en wat je gewoon mag gebruiken. Nee we doen het eigenlijk nooit dat we contact opnemen met de gebruikers, dan kunnen we eigenlijk wel vaker doen realiseer ik me nu.

I: En de blogs, krijgen jullie daar veel reacties op?

R: Ja, de ene keer wel, de andere keer niet. Het is maar net waar je over schrijft. Het ene onderwerp maakt meer reacties los dan het andere. Ik heb bijvoorbeeld een paar keer over die pedojaagster geschreven, die in Rotterdam een site tegen pedofielen heeft en allerlei dingen doet, de mazen van de wet opzoekt om die

pedofielen aan te pakken. En daar komen heel veel reacties op van voor en tegenstanders die een hele discussie op internet tegen elkaar uitspelen.

I: En wordt dat gemodereerd?

R: Ja, je kan er voor kiezen bij ons of je het modereert of niet, maar bij dat soort discussies is het wel handig dat je eerst even kijkt wat er geschreven wordt, anders wordt het een grote scheldpartij. Er worden ook persoonlijke dingen over vermeende pedofielen gepubliceerd en dat staat dan op jouw site dus daar moet je ook mee oppassen, dus ik krijg het eerst in mijn mailbox, en dan kan ik het lezen en vervolgens plaatsen of niet plaatsen.

I: Want wat voor mensen zijn dat in het algemeen die erop reageren?

R: Ja, daar hebben we eigenlijk nooit echt onderzoek naar gedaan. Ik neem aan dat het in ieder geval kijkers zijn van het programma en die ook op onze internetsite actief zijn. We hebben een heel actief opiniepanel voor mensen die de uitzending heel actief bekijken maar ook de internetsite in de gaten houden en die mailtjes krijgen van ons met vragen over actuele gebeurtenissen. We doen heel veel enquêtes de deur uit met vragen erin, waar we vervolgens weer onderwerpen uithalen voor de uitzending. En ik denk dat die mensen ook de reageerders zijn op de blogs.

I: Maar reageren jullie dan weer terug op die mensen?

R: Ehm, de reacties op de blogs daar reageer ik meestal niet op, behalve als het heel persoonlijk gericht is. Maar we krijgen voornamelijk op onze uitzendingen heel veel mailtjes in de redactie mailbox en die proberen we wel te beantwoorden. Dus als mensen vragen of opmerkingen hebben of kritiek hebben op een onderwerp in de uitzending, dat we het bijvoorbeeld te eenzijdig hebben belicht of, nou dan proberen we altijd wel te reageren en uit te leggen waarom we dat op die manier hebben gedaan. Dat vinden we wel belangrijk want dat zijn toch je kijkers.

I: En waarom dan niet altijd op de blogreacties?

R: Ehm, meestal reageren ze niet persoonlijk op jou maar op je blog en op het onderwerp waar je over schrijft. Mijn blog over Apeldoorn dan is het 'ik wens de nabestaanden heel veel sterkte', ja daar hoef ik dan niet op te reageren. Maar als ze sturen: 'nou meneer de Bruin ik vind dat u respectloos over de doden schrijft', dan stuur ik wel een mailtje terug van 'jammer dat u dat zo ziet, ik zie het anders maar bedankt voor uw reactie'.

I: En gebruik je nog meer toepassingen, zoals sociale netwerken?

R: Ja, als er iets gebeurt en je hebt iemand nodig zoals een nabestaande, of gister was er een steekpartij op een school in Almere, dan ga je toch even op Hyves kijken of die school een Hyves heeft. En of je via die weg mensen kunt benaderen die die steekpartij hebben gezien.

I: Aha, dus dat doe je ook op professioneel gebied?

R: Ja, ja en dan benader je mensen via Hyves of via LinkedIn als je iemand nodig hebt. Je typt de naam in in Google en je ziet vanzelf of ze aangemeld zijn. Of ja op Partypeeps staan ze ook weleens, als je jongeren nodig hebt.

I: Maar heb jij daar zelf dan ook allemaal accounts van?

R: Ja, ja, we hebben ook een redactieaccount maar we zijn het wachtwoord kwijt dus ik gebruik nog steeds mijn persoonlijke accounts en dat werkt ook wel beter hoor. Want als ze zien dat het van de redactie van EénVandaag is dan drukken ze het misschien wel sneller weg.

I: Maar gebruik je die accounts ook voor de privésfeer of alleen voor werk?

R: Ja ik gebruik het ook in de privésfeer. Ik heb zelf ook een Hyves-account maar die gebruik ik dan ook

gewoon voor werk.

I: En LinkedIn?

R: Ja dat is als je met iemand in contact wil komen die wat moeilijker benaderbaar is, die inderdaad een functie heeft in een bedrijf waar je via de afdeling communicatie niet bij komt, dan kun je dat soms omzeilen door een direct mailtje te sturen via LinkedIn, om te kijken of er een andere contactmogelijkheid is zonder dat daar een hele communicatieafdeling tussen zit.

I: Maar gebruik je het verder nog ergens voor?

R: Ja, nee ik voeg wel mensen toe en mensen voegen mij ook wel toe maar dat zijn meestal mensen die je toch al kent. Maar ik heb nog geen contacten opgedaan puur via LinkedIn. Het is meer dat je mensen gaat opzoeken, of andere journalisten dat je denkt 'diegene ken ik en ik weet dat diegene veel contacten heeft', dan kan je misschien makkelijk bij zijn contacten kijken.

I: En kun je een indicatie geven van hoe vaak je die toepassingen als Hyves en LinkedIn nou gebruikt?

R: Ehm, ja het hangt van het nieuwsaanbod af of het zich verleent of niet. Meestal gemiddeld 1 keer per week. Maar het hangt er heel erg vanaf. Zoals met Apeldoorn, als je dan een naam weet van een slachtoffer of de naam weet van een groep waar hij bij hoorde, dan ga je op al dat soort fora kijken of je daar meer over kunt vinden en of je contactinformatie kunt vinden. Zeker dat soort sites zijn dan heel handig. Ik gebruik het verder niet echt uit mezelf om me ermee te profileren ofzo.

I: En komt dat gebruik een beetje overeen met jouw collega's?

R: Jawel, de meeste collega's bij mij aan het blok zijn ook jong dus die hebben zelf ook een Hyves profiel dus dat scheelt al, en die doen dat ook wel. Toen ik twee jaar geleden begon was het wat minder en het begint wel steeds meer te komen dat ze het ontdekken. Als ik bijvoorbeeld zeg: 'ik heb de broer van..', dan zeggen ze 'hoe kom je eraan', 'ja via Hyves', en dan zie je dat ze de volgende keer zelf ook op Hyves gaan zoeken. Dus ze zien dat het werkt en dan gaan ze het zelf ook doen.

I: En hoe lang zit je op Twitter?

R: Volgens mij sinds november.

I: Wat verwachtte je er van tevoren van?

R: Nou ik wist helemaal niet wat het was, het was ook een beetje lastig uit te leggen. Maar ik dacht: 'ja geinig, dat wil ik ook wel proberen', dus ik maakte een account aan. En op een gegeven moment komt er steeds meer op je af en zeker met die zoekfunctie dat vond ik echt heel erg interessant. Dat had ik eerst nog niet echt in de gaten dat dat kon. Maar toen ontdekte ik ook echt de journalistieke waarde. Het was eerst gewoon iets leuks om te vertellen waar je mee bezig bent, net als de wie – wat – waar op Hyves, maar toen ik die zoekfunctie ontdekte toen werd ik wel echt enthousiaster. Omdat je er dan ook echt wat aan hebt voor je werk. Ook omdat je het echt als bron kunt gebruiken voor verhalen die je maakt.

I: Gebruiken jullie het ook echt als bron?

R: Ja, ja, niet altijd. Want je wil mensen ook niet altijd op ideeën brengen, dus als de uitzending nog niet is geweest en je wil alvast iets op internet zetten en we hebben een gesprek met die en die,.. nou we hebben het wel met die ooggetuige gedaan van die vliegcrash op Schiphol. Toen hebben we het wel meteen op de site gezet dat we hem via Twitter hadden en ook zijn Twitternaam.

I: Was dat die jongen die als allereerst een tweet had gestuurd?

R: Volgens mij was hij niet de eerste want hij had eerst mensen uit het vliegtuig gehaald en we zagen toen een tweet van hem dat hij thuis was en dat hij toen eerst het bloed van zijn kleren ging wassen. En toen dachten we: 'shit hij is op die plek geweest', en toen hebben we een taxi naar hem toegestuurd en hem

meteen naar de studio gehaald.

I: Oh dat is leuk!

R: Ja toen hadden we een heel persoonlijk verhaal van iemand die in dat vliegtuig was geweest en kon vertellen hoe het eruit zag en hoe de mensen er onder waren.

I: En wat was voor jou de reden om Twitter te gaan gebruiken?

R: Nou de reden in eerste instantie was omdat het leuk en nieuw was en om het even te gaan proberen. Gewoon uit nieuwsgierigheid.

I: En hoe vaak gebruik je het ongeveer per dag?

R: Ja het staat gewoon de hele dag aan, op m'n werk dan, en als ik thuis ben 's avonds dan kijk ik ook nog wel maar soms ook niet. En er zijn collega's die het ook vanaf hun mobiele telefoon doen, maar dat doe ik niet, dat vind ik nog net een stap te ver. Het is wel handig als je ergens onderweg bent maar voor je het weet ben je er de hele dag mee bezig. Je wil niks missen. En dan word je helemaal druk in je kop.

I: En wat haal je in het algemeen voor informatie van Twitter?

R: Nou ja het nieuws. Ik ben geabonneerd op verschillende nieuwssites die op Twitter dan via tweets de laatste berichten noemen. Dus De Telegraaf en Nu.nl en BreakingNewsOn die het vaak eerder heeft dan de grote persbureaus en die alle grote media gewoon in de gaten houden. Amerikaanse tv-stations ook dus via Twitter weet je wel vaak heel snel als eerste wat er aan de hand is dus ik gebruik het wel als nieuwsbron.

I: Ja, en check je daarnaast nog los Nu.nl en De Telegraaf enzo?

R: Ja, er staat meestal een linkje naar het bericht. Maar De Telegraaf volg ik ook wel los. Ja ik had De Telegraaf op Twitter maar dat heb ik nu weer uitgezet omdat die echt de hele dag, soms wel twintig berichten in één sturen. Dus Telegraaf zoek ik gewoon op de site want via Twitter is het een beetje spamachtig.

I: Oké, en wat voor informatie verspreid je zelf zoal?

R: Ehm, waar ik mee bezig ben en ik kijk op het nieuws dus als ik een berichtje tegenkom dan stuur ik het door en ik geef daar opmerkingen bij. En als ik iets zie vanuit het buitenland, een leuk nieuwtje of een leuke foto, dan stuur ik dat door. Zoals gister werd bekend dat de kleding van John Lennon, die hij aanhad toen hij werd neergeschoten, dat dat tentoongesteld zou worden op een tentoonstelling in New York door Yoko Ono, weliswaar in een papieren zak dus je zag niet echt kleding. Maar het feit dat die kleding daar in de vitrine zou liggen vond ik wel luguber. Nou ja dat stuur ik dan door, ik had het van de BBC. Nou ja dat soort berichten stuur ik dus wel. Dus voor mensen die mij volgen en het leuk vinden om op de hoogte te worden gehouden van nieuwtjes en dat soort dingen. En als ik een blog heb geschreven dan Twitter ik daarover. Dus een linkje naar het blog of naar onze site of onze uitzending.

I: En mag je dan ook dingen die in de uitzending komen op Twitter zetten?

R: Ja, soms moet je daar wel mee oppassen natuurlijk want je moet mensen niet op een idee brengen want er zijn altijd mensen die ermee aan de haal gaan. Dat bedoelde ik net al te zeggen met toen je vroeg of ik er altijd bij zet dat ik het van Twitter heb. Daarom zetten we het er niet altijd bij omdat we soms ook bang zijn dat een andere volger ermee vandoor gaat. Dus soms zijn we er wel voorzichtig mee maar meestal een uur voor de uitzending dan kan iemand er niet veel meer mee doen. Je spreekt ook af met de mensen waarmee je het gemaakt hebt of waarmee je een interview hebt gehouden van 'wacht even met plaatsen'. Maar EénVandaag heeft zelf ook een Twitter-account en die publiceren ook gewoon wat er in de uitzending zit elke avond.

I: En in hoeverre wordt er gereageerd op jouw tweets?

R: Ja je krijgt wel reacties binnen, niet op elke tweet en de ene tweet maakt meer reacties los dan de ander maar ik denk per dag wel zes reacties.

I: En in hoeverre reageer jij daar dan weer op?

R: Ja dan stuur ik altijd wel een berichtje terug. Dat is natuurlijk wel leuk, als ze reageren op mij dat ik dan wat terug stuur. En ik reageer vanuit mezelf wel op andere mensen en op dingen die ze hebben geschreven.

I: Want wat voor mensen volg jij?

R: Ik volg veel journalisten die ik interessant vind en ook wel nieuwe media mensen die ik interessant vind en die met nieuwe dingen en tips komen. Ja ik volg wel veel nieuws twitteraars. Dus mensen die zelf met nieuwtjes komen of die een leuke visie hebben op het nieuws, ook mensen van GeenStijl bijvoorbeeld of mensen van Retecool. Dat zijn ook mensen die de hele dag met nieuws bezig zijn maar dan met een beetje een andere invalshoek ernaar kijken en met soms kritiek erop. En zo kan je zelf ook weer op ideeën komen.

I: Maar dus wel vooral mensen uit het mediawereldje?

R: Ja wel uit het mediawereldje.

I: Zijn dat ook de mensen die jou volgen en op jouw reageren?

R: Ja er zijn heel veel mensen uit de mediawereld die mij volgen op de een of andere manier. Nou zijn dat misschien ook de mensen die twitteren. Maar er zijn heel veel mensen die het interessant vinden om te kijken hoe journalisten Twitter gebruiken en die mij daarom volgen. Tenminste, ik heb het een keer gevraagd aan een paar van die mensen van 'waarom volgen jullie mij eigenlijk?' Ja dat waren allemaal van die internetnerds en die zeiden 'ja we vinden het leuk om te zien hoe een journalist ermee omgaat en wat jij allemaal post'. Dat vond ik wel grappig. En ik volg zelf ook heel veel politici trouwens. Dus politici die erop zitten die volg ik ook, want daar komt ook wel weer nieuws door naar buiten. Dus je ziet hoe ze tegen dingen aankijken, bijvoorbeeld Verhagen, of het nieuws dat Wilders Engeland niet in mocht, dat kwam eigenlijk door een tweet van Verhagen op gang. Want wij wisten dat helemaal niet en Wilders zelf had dat ook nog helemaal niet gezegd maar Verhagen beschreef in een tweet dat hij de ambassadeur van Engeland op het matje riep omdat Wilders Engeland niet in mocht.

I: Oh, en wat heb je er toen mee gedaan?

R: Toen hebben we het ministerie gebeld en het klopte, die bevestigden het, en toen hebben we Wilders gebeld en het in de uitzending gebracht.

I: Oké dat is dus weer een voorbeeld.

R: Ja weer een voorbeeld ja haha.

I: Kun je er nog meer bedenken?

R: Nou ehm, ik heb er al twee genoemd natuurlijk, ik weet dat de staatssecretaris Jack de Vries ooit iets getweet heeft, maar mijn collega die zit heel erg in de JSF dus ik weet zelf even niet meer welke tweet dat was concreet. En we hebben natuurlijk die tweet gehad van die VVD'er, Boekstijn, over die Chinezen, dat is ook weer iets wat dan in het nieuws komt. Want je bent dan wel politicus maar iedereen ziet via Twitter wat je zegt.

I: En in hoeverre vind jij Twitter belangrijk in jouw werkomgeving?

R: Nou ik vind het wel heel belangrijk. Het is een unieke bron voor nieuwsverhalen zoals wij die maken. En om in contact te komen met de mensen die bij het nieuws betrokken zijn, vind ik het een heel belangrijke bron. Ik vind het eigenlijk onmisbaar!

I: Zou je het anderen aanraden?

R: Jazeker, ja je bent eigenlijk dom als je het niet doet. Als je journalist bent en je gebruikt het niet dan ben

je echt dom. Dan laat je echt een bron liggen die zo uniek is, zowel voor foto's als filmpjes als mensen als ooggetuigen en voor mensen die persoonlijk mensen kennen. Ja het is fantastisch.

I: Ja, en die persoonlijke ooggetuigen dat zijn natuurlijk vaak geen journalisten. En je leest af en toe dat journalisten niet in contact komen met burgers omdat ze daar geen tijd voor hebben of ze hebben geen zin, dus dat er een soort kloof is. Maar Twitter zou misschien wel een manier kunnen zijn?

R: Jazeker, het hangt er natuurlijk wel vanaf wat voor onderwerp je hebt maar EénVandaag is juist een programma dat probeert om een verhaal vanuit de burger te benaderen, dus niet alleen maar mannen in pakken die iets over het onderwerp zeggen. Maar ja het hangt heel erg van het onderwerp af. Als je op zoek bent naar een bijstandsmoeder, dan denk ik dat die op Twitter misschien minder goed te vinden is maar je kan het proberen. En we hebben natuurlijk ook het opiniepanel dus als we op zoek zijn naar familieleden van soldaten in Afghanistan, die kunnen we er zo uitfilteren. Maar ja als er net een soldaat is omgekomen, dan ga je toch op Twitter kijken of er iemand is die daar iets persoonlijks over schrijft. Mensen berichten over alles, en ook over dat soort dingen en Twitter is dan echt een manier om met ze in contact te komen.

I: En wat vind je in het algemeen van de informatie die op Twitter te vinden is?

R: Ja dat is net eigenlijk als alle andere dingen. Je moet gewoon filteren en eruit halen wat voor jou handig is en wat jij nodig hebt. Er staat ook heel veel onzin tussen en dingen waar je niks aan hebt. Maar er staat ook heel veel bruikbare informatie op, maar je moet als journalist wel goed filteren.

I: En er wordt ook wel gesproken over Twitter als hype van 2009, hoe zie jij dat?

R: Ja, iedereen heeft het er natuurlijk wel over en mensen hebben door dat bekende acteurs twitteren en dat een minister twittert. Maar als je zegt dat het een hype is die wel weer overwaait dan denk ik dat niet. Want het is wel iets wat bij ons nu zo onmisbaar is en wat nu zo'n vaste bron is dat het niet zal overwaaien.

I: Hoe zie jij de toekomst dan van Twitter?

R: Ja doordat de hoeveelheid gebruikers misschien wel toeneemt wordt het wel moeilijker om te filteren maar ook wel weer interessanter omdat er meer mensen zijn die we via Twitter als bron kunnen gebruiken.

I: Oké, ik weet voldoende!

Transcript interview 11

Interviewer (I): Daphne Jacobson

Respondent (R): Neeltje Huirne

Leeftijd: 27 jaar

Datum: 13 mei 2009

Locatie: Café Ledig Erf, Utrecht

Tijd: 20.00 uur

I: Kan je eerst even wat over jezelf vertellen?

R: Nou ik ben Neeltje Huirne. Ik ben 27. Ik ben 2006 geloof ik afgestudeerd aan de Master Journalistiek in Groningen. En toen ben ik vrij snel daarna bij Dag terechtgekomen. Eerst als videoredacteur. Dat hield vrij snel op want dat hele videogebeuren sloeg niet zo aan. En toen ben ik doorgeschoven naar Zie.nl, dat was een nieuwe online televisiegids. Dat was eerst van Dag en nu is het van Ilse media. Ik was daar redacteur, mediaredacteur, dus ik schreef over televisie en ik deed ook deeltijd de helft van de tijd de website van Dag. En toen werd Zie verkocht aan Ilse media en toen ben ik daar fulltime voor de website gaan schrijven. Ik ben in augustus 2007 begonnen bij Dag en in oktober 2008 hield het op, helaas. Maar toen kon ik wel blijven omdat ik webredacteur was. Want de website zou blijven bestaan dus in principe zouden in eerste instantie alle webredacteurs kunnen blijven, alleen pakte het een beetje anders uit want per 1 januari moest ik toch weg. En toen kon ik nog een half jaar een soort vervangend werk doen en toen kon ik via PCM bij vijf maanden de Volkskrant werken.

I: Oké!

R: Toen ben ik eerst twee weken coördinator geweest van de opiniewebsite. Maar in de Volkskrant zijn ook allerlei interne verschuivingen dus daar kwam uiteindelijk iemand anders op de plek bij opinie, en toen kon ik bij Reizen gaan werken en daar ben ik daar ik webredacteur maar ik schrijf ook reisenieuws en ik doe interviews met bekende Nederlanders. Maar goed ik wist natuurlijk dat ik per 1 juni wegmoest dus ik ben maar gaan solliciteren en toen kwam ik bij Met Het Oog Op Morgen, van de NOS op radio 1, en daar ben ik aangenomen dus daar werk ik nu sinds 1 april.

I: En wat zijn je werkzaamheden daar zoal?

R: Nou, ik doe gewoon redactie en ik werk voornamelijk avonddiensten. Dus ik bereid de uitzending voor, voor die avond. Dus we hebben weleens drie onderwerpen in de uitzending. En vaak is het grote interview daarvoor al uitgezet dus dan weet ik al met wie dat is maar dan moet ik nog wel een voorgesprek voeren met zo'n persoon en vragen bedenken. Dus ik bereid eigenlijk alle onderwerpen voor. Dus het is wel elke dag gesprekken voorbereiden maar wel elke keer met een ander persoon en dat is leuk.

I: Oké, en waarom heb je voor de journalistiek gekozen?

R: Haha ja dat is grappig want ik had afgelopen zaterdag een reünie van mijn middelbare school, en toen sprak ik een jongen en die zei van: 'goh wat ben je gaan doen', dus ik zei: 'ik werk bij de Volkskrant en bij de NOS' en toen zei hij: 'jeetje dus jij bent gewoon geworden wat je al je hele leven hebt geroepen'. Toen dacht ik: 'oh'. Dus blijkbaar, ja ik wilde het altijd wel. Ik heb niet zo'n clichéverhaal van dat ik als kind al kranten in elkaar knutselde enzo, dat had ik niet. Ik hield wel heel erg van schrijven enzo, maar ja, ik ben er wel altijd mee bezig geweest. Maar de Hogeschool voor Journalistiek leek me niks want ik heb toch mijn VWO-diploma gehaald enzo weet je wel. En toen ben ik nog wel gaan kijken in Groningen. Daar kon je

Geschiedenis studeren met Journalistiek. Maar tijdens de open dagen waren ze heel erg zo van: 'ja je moet heel hard werken en ontzettend je best doen', en toen dacht ik van: 'dat kan ik vast niet dus laat ik dat maar niet gaan doen'. En toen was ik klaar met mijn opleiding Taal en Cultuurstudies. Dat is eigenlijk een opleiding waarbij je met een winkelwagentje door de Letterenfaculteit crosst en daarbij allerlei vakken kiest die je leuk vindt, en een heel onsamenhangend kunstpakket en cultuurpakket hebt. En toen dacht ik: 'ja nu kan ik nog niks, wat zal ik nou eens gaan doen'. En er was een vriendinnetje van mij die had zich ingeschreven bij de Master in Groningen. Dus die attendeerde mij daarop. Maar zij ging in Amerika studeren dus haar plaats kwam vrij. En de inschrijving was al voorbij dus toen heb ik opgebeld met de vraag of ik me nog kon inschrijven. En toen zei die coördinator van: 'als je het nog vandaag doet dan kan het nog wel' en toen heb ik dat in mei gedaan en in september woonde ik in Groningen. En ja die hele opleiding voelde voor mij gewoon als de Summer of '69. Het was net alsof ik in het buitenland zat haha. Er kwam ook niemand op bezoek. Heel bizar. En toen kwam ik erachter dat ik het wel echt heel erg leuk vond. En ik heb radio- en televisiejournalistiek gedaan. Dus ik kan radio monteren en ik kan televisie monteren, dat heb ik sindsdien niet meer erg veel gedaan. Ja nu bij de NOS wel weer. Maar ik ben er toch wel achter dat schrijven mij misschien toch wel meer ligt dan het redactiewerk. Ik wil het liever zelf doen.

I: Oké, en wat is volgens jou een goede journalist?

R: Een goede journalist die is ehm, jeetje, ja ik vind een goede journalistiek iemand die met beide benen in de maatschappij staat. Die niet, zeker veel journalisten van de oude stempel, dat zijn echt van die ontzettende 'ik weet alles' lui. En ik vind het gewoon belangrijk dat een journalist weet wat er in de wereld te koop is en daar ook.. Nou ja dat ze gewoon het nieuws op een dusdanige manier aan de mensen kunnen brengen dat ze ook begrijpen wat er in de wereld aan de hand is. En dat ook op een toegankelijke manier doen en ja ik vind ook dat journalisten benaderbaar moeten zijn en dat ze gewoon wel heel kritisch kijken naar wat er in de samenleving gebeurt en niet zomaar alles klakkeloos opschrijven wat ze tegenkomen. Dat zie je wel. Je ziet gewoon ontzettend veel kopieergedrag en overschrijfgedrag en ik vind wel dat journalisten heel erg moeten streven naar authenticiteit, maar dat is wel heel moeilijk denk ik.

I: Oké, en je hebt natuurlijk de invloeden van nieuwe media op de journalistiek. Wat is jouw visie daarop?

R: Ik denk in ieder geval dat het de journalistiek aan de ene kant makkelijker maakt en aan de andere kant ook moeilijker.

I: Waarom?

R: Omdat je aan de ene kant veel makkelijker informatie kunt verkrijgen en veel makkelijker tot de kern kunt komen. Want ja, je hoeft maar te googelen en je kunt de persoon al vinden die je nodig hebt. En ja als ik op LinkedIn, je hoeft maar een trefwoord in te vullen en je vindt al een hele lijst met mensen die misschien wel interessant zijn om te spreken. Maar aan de andere kant maakt het het ook wel weer lastig omdat je veel meer moet zeggen. Er zijn zoveel kanalen met informatie en het wordt steeds moeilijker om te selecteren wat, nou ja, relevant is en wat nou de goede informatie is. Ja je moet als journalist, je bent altijd een tussenpersoon dus je verzamelt informatie en daar gooi je een sausje van jezelf overheen en dan breng je het naar buiten als was het objectief, dat is natuurlijk onzin maar je moet daar wel naar streven dus ook ja, dus ik denk ook wel dat al die nieuwe mediakanalen journalisten er wel toe dwingen om hun onderzoek goed te doen.

I: Hoe ga je er zelf mee om? Maak je veel gebruik van nieuwe media toepassingen?

R: Nou, nee dat valt op zich wel mee. Ik gebruik Twitter wel veel voor nieuwtjes en om een beetje op de hoogte te blijven van wat er op een dag speelt. Ik heb ook gewoon Teletekst aan en dat soort dingen. Ik heb

ook weleens via LinkedIn een spreker proberen te vinden, en ik leg ook wel via Twitter met name connecties. Ja mijn netwerk wordt er wel erg interessant van en ik merk ook wel dat als ik informatie nodig heb en ik ga googelen en ik kijk op Wikipedia, en dan kijk ik naar drie websites die erover gaan en dan denk ik: 'oh nu weet ik wel genoeg'. Maar eigenlijk ben ik daar, en ik denk dat wel meerdere mensen dat hebben, je neemt toch heel makkelijk iets aan en dat is wel een gevaar. En bij Volkskrant Reizen hoeft er geen keihard nieuws te staan dus daar maakt het niet zo heel veel uit maar bij de NOS, ik heb nog geen fout gemaakt, maar ik zou me heel goed kunnen voorstellen dat als ik, ik heb gister bijvoorbeeld [...] geïnterviewd, maar als ik op internet zou vinden dat hij ooit naakt op straat heeft gelopen en ik zou dat aan hem vragen en het is niet waar, ja dan ben je wel de lul.

I: Maar check jij je informatie dan anders dan voorheen?

R: Ik zou dat wel moeten doen. Ik heb wel inmiddels geleerd om wat in Wikipedia staat niet meer klakkeloos aan te nemen. Dat wel. En wat ik wel doe is zoveel mogelijk informatie verzamelen en kijken of dat een beetje overeen komt en vaak ook nog even mensen nabellen. Kijk je kan uit een voorgesprek ook al heel veel halen.

I: Oké, en je hebt ook een blog hè?

R: Ja!

I: Waarom ben je daar aan begonnen?

R: Ja, ik ben begonnen omdat ik toen in Groningen ging studeren, en ik had allemaal vriendinnetjes die al naar het buitenland waren geweest enzo en die gingen daarover een blog maken. Maar ik ben niet zo'n reiziger maar ik ging natuurlijk wel ver weg haha en toen had ik zo'n Waarbenjij.nu blog aangemaakt, zodat ik elke paar dagen kon vertellen wat ik allemaal meemaakte in Groningen, dus wat ik daar allemaal deed. Maar toen ging ik op den duur ook over allemaal algemene dingen schrijven, en toen dacht ik: 'ja dat kan ik niet meer op een reisblog schrijven' dus toen heb ik het verplaatst naar Blogspot. En ik doe het voornamelijk om,.. nou ja ik vind altijd heel snel iets ergens van. En dan wil ik dat graag met de wereld delen een soort van. En ik doe het ook wel om mijn schrijven op peil te houden, maar ik maak er niet zo'n..., ja sommige mensen gaan het dan nog heel erg bijschaven of mooier maken, maar dat doe ik niet. Het is wel meer een persoonlijk blog, over dingen die ik meemaak.

I: Dus meer privé en niet zozeer over werk?

R: Nee, nee. Nou ik schrijf wel voor Volkskrant Reizen, als ik ergens heen geweest ben dan schrijf ik daar wel een blog over. En dat doe ik dan wel wat journalistieker dan, dus dan geef ik wat meer informatie over waar ik geweest ben en dat soort dingen. Maar mijn blog is wel meer persoonlijk dan journalistiek.

I: Krijg je daar veel reacties op?

R: Nee niet zoveel.

I: Maar als je ze krijgt, reageer jij daar dan weer op?

R: Ja dat wel. Als ik schrijf dat ik 's morgens zo vrolijk wakker ben geworden dan reageert niemand natuurlijk. Maar ik had laatst, een vriendinnetje van mij schrijft voor de Viva en die had een stuk geschreven over dat ze vond dat mensen in Nederland bij de eerst keer mooi weer meteen uit de kleren gaan, en dat je dus al die witte lubberbuiken en die behaarde kuiten enzo ziet. En dat vond ze maar helemaal niks. En daar heeft ze dus, ik geloof wel tweehonderd reacties op gekregen, met allemaal van die gepikeerde Viva lezeressen die zoiets hadden van 'ja je moet ons in onze waarde laten je veroordeelt mensen'. Terwijl zij allemaal maar, het was beeldend en ze bedoelde daar helemaal niemand persoonlijk mee. Maar iedereen voelde zich direct helemaal aangevallen. En toen herinnerde ik mij dat ik daar ook een keer een stukje over

heb geschreven. En dat heb ik toen uit het archief gehaald en bovenaan gezet. En daar kreeg ik dus ook een heleboel reacties op. Dus als het wat maatschappelijker is en wat minder persoonlijk dan krijg ik dus wel heel veel reacties. En dan reageer ik ook altijd terug want ik voel me ook altijd heel erg snel aangevallen. Dat moet ik er wel eerlijk bij zeggen. Ik reageer om een dialoog aan te gaan maar ook om mezelf te verdedigen.

I: En kun je een indicatie geven van hoe vaak je op dat blog zit.

R: Nou ehm, ik blog, het streven is elke dag maar dat heb ik nog nooit gehaald. Dus ik probeer twee tot drie keer in de week. De laatste tijd blog ik gemiddeld één keer in de week en soms twee weken niet en dan in een keer weer drie keer achter elkaar. En bij de Volkskrant werk ik overdag en bij Met Het Oog Op Morgen 's nachts, of 's avonds laat dus dan heb ik vaak niet de rust om een blog te schrijven. Maar per 1 juni ga ik deels freelancen als ik weg moet bij de Volkskrant, en ik denk dat ik dan wat meer thuis ben en dan ben ik ook van plan om mijn blog wat minder persoonlijk te maken en wat meer ergens over te laten gaan. Maar hoe ik dat precies ga doen weet ik nog niet.

I: En hoe vaak zit je ongeveer op LinkedIn?

R: Alleen als ik een uitnodiging krijg van iemand. Ja, ik heb één keer iemand gezocht omdat ik iemand nodig had in een bepaalde sector. Dat heb ik wel een keer gedaan. En toen ik de reünie had heb ik wel even gezocht naar wat klasgenoten allemaal deden. Maar nee, ik heb nog niet echt het nut daarvan gevonden. Alhoewel ik nu wel lid ben geworden van zo'n groep van Nederlandse journalisten. Maar je krijgt toch altijd zo'n mail als er weer een post is gedaan. Dat heb ik inmiddels al uitgezet. Ik denk dat je er misschien ooit wel wat aan kunt hebben. Maar ik zal dus nooit, ja laatst was toch de eerste LinkedIn borrel, nee dat zou ik nooit doen. Ik zou ook niet zo snel naar een Tweetbrunch gaan ofzo.

I: Dus je doet vrij weinig met LinkedIn?

R: Nee, ik nodig ook niet zo vaak mensen uit maar laat me altijd uitnodigen. Ik weet ook eigenlijk niet zo goed waarom ik op LinkedIn zit. Ik heb ooit wel gedacht dat toen ik bij Dag weg zou moeten, toen heb ik wel even mijn cv ge-update enzo, want ik dacht dat dat misschien wel handig was. En de Volkskrant heeft mij ook nooit om mijn cv gevraagd maar die heeft mijn cv van LinkedIn gehaald.

I: Oke! En wat verwachtte je van tevoren van Twitter?

R: Nou, ik denk, dat weet ik niet meer zo goed. Want ik ben geloof ik eind 2007, begin 2008 gaan twitteren. En toen heb ik dat geloof ik drie keer gedaan. Ik weet eigenlijk niet zo goed wat ik daarvan verwachtte. Ik weet ook niet waarom ik dat ben gaan doen, ik herinner me dat ook niet meer. Maar ik merk wel dat als ik aan mensen vertel dat ik twitter, dan krijg ik meteen van die reacties van 'waarom en waarom moet je nou aan iedereen vertellen wat je doet'. Nou ja het is voor mij ook wel een groot gedeelte tijdverdrif. Ik vind het gewoon heel erg leuk om op de hoogte te blijven van wat iedereen doet.

I: Kun je een indicatie geven van hoe vaak je het per dag doet?

R: Ik heb het eigenlijk de hele dag aanstaan.

I: Gebruik je Tweetdeck?

R: Ja, ja. Op mijn mobiel kan het niet. Ik had wel een mobiel waarmee het kon, en daar heb ik het ook wel mee gedaan. Maar dat was met name toen ik, ja ik ben wel eens met vrienden gaan liften, en daar schreef ik toen voor de Volkskrant over. En toen heb ik op de site van de Volkskrant steeds via Twitter gepost, om te laten zien waar ik was. Maar ehm, ja dat deed ik toen met een telefoon, maar dat was de telefoon van mijn werk en die heb ik ingeleverd dus. Ja en ik zit weleens te denken want ik mag binnenkort een nieuwe telefoon. En ik wilde dan wel een iPhone. Daar zit ik dan wel over na te denken. Dan zou het heel leuk zijn

om te twitteren dat ik hier met jou zit. Maar aan de andere kant denk ik toch weer van 'ja joh'. Maar ik denk wel dat Twitter uiteindelijk heel erg gaat evalueren en dat het, je merkt nu al dat het steeds minder een kwebbelsite wordt, vind ik. Maar ja dat het uiteindelijk zal evalueren tot een platform voor burgerjournalistiek denk ik.

I: Ja?

R: Ik denk het wel. Want je merkte ook al toen dat vliegtuig neerstortte van Turkish Airlines, toen is het echt losgegaan. Ik denk ook wel dat het uiteindelijk een beetje die kant op zal gaan. Dat journalisten met name, dat ze laten weten waar ze zijn, en dat het nieuws nog veel sneller bij de mensen is. Zonder dat daar eerst nog een redacteur tussen zit of een cameraman of een editor.

I: Maar denk je dan ook dat 'gewone' burgers zelf er meer op gaan zitten?

R: Nou, ja dat weet ik niet zo goed. Want de mensen die ik in mijn Twittermgroep heb, dat zijn wel bijna alleen maar journalisten.

I: Doe je dat bewust?

R: Nee. Ja misschien wel een beetje. Maar ik heb zoiets van 'daar kan ik nog wat aan hebben'. Maar ik denk ook dat zij altijd wat te melden hebben. Want ik heb ook wel gewone mensen in mijn Twitter, maar die zeggen dus inderdaad dat ze koffie gaan drinken of dat de poes weg is. Dat vind ik soms wel leuk. Maar op een gegeven moment denk ik 'ja nu wil ik wel wat interessantere informatie'. Maar ik heb mensen zoals Bert Brussen, Lucasbert is dat geloof ik, die heb ik eruit gekickt. Want die is alleen maar aan het lullen. Ik werd er gek van. En Bart Brouwers, die heb ik al een aantal keren toegevoegd en weer weggehaald want die is voortdurend bezig om met andere vriendjes van hem onderlinge conversaties te voeren, die je dan niet kan volgen omdat je niet de hele conversatie kan lezen. En dan denk ik 'ja je kan dan toch gewoon gaan bellen'. Ze twitteren zoveel dat dan je hele scherm volzit. Ja mensen moeten voor mij wel echt iets te melden hebben. En als ik Bart Brouwers zou willen vinden, dan weet ik 'm te vinden. Dat is allemaal prima dus dan heb ik minder de behoefte om hem heel erg te volgen.

I: En wat voor informatie verspreid jij dan zoal op Twitter?

R: Nou ja ik gebruik Twitter eigenlijk ook wel vrij persoonlijk. Ik had het bijvoorbeeld met een collega over plaatjes en LP's en toen heb ik op Twitter gevraagd wat ieders eerste plaat was. En dat was niet heel erg journalistiek maar wel heel erg leuk om te lezen want dat riep wel veel reacties op. En ik doe ook altijd als ik bij Met Het Oog Op Morgen werk, dan zet ik ook altijd het onderwerp van de dag online, dus wat er gaat gebeuren. Maar ik weet nooit goed of dat nou mag. Omdat het van de NOS is. En de NOS heeft ook een eigen twitterfeed, maar dat is alleen om nieuwsberichten door te geven. En daar was ook een keer een policy dat het niet mocht want toen wilde ik met Met het oog op morgen op Twitter gaan en dat mocht dus niet.

I: Waarom dan niet?

R: Ja ze willen dat allemaal onder een dak houden, dus ik vind het altijd wel een beetje spannend. Zoals gisteren, een collega van mij die is vriend van die gast die met Georgina Verbaan heeft gezoend. En toen had ik heel erg veel zin om dat te twitteren maar ja ik dacht 'ja dat moet je niet doen'. Maar ja dat zou je dan zomaar kunnen doen. Maar ja ik twitter ook weleens 'ik ben vandaag heel erg in mijn nopjes' en dat boeit natuurlijk niemand.

I: Dus werk en privé loopt een beetje door elkaar heen bij jou op Twitter?

R: Ja het is echt een soort mini-blog. Ook als ik iets leuks zie dan denk ik 'oh dat moet ik even op Twitter zetten'. Maar foto's enzo dat doe ik niet. Maar dat komt ook omdat mijn telefoon dat niet kan. En echt nieuws

verspreiden doe ik ook niet maar als ik op internet wat leuks ben tegengekomen dan verspreid ik dat linkje wel even. En ik post ook voor Volkskrant Reizen bedenk ik me nu. Want daar hebben we altijd input van lezers nodig en heel vaak komen er via de site niet genoeg tips binnen, en dan zet ik de link op Twitter en dan komen er vaak wel meer reacties. Dus ik gebruik het dan wel zakelijk.

I: Maar wat voor mensen reageren er dan?

R: Ja dat weet ik niet. Want die mensen zetten dan hun naam onder hun reactie op de site van de Volkskrant. Dus ik weet dan niet.. maar ik heb ook wel een keer, toen was er een oproep dat mensen foto's van New York in konden sturen. En die heb ik toen ook op Twitter gezet. En toen heb ik wel veel reacties gehad van twitteraars die hun foto's van New York instuurden.

I: Dus dat werkt wel?

R: Ja het werkt zeker. Het is een hele toegankelijke community waarbij je iedereen kunt aanspreken en mensen reageren ook terug. Ook beroemde mensen zeg maar. En dat vind ik heel leuk eraan. Alhoewel ik wel een paar keer Maxime Verhagen heb aangesproken en die geeft nooit antwoord. Maar het gevoel dat je zomaar met Maxime Verhagen zou kunnen praten dat vind ik wel, dat vind ik wel iets prettigs hebben ofzo. Dat vind ik wel leuk, die openheid. Maar ik was wel teleurgesteld want ik las vorige week in de krant dat hij had getwittert van: 'ja jongens ik twitter even niet want ik heb reces'. En dat hij ook had gezegd van: 'ja twitteren is voor mij echt heel zakelijk, dat doe ik alleen maar als ik aan het werk ben'. En dat vond ik wel enigszins teleurstellend, dat ik dacht van: 'hey'. Want hoe hij twittert dat lijkt wel alsof hij het allemaal zelf doet. Maar hij twittert natuurlijk alleen maar over werkzaken, dat is wel jammer, maar ja.

I: En wat voor informatie haal je zelf van Twitter?

R: Ehm nou nieuwtjes wel. Toch ook wel de kleine nieuwsdingen zoals shownieuws. Maar ja ik volg bijvoorbeeld ook Piet Bakker. En die man is helemaal gespecialiseerd in kranten en gratis kranten. En die twittert ook heel vaak krantennieuws en dat hou ik bij en ook wel gewoon nieuws over Utrecht hou ik wel bij. Dat soort dingen doe ik wel. Maar ja zo'n Erben Wennemars die zegt dat ie zich zo heeft uitgesloofd op de sportschool, dat vind ik heel leuk om te lezen maar daar doe ik niks mee. Maar we hebben bijvoorbeeld bij Met Het Oog Op Morgen een rubriek met nieuwtjes met een grappige invalshoek en ik zoek dan altijd wel op Twitter of daar niet iemand is die iets te melden heeft, waar wij iets mee zouden kunnen.

I: Gebeurt dat nou weleens? Dat je iets op Twitter leest wat uiteindelijk aanleiding vormt voor een item voor de uitzending?

R: Nou, nee dat is nog nooit echt gebeurt maar ik zou me wel kunnen voorstellen dat dat gaat gebeuren in de toekomst. Zeker wel. Maar het zou dan ook zo kunnen zijn dat het uiteindelijk alweer oud nieuws is en dat als je gaat googelen, dat je het dan ook al kunt terugvinden. Ja ik ben nog niet zo heel veel mensen tegengekomen die een echte scoop te melden hadden op internet waar dan ook bovenop gedoken is. Misschien dat het al is gebeurd hoor maar het is mij dan een beetje ontgaan. Misschien dat vliegtuig dan.

I: Maar verder geen concreet voorbeeld in jouw omgeving?

R: Nee, nee, ik zal er nog eens even over nadenken. Maar ik kan me wel heel goed voorstellen dat dat gaat gebeuren. Ik roep zelf ook voortdurend dingen, bijvoorbeeld vandaag nog dat Tatjana niet meer wilde trouwen. En dan zeggen anderen: 'oh dat heb je zeker weer via Twitter!'.
I: En wat zie jij bij collega's. Gebruiken die het ook?

R: Nee, die doen het niet. Althans niet mijn collega's van de Volkskrant, en van Het Oog wel een paar, maar dat was meer omdat ze het even wilden uitproberen, maar ik ben wel de meest fanatieke en dat vinden ze ook wel heel erg leuk. Mijn vrienden snappen er niks van en die vinden het allemaal niks. Maar voor mij is

het gewoon echt een informatieverstrekker. Het is veel meer dan de *wie, wat, waar* op Hyves. Ja ik haal er echt informatie vandaan. Ja. Het is soms ook wel sneller dan Teletekst. Want iemand hoort iets, bijvoorbeeld dat Martin Bril dood is, en een journalist die dat van de ANP telex binnenkrijgt, die zet dat meteen op Twitter. En dat is veel sneller, dan voordat dat op Teletekst staat. Er staat vaak gewoon nieuws op waar je zelf uiteindelijk ook wel achter had kunnen komen maar het staat er gewoon veel sneller.

I: Want wat vind je in het algemeen van de informatie die je op Twitter tegenkomt?

R: Nou ik ben er wel tevreden over. Het is geen Teletekst of Nu.nl maar er zijn wel heel veel mensen die interessante dingen te melden hebben en ik vind het leuk om discussies te volgen. Zoals gisteravond met Nico Dijkshoorn, die gaf een geheel eigen uitspraak over het Songfestival. Hij persifleerde de uitspraken en maakte daar hele flauwe grappen over. Nou dat is dus heel erg leuk en heel erg gemakkelijk en dat krijg je nergens anders. Want hij zit dat gewoon vanuit huis te doen en iemand die tv kijkt die ziet dat niet en iemand die naar de radio luistert die hoort dat niet. En wat ik heel leuk vindt is dat het mijn persoonlijke informatieverstrekker. Want ik wil wel jouw informatie hebben maar wat hij te melden heeft dat vind ik niet interessant dus hem delete ik.

I: Ja, en in hoeverre reageer je nou op anderen?

R: Heel veel. Ik reageer meer op anderen dan dat ik zelf post. Ik denk dat ik 60% reageer en de rest zelf plaats.

I: En er wordt weleens gesproken over Twitter als een hype. Hoe zie jij dat?

R: Ik denk dat dat wel meevalt. Ik denk dat Twitter wel blijft maar ik denk dat het wel gaat evalueren en dat mensen die zich hebben ingeschreven er na drie tweets weer mee stoppen. Maar ik denk dat als mensen doorhebben wat de kracht van Twitter is, wat je er echt mee kunt doen dus als eerste informatie verstrekken en ophalen. En dus inderdaad heel goed kunnen selecteren wat je wil weten. Kijk met RSS-feeds kan dat natuurlijk ook hè maar dat vind ik toch anders. Twitter is toch veel persoonlijker en sneller. En je moet het wel checken, de informatie die daarop komt.

I: Check jij je tweets dan na?

R: Nee alleen als ik daar iets mee zou willen. Maar ik klik wel heel veel op linkjes. Maar het is nooit dat ik denk van: 'daar geloof ik niks van dus laat ik daar eerst maar eens even een telefoontje voor naplegen', dat doe ik niet.

I: Zou je tweets als bron kunnen gebruiken?

R: Ik denk het wel, ik denk ook wel dat dat de toekomst gaat worden. Ik zie mezelf ook echt wel items maken of artikelen schrijven naar aanleiding van iets wat ik op Twitter heb gelezen. Maar misschien staat het daarvoor nu nog iets te erg in de kinderschoenen omdat mensen nu nog iets te snel dingen roepen. Denk ik, maar ik heb daar nog niet goed over nagedacht. Maar ik denk echt dat het een soort minipersbureautje wordt.

I: Oké, dankjewel!

Transcript interview 12

Interviewer (I): Daphne Jacobson

Respondent (R): Jaap Stronks

Leeftijd: 28 jaar

Datum: 18 mei 2009

Locatie: Café Floor, Rotterdam

Tijd: 13.00 uur

I: Kun je eerst even iets over jezelf en je achtergrond vertellen?

R: Ja, ik heb in Nijmegen Communicatiewetenschappen gestudeerd. Toen was ik inhoudelijk bezig met media en daar heb ik ook een jaar een studentenblad gedaan. Een jaar fulltime als hoofdredactie. En toen ben ik de journalistiek ingerold, de studentenjournalistiek, ook door voor het Universiteitsblad te schrijven. En na dat jaar hoofdredactie wilde ik ermee bezig blijven. Maar als je een jaar hoofdredactie hebt gedaan dan moet je wat anders gaan doen. En toen ben ik een studentenweblog begonnen. Dat is eigenlijk hetzelfde als wat zo'n maandblad doet maar dan de dagelijkse actualiteit, en op internet. Dat deed ik met dezelfde jongen waarmee ik de hoofdredactie had gedaan. Nou ja, dat was gewoon een klein weblogje, en dat heb ik uitgebreid met een redactie van zeven man. Dus uit interesse dat weblog begonnen, dat toen uitgebreid en toen vervolgens voor het Universiteitsblad, met een hele professionele redactie, en het studentenblad een weblog gebouwd en redacties getraind. En daar kwam het gebruik en uitproberen van nieuwe media, in combinatie van het trainen van anderen en het uitzetten van een nieuwe media strategie voor media organisaties vandaan. En dat ben ik gewoon blijven doen daarna. Daarna fulltime, sinds vorig jaar. Dus ik train nu dagbladen en omroepen zowel op strategisch niveau als op tactisch niveau, dus hoe je een podcast maakt en hoe je schrijft op internet, met links enzo.

I: En merk je nou dat er nog weinig weet van is, of wordt dat wel steeds meer?

R: Nou, aan de ene kant zie je dat kranten wel al heel veel geprobeerd hebben, maar vaak toch op de verkeerde manier. En hoe dat ze in hun eigen paradigma gevangen zitten eigenlijk en dat multimedia meer gezien wordt als een extra kanaal om content door te pompen. En communitievorming wordt heel weinig gedaan. Het heeft ook andere wetten. De link-economie moet juist naar buiten gelinked worden. En omdat je niet meer je vaste, trouwe publiek hebt, maar zo wordt nog wel gedacht. Dat je een eigen publiek hebt wat je bedient en wat je niet weg wil sturen want dan gaan ze naar de concurrent. Maar je moet er rekening mee houden dat je publiek zich toch al bezig houdt met de concurrentie, dus dan moet je juist linken want dan komen ze terug. Je moet zorgen dat ze terugkomen. Maar als je kijkt naar vijftien jaar internet dat nog geen een krant dat structureel naar buiten brengt en nog steeds alleen krantencontent naar buiten prompt zonder die interactiviteit en zonder links. En dat betekent voor mij een brevet van onvermogen. En het lijkt er toch op dat kranten onlosmakelijk verbonden zijn met papier in plaats van dat het mediaorganisaties zijn. En, nou ja dat is jammer maar ik heb ze nog niet opgegeven want ik vind het erg leuk om redacties te trainen.

I: Is daar veel vraag naar die trainingen?

R: Ja, als ik zou willen zou ik het fulltime kunnen doen, maar ik heb ook eigen projecten en dat soort dingen. Maar ja ik bedoel, nu ben ik er eigenlijk wel fulltime mee bezig. Maar dat wil ik wel terugbrengen om meer eigen projecten te kunnen doen.

I: En dat doe je helemaal zelfstandig?

R: Ja!

I: En wat is je leeftijd?

R: 28.

I: Oké, en waarom heb je voor de journalistiek gekozen?

R: Ehm, omdat ik mij graag schik in de rol van buitenstaander die het publieke debat volgt maar initieert, dus agendeert. Dus ik hou van, ik ben niet de rustige objectieve, afstandelijke journalist. Maar ik hou ervan om dingen op te schudden en om een rol te spelen. Dus om dingen aan de kaak te stellen. Daar hield ik op de Universiteit ook van om hele kritische stukken te schrijven over het Universiteitsbeleid en om acties op te zetten. Dat was hartstikke leuk. Nu doe ik dat door tegen bestaande huizen te schoppen en door te zeggen dat oude media organisaties het niet snappen en door stelling te nemen en mijn eigen lijn uit te zetten. Dus die kant van de journalistiek dat je ruring brengt in het publieke debat. Dat kan ook op kleine schaal natuurlijk, in een bepaalde niche. Want in grote publieke debatten of in politieke onderwerpen daar heb ik geen betekenis in. Maar in mijn niche van de ontwikkeling van media heb ik dat wel een beetje. En daar word ik enthousiast van.

I: En kun je ook aangeven wat volgens jou een goede journalist is?

R: Een goede journalist is nieuwsgierig en bevraagt de werkelijkheid en acteert daarop. En even kijken, een goede journalist is een opinielider, in een centrum of netwerk van mensen met gemeenschappelijke interesses en belangen. Mijn opvatting van journalistiek is niet dat het objectief persoon is die los van de gemeenschap staat en zelfstandig naar de gemeenschap kijkt. Mijn opvatting van journalistiek is juist dat hij onderdeel is van een gemeenschap en mensen kent, mensen kennen hem en zodat hij of zij verhalen kan vertellen. Ik denk dat het begrip journalistiek maar een beperkte houdbaarheid heeft want journalistiek impliceert eenrichtingsverkeer van professional naar je publiek, terwijl je moet kijken naar hoe de gemeenschap zichzelf informeert. En dat kan door mensen aan te wijzen van: 'jullie mogen ons informeren', maar je ziet dat ze ook zelf tools nemen om zichzelf te informeren en dat die dingen elkaar aanvullen. Dat verhalen worden doorverteld in een sociale context en met behulp van sociale netwerken als Twitter etcetera. Maar wanneer je het abstract definieert en kijkt welke eigenschappen journalistiek heeft, dan zijn sommige eigenschappen, zoals filteren en selecteren bijvoorbeeld, die kunnen ook door heel andere entiteiten en processen worden uitgevoerd. Denk aan zoekmachines en algoritmes en sociale netwerken. Die filteren en selecteren ook. Alleen wanneer je het over de toekomst van de journalistiek gaat hebben dan kijk je daar niet naar omdat we gewend zijn dat dat geen journalistiek is. Maar in feite gaat het niet om de journalistiek maar om de kwaliteit van het publieke debat. De mate waarin de kwalitatief hoogwaardige actuele informatie over belangrijke zaken van algemeen belang van kracht is, over dat soort dingen moeten we het gaan hebben. Want als je het gaat hebben over de toekomst van de journalistiek dan ga je kijken naar de beroepsgroep, en niet naar alle processen die journalistieke functies uitoefenen. Want de journalistiek is geen doel maar een middel in feite. Een middel dat geen speciale geldigheid of waarde heeft.

I: En je hebt natuurlijk de invloeden van nieuwe media op de journalistiek, je zit daar zelf middenin, wat is jouw visie daarop? Wat zie jij om je heen?

R: Nou zelf, kijk zelf ben ik opportunistisch in de zin dat ik, ik bedoel, ik verdien mijn geld voornamelijk met trainingen. Ook wel met bloggen enzo en ik probeer gewoon dingen uit, uit interesse hoe het werkt en ik probeer dan vervolgens terug te vertalen hoe andere organisaties dat zouden kunnen inzetten. En ik ben bevooroordeeld want ik hou van de vernieuwing zelf. Ik ben per definitie voor verandering van het bestaan. Dus dat wil niet zeggen dat dat altijd het beste is maar die mensen moeten er ook zijn, net als dat er ook

conservatieve mensen nodig zijn. Niet teveel maar goed. Maar goed, wat ik zie in zijn algemeenheid is dat internet niet zorgt voor nieuwe kanalen om informatie op af te zetten, maar dat er een heel ander ecosysteem is van een andere organisatie en een andere cultuur en een andere wijze waarop de gemeenschap zichzelf informeert. En dat bestaat uit journalistieke praktijken die universele geldigheid toegedicht krijgen, terwijl dat misschien niet terecht is. Daarom zie je dat de journalistiek vaak wordt geformuleerd als eenrichtingsverkeer, dat er toch altijd een strenge scheiding is tussen journalisten en het publiek en als het publiek dan terugpraat is het burgerjournalistiek. En dat is een paradoxale term. Want journalistiek wordt gedefinieerd als de zaken die journalisten doen, oftewel de journalistieke voorwaarden aan een professie. En burgers dat zijn in feite niet journalisten. Dus wanneer niet-journalisten zich als een journalist gaan gedragen. Maar als je je als een journalist gaat gedragen ben je een journalist! Dus dat is een tegenstelling in zichzelf. Maar dat komt ook omdat die term bedacht is door journalisten. Er is geen burgerjournalist die zichzelf burgerjournalist noemt.

I: Ja klopt..

R: Bloggers noemen zichzelf ook geen journalisten. Dat is ook een indicatie dat journalistiek geen eeuwigheidswaarde heeft. Heel veel aspecten ervan waarschijnlijk wel, maar andere aspecten niet. En wat er overblijft zullen we misschien geen journalistiek meer noemen omdat de restanten niet genoeg meer lijken op wat we verstonden onder journalistiek. Dus ik zie, nou ja we zitten nu wel in een tippingpoint in ieder geval, als het gaat om de integratie van video en televisie. Ook wat de businessmodellen betreft. En wat de positie van dagbladen betreft. Nog meer ontslagrondes, nog meer bezuinigingen. En ook redacties die geen online nieuws meer willen geven. Nou als je dat doet dan geef je gelijk ook internet op, en de linkcultuur op. Misschien dat een kleine elite daar nog wel voor blijft betalen, maar het grootste deel, de dominantste nieuwscultuur wordt dan inderdaad gratis en op internet, zonder traditionele media die dan meer elitaire nichemediën worden en nou ja dan, dan gaan we echt grote veranderingen invoeren. Dan krijg je dus meer marktruimte voor nieuwe media initiatieven zoals NU.nl, waarvan het wel heel knap is dat ze zich weten te handhaven met heel veel concurrentie van nieuwssites die in de lucht worden gehouden met geld dat verdiend wordt met papier en televisie-inkomsten. Zoals Volkskrant.nl, dat is een afgeleide van de krant. NU.nl doet het op eigen benen. Terwijl er een gigantische concurrentievervalsing is.

I: Denk je dat dat meer gaat gebeuren in de toekomst?

R: Ja, want heel veel kranten zullen verdwijnen, of misschien de boel kapot gooien en overgaan op een businessmodel van betaalde [...] en gratis advertenties. Want je hebt veel minder volume dus minder advertentie-inkomsten en dat betekent dat de online advertentiemarkt groter wordt en dan zie je dat daar financieel veel meer mogelijkheden zijn, maar ook inhoudelijk meer mogelijkheden omdat je gewoon met minder kwaliteit online, minder analyses, minder commentaren etcetera dus dan zie je ook nieuwe opinieweblogs enzo opkomen.

I: En je hebt zelf een blog, hoe lang heb je dat al?

R: Zes jaar ofzo.

I: Krijg je daar veel reacties op?

R: Nee, want ik blog ook niet heel actief. Ik blog wel vast op Bright.nl en daar krijg ik wel veel reacties op, variërend van een stuk of 8 tot soms wel 80. Maar dat zijn uitschieters. Maar vaak wel tientallen en soms wel 60 of meer. En soms blog ik inhoudelijk op Rethinkingmedia of De Nieuwe Reporter maar dat heb ik al een tijdje niet meer gedaan want daar had ik geen tijd voor. Maar daar ga ik wel weer mee beginnen. Maar wat reacties betreft zie je dat de reacties verplaatsen van weblogs naar Twitter.

I: Plaats je ook linkjes op Twitter naar je blog?

R: Ja en dan praat ik erover van: 'goh ik ga hier over schrijven', of 'ik heb hier over geschreven en dit en dit en dit'. En als mensen op Twitter reageren dan reageer ik daar weer op. En je ziet dat het aantal reacties op Twitter groeit maar dat de kwaliteit ervan ook veel beter is omdat het is ingebed in een sociale omgeving.

I: Maar wat zijn dat voor mensen die daarop reageren?

R: Mensen die dat interessant vinden. Ja ik schrijf over nieuwe media dus het zijn mensen die dat interesseren.

I: Maar vooral mensen die werkzaam zijn in die sector of ook mensen qua professe niets met journalistiek hebben?

R: Nou het publiek op Twitter is geen afspiegeling van de bevolking maar het reikt natuurlijk wel verder dan alleen maar journalisten, nieuwe media en marketingmensen. Je ziet dat de politiek en ook studenten politicologie en geschiedenis etcetera er ook op zitten. Maar het is wel overwegend hoogopgeleid publiek en ook overwegend blank overigens en dan inderdaad in de sociale hoek: communicatie, media en sociale studies etcetera. Minder bèta's. Maar ja bèta's ook nog wel want dat zijn natuurlijk ook de IT-mensen maar goed. Maar ik weet niet wat ik daar in algemene zin over kan zeggen over wat voor mensen dat zijn. Ik denk niet dat dat heel erg scheelt met de mensen die op weblogs reageren. Maar ik denk dat omdat de omgeving heel anders is, dat dat noopt tot heel ander communicatiegedrag. Netter, ik bedoel, ik vind weblogreacties altijd heel erg lomp.

I: Waarom?

R: Nou gewoon die zijn, de helft zijn gewoon ad hominem argumenten van: 'wat een slecht stuk' of 'wat een stom stuk' of 'de schrijver is niet goed bij zijn hoofd'.

I: Ga jij daar dan op in?

R: Ja vaak wel. Ik vind het soms leuk. Soms doe ik het goeie van: 'bedankt voor je reactie, maar jammer dat je op de man reageert en ik nodig je uit om een nieuw comment te plaatsen met een onderbouwing zonder te vervallen in ad hominem argumentatie'. Maar minstens zo vaak reageer ik daar sarcastisch op en geef ik een tik terug waardoor mensen dan weer op mij reageren. En dan zeg ik op Twitter dat die commentatoren op Bright niet goed bij hun hoofd zijn. En dan ziet iemand dat en die reageert dan weer op Bright van 'de auteur zegt op Twitter dit en dat' en dan loopt het uit de hand, maar dat vind ik ook helemaal niet erg. Maar ik merk wel dat Twitter beter is omdat de sociale context veel beter is. De meeste mensen reageren niet anoniem en als je al anoniem reageert dan heb je toch een account waar alle reacties onder gekoppeld zijn. En alles wat je zegt dat wordt ook potentieel gelezen door al je volgers. Dus ja, er is een sfeer van sociale controle. En dat is er eentje die natuurlijker is en meer past bij het echte leven, waar je het meeste uitspraken doet in een sociale setting. Of dat nou in een zaaltje is of in een gesprek met de mensen. Er wordt wel gezegd dat anonimiteit op internet leidt tot enorm asociaal gedrag terwijl dat misschien overwegend nette mensen zijn. Het is ook wel heel moeilijk om een conservatieve cultuur te creëren op een weblog, zeker wanneer die groter wordt. En het hele concept van reageren onder een artikel dat is al stuk, dat klopt niet. Dat had eigenlijk nooit zo uitgevonden moeten worden.

I: Waarom niet?

R: Nou kijk, er kloppen een aantal dingen niet aan. Ten eerste is er een ingebakken autoriteitsverschil tussen de schrijver en de commentor. De een is schrijver en de ander zijn commentors. Dus je hebt auteurs en degenen die daarop mogen reageren. En dan ook nog eens versterkt door het feit dat degene die de reactie plaatst niet de verantwoording draagt voor zijn commentaar of bijdrage maar de auteur of eigenaar

van de website die wordt daar op aangesproken en die is ook de enige die 'm kan verwijderen. En dat is al scheef. Het is beter dat wanneer mensen verantwoordelijk zijn voor hun eigen bijdragen, dus wanneer je ze die verantwoordelijkheid geeft, namelijk: ze kunnen het zelf verwijderen of niet, dan zie je dat mensen zich beter gedragen. Dat kan alleen niet op andermans website, want dat doe je niet want je wil controle over je eigen website. Dus wat beter werkt is een gedistribueerd systeem waarbij de comments, zoals op Twitter, dat je op een weblog twitterreacties plaatst. Facebook heeft ook een dergelijke widget waarmee dat kan. En daarmee geef je mensen meer verantwoordelijkheid en dat is al beter. Maar wat ook nog eens zo is is dat.. Jeff Jarvis zegt dat de foundation rock of journalism niet het verhaal is en niet het artikel maar the topic. En met topic bedoelt hij een cluster van artikelen. Als iets speelt op een blog, of een nieuwssite brengt iets, dan reageren andere sites of blogs daarop. En dat is een beetje de basis van het publieke debat. En dan is het heel raar dat elke respectievelijk elke afzonderlijke website die daaraan bijdraagt alleen een eigen discussietje heeft: de weblogs. Want dat is een geïsoleerde discussie die losstaat van de discussie onder een ander artikel. Terwijl die artikelen op elkaar reageren. Het is heel raar dat je dus allemaal van die eilandjes hebt van discussie naar discussie in comments, terwijl het veel logischer is om het je voor te stellen als een gezamenlijke communicatiesfeer waarbij alle reacties in feite op elkaar slaan en dat dan bestaat uit weblogs in langere stukken en kleinere stukken. En de langere stukken zijn dan artikelen en de kleinere stukken zijn dan tweets of comments of wat dan ook. En je ziet dat dat aan het ontstaan is, met Twitter, met de hashtag. Die bundelt een groot gesprek en je ziet ook dat bijvoorbeeld Google news een discussie in kaart kan brengen die de artikelen,...dan zie je bijvoorbeeld een grote kop van: 'Apple brengt iPhone uit' en dan onder kleinere kopjes van andere media die ook daarover berichten en als je daarop klikt ga je naar die respectievelijke websites. Oftewel om samen te vatten, de discussiecultuur onder zulke weblogs is in ere hersteld door een omgeving als Twitter die voor een brede, gezamenlijke communicatiesfeer zorgt.

I: Maar je zegt zelf net dat je bent voor een publieke discussie en dat je als journalist midden in de samenleving moet staan en mee moet doen aan het publieke debat. Maar op Twitter zitten toch voornamelijk mensen uit een bepaald segment. Dus dan heb je toch uiteindelijk nog niet die publieke discussie?

R: Nou ja kijk, Twitter doet heel veel aan bovenhangende sfeer die overal doorheen is verweven en die mensen met elkaar linkt en discussies met elkaar linkt. Maar je kunt daar ook uitstappen. Ik hoor op Twitter dat mensen het ergens over hebben, en daar kan ik op reageren maar dat kan ook iemand anders doen en diegene kan dat bijvoorbeeld ook op de Volkskrant.nl doen, wat dan weer een eigen publiek heeft. Dat overlapt dan weer. Het is natuurlijk nog wel zo dat elke website zijn eigen gemeenschap of community heeft, die misschien niet op Twitter zit maar Twitter fungeert steeds meer als de lijn tussen gesprekken in communities. Maar Twitter hoeft dus niet voor het grote publiek een interface te zijn. Maar voor de mensen die deelnemen aan de gesprekken en ze initiëren en daarin een actieve rol hebben, is een ding als Twitter wel de interface die mensen gebruiken: actieve nieuwsvolgers en nieuwsmakers volgen dat omdat ze weten dat daar actieve discussies aan genetwerkt zijn.

I: Oke, en zit je verder nog op andere sociale netwerksites?

R: Ja, maar daar ik doe daar niet zo heel veel mee.

I: Weet je ook waarom niet?

R: Nou ja Facebook dat schuift een beetje richting Twitter, in de zin dat de voorpagina steeds sterker lijkt op Twitter, in de zin dat het een lijst is van status updates van mensen, maar over het algemeen zijn sociale netwerksites een verzameling kopieën. Op LinkedIn hou je je contacten bij en update je je cv. En voor de rest is dat het. Wanneer je iemand nodig hebt kun je diegene opzoeken of je kan visitekaartjes

synchroniseren met je adresboek en dat is het dan. En met Hyves eigenlijk hetzelfde. Hyves en Facebook gaan om het verzamelen en het vinden van mensen die je gekend hebt en bij Twitter gaat het om het vinden van mensen die je beter zou willen leren kennen. En je ziet dat het bij Twitter draait om de communicatie zelf. Mensen praten de hele tijd met elkaar maar de ratio waarmee mensen bijvoorbeeld actief krabbelen, ik denk dat die ratio op Facebook al hoger is, dat meer mensen actief communiceren en Hyves is lager en LinkedIn is nog lager. En los daarvan is het natuurlijk zo dat Hyves en Facebook en LinkedIn symmetrische netwerksites zijn waarbij je beide moet connecten met elkaar en dan heb je een relatie, dan heb je een connectie. En Twitter is asymmetrisch. En het is ook wel logisch dat Twitter daardoor een ouder publiek heeft. Wanneer je actiever aan de maatschappij deelneemt en je gaat dus netwerken en je hebt een publiek profiel, dan ehm, dat is per definitie iets wat mensen boven de 25 gaan doen. Je bent klaar met studeren en dan ga je je in de wereld begeven. En Hyves en Facebook zijn symmetrisch en het is logisch dat jongeren dat veel doen omdat die overwegend actief zijn in het vasthouden van een vast sociaal netwerk van klasgenoten en vrienden etcetera waar je heel veel mee communiceert. En wanneer je meer gaat werken en ook professioneel gaat communiceren dan doe je dat met een bredere groep van vakgenoten en van mensen die jou kennen en jij hen nog niet en vice versa.

I: En wat verwachtte jij van tevoren van Twitter?

R: Ja, dat is meer dan twee jaar geleden, in maart 2007. Ehm, nou ik verwachtte dat dat, ja eerst verwachtte ik gewoon dat dat een beetje een statische update functie had, net als op Facebook en op Hyves en dat je alleen vertelt wat je aan het doen bent. Maar het bleek snel dat het meer was dan dat en ook, al hadden de bedenkers van Twitter dat helemaal niet zo bedoeld, dat het steeds meer ehm, over de gehele linie zijn meer dan 50% van de updates sociaal dus replies naar iemand anders. En voor de zware gebruikers is dat 70 tot 80%. Voor mij geldt dat ook. 80% is gelinkt naar iemand anders. Dus je bent de hele tijd met anderen real-time aan het communiceren. En dat is heel bijzonder. Dat er communicatie is die semi-publiek is. Ik praat met jou en jij praat met mij en mensen die ons allebei volgen horen dat en kunnen meedoen en zo kunnen dingen zich heel snel verspreiden. En dat is een type van communicatie die daarvoor nog niet bestond. En dat blijkt te passen met hoe wij ons gedragen op internet, hoe wij communiceren. En dat is heel interessant.

I: En kun je een indicatie geven van hoe vaak je het gebruikt per dag?

R: Ik zit gemiddeld op ongeveer 30 updates per dag.

I: Met je mobiel of computer?

R: Tweederde vanaf mijn computer en eenderde vanaf mijn mobiel.

I: En wat voor informatie haal je er nou in het algemeen vanaf?

R: Ehm, de dagelijkse actualiteiten uit mijn vakgebied, dus wat er gebeurt in de media en nieuwe media. Dus ook links naar interessante artikelen. Maar ik lees ook van vrienden of er nog leuke concertjes komen of gewoon de dingen die spelen in mijn omgeving. Van wat vrienden doen tot de nieuwe ontslagronde bij PCM of wat dan ook. En alles daar tussenin. Dus het heeft een sociale functie, maar ook een informatieve functie. En daarnaast, ik link zelf naar mijn eigen content als ik iets op internet heb gezet. Ik beantwoord andermans vragen, ik zit ook wel te geinen en te ouwehoeren en dat is ook leuk en zeker als freelancer of ondernemer is het echt heel handig!

I: Want in hoeverre is het nou eigenlijk belangrijk in jouw werkomgeving?

R: Het is inmiddels niet weg te denken. Het zijn de grijze lijntjes, bijna alle contacten die ik de afgelopen twee jaar heb opgedaan zijn via Twitter. En zo niet dan worden ze daarmee in stand gehouden. Het is de basis van het sociaal en het professionele sociale communicatieverkeer.

I: En zijn er weleens tweets die jij leest en die dan uiteindelijk leiden tot een artikel dat jij schrijft of een interview dat jij doet?

R: Ja hoor, ik blog ook wel over nieuwe ontwikkelingen of over bepaalde nieuwe gadgets of nieuwe dingen. Ja ik bedoel alleen al de tweets van Francisco van Jole hebben al tien keer tot een stukje op Bright geleid. Dan vindt hij bijvoorbeeld iets van 'er is een nieuwe dienst', een heel concreet voorbeeld is de nieuwe zoekmachine Wolfram Alpha, die op een hele kundige manier data analyseert en vindbaar maakt. En daar heb ik al tientallen tweets over gelezen. Van mensen die dat uitproberen en hun ervaringen delen. Een voorbeeld wat ik daarop zelf heb gevonden is als je vraagt: 'what is the meaning of life'? En dan zegt ie:, 'answer to the question about life, meaning and everything', en dan een quote uit een boek, hoe heet dat nou, the *hitchhikers guide to the galaxy*, dat is dan 43, the answer to life and everything. Nou dat is een leuk grapje en dat zegt Google ook overigens als je dat intypt. En dat is een leuk grapje want dat is eigenlijk een soort eastern egg. Namelijk een grapje dat je tegen kan komen en wat verstoep is. En als je bijvoorbeeld een Latijnse term intypt zegt ie van 'sorry ik spreek geen Slowaaks'. Maar ook nuttige dingen, dat als je een vraag stelt dat dat een goed antwoord oplevert of juist bekende fouten etcetera. Kijk nieuwe dingen die opkomen die worden door gebruikers gewoon geanalyseerd en in feite gewoon gefileerd. Maar ook een link naar een analyse van 'who from Alpha is geen Google killer', dat heeft iemand geschreven met een linkje daarna. Dus zaken die spelen worden becommentarieert en bediscussieerd door mensen in mijn omgeving en daar doe ik zelf ook aan mee. Dan schrijf ik daarover en dan link ik daar weer naar.

I: Gebeurt dat regelmatig?

R: Ja heel vaak, dat is de basis van hoe ik blog. Bij minstens de helft speelt Twitter wel een rol.

I: En in hoeverre wordt er gereageerd op jouw tweets?

R: Ja een paar reacties per tweet. Ik doe het intensief sinds twee jaar dus ik heb ook bijna 2300 followers. En als je dan een vraag stelt krijg je altijd wel antwoord. In het begin moet je wel investeren een beetje he in mensen die jou ook gaan volgen. Maar dan heeft het steeds meer nut in feite. Ik heb weleens gehad dat ik een paar honderd reacties kreeg toen ik vroeg wat mijn bedrijfsnaam moest worden. En dan schrijf ik in een blogpost aan iedereen tegelijkertijd 'bedankt'.

I: Oké, en in hoeverre gebruik jij tweets als bron?

R: Ja regelmatig.

I: Maar check je het dan ook nog extra, of hoe doe je dat?

R: Ja meestal is het zo dat er een link staat naar een artikel, vaak wordt het doorgegeven via Twitter. Als iemand alleen zegt dat er daar en daar een ongeluk is gebeurd dan moet je het natuurlijk wel even checken. Maar meestal wordt er gelinkt naar een artikel. Bij die discussie over de vliegcrash was het ook steeds zo dat media schreven van 'op Twitter werd het als eerste gezegd'. Maar het bleek dat BNR het als eerste had. Het punt is juist dat ook als radio het als eerste heeft dan horen mensen het via Twitter, zodat mensen denken dat het via Twitter bekend was. Als zelfs een oud medium als eerste was maar iedereen denkt dat het via Twitter bekend is geworden, dan heeft Twitter dus een hele belangrijke rol gespeeld in de bekendwording. Het gaat zo snel en het dringt van netwerk tot netwerk naar binnen. Het springt over omdat het geretweet wordt. Dan maakt het niet zozeer uit wie het als eerste heeft maar het speelt in ieder geval een hele belangrijke rol bij de verspreiding ervan.

I: Oké, en er wordt weleens over Twitter gezegd dat het een hype zou zijn. Hoe zie jij dat?

R: Ja het wordt wel gehyped omdat het in korte tijd veel aandacht krijgt. Maar de definitie van een hype is volgens mij dat het dermate veel meer aandacht krijgt dan dat gerechtvaardigd is. Maar je ziet gewoon dat

het structureel door heel veel mensen wordt gebruikt die het ook blijven gebruiken. En ik zie juist van 'goh, na zoveel tijd', en iedere keer als er een ramp is dan wordt Twitter gebruikt en dan worden alle media wakker en die gaan het er dan twee weken iedere dag over hebben. Terwijl, mijn twittergebruik verandert er niet van. Ik zie alleen dat veel meer mensen mij gaan volgen. En een deel haakt af, natuurlijk dat hoort er ook bij. Ik zie ook mensen die hebben afgehaakt maar ook weer beginnen. En het zal waarschijnlijk ook wel opgaan in andere mediavormen. Ik zie dat Facebook steeds meer op Twitter gaat lijken en dat er al stemmen opgaan van dat het een soort standaard moet worden. Dat je dan meerdere aanbieders moet hebben op basis van een protocol, zoals je met email in feite ook hebt. Maar het idee dat je in korte berichten updates geeft en gesprekken hebt met mensen die dat op die manier kunnen volgen dat zal blijven volgens mij!

I: Oké, ik weet genoeg!

Transcript Interview 13

Interviewer (I): Daphne Jacobson

Respondent (R): Niek 't Hart

Leeftijd: 63 jaar

Datum: 20 mei 2009

Locatie: Bodega De Posthoorn, Den Haag

Tijd: 15.00 uur

I: Kun je om te beginnen vertellen wat je doet en vertellen over je achtergrond?

R: Het laatste jaar doe ik eigenlijk hoofdzakelijk internet. Ik ben publicist. Dus als ik ergens aanleiding toe zie om daar informatie over te verstrekken op het net dan doe ik dat. Dat doe ik via verschillende websites. Maar ik ben begonnen, zeg maar 43 jaar geleden, ben ik begonnen om in een filmbedrijf te werken voor het onderwijs. En vanaf dat moment ben ik eigenlijk constant bezig geweest met communicatie. Ik vond dat zo interessant. En dat zijn uiteindelijk dertien werkgevers geworden in verschillende functies. En toen werd mij op 57-jarige leeftijd aangeboden, nou ja ik zag de kans, om vervroegd met pensioen te gaan.

I: En hoe oud ben je nu?

R: Ik ben 63. Mijn grootste werkgever is bijvoorbeeld Siemens geweest, en daar deed ik interne public relations. Daarna ben ik naar Verkeer en Waterstaat gegaan. En daar heb ik als hoofd interne voorlichting gewerkt op de afdeling communicatie. En op dat moment bestond dat departement nog uit 32.000 medewerkers. Daar waren verschillende directies in het land die op het internet zaten. En ik zat bij de directie communicatie en ik dacht 'hoe kan het dat zij op internet zitten en ik dat niet weet'. Zij vonden niet dat ik dat hoefde te weten want internet dat was een anarchistisch systeem. Maar ja toen heb ik uiteindelijk de basis gelegd voor internet bij Verkeer en Waterstaat. En ja, in het begin zaten er alleen maar systeembeheerders achter een tafel, en helemaal geen mensen die uit de communicatie komen. En ik dacht 'ik hoor hier te zitten'. En over communicatie gesproken, mijn bedrijfje heet dus ook Communicator.

I: Oké..

NF: Ik probeer dus eigenlijk zoveel mogelijk mensen aan elkaar te koppelen door middel van communicatie.

I: Maar dat bedrijfje heb je nu niet meer toch?

NF: Ja dat heb ik nog wel maar dat is een slapend iets. Maar als er zich iets voordoet waarmee ik iets kan verdienen dan doe ik dat wel.

I: En je hebt een website, hoe lang heb je die al?

NF: Die heb ik sinds '96. En eigenlijk in '98 heb ik daar een professioneel tintje aan gegeven. En bij Verkeer en Waterstaat vonden ze dat ik altijd zo met internet bezig was dus zij vonden dat ik Interniek moest gaan heten.

I: En op die site schrijf je dus nieuws over Den Haag?

NF: Ja alles wat nieuw is eigenlijk. Zoals die poster die je daar ziet van Beatstad, toen bij de opening was ik ook uitgenodigd want ze weten dat ik heel veel lezers heb. Ik heb zo'n beetje zeshonderd lezers. Dat is in feite best veel voor zo'n site.

I: Ja want eigenlijk doe je het gewoon voor de lol toch?

NF: Ja, ja. Ik had toen het gratis was honderd abonnees over de hele wereld. En ik heb op mijn advies van mijn dochter, die zei: 'daar moet je geld voor vragen, dan kan je geld verdienen'. En ik zei: 'dat werkt zo niet

want je hoeft nooit iets te betalen op internet'. Maar ze zei: 'ik zou het toch proberen'. Dus ik dacht: 'oké'. En ik had dus 1100 e-mailadressen die ik bij moest houden en niemand meldt zich af want het is toch gratis. Dus ik kreeg steeds meer bounces van dingen die niet klopten. Want als mensen hun e-mails gingen veranderen dan zeiden ze dat niet. Dus toen heb ik ze een bericht gestuurd van: 'let op, per 1 januari betalen jullie allemaal, als je het wil blijven ontvangen, de maandelijkse updates van mijn site, dan betaal je een tientje per jaar'. En dan mag jij raden hoeveel mensen dat deden.

I: Haha geen idee!

R: 30!

I: 30?

R: En dat zijn dan mensen die zijn zo'n fan van mij geworden dat ze ook geen tientje betalen maar er was er eentje die stuurde in een envelop munten tot een bedrag van \$40,- en een leuke kerstkaart erbij. Dat was echt hartstikke leuk. Maar ja wat is nou een tientje. Want je hebt wel mensen die in de steun lopen, en die kunnen wel uitgaan en weet ik het allemaal niet, maar een tientje kan niet.

I: Maar ben je dan nu gestopt met dat geld vragen?

R: Nee, nee. Ik heb nu dertig abonnees en dat is veel makkelijker bijhouden. En als die mensen een ander e-mailadres nemen, nou reken maar dat ze mij dat adres doorzenden want die betalen ervoor.

I: Oké, dus eigenlijk verricht je wel journalistiek werk.

R: Nou ik ben dus door een columnist van de Volkskrant geïnterviewd. En die stond hier bij het water te kijken en ik stond daar te filmen. Want ze waren daar onderwater een hek aan het aanleggen. Dus hij zegt tegen mij 'wat doe je nou met dat filmpje?' Dus ik zeg 'dat gaat op mijn website'. Dus ik gaf gelijk mijn kaartje. Nou en vlak daarna kreeg ik een mailtje van 'm of ik bereid was om hem een dag mee te nemen. Want ik rij dus altijd op mijn fiets en dan zie ik dingen en daar maak ik dan aantekeningen van. En toen heb ik hem een dag meegenomen.

I: Leuk!

R: Wel leuk, maar hij heeft wel negatief, hij noemde het burgerjournalistiek. Terwijl ik dus nooit gezegd heb ik dat ik journalist ben, want een journalist hoort volgens de opleiding de bron te raadplegen, of het waar is wat je schrijft. Maar ik registreer, ik zie mezelf meer als een kronieker dan als een journalist. Als ik zie dat een gevel zwart geschilderd wordt terwijl alles verder mooi is, dan geef ik daar mijn mening over. En iedereen kan zien dat dat zo is. En of ze het er mee eens zijn dat is een tweede.

I: Kan je ook aangeven wat volgens jou een goede journalist is?

R: Ten eerste moet een goede journalist van alle nieuwe media gebruik maken. En hij moet niet zoveel kritiek hebben op mensen die meer zien dan zij. Want het is heel vaak zo, dat zie ik heel vaak, bijvoorbeeld als ik naar het AD kijk, ik ben een volger van het AD. En dan lees ik iets en dan ben ik het daar helemaal niet mee eens. En dan zeg ik 'de bron is het AD' en dan kom ik met mijn kritiek daarover heen. Dan zijn ze dus vaak bezig om mijn website te bekijken en dan zie ik vaak dat de onderwerpen die ik dan aankaart, dat kunnen ze helemaal nooit weten. En dat vind ik een beetje flauw eigenlijk.

I: Oké, en je hebt natuurlijk een hoop nieuwe media uitingen die ook wel invloed hebben op de journalistiek. Merk jij daar iets van?

R: Ja in het begin heb ik gemerkt dat journalisten nauwelijks gebruik maakten van het internet. Ze vonden het gewoon eng. Terwijl een journalist daar een enorm voordeel aan kan doen. Wat ik daar aan merk is dat ze dus wel de bron gebruiken die ze van het internet afhalen. Want tegenwoordig kan je volgens mij geen artikel meer schrijven zonder dat je internet aan hebt staan, en wat is ook makkelijker. Maar ik merk dat

journalisten gewoon overtypen wat ze zien op internet of op televisie.

I: En wat gebruik je zelf dan voor toepassingen?

R: Wat gebruik ik niet? Effe kijken hoor. Ik heb mijn webcammetjes. En dit ding hier [doelt op camera].

I: Maar gebruik je ook nog online toepassingen?

R: Nou ik ben bijvoorbeeld een tegenstander van Hyves. Ik word gek van alle mensen die mij lid willen maken van Hyves.

I: En waarom word je geen lid?

R: Omdat, ik vind dat ik al genoeg contacten en omdat ik zelf wil bepalen wat voor contacten ik heb. En Twitter vind ik behoorlijk beheersbaar. Dat vond ik trouwens ook van ICQ. Dat vond ik echt geweldig. Maar dat ging niemand meer gebruiken op een gegeven moment. Maar dat is het voordeel van Twitter, dat dat echt een website is en dat je niks hoeft te installeren. En ik gebruik LastFM, dat is zo handig!

I: En heb je LinkedIn ofzo of Facebook?

R: Heb ik eventjes gedaan maar daar werd ik ook helemaal gek van. Want weet je wat het nadeel is van LinkedIn bijvoorbeeld, dat vind ik de meest officiële trouwens, en dan kan je als je business wilt gaan doen, dan kan je dat ook wel doen. Maar het vervelende is dat mensen dan aan jou gaan vragen om de relatie van diegene te beschrijven. En ik heb daar helemaal geen zin in. Ik krijg denk ik per dag wel tien van, alleen maar dit soort dingen zoals laatste herinnering enzo. Weg ermee! En van Hyves heb ik gewoon gemerkt dat mijn kinderen, de een is 29 en de ander is 26, en die hebben dan in het relatiecircuit..dan zeggen ze 'die en die heeft een nieuwe vriend'. En dan zeggen ze 'ja dan kunnen we even kijken op Hyves'. En dan denk ik 'nou zullen ze dat leuk vinden'?

I: Nou daar kies je toch zelf voor?

R: Ja maar zullen ze zich dat realiseren?

I: Nou waarschijnlijk wel. En hoeveel reacties krijg je ongeveer op je blog?

R: Op mijn blog niet zoveel. Ik was eerst ook helemaal niet zo geïnteresseerd in iemand anders zijn mening. Alleen mijn mening. Maar soms dacht ik wel 'ik zou nu toch wel willen weten hoe ze erover denken'. Want ik heb meer websites hè. Hagazine is mijn standaardwebsite. En dan heb ik wel Den Haag.org en ik doe ook devriendenvandenhaag.nl.

I: En wat zijn dan de verschillen? Vrienden van Den Haag dat is echt een website van de vereniging Vrienden van Den Haag, waar ik dan redacteur ben van het blad Ons Den Haag. En dat ben ik eigenlijk ongewild, want ik ben daar een hele tijd bestuurslid geweest, maar toen ze foto's moesten opsturen via het internet toen wisten ze niet hoe dat moest, dus ik dacht 'dat doe ik wel' en zo ben ik in de redactie beland. En dingen die ik zet op Hagazine, waar ik dus kritisch ben, die komen dan als nieuwsflits op Vrienden van Den Haag. Dat is wel grappig.

I: En krijg je reacties op Hagazine?

R: Nou daar kon je eerst geen reacties plaatsen. Maar nu heb ik onder ieder artikeltje 'reacties' gezet en als je dan reageert dan kom je op die weblog terecht. En als ik dan dingen neerzet dan blijven ze maar ouwehoeren joh.

I: Dus daar komen wel reacties op?

R: Ja daar komen wel reacties op.

I: Weet je ook wat voor mensen dat zijn?

R: Ja altijd Hagenezen. Ik heb een paar van die fans die komen er dagelijks op. Want die zijn zo'n fan dat ze wat ik schrijf, dat ze dat nog eens aandikken. Het is heel kritisch volk wat er reageert. Het zijn niet gewoon

burgers maar het zijn mensen die zich inzetten voor Den Haag. Ze geven bijvoorbeeld kritiek op de tramtunnel die ons zoveel miljoen kost.

I: Maar haalt het nou wat uit? Wordt er wat met die kritiek gedaan?

R: Ja, ja zeker. Het is zelfs zo dat als er kritiek werd gegeven op een bepaald onderwerp en dat trof het stadhuis, dan was gewoon de hele sfeer in het stadhuis verpest. Want ze willen gewoon alles beheersen daar. Ze willen bijvoorbeeld ook al heel lang Den Haag.org als domeinnaam hebben. Maar dat gaat niet.

I: En reageren er weleens journalisten op jouw artikelen, die zelf een artikel eraan willen wijden?

R: Nou ja die columnist van de Volkskrant dan en iemand van het AD heeft een keer gereageerd. Maar verder kijken ze geloof ik alleen maar.

I: Oke, en hoe lang zit je al op Twitter?

R: Ik denk een half jaartje.

I: En wat verwachtte je er van tevoren van?

R: Ik verwachtte niks maar ik ben dus een volger van bijvoorbeeld radio online. En dat is er al zo lang internet er is, dus die begonnen ook op Twitter. Dus toen dacht ik 'dan ga ik dat ook maar doen'. En ik wilde kijken of je er geen last van hebt van Twitter. En je hebt er geen last van. Want je zet het aan, en ik heb het dan op Firefox als add on en dat is heel handig.

I: Oké, en weet je ook hoe vaak je Twitter ongeveer gebruikt?

R: Als ik opsta zet ik het aan, dus ik ben er eigenlijk heel de dag mee bezig. Hij staat altijd aan als add-on. Dus als er weer een nieuwtje komt dan zie ik het.

I: En wat voor informatie haal je er in het algemeen vanaf?

R: Nou eigenlijk weinig. Ja, Today's art, die zijn nu weer bezig. Maar je hebt ook zo'n figuur, die ken ik ook nog van Verkeer en Waterstaat, Vincent Everts, ik weet niet of je die kent?

I: Ja, die ken ik wel.

R: Maar als je die volgt dan loopt je hele Twitter vol. Ik ben daarin heel erg efficiënt.

I: En wat wil je dan weten van Twitter?

R: Ik wil gewoon overal van op de hoogte zijn. Maar ik wil niet van dingen op de hoogte zijn die ik niet wil weten. En dat kan je via Twitter redelijk goed binnen de perken houden.

I: Maar dus vooral nieuwtjes?

R: Ja!

I: En wat plaats je zelf voor informatie?

R: Bijzondere informatie, want bijvoorbeeld vandaag heb ik dus bijvoorbeeld getweet 'een prachtige dag voor een interview'. En dan denk ik 'wat zullen ze nou denken, dat ik ga interviewen of dat ik geïnterviewd word'. En ik heb ook Twitter op mijn website geplaatst onderop, Twittercounter. En via de Twittercounter krijg ik steeds meer mensen. Ik heb nu 36 volgers en ik had er 12 ofzo.

I: En weet je ook wat voor mensen jou volgen?

R: Ja nare mensen.

I: Nare mensen?

R: Ja heel veel mensen die eigenlijk een beetje spammen. Want dan gaan ze je volgen en dat lijkt dan heel interessant, maar dan ga ik naar hun site toe en dan denk ik 'daar wil ik niks mee te maken hebben'. Dus die blokkeer ik dan meteen.

I: En wat volg je zelf voor mensen?

R: Ja, acht.

I: En weet je ook wat voor mensen dat zijn?

R: Ja jou, drie ambtenaren geloof ik, radio online, Liefhertje en dat was het geloof ik. Oh ja en dat is ook leuk, ik was vroeger altijd heel erg geïnteresseerd in mode want ik wilde altijd modefotograaf worden, dus een site die met mode te maken heeft volg ik. En Bright, dat is een van de weinige bladen waar ik ook echt op geabonneerd ben. Dus ja vooral mode, internet en nieuws haal ik er vanaf.

I: En in hoeverre wordt er gereageerd op jouw informatie en in hoeverre reageer je zelf?

R: Nou eigenlijk nauwelijks. Vrijwel niet. Dat vind ik wel grappig ook. Tenminste niet zoals bij MSN. Ik vind Twitter eigenlijk de moderne ICQ, maar dan wel makkelijker en beheersbaarder.

I: Ja, en plaats je ook weleens linkjes bijvoorbeeld?

R: Ja dat is zo leuk joh!

I: En heb je weleens informatie gelezen op Twitter die jij uiteindelijk gebruikt voor een artikel? Of dat je bijvoorbeeld op ideeën wordt gebracht?

R: Nee niet direct. Alles wat ik lees dat weet ik eigenlijk al. Ik zit regelmatig op internet. Zelfs tijdens de verbouwing zit ik wel een uur of vijf op internet.

I: En wat vind je in het algemeen van de informatie op Twitter?

R: In het algemeen, daarom heb ik er maar zo weinig, ik zie soms mensen die 365 dingen volgen en tweeduizend die hen volgen. En dan denk ik: 'waar ben je mee bezig', dat kan je toch niet meer volgen? Dan moet je echt gaan zitten en heel de dag kijken wat er gezegd wordt. Maar waarvan ik dan denk van: 'dit wil ik wel weten'. Ik heb wel een collega die ik er eigenlijk uit wil gooien. Dat zie je niet toch?

I: Nee daar krijg je geen melding van haha.

R: Ja dat vind ik ook mooi. Maar ik denk wel dat dat gaat komen hoor!

I: En beschouw jij Twitter als een hype?

R: Nee, ik denk dat Twitter een heel lang leven beschoren is. Ik vind het gewoon erg leuk. En als je kijkt naar al die applicaties enzo, ik heb ook rssreader.com. En dat is ook heel handig. Dat is mijn grootste nieuwsvoorziening want daarop kan je aangeven van wie jij de nieuwe posts wil lezen. Want normaal moet je er dan naar toe, naar iemands site en nu krijg je het gewoon binnen.

I: Gebruik je het nou ook als netwerk, Twitter.

R: Ik denk het wel, ik denk dat mensen het wel als netwerk gebruiken. En ik stel ook steeds meer mensen in kennis van 'joh je moet Twitter gebruiken'. Ik zoek zelf geen mensen hoor.

I: Oké, ik weet genoeg!

Transcript interview 14

Interviewer (I): Daphne Jacobson

Respondent (R): Klariet Bolle, burgerjournalist

Leeftijd: 59 jaar

Datum: 22 mei, 2009

Locatie: Station, Alkmaar

Tijd: 12.00 uur

I: Kun je eerst iets vertellen over jezelf en achtergrond, wat je allemaal gedaan hebt?

R: Nou wat ik nu doe is, ik ben ondernemer. Ik heb een bemiddelingsbureau voor mensen die te maken hebben met stagnaties in de jeugdhulpverlening. Dus dan moet je denken aan bijvoorbeeld wachtlijsten maar bijvoorbeeld ook als de communicatie tussen een instelling en tussen ouders niet helemaal goed verloopt om te kijken wat de beste oplossing is. En ik heb als zodanig een netwerk met jeugdzorgaanbieders, die faciliteer ik. Maar daar kan ik ook uit putten als mensen een andere zorgaanbieder zoeken. Jeugdmaatwerk, zo heet het, dat is ontstaan toen ik bij de gemeente werkte.

I: In Alkmaar?

R: Nee in Opdam, en daar was ik beleidsmedewerker Welzijn en Onderwijs. En daar had ik onder anderen te maken met jongeren die in de problemen waren gekomen. En toen merkte ik dat het zo ongelooflijk lang duurde voordat er iets gebeurde. En ik zag bijvoorbeeld bij die jongeren, die dachten: 'nou lekker vrijheid', dat die uiteindelijk kind van de rekening waren en er steeds beroerder aan toe waren. Ik zag dat ouders helemaal geen rol hadden en niet wisten wat ze moesten doen. En ik zag dat die mensen van die instellingen eigenlijk best wel wat wilden maar niet goed wisten wat ze moesten doen. Dus nou dat onvermogen dat heeft me er eigenlijk toe gebracht om dit op te gaan zetten. Ook omdat deze aanpak binnen de gemeente toen in ieder geval nog niet goed bruikbaar was. Het centrum voor jeugd en gezin deed het wel een beetje maar niet veel. En daarvoor, ik heb veel met jeugd te maken gehad, en met jongeren. Mijn opleiding ooit is Geschiedenis.

I: Dus dat wijkt wel een beetje af?

R: Ja en nee, want dat heeft ook met ontwikkelingen te maken. De interesse van hoe iets groeit, dat is een beetje de rode draad erin.

I: En wat je nu doet, heb je daar ook mensen voor in dienst?

R: Nee, maar dat is gewoon een bewuste keuze. Wat ik wel doe is ook samenwerken met andere zelfstandigen. Ik moet ook eerlijk zeggen dat ik daar ook wel heel erg in geloof. Van dat mensen zoveel mogelijk in een positie zitten van dat ze zelfstandig beslissen wat ze wel en niet doen, daar ook de vruchten van plukken, en als het misgaat ook zelf de consequenties dragen. Mijn achtergrond is liberaal en dat heeft daar dus ook mee te maken. Die eigen verantwoordelijkheid, daar geloof ik wel erg in. Maar nogmaals, niet alleen de negatieve dingen maar ook dat je ziet van 'als ik dit doe dan ga ik er ook voor'.

I: Oké, en ik zag dat je op websites ook van alles schrijft over jeugdhulpverlening en daar ook nieuws over brengt.

R: Ja, jeugdmaatwerk bedoel je?

I: Ja..

R: Ja, dat is aan de ene kant een website waarop staat wat ik doe en wat de mogelijkheden zijn. En aan de

andere kant heb ik ook een weblog-gedeelte. Daarop schrijf ik één keer in de week iets over een onderwerp wat me die week het meest is opgevallen. En ik heb naast m'n eigen Twitter-account ook een Jeugdmaatwerk-account.

I: Ook op Twitter?

R: Ja, en die gebruik ik dus ook om alle nieuwsberichten die ik binnenkrijg of ik die ik zie en waarvan ik denk: 'oh dat heeft met jeugd te maken en dat is wel interessant om erop te zetten'. En die probeer ik op een of andere manier op te zetten. En die komen dan op m'n websites maar ook op Hyves.

I: Gaat dat via RSS-feeds?

R: Ehm, dat doe ik via Ping. Ja via Ping zet ik dingen op Twitter en gewoon op m'n eigen account en ook op LinkedIn. En via Hyves,... er is één Twitter, als je die als vriend accepteert, dan wordt het ook automatisch op Hyves gezet dus dan moet je eerst even een en ander invullen. Ik zal het je wel even mailen.

I: Oké, dat is goed!

R: Ik weet niet meer precies uit mijn hoofd hoe dat nou precies gaat, maar op die manier.

I: Oké, en op zich breng jij zelf nieuws over jouw vakgebied, al doe je dat niet professioneel journalistiek...

R: Ja, dat nieuws haal ik uit nieuwsbrieven waarop ik geabonneerd ben. Dus bijvoorbeeld uit het Ministerie van Jeugd en Gezin, daarvan heb ik het idee dat dat er in ieder geval op moet, maar bijvoorbeeld ook van het NJI, Het Nederlands Jeugdinstituut. Verder doe ik het via Google, via een aantal zoekwoorden en dan krijg ik een aantal onderwerpen. Dat bij elkaar geeft een aantal berichten, waar omdat het op Hyves terecht komt, ook weer reacties op komen. Dat is ook wel leuk omdat mensen erover gaan discussiëren.

I: En kun je aangeven wat volgens jou een goede journalist is?

R: Ik denk dat de essentie is dat je moet schipperen. Dus dat je moet kijken wat essentieel is en wat bijzaak is. En ik denk ook dat je oog moet hebben voor nieuwe ontwikkelingen. Dat betekent dus dat je innovatief van karakter moet zijn. Je moet niet te zeer het idee hebben van: 'zo heb ik het geleerd en zo moet het want zo staat het in de boekjes', maar denken van 'hey dit is nieuw'. Je hebt bijvoorbeeld trendwatchers, die aan een nieuwe ontwikkeling kunnen zien of het een trend wordt of niet. Meestal zitten ze wel goed. Ik denk dat dat een goede eigenschap is, dat je dat een beetje kunt aftasten.

I: Oké, duidelijk. En jij hebt dus Hyves, LinkedIn, Twitter qua nieuwe media toepassingen?

R: Nou ja LinkedIn inderdaad, Facebook ook. Facebook koppel ik alleen aan m'n familie. Want ik heb Hyves en LinkedIn dus op Facebook hoef ik niet ook nog is een keer al die mensen.

I: Dus Facebook is meer voor privégebruik? Gebruik je dat vaak?

R: Ja, ik vind het juist wel leuk om dat voor familieleden te gebruiken. En het grappige is dat daar familieleden van all over the world ineens via Facebook contact met je zoeken.

I: Ja, maar je hoort ook vaak dat Hyves voor privégebruik gebruikt wordt.

R: Ja voor een deel doe ik dat ook. Privé zit voor mij overal een beetje tussendoor. Dus ook op LinkedIn en Hyves. Maar niet-familieleden die zitten niet op Facebook. Wat ik wel merk is dat er toch wel een duidelijk verschil is tussen mensen die LinkedIn gebruiken en Hyves. Dus je hebt een groep die beide gebruikt, zoals ik. Maar als je bijvoorbeeld informatie wilt hebben over wat mensen doen, dus het professionele gedeelte, dan is Hyves niet echt geschikt. Maar als je op zoek bent naar iemand, is het wel handig om te kijken of hij soms een Hyves-account heeft. En dat is met Hyves het bijzondere geweest. Dat is natuurlijk ooit begonnen voor jongeren, en dat was natuurlijk een beetje het Facebook van Nederland. En dat is in ongelooflijk snel tempo overgenomen door iedereen. Dus dat is, zou je haast kunnen zeggen, niet heel erg leuk omdat alle ouders er ook op zitten. En LinkedIn is, als je kijkt naar je vak en naar discussies op dat gebied, dan vind ik

LinkedIn echt ongelooflijk interessant. Dus ik benut inderdaad media op verschillend gebied.

I: En wat haal je voor informatie van die netwerken?

R: Ehm, nou nieuws, bij Hyves is het vaak nieuws in de zin van waar mensen mee bezig zijn. Ook wel meningen, dus een zelfde soort discussies als je ziet onder een artikel in een krant. Dat geeft ook een heleboel reacties. Dat is een beetje het type en het niveau van de discussies op Hyves. En LinkedIn, dat zijn echt, bij wijze van spreken, wetenschappelijke bijdragen. Als je dus echt ergens over wilt praten met deskundigen dan kun je beter een onderwerp op LinkedIn zetten. En ik merk ook dat het belangrijk is hoe je het formuleert. Dus inderdaad meer de wetenschappelijke manier.

I: En als je daar iets op plaatst, krijg je dan veel reacties?

R: Wisselend, hangt een beetje van het onderwerp af.

I: En reageer je zelf terug als je een reactie krijgt?

R: Ja, soms wel. Niet per definitie want soms moet je een beetje oppassen dat het geen eindeloze discussie wordt. Maar soms als ik toch niet helemaal begreep wat iemand bedoelde dan kan ik wel terug reageren.

I: En krijg je veel reacties op het blog?

R: Ehm, nou meestal via Hyves eigenlijk. Dus dat is eigenlijk de plek waar alles samenkomt. Want voordat ik gebruik ging maken van Twitter heb ik veel gebruik gemaakt van Web-log.nl. En dat heb ik nog wel maar met veel minder onderwerpen. En dat gebruik ik ook als nieuwsmedium. Maar het kost veel meer tijd om daar een nieuwsbericht op te zetten en bij Twitter ging het gewoon heel snel. Dus eigenlijk puur om tijdswinst te behalen ben ik Twitter gaan gebruiken. En bij Web-log was het wachten en dat duurde gewoon te lang. Je zoekt toch steeds naar efficiënte manieren.

I: Ja klopt, en weet je ook wat voor mensen het zijn die reageren op de berichten die jij plaatst?

R: Meestal zijn het mensen die ik ken. Via Twitter wordt er eigenlijk heel weinig gereageerd, dat is wel grappig. Of nou ja opmerkelijk. Maar via Hyves, dus die berichten die op Twitter terecht komen en vervolgens op Hyves terecht komen, daar weer wel op.

I: En zijn dat mensen uit hetzelfde werkgebied?

R: Het zijn over het algemeen wel mensen die vaker reageren. Het zijn meestal de liberalen die zoiets hebben van 'nou dat vind ik ook', of 'nou daar denk ik toch net even iets anders over'. En soms ook weleens mensen die duidelijk uit een andere hoek komen, en dat is natuurlijk ook leuk want dan kun je kijken van, ja elk onderwerp heeft natuurlijk verschillende kanten.

I: En heb je weleens meegemaakt dat een journalist reageert die bijvoorbeeld iets wil schrijven naar aanleiding van jouw berichten.

R: Dat kan ik me eigenlijk niet herinneren maar ik vergeet ook weleens dingen. Maar volgens mij niet.

I: En Twitter, wat verwachtte je daar van tevoren van?

R: Nou ik denk niet dat ik wist wat ik kon verwachten. Ik dacht 'laat ik het maar eens proberen'. Ik herinner me dat een van mijn kinderen erop zat en dat hij zei 'ja ik ga er weer vanaf want dit is niks'. Hij had even gekeken en dacht 'nou voor mij niet'. En vervolgens ben ik erop gegaan. Ik weet niet meer precies hoe dat ging maar ik kwam via Google op Twitter. En toen ging ik een beetje kijken wie er op zaten, en met name of mensen van LinkedIn en Hyves ook op Twitter zaten. Zo ben ik eigenlijk begonnen. En zo kon je dan ook weer anderen volgen. Dat was de eerste stap. Dat was in feite de basis. Mijn eigen account. En toen ontdekte ik dat je met nieuws iets kon doen, dus met Jeugdmaatwerk en toen dacht ik 'als het met Jeugdmaatwerk kan dan kan het ook met een heleboel andere dingen'. Ik volg het nieuws van Zuid-Afrika bijvoorbeeld. Dat is omdat ik er familie heb wonen en toch wel heel erg gefascineerd ben door wat daar

allemaal gebeurt. Dus dat is één ding. Daar heb ik ook een weblog over geschreven. Sinds Obama volg ik ook allemaal ontwikkelingen in Amerika, omdat ik toch heel benieuwd ben of dat gaat lukken. Dus dat volg ik via Twitter. Ik heb ook een Twitter-account gemaakt voor volksvertegenwoordigers die op Twitter zitten. Alleen ik had een aantal woorden geprobeerd als username maar het was of te lang of het paste niet. Dus het is uiteindelijk Volksvtw geworden, en daar volg ik alle mensen die ik kan vinden. Dus politici: zowel lokaal, provinciaal als landelijk als Europees die op Twitter zijn aangesloten.

I: Maar dat doe je dus op verschillende accounts op Twitter?

R: Ja!

I: En waarom niet onder eentje?

R: Nou de mensen die je volgt, daar krijg je natuurlijk al die reacties van. En dat zijn soms echt gigantische lijsten, dus wil je het nog een beetje kunnen overzien, dan moet je zorgen dat dat alleen mensen zijn waarvan je het echt wil weten en dat dat mensen zijn die niet elk onderwerp gelijk op Twitter zetten. Dus dat je niet meteen tien reacties krijgt. En als je al die verschillende onderwerpen doet dan krijg je er gewoon veel te veel. Dat is eigenlijk heel persoonlijk maar ik vind dat gewoon handig. En dat Volksvtw dat zie ik dan ook een beetje als, nou iedereen die zich daarbij aansluit en die dat gaat volgen, die ziet niet alle reacties maar kan wel alle volgers zien. Dus ik zie dat als een dienst die ik bewijs aan mensen die politici zoeken.

I: En zie je dan onder je Volksvtw-account dan politici jou ook terugvolgen?

R: Ook, maar ook anderen, ook journalisten trouwens.

I: Dus andere mensen dan bij je Jeugdmaatwerk-account?

R: Ja, absoluut. En het aantal mensen dat mij volgt op Volksvtw is ook veel groter. Jeugdmaatwerk is toch een gerichte groep. Want ik ben altijd wel benieuwd wie me volgt, dat zal je ook wel herkennen, dat als iemand uit Amerika me volgt dat ik denk 'nou ik zie geen connectie hiermee'. Maar de mensen die Jeugdmaatwerk volgen dat zijn eigenlijk altijd mensen die er iets mee te maken hebben. Maar de meeste mensen die berichten lezen die lezen het via Hyves. Dus niet zozeer via Twitter. Terwijl er ook bij staat Twitter. Dus iemand die geïnteresseerd is die zou ook op Twitter kunnen kijken. Kennelijk is dat toch anders.

I: Geldt dat ook voor mensen van Volksvtw.

R: Dat zijn wel allemaal twitteraars. Ik heb er trouwens nog eentje en dat is Jongeren. En daar zet ik alle onderwerpen over jeugdparticipatie en jongeren op. En dat is dan weer gekoppeld aan een andere website, namelijk jeugdparticipatie.org.

I: Zozo.

R: Ja ik doe wel het een en ander online.

I: En verspreid je via alle drie de accounts verschillende informatie?

R: Ja, zeker!

I: Dat hangt dus samen met het segment?

R: Nou ja dat Jongeren is dus weer gelinkt ook aan Jeugdparticipatie op Hyves en daar zit ook weer een groepshyves aan vast van de jongerenraden.

I: En zie je ook op welke account er het meest gereageerd wordt?

R: Ja, dat kun je op die Hyves zien. Ik denk dat je daar ook een beetje het verschil tussen Hyves en Twitter kunt zien. Bij Twitter dat het toch niet zo erg gezien wordt als een medium om op te reageren. Tenminste, voor zover ik dat heb gemerkt. Meer van: 'nou ja daar kun je leuke dingen uithalen die interessant zijn om te weten'. En dat Hyves veel interactiever is. En bij LinkedIn heb je dat ook want daar heb je ook stemmingsberichten. En wat ik op LinkedIn zet onder Klariet, komt dan ook bij LinkedIn onder m'n

stemmingsberichten. En er zijn dan ook weer mensen die daarop reageren.

I: En heb je op Twitter weleens een tweet gelezen die leidt tot iets wat jij op je website schrijft?

R: Ehm, jawel, nou er zijn weleens websites waarnaar verwezen wordt en waar ik iets mee ga doen. Dus het is zeker zo dat ik informatie van Twitter haal die tot iets leidt. En laatst ben ik benaderd door Laurens Baling van Alares. Nou die zijn ook nogal met onder anderen nieuwe media bezig en die heeft mij ook naar aanleiding daarvan uitgenodigd en dat was ook leuk, en via hem ben ik dan weer bij LinkedIn Jeugdzorg gekomen.

I: En heb je nog meer voorbeelden daarvan?

R: Ehm, dat kan ik niet direct zo bedenken. Eerlijk gezegd denk ik dat Twitter, voor mij althans, meer een werktuig is, waardoor het op een handige manier op andere sites komt en ook in het nieuws bij wijze van spreken, waarmee het dan mensen bereikt die dan daarop reageren. Het begint met Twitter, het komt dan overal op en dat geeft dan heel veel reacties. En het gaat mij er vooral om om informatie te geven. Bij Jeugdmaatwerk sta ik toch wel bekend als iemand die altijd de laatste ontwikkelingen in de gaten hou. Dus er zijn mensen die ook bewust daarnaar kijken om op de hoogte te zijn. Dus die informatie zet ik dan op het net ten behoeve van hen. Maar goed, voor een deel gaat het er ook wel om om te kijken hoe mensen erop reageren. Het is wel een soort hefboomprincipe.

I: Wat vind je in het algemeen van de informatie op Twitter?

R: Heel wisselend. Ik ben redelijk goed in het skippen van dingen. En ja via Twittersearch, als je een bepaald onderwerp zoekt, dan zie je ook gauw interessante opmerkingen. Dus op die manier kun je natuurlijk ook interessante bronnen vinden.

I: Gebruik je Twitter daadwerkelijk als bron?

R: Ehm, even denken, nee ik geloof niet zozeer. Misschien een hele enkele keer. Maar niet zozeer als bron van Twitter zelf. Meestal komt een bron uit het nieuws via Twitter. Maar als ik iets op Twitter lees waarvan ik denk dat het interessant is, dan doe ik dat zeker en dan vind ik het ook logisch dat ik zeg waar het vandaan komt.

I: En er wordt weleens gepraat over Twitter als hype van 2009. Hoe zie jij dat?

R: Nou ik heb een bepaald idee van hypes. Maar wat ik eigenlijk veel interessanter vind is 'wat gaat het doen in 2010?'.
I: Heb je daar ideeën over?

R: Ik denk inderdaad dat het een aparte nieuwslijn gaat worden. En dat alle mensen die het nu gebruiken om te pas en te onpas zeggen wat er bij ze opkomt, dat die er op een bepaald moment mee gaan stoppen.

Want er komt ongetwijfeld wel weer wat nieuws. En ik denk ook eerlijk gezegd dat de Twitervorm geïntegreerd zal worden in andere programma's. Zoals ook bij Facebook, daar heb ik ook een link naar. En Twitter heeft het ook geïntegreerd in Tweetdeck en daar zitten de reacties van Facebook ook in. Dus dan zie je al een soort combinatie van hoe dat gaat. Dus ik zie dat ze het gaan benutten. Want voor mijn gevoel is het meer een functie dan een doel op zich. En die ontwikkeling die gaat natuurlijk nog eindeloos door. Met hypes is het toch al snel zo dat mensen denken dat het niks wordt of dat het stopt. Zo zie ik het niet. Dus al die nieuwe ontwikkelingen zou je kunnen zien als bepaalde sporten. Sommige sporten lijken leuk maar die houden dan weer op en sommige sporten, zoals skaten, die blijven. Dus of iets een hype is of niet, het is altijd even een hype, maar veel interessanter is wat het daarna doet. En als het inderdaad geen meerwaarde heeft ja dan zal het wel verdwijnen

I: En je had het net nog [voor aanvang interview] over de democratisering?

R: Ja ik denk dat, we zitten nu in een tijd waarbij het mogelijk is om je mening kenbaar te maken via internet. Dat is het medium die de democratiseringsprijs zou moeten winnen. Maar, waarbij mensen ook nog niet helemaal goed weten hoe ze er mee om moeten gaan. Ik denk dat, en dat is misschien de meerwaarde van 2.0, dat we gaandeweg zullen ontdekken van hoe we kunnen zorgen dat mensen gaan reageren en daar dan ook weer iets mee gaan doen. Dat is zeker bij de overheid een zwak punt. Daar is het van 'reageert u maar', en vervolgens gebeurt er niks. En de kunst is dus, en dat geldt voor journalisten net zo goed, dat je met gerichte vragen en bijdragen probeert zulke reacties te krijgen dat je daar in ieder geval waardevolle dingen uit kunt halen en dat je zelf kunt kijken van 'wat is interessant en wat is niet interessant'. En dat je ook in gesprek met die mensen blijft, dus het interactieve erin. Ja, dan is het natuurlijk een veel betere manier dan dingen als verkiezingen waarbij je ergens op moet stemmen en dat is het dan. Juist die interactie is belangrijk. Want dan weet je hoe mensen erover denken. Alleen is niet iedereen in staat om dat in keurige, duidelijke verwoordingen te zeggen. En je hebt een heleboel mensen die roepen wat ze het meest hoog zit. Maar je kunt natuurlijk als je een heleboel van die kreten ziet een rode draad zien, want kennelijk ligt dat gevoelig. En met die wetenschap kun je wat doen. Dus ik ben ervan overtuigd dat er veel meer mogelijk is. Veel meer dan alleen rechtstreeks, wat Wilders bijvoorbeeld doet hè, want die doet het rechtstreeks. Ze roepen dus het zal wel waar zijn. En de kracht is natuurlijk dat alles wat er geroepen wordt, dat je dat serieus neemt, maar dat je kijkt naar het onderliggende. Waar gaat het nu echt over? En natuurlijk die interactie. Dus ik denk dat digitale media niet als zodanig afdoende is, maar dat het een middel is, en als je dat middel goed inzet, dat je dan de democratisering echt een gigantische vaart kunt geven. Wat je ziet bij Maxime Verhagen, dat het feit dat hij alleen maar op internet zit, dat mensen dan al denken van 'oh leuk' en nu snap ik dat en dat', dan kun je dus al politicus alleen al begrip verwerven. Maar we zullen het zien.

I: Oké, nou goed, ik weet voldoende!

Transcript interview 15

Interviewer (I): Daphne Jacobson

Respondent 1 (R1): Janine Abbring

Respondent 2 (R2): Bert Brussen

Leeftijd: respectievelijk 32 en 33

Datum: 26 mei 2009

Locatie: Café Koosje, Amsterdam

Tijd: 13.00 uur

I: Kunnen jullie eerst iets over jezelf vertellen?

R1: Ik ben 32. Ik heb journalistiek gestudeerd in Zwolle en ik heb toen voor een aantal kranten en een aantal tijdschriften gewerkt en toen ben RTV Noord, de regionale omroep in Groningen gaan werken als presentator. En twee jaar geleden heb ik mijn baan opgezegd en ging ik freelance. En nu freelance ik als redacteur bij een aantal landelijke omroepen. Onder anderen bij de AVRO, en ik maak ook wel programma's voor SBS en RTL, net een beetje hoe het uitkomt. En ik heb een eigen productiebedrijf in Groningen waar ik commerciële dingen maak.

I: Alleen in Groningen?

R1: Ja Noord Nederland zo'n beetje. En sinds een maand of twee werk ik dus voor de VARA.

I: Oké, en Bert?

R2: Ik ben 33. En ik heb Wijsbegeerte gestudeerd in Nijmegen. Dat heb ik niet afgemaakt, alleen mijn propedeuse. En toen ben ik in de studentenjournalistiek beland. En toen ben ik naar Nieuwe Revu gegaan en vervolgens bij Talpa gewerkt. Bij RSE, het succesvolle topprogramma van Beau van Erven Dorens, wat geloof ik dagelijks 40.000 kijkers had ofzo. En toen ben ik naar Geen Stijl gegaan, en daar heb ik een jaar gewerkt als vaste redacteur. En dit is mijn derde jaar dat ik freelance, en ik schrijf voor blaadjes en internet vooral. Ik doe vooral dingen voor internet, dat vind ik het leukste.

I: Oké, en waarom hebben jullie gekozen voor de journalistiek?

R1: Ik vond vooral schrijven destijds heel leuk. Op de middelbare school dan he, en ik schreef ook veel. Een beetje het clichéverhaal dat je af en toe voor de schoolkrant schrijft. Ik ben ook nog voor de opleiding docent Drama wezen kijken in Utrecht, maar dat was zo zweverig. Op de open dag moesten we al een boom nadoen enzo en toen kwam ik bij Journalistiek en dat was gewoon heel prettig concreet. Dus toen ben ik dat gaan doen.

R2: Ik had in wezen hetzelfde. Ik wilde altijd schrijver worden. Ik wist dat ik dat wilde gaan doen enzo maar je moet toch, op een gegeven moment word je gedwongen om keuzes te maken en toen wilde ik ook nog gaan acteren. En toen ben ik naar een middag van zo'n vooropleiding gegaan en dan moet je een gebakken ei nadoen, en daar waren allemaal van die moeilijke mensen waar je binnen tien minuten hoofdpijn van krijgt, en toen dacht ik 'laat maar'. En ja ik wilde altijd al schrijven dus ik belandde in wat studentenblaadjes. Ik wilde eigenlijk geen journalist worden maar ik wilde graag leven van het schrijven dus dan moet je journalist worden eigenlijk haha.

I: Oké, en wat is volgens jullie nou een goede journalist?

R1: Jeetje wat moeilijk.

R2: Nou ik vind een goede journalist in ieder geval iemand die verstand van zaken heeft. Zoals

onderzoeksjournalisten. Dat je daar ook, maar dat vind ik voor alles, als je iets doet dan moet je daar ook helemaal voor gaan dus een goede journalist moet dat ook. En je bent niet bang en je zoekt iedereen op en je laat iedereen z'n verhaal doen en je staat overal voor open. Dat is een goede journalist.

R1: Daar sluit ik me volledig bij aan.

I: Oké, en je hebt nu natuurlijk invloeden van nieuwe media op de journalistiek. Hoe zien jullie dat?

R2: Nou ik ben heel positief. Ik ben sowieso een nieuwe media man en ik ben ook begonnen met schrijven op internet. Dat heb ik altijd als mijn eigen podium gezien en dat is me altijd gelukt. Ik ben heel erg voor de open democratie en daar draagt internet heel erg aan bij. De negatieve invloed die het nieuws heeft op de oude media, zal ik maar zeggen, daar ligt de schuld heel vaak bij de oude media en niet bij de nieuwe media. Omdat die daar mee op inspringt. Ik vind dat het heel veel positieve ontwikkelingen tot gevolg heeft. Omdat het slechte dingen die je nu ziet in de oude media eruit haalt.

I: Wat voor slechte dingen?

R2: Nou ja, oude media is heel erg vastgeroest in oude idealen en oude normen en waarden. En die nieuwe media dwingt heel erg om dat aan te passen en om te innoveren.

R1: Ja Bert heeft daar een enorme visie op en ik wat minder. Ik merk gewoon dat er gewoon bij kranten en tijdschriften heel erg een cultuur is van 'internet daar moeten we iets mee'. Vier jaar geleden was het helemaal erg. Want zes, zeven jaar geleden begon ik te werken bij RTV Noord en toen was er volgens mij niet eens echt iets op internet. Ja een heel basaal iets met een website met een routebeschrijving. Dus toen zei ik een keer van: 'ja moeten we niet eens iets met een filmpje daarop zetten'. En die hoofdredacteur had me nog net niet per direct het pand uit gebonjourd maar die vond het echt belachelijk. Van: 'moeten we ons nieuws gaan weggeven op internet'. Daar snapten ze helemaal niks van. En ogenschijnlijk zijn dingen nu beter geworden maar eigenlijk is dat helemaal niet zo. Nog steeds weten traditionele media niet zo goed wat ze met dat hele internet aanmoeten. Die vinden dat nog steeds een beetje eng ofzo.

I: Merk je dat dan nog steeds tijdens je werk?

R1: Ik merk dat het nog steeds wordt gezien als, ehm, heel veel mensen die langer in de journalistiek zitten en met traditionele media werken die zien wel dat internet heel erg veel invloed heeft en zien ook wel dat heel veel mensen er mee bezig zijn maar ze zien nog niet hoe ze dat zelf moeten toepassen in hun eigen dingen. En sommige mensen ook wel hoor.

I: En wat doen jullie er zelf mee?

R2: Ik gebruik alles. Van mobiel tot Twitter. Ik ben een nieuwsjunk dus ik gebruik het altijd om zo snel mogelijk op de hoogte te zijn. En Twitter vind ik daar ook weer een voorbeeld van. Ik gebruik het dus voor m'n eigen podium maar ook om op de hoogte te blijven. Ik kijk ook tegenwoordig bijna alleen nog tv op de computer. Dan kan ik meteen een scene opnemen en die op Youtube zetten. Dat vind ik wel grappig.

I: En hebben jullie allebei een blog?

R1: Ik heb wel een blog gehad maar niet meer.

I: Bert?

R2: Ik wel, al meer dan twee jaar.

I: Gebruik je al die toepassingen, zoals die sociale netwerken en je blog ongeveer even vaak of is daar onderscheid tussen?

R2: Nee ik blog heel veel, bijna elke dag.

I: Krijg je daar veel reacties op?

R2: Ja dat ligt er een beetje aan wat je schrijft. Ik schrijf weleens over Zuilen in Utrecht, en als ik daarover

schrijf krijg ik wel heel veel reacties ja.

I: En weet je ook wat voor mensen dat zijn die reageren?

R2: Ja, mensen uit de media, enerzijds. En anderzijds mensen die niet kunnen stemmen en Wilders stemmen.

I: En reageer je dan terug?

R2: Ja want dat is grappig.

I: En sociale netwerksites, gebruik je die?

R2: Ja Hyves daar ben ik mee gestopt, dat trok ik echt niet meer.

I: Waarom niet?

R2: Dat is te blij, toppie joppie, scholieren enzo, rot lekker op. Daar ben ik nu echt te oud voor. Die site veranderen ze ook nooit. Te lelijk en slecht ziet het eruit. En ik zit op Facebook maar dat gebruik ik eigenlijk nooit. Het enige wat ik gebruik is Flickr om wat foto's te dumpen. En Twitter dan.

I: En jij?

R1: Ook al die media die Bert net noemt en Hyves daar kijk ik ook nooit meer op. Er zijn wel mensen die me hebben gekrabbeld een half jaar geleden ofzo maar het interesseert me echt helemaal geen flikker. LinkedIn wel.

I: Wat doe je daar dan mee?

R1: Dat is een makkelijke manier om op intensieve wijze je netwerk te kunnen uitbreiden. Ik heb bijvoorbeeld VARA toegevoegd op mijn profiel en dat genereert weer nieuwe contacten. Dat gaat heel makkelijk. Het is een makkelijke manier. Ik heb in Groningen lang bij een netwerkorganisatie gezeten. De Nieuwe Garde heette dat. Dat zit nu geloof ik ook in Rotterdam. Net als Jonge Honden in Amsterdam. En ik merkte ook heel erg dat dat heel erg aansluit op alle internettoepassingen omdat mensen daar dan weer met nieuwe media bezig zijn en ook weer met Twitter enzo. Dat is allemaal met elkaar verweven en dat maakt het ook weer veel makkelijker om mensen te benaderen. Ook bij Nieuwe Garde, ook al kende je dan iemand niet, dan kan je toch iemand benaderen van 'ik zit ook bij Nieuwe Garde, kunnen wij samen dit of dat'. En bij online netwerken werkt dat net zo. Via LinkedIn kun je iemand heel makkelijk benaderen vind ik.

I: Dus dat heb je puur om het netwerken? En jij Bert met je blog, wat voor informatie zet je daarop?

R2: Ik schrijf mijn columns erop. En een beetje commentaar leveren op de media, kritische blogs.

R1: Ja het is wel grappig want wij kennen elkaar eigenlijk helemaal niet echt [doelt op afspraak die dag met Bert Brussen] en we hadden afgesproken via Twitter. Dat gaat echt heel snel en makkelijk. Echt ongelooflijk.

I: En wat verwachtten jullie van tevoren van Twitter?

R1: Eerlijk?

I: Ja.

R1: Ik merkte dat van mijn vrienden niemand meer op MSN zat en toen dacht ik dat iedereen mij begon te haten ofzo omdat ik iets verkeerd had gezegd en toen bleek dus dat iedereen al geruisloos naar Twitter was verschoven en toen dacht ik 'oh shit'.

I: Oh dat is wel opvallend, dat die mensen er al op zaten.

R1: Ja, maar dat is natuurlijk ook de branche waarin je werkt. Ik ken veel mensen uit de media en journalistiek of vormgeving en communicatie enzo. Dat zijn mensen die allemaal Twitter heel vanzelfsprekend vinden.

I: En jij?

R2: Ik heb jaren geleden MSN eruit gegooid. Ik werd helemaal gek ervan. Ik vond het zo'n irritant medium, je

werd nooit met rust gelaten. En nou, Jaap Stronks ken ik ook en die zei: 'je moet op Twitter gaan', en dat vond ik eerst helemaal niks. En toen ging ik een keer met een collega van mij, Alexander Knopping, die heeft ook een account. Toen ging ik er meer voor de grap op, om mensen op Twitter af te zeiken. Dus fake-accounts aanmaken en mensen afzeiken. Maar na verloop van tijd werd Twitter steeds nuttiger en steeds leuker. Dus nu gebruik ik het echt als serieus medium.

I: En hoe vaak ongeveer per dag?

R2: Heel veel, thuis zit ik de hele dag te twitteren.

R1: Bij mij ligt het heel erg aan de dagindeling. Als ik de hele dag thuis ben dan staat het heel de dag aan, maar het kan ook zo zijn dat ik drie, vier dagen niks post.

I: Oké, via de computer en mobiel?

R2: Ja beiden.

R1: Ja bij mij ook.

I: En wat voor informatie halen jullie er in het algemeen vanaf?

R1: Ehm, ik vind het grappig om, nou mijn leven speelt zich eigenlijk af in twee werelden. Ik heb een leven in Groningen en een leven in Amsterdam. En als ik dan in Groningen zit kan ik toch een beetje bijhouden wat iedereen in Amsterdam doet en andersom. Dat vind ik er heel fijn aan, dat ik dat een beetje bij kan houden. En ik haal er ook nieuwsdingetjes uit. En ook tips over dingen. Over de meest krankzinnige en onzinnige dingen zoals dat je geen rosé uit 2007 moet kopen. En ja nieuwstipjes. Twitter is redelijk snel dus dat maakt het leuk.

I: Jij Bert?

R2: Ja nieuws, je hebt altijd als eerste nieuws enzo, dat is top. En verder ook leuke links. Ik moet zeggen, dat ik sinds Twitter veel gebruik ik ook veel meer op het internet kom. Het heeft een beetje een RSS functie. Alles wordt al opgezocht dus ik hoef het niet meer te vinden. En voor mijn blog plaats ik linkjes op Twitter, en dat trekt dan weer heel veel extra publiek.

I: En wat plaatsen jullie zelf voor informatie?

R2: Ja nieuws. Leuke nieuwsberichtjes zet ik meteen op Twitter.

R1: Ik twitter onzinnige dingen over wat ik doe op een dag en af en toe dingen over De Wereld Draait Door. En ik zet ook wel vaak vragen op Twitter, als ik wat info wil hebben. Dat werkt ook erg goed. Gewoon invalshoeken bij onderwerpen of suggesties van mensen.

I: En in hoeverre wordt er dan gereageerd?

R1: Ja veel.

R2: Ja er wordt veel gereageerd. Dat vind ik wel echt tof. Als je iets hebt met je computer ofzo en je zegt 'ik heb een probleem met m'n Mac, hoe kan ik het oplossen', dan krijg je altijd heel veel reacties. Dat is echt ideaal.

R1: Ja dat is echt heel leuk. Net als alle tips van mensen.

I: En reageren jullie zelf dan ook weer terug.

R2: Ja!

R1: Ja, meestal wel. Dat is toch wel een soort beleefdheidsvorm?

I: En de mensen die jullie volgen, wat zijn dat voor mensen?

R2: Twitter is sowieso heel veel media en marketingmensen. Dus als je zelf in de media zit dan heb je ook wel veel journalisten of mensen die in de media werken. Maar ook wel andere mensen.

I: Krijg je dan weleens reacties op Twitter, bijvoorbeeld over iets wat je hebt geschreven, maar dan van

mensen die geen journalist zijn of niet in de media werken?

R2: Nee, het zijn toch wel mensen met een bepaalde interesse.

R1: Ja bij mij, omdat ik presenteer regionaal maar nu ook als Jakhals werk, dan merk ik wel dat ook wel gewoon kijkers mij gaan volgen en dan vragen stellen of persoonlijke dingetjes willen weten. Maar meestal doe ik daar niet zo heel veel mee. Alleen alle mediamensen die mij volgen volg ik terug. Maar van die huisvrouwen of eenzame mannen types daar heb ik niks mee.

I: Dus vooral een segment?

R1: Ja misschien niet bewust maar ik denk het wel.

I: En jullie hebben nu dus afgesproken via Twitter. Doen jullie dat vaker?

R2: Ja wel vaker ja. Maar dat vind ik bij Twitter, mensen zijn veel bereikbaar. Ook waar je normaal wel een e-mailadres van hebt ofzo.

R1: Ik vind de drempel om te bellen ook veel hoger.

R2: Ja via Twitter kan je iedereen echt direct bereiken. Terwijl je normaal moet zoeken om een contact te vinden. Maar dat zie je ook bij minister Verhagen. Die kun je gewoon direct aanspreken. Dat vind ik echt geniaal, dat je gewoon direct kunnen communiceren met de minister van Buitenlandse Zaken. En ja, het zit allemaal in je netwerk dus dan is het ook makkelijk afspreken of makkelijk tips krijgen als je iets nodig hebt.

I: Ja, en in hoeverre vinden jullie het belangrijk in jullie werkomgeving?

R1: Voor mij wordt het wel steeds belangrijker moet ik zeggen. Met name als netwerkding. Het is handig want jij kent Pietje en Pietje kent Keesje en op die manier kan jij ook makkelijk contact maken met Keesje.

R2: Ja belangrijk ja, ik vind het ook gewoon leuk. Het is echt een extra dimensie en het voegt dingen toe. Nieuwe onderwerpen bijvoorbeeld of nieuwe invalshoeken. Als je mensen wil spreken is dat zo geregeld.

I: En komen er weleens tweets voorbij die dan aanleiding vormen voor bijvoorbeeld een item voor de Jakhalsen of iets dat jullie schrijven?

R1: Ja wel, een tijd geleden toen las ik iets over een jongen uit Nijmegen die een heel gaaf filmpje had gemaakt en dat op Youtube had gezet en vervolgens was benaderd door iemand uit Hollywood. Daar las ik over op Twitter en dat heb ik toen op de redactie gezegd en hij is toen uitgenodigd in de uitzending. Dus het kan wel. Het voordeel is dat Twitter heel snel is en dat een of twee dagen later andere media het pas oppikken. En als jij dan eerder bent is dat handig.

I: Ja, en heb je nog meer van dat soort voorbeelden?

R1: Ja, iets heel triviaals. Er was een meisje dat ik vaag ken en zij zit ook op Twitter en zij woont in Groningen en ze heeft een verkeersongeval gehad, waarbij ze haar been had gebroken. En ze twitterde, want dat vond ze hilarisch, dat ze was opgepikt door de politie en in een ambulance was gezet en toen is haar fiets vervolgens gejat omdat de politie die niet op slot zette. Dus ik vond dat grappig, en dat is leuk voor een regionale omroep. Dus ik had contact opgenomen met RTV Noord en toen hebben ze er een uitzending gemaakt, over dat ze haar fiets hadden laten jatten en dat zij was afgevoerd door de ambulance. Dus dat is dan een persoonlijk iets wat iemand zegt en waar je dan wat mee doet.

R2: Ja bij mij een beetje hetzelfde. Er worden gewoon heel veel linkjes uitgewisseld. En dan klik je daarop en dan lees je weer een briljant verhaal en daar kan je dan weer over schrijven. Dus echt door wat mensen vertellen, dat is vaak heel grappig.

I: Maar doe je daar dan weleens wat mee?

R2: Ja vooral voor mijn weblog. Dan gebruik ik regelmatig dingen direct als onderwerp. Er worden regelmatig dingen getweet die ik zelf niet wist en die leuk zijn om over te schrijven. En televisie. Ik schrijf ook

weleens over televisie en er worden op Twitter ook veel kijktips doorgegeven. Dat is ook leuk. En televisie kijken en daar dan op Twitter commentaar op leveren.

R1: Ja dat is heel leuk.

R2: Dat is erg grappig. Nico Dijkshoorn doet dat ook heel leuk. Bijvoorbeeld eerst bij het Songfestival.

R1: Ja ik heb nog nooit zoveel lol gehad als toen Nico inderdaad commentaar leverde toen.

I: En in hoeverre gebruiken jullie tweets dan als bron?

R1: Nee je checkt altijd eerst je bronnen. Ik check het altijd wel even. Je kan Twitter niet alleen als bron gebruiken.

R2: Ja je moet het wel altijd even checken. Kijk, Martin Bril was ook al weken dood op Twitter. Maar voor mijn weblog voor columns dan kan je het wel makkelijk als bron gebruiken. Iemand zegt iets en dan plaats ik gewoon een link naar een tweet.

I: En er wordt wel over Twitter gepraat als dat het een hype is. Hoe zien jullie dat.

R1: Een hype is volgens mij iets dat tijdelijk is en dan denk ik niet dat het een hype is.

R2: Ja mensen die het een hype noemen hebben er een hele andere relatie mee dan dat wij dat hebben. Dat kan ik ook wel begrijpen. Het is wel, wat je heel vaak ziet is dat die mensen denken van 'oh het is een hype dus ik ga er ook op', en na een week vinden ze er geen reet aan. Of het zijn dan mensen die alleen posten dat ze wakker zijn of dat ze koffie gaan halen. Je ziet ook wel dat Twitter steeds groter aan het worden is en dat de zoekmachine al heel veel functies van Google over aan het nemen is. En dat het veel sneller is.

I: Hoe zien jullie de toekomst van Twitter?

R2: Dat Twitter dus als zoekmachine heel veel potentie heeft. Ook voor journalisten en media. Je hebt wereldwijd direct 1 op 1 contact met ooggetuigen. Als er een vliegtuig neerstort dan zijn heel veel mensen die daar beelden van maken. Dat hoef je op Twitter alleen maar na te lopen en die beelden binnen te halen. Terwijl dat vroeger heel veel moeite kostte.

R1: Het was inderdaad heel erg moeilijk om ooggetuigen te vinden of om goede quotes of mensen die erbij waren om die te vinden. Maar door Twitter is dat veel makkelijker.

R2: Als zoekfunctie kan het heel groot worden denk ik.

R1: En als klankbord.

R2: De sociale functie is ook heel groot. Ik heb iets van vijfhonderd followers ofzo. Maar stel dat je voor dat je 500.000 followers hebt. Van die filmsterren als Ashton Kutcher enzo die hebben meer dan een miljoen followers. Nou, als je een linkje maakt naar je website, en die miljoen followers die klikken daarop dan geeft dat echt een gigantisch verkeer. Dat heeft een enorme bijdrage. En ook de feedback.

R1: Ik denk dat het voor artiesten ook iets heel belangrijks is of kan worden. Je hebt gewoon direct contact met je fans enzo.

I: Ja, maar je hoort natuurlijk wel vaak over de kloof tussen journalisten en burgers of tussen politici en burgers. Maar door Twitter zou iedereen met elkaar in contact kunnen komen. Welke visie hebben jullie daarop?

R1: Ja ik geef bijvoorbeeld ook college aan verschillende scholen. Ook aan de popacademie. En daar hebben ze een semester en dat heet Paris Hilton. En dan hebben ze dat semester lang maar één opdracht. En dat is om in de media zien te komen. Het maakt niet uit hoe, maar in ieder geval moeten ze in de media zien te komen. En ze bedenken soms wel hele gave dingen. En ik geef dan college over hoe je dat het best kan aanpakken en wat je moet doen en bla, bla, bla. En ik leg ze ook altijd uit, want ze denken ook altijd dat

journalisten heel eng en heel spannend zijn om te benaderen enzo. Alsof het een bolwerk is waar je niet binnen komt.

R2: Alsof journalisten geen informatie nodig hebben van buitenaf.

R1: Alsof ze dat niet willen inderdaad. Ik leg ze dan ook uit dat ze journalisten gewoon persoonlijk moeten benaderen. Je moet geen persbericht schrijven naar De Volkskrant. Tuurlijk niet, je moet gewoon bellen naar de redactie en vragen wie er over dat onderwerp gaat. En dan zie ik ze echt zo kijken van 'huh'. En we hebben het over Twitter gehad, dat er heel veel journalisten op Twitter zitten dus dat het dan heel makkelijk is.

R2: Die massa die er niet op zit blijft sowieso een Nederlands probleem maar wereldwijd wordt het wel succesvol en heel belangrijk. Maar dat probleem van contact dat is iets wat blijft. Maar Twitter lijkt een hype omdat het in Boulevard enzo komt. Maar het heeft wel bestaansrecht. Het blijft bestaan. In tegenstelling tot Second Life ofzo. Maar ja daar kan je niks mee dus die bodem is heel dun. Maar dat heb je op Twitter niet. Het draagt iets bij en ik kan nu al niet meer zonder.

I: Oké, nou duidelijk!

Transcript interview 16

Interviewer (I): Daphne Jacobson

Respondent (R): Maarten Bouwhuis

Leeftijd: 31 jaar

Datum: 3 juni 2009

Locatie: Grand Café Spoor 1, Amsterdam

Tijd: 17.00 uur

I: Kun je eerst even iets over jezelf en je achtergrond vertellen?

R: Ja dat kan. Mijn naam is Maarten Bouwhuis en ik ben communicatieprofessional, communicatiedeskundige zou je kunnen zeggen. En ik werk als presentator en gespreksleider en freelance journalist. Ik heb een eigen bedrijf en ik word ingehuurd door bedrijven en overheden om bijeenkomsten te leiden en daarnaast ben ik radiojournalist. En alles wat ik doe, doe ik eigenlijk met het gesproken woord. Dus dat is waar ik mee bezig ben. En ik werk dus bij BNR Nieuwsradio als freelance journalist en ik woon in Amsterdam.

I: En hoeveel werk je voor BNR?

R: Een kwart van m'n tijd, zoiets. En verder werk ik dan zelfstandig.

I: En wat doe je precies bij BNR?

R: Dat is heel divers. Radiojournalistiek bestaat uit redactiewerk en dat is dus het voorbereiden van interviews en het uitzoeken van nieuwsitems en het produceren van nieuwsitems, dus dan maak je dus gesproken bijdrages. Daar neem je dan weer interviews voor op, meestal telefonisch. Ik doe vaak de buitenlandse interviews dus dan bel ik bijvoorbeeld met Artsen Zonder Grenzen in Pakistan en dan neem je dat op. En dan maak je daar een audiobijdrage van. En verder het voorbereiden van live-interviews en het presenteren van programma's. Ik ben zelf toevallig deze periode heel veel met Europa bezig geweest. Dus ik heb het Europadebat, het lijsttrekkersdebat geleid van BNR.

I: Oke, en wat heb je gestudeerd?

R: Communicatie, HBO-communicatie in Rotterdam op de Ichtus Hogeschool.

I: En waarom heb je gekozen voor de journalistiek?

R: Ik heb eigenlijk een opleiding na mijn werk als spreker. En, ik kan niet zo goed schrijven, ik ben ook licht dyslectisch. Dus dat is ook niet handig, dus ik ben een prater. En in mijn vrije tijd ben ik er radio bij gaan doen, omdat ik dat een leuk medium vind en ik het leuk vond om dat te gaan maken. Dat doe ik nog steeds bij de lokale omroep. Daar presenteer ik een nieuwsshow. En dat sprak me eigenlijk heel erg aan en toen ben ik de journalistiek ingerold bij BNR Nieuwsradio. Dus ik heb geen achtergrond als journalist. Ik heb het journalistieke ook geleerd in de praktijk, want ik ben eigenlijk een communicatiemens.

I: En kan je aangeven wat volgens jou een goede journalist is?

R: Een goede journalist is iemand die integer is maar ook in staat is om via het medium dan wel via zichzelf zijn keuzes aan te geven. En het probleem is.. in Westerse landen is nieuws maken en nieuwsitems brengen op zich niet zo moeilijk. Je moet volledig zijn in wat je brengt enzo. Maar het probleem is, wordt de journalistiek begrepen? En dat is afhankelijk van het medium waar je voor schrijft. En onafhankelijke objectieve media bestaan niet. Ook in het westen niet. Kijk, in allerlei dictaturen en in minder democratische

landen sowieso niet maar ik denk ook in West-Europa. Wat bestaat is doelgroep media. En BNR is nou typisch een voorbeeld van doelgroep media. Gemaakt voor een specifieke groep mensen. En nou gaat het er dus om dat jij die keuzes die je maakt als journalist. Dat je die laat zien als medium en misschien ook wel als journalist, waarom jij die keuze maakt. Dat is niet altijd makkelijk maar dat is denk ik wel een goede journalist.

I: Hoe doe jij dat zelf dan precies? Doe je het bewust?

R: Ja ik doe het wel bewust. Je kunt hele discussies aan de nieuwstafel hebben over welke onderwerpen we vandaag moeten brengen. Dan weet je 'het is altijd een keuze' en dan sneuvelen er een paar dingen. En de criteria waarop ze sneuvelen, dat is interessant. En ze sneuvelen dan wel op nieuwswaarde, maar nieuwswaarde is afhankelijk van het medium. En, en dat valt mij zelf heel erg op, in Nederland, wat in Nederland gebeurt heeft altijd veel meer nieuwswaarde dan wat in het buitenland gebeurt. Dat klinkt heel logisch maar als je die feiten naast elkaar legt, dan kan een ramp in Afrika veel groter zijn dan een incident in Nederland. Toch gaan we dat incident in Nederland heel groot brengen. Nou daar heb ik op de redactie nog wel eens discussies over want ik vind dat de hoofdredactie ook moet laten zien in het hoofdredactioneel commentaar waarom wij welke keuzes maken. Kijk, als jij als journalist zelf een item maakt is dat wat lastig om te doen, om dat te laten zien. Maar dat zit

'm natuurlijk in je werk aan de redactietafel. En ik vind in de algemeenheid dat er in Nederland weinig buitenlands nieuws is. Nu.nl is een heel goed voorbeeld van een website, de best bezochte internet nieuwspagina en dat is eigenlijk voor 90% Nederlands nieuws. De site heeft niet eens een buitenlandbutton. Je hebt een voorpagina, sport, algemeen, economie, achterklap. Buitenland zit door de voorpagina heen. En de voorpagina is dus voor 90% binnenland.

I: Oké, en je hebt natuurlijk de invloeden van nieuwe media op de journalistiek. Wat is jouw visie daarop?

R: Nou laat ik er eentje uitlichten om te beginnen. Dat is de invloed van web 2.0 waarbij je web 2.0 definieert als interactie met de consument, waarbij de burger nieuwsconsument is van de nieuwsmedia. Nou het is geen nieuws om te vertellen dat er tegenwoordig meer interactie is dan vroeger. Maar waar ik me aan erger is de enorme lading aan comments die onder nieuwsberichten worden geplaatst door lezers. Ik ben van mening dat gerespecteerde kranten bij wijze van spreken morgen moet ophouden met het berichten kunnen plaatsen bij nieuwsberichten. Want ik vind dat het niets toevoegt aan de nieuwswaarde van het bericht. En dan kun je de discussie hebben of zo'n comment die daaronder hangt bijdraagt aan de maatschappelijke discussie over dat onderwerp, maar de meeste nieuwsberichten hebben nou niet direct de aanleiding om een maatschappelijke discussie te beginnen. Dat is gewoon een nieuwsfeit wat als droog feit wordt gebracht. En ik vind het niet zoveel toevoegen dat je daar dan iets over zegt. Op internet hè. Ik vind het allemaal prima dat mensen dat aan de keukentafel bespreken, maar ik zie dus, het nadeel van het internet is dat het anoniem is, dus mensen gaan ook compleet los, lees je helaas vaak. Zeker bij AD of Telegraaf, daar is het wat scherper dan bij de andere kranten. Daar stoor ik mij gewoon aan. Dan lees ik zo'n bericht en dan scroll ik naar beneden en dan denk ik 'waar gaat dit over'. Dus dat vind ik het nadeel van die nieuwe media.

I: En wat voor nieuwe media toepassingen gebruik je zelf?

R: Een aantal. Ik ben redelijk actief op LinkedIn.

I: Wat doe je daar allemaal mee?

R: Ik zorg dat mijn profiel redelijk goed up to date is en ik zorg dat ik actief mensen toevoeg waarvan ik denk: 'die is nuttig om in mijn netwerk te hebben'. En dat netwerk is een visitekaartje op internet. Dat is het eigenlijk. Ik krijg mijn werk via een netwerk. Dat is dus niet via een internet netwerk maar via een echt

netwerk en het enige wat mensen doen als ze mij van iemand geadviseerd krijgen, zo van 'joh je zou Maarten kunnen inhuren', is op internet kijken om bevestigd te krijgen wat ze als advies hebben gekregen. Dan komen ze een aantal dingen tegen: LinkedIn, mijn website en mijn Twitter. En ik heb ook nog Hyves maar die is in principe afgesloten en die gebruik ik zakelijk niet.

I: Hyves is puur voor privégebruik?

R: Ja puur privé. Daar zet ik vakantiefoto's op enzo.

I: En hoe lang gebruik je LinkedIn?

R: Zeker drie jaar. Dat is puur zakelijk maar dat is wel interessant want daar begint de discussie te ontstaan over het wel of niet toevoegen van mensen. En er zijn allerlei mensen uit mijn privé-netwerk, die ook een baan hebben, maar die dan zich gaan toevoegen op mijn LinkedIn. Maar ik heb zakelijk niks met hen. Ik ken ze uit de privésfeer. Een van die jongens werkt bij een beveiligingsbedrijf als adviseur, en het zou best kunnen dat we ooit samen kunnen gaan werken, maar we hebben nooit samen werk gedaan. De meeste mensen op mijn LinkedIn hebben mij ooit ingehuurd, of daar heb ik ooit mee gewerkt in een team of in een project of wat dan ook, of bij BNR op de redactie. Misschien is het een beetje halsstarrig en zeggen andere mensen van: 'de kern van sociale netwerken is dat het een grote spaghetti wordt van privé en werk door elkaar', en ik probeer dat een beetje te scheiden.

I: Hoe vaak gebruik je het ongeveer?

R: Nou, één keer per week.

I: En je hebt een website, kunnen mensen daar reacties op plaatsen?

R: Nee, maar daar ben ik mee bezig. Die site is redelijk 1.0.

I: Zit er geen bloggedeelte op?

R: Nee, ik schrijf wel nieuwsberichtjes en die zet ik erop als tekst. Maar het is wel alleen zenden en ontvangen. En ik ben nu bezig met een nieuw website ontwerp die ook interactiever wordt. Dus dat mijn Twitter erop wordt gepost en dat ik misschien een vorm van een blog erop zet. Ik weet niet of ik commentaren zo snel laat doen, maar in ieder geval dat ze een informatieaanvraag kunnen doen. Ik sta dus ook niet zo open voor van die tekstberichten onder nieuwsitems. Daar zie ik niet zoveel waarde van in en ook niet dat mensen dat op mijn site doen. Een vriend van mij is muzikant, en die heeft een site en die heeft fans. En dat is geweldig om te lezen want die posten allemaal berichtjes van 'je was geweldig gisteravond'.

I: Misschien doen ze dat bij jou ook wel?

R: Ja, nee, dat past misschien niet zo bij mijn werk. Maar misschien in de toekomst.

I: En Twitter, wat verwachtte je daar van tevoren van?

R: Ik verwachtte dat ik op de hoogte zou blijven van wat mensen doordeweeks doen en dat ik die informatie interessant zou vinden. En dat ik op basis van die informatie zaken zou kunnen doen.

I: Oké, en wat bleek daar van te kloppen?

R: Het klopt grotendeels maar het is zeer afhankelijk van wie je volgt. Het is zeer afhankelijk van de kwaliteit van de posten en berichten van de mensen. Dus het is zeer afhankelijk van de berichten die mensen schrijven. En wat mij ook opvalt, ik heb geloof ik 75 volgers, en de mensen die ik volg, ik geloof tachtig ofzo, want ik ben vrij selectief geweest in het volgen van mensen. Er zijn ook mensen en die voegen mij toe maar dan ga ik eerst op de site kijken van die mensen voordat ik ze ook ga volgen. Dan heb ik zoiets van 'alles wat ik lees moet ik interessant vinden'. Maar ik weet zeker dat van de tachtig mensen die ik volg, dat ik maar twintig berichten lees. Die andere zestig zijn dus eigenlijk niet actief. En dat vind ik eigenlijk wel jammer want ik heb mensen gevolgd waarvan ik denk 'dat is interessant'.

I: Maar je kan ze toch unfollowen?

R: Ja, maar ik ben eigenlijk teleurgesteld in dat ik daar dan niks van lees.

I: Ja..

R: En wat ik dus heel erg leuk vind is dat bijvoorbeeld een aantal vakgenoten van mij, daarvan lees ik elke dag wat voor soort klussen zij doen. En dat wist ik vroeger niet. Want dan kwam ik ze tegen op een borrel en dan zei ik 'hoe is het met je?' En dan krijg je één of twee voorbeelden van werk wat ze doen en dat was het. Of ik moest zelf naar hun site om te kijken wat voor dingen ze deden. En nu krijg ik dat allemaal mee.

I: En hoe lang gebruik je het al?

R: Ongeveer vanaf 1 januari, ik ben in de kerstvakantie begonnen. Dus een maand of vijf, zes.

I: En vanaf waar gebruik je het?

R: Van mijn computer en mijn Blackberry. Ja dat vind ik wel een must hoor om het ook mobiel te kunnen doen. Want als ik het alleen via de computer zou kunnen doen dan.. Het is juist leuk om te vertellen als je ergens bent.

I: En wat haal je er in het algemeen voor informatie vanaf?

R: Ehm, twee dingen eigenlijk. Nieuws. Ik volg een aantal nieuwsmedia zoals NRC bijvoorbeeld. Dat vind ik wel handig. En dan wat mensen doen. Dus wat journalisten aan het doen zijn. Er zitten een aantal journalisten op, zoals een collega van mij van BNR die werkt ook voor de NOS op de Haagse redactie. En dat is wel leuk om te volgen om te weten wat hij doet en met wie hij spreekt enzo. En wat ook wel aardig was, ik was in Den Haag in Nieuwspoord een paar weken geleden. En toen twitterde ik van 'ik zit in Nieuwspoord met die en die', en toen kwam hij ineens binnenlopen. Toen zei hij 'ja ik las dat je hier zat'. Dus dan heb je de sociale functie en wat je er dus vanaf haalt is nieuws en informatie van wat mensen doen en dat is eigenlijk voor 90% zakelijke informatie.

I: En wat plaats je zelf voor informatie?

R: 100%, nee 95% zakelijke informatie. Dus met wie ik een afspraak heb, waar ik een afspraak heb, waarover ik een afspraak heb. Waarover ik een debat ga leiden, waarover ik een nieuwsitem aan het maken ben bij BNR, dus inhoud. Ik probeer altijd inhoud te plaatsen. Je zult van mij niet snel een tweet lezen van 'heerlijk op het terras in de zon, wat is het leven toch goed'. Dus wel een combinatie, zo van 'de zon schijnt in Amsterdam, op weg naar..'. Maar er zit altijd iets van inhoud in. Of als ik iets lees op internet en dat ik dan denk van 'nou dat is niet waar'.

I: En in hoeverre wordt er gereageerd?

R: Nauwelijks.

I: Nauwelijks?

R: Ja ik heb weinig, misschien komt het door de kwaliteit van mijn berichtjes, maar ik heb weinig mensen die reply'en. Heel af en toe, maar niet zo veel. Maar ik stel ook geen vragen. Ik zie wel andere twitteraars en die stellen vragen. Misschien ligt het daaraan.

I: En in hoeverre reageer jij zelf dan?

R: Soms, niet zo heel veel. Ik ben in die zin niet een mega-actieve gebruiker. Ik twitter elke dag denk ik, soms een berichtje per dag en soms drie en ik reply er ook af en toe wat. Bijvoorbeeld een oud-collega van mij, Lara Rense, die twittert wel twintig, dertig keer per dag.

I: En wat voor mensen volg je?

R: Ik denk dat dat drie groepen zijn. Celebrities, zoals Lance Armstrong. Vind ik geweldig! Maxime Verhagen, ook leuk. Sophie in 't Veld is ook heel actief op Twitter. Wim van der Camp, ik ben er niet zo fan

van maar toch. Dus dat is een beetje een bekende hoek. Ehm, en portals. Dus nieuwssites of De Publieke Zaak of het NRC enzo, dus dat zijn meer instanties die twitteren namens de instantie. Ehm, mijn journalistieke collega's, dus dat zijn redelijk wat journalisten die op Twitter zitten. Vooral de mensen van BNR, dat vind ik wel leuk. En professionals uit mijn netwerk. Dus dat zijn andere gespreksleiders bijvoorbeeld. Maar ik werk ook met veel mensen die geen idee hebben van Twitter. Maar dat is ook niet zo raar.

I: Hoezo niet?

R: Nou, ik werk veel voor de overheid. Daar werk ik vaak met mensen van boven de veertig die een veel minder web 2.0 bestaan hebben dan jij en ik. En die kennen Hyves bijvoorbeeld wel maar zitten daar niet op. Ik bedoel, die hebben een gezin, wat moeten die met Hyves. En die twitteren al helemaal niet. Er staat bij mij ook in mijn emailhandtekening 'ik twitter, dit is mijn twitternaam'. En dan krijg ik altijd mailtjes terug van 'wat is Twitter?' Dat is heel raar.

I: Leg je dat dan uit?

R: Ja dat leg ik direct uit.

I: En in hoeverre vind jij het belangrijk in jouw werkomgeving?

R: Nou ik vind het niet zo belangrijk. Ik vind het vooral leuk en ik vind het een toegevoegde waarde hebben.

I: Wat is de toegevoegde waarde?

R: De toegevoegde waarde is actief weten waar anderen mee bezig zijn. Omdat, ik ben zelfstandig hè, ik ben maar alleen. En alleen is ook maar alleen. En ik zit hele dagen alleen op kantoor en dan is het wel leuk om andere mensen te volgen.

I: Maar is dat dan puur leuk?

R: Ja dat is leuk, en ik heb er ook al wel wat aan gehad. Ik volg bijvoorbeeld De Publieke Zaak. Dat is van 21minuten.nl. En daar ben ik op gaan reageren en daar heb ik sindsdien, door dat contact wat ik via Twitter heb gelegd, een workshop gegeven en daar ga ik ook een symposium voor leiden.

I: Heb je daar nog meer voorbeelden van?

R: Nee.

I: En heb je wel eens een tweet voorbij zien komen die dan aanleiding vormt voor bijvoorbeeld een item op BNR?

R: Ehm, ik klik heel vaak als ik aanleidingen interessant vind op het linkje. Dus de inspiratie om daarna iets te doen is een groot woord, maar het is dus wel een extra informatiebron geworden. Waarvan ik ook wel eens denk: 'wat een lukrake informatiebron'. Want is het is maar de toevalligheid van mensen die je volgt en de toevalligheid van de berichten die mensen posten dat je die informatie tot je neemt. Maar toch vind ik het leuk. Ik vind het ook leuk dat mensen linkjes plaatsen.

I: En wat vind jij in het algemeen van de informatie op Twitter?

R: Ik denk dat er een enorm verschil is tussen 'ik ga nu naar huis' en 'ik ben thuis' en 'ik ga nu koken'. En de inhoudelijke posten. Want ik probeer dus heel selectief op de inhoud te zitten. Aan de rest heb ik geen behoefte. Daar scroll ik wel doorheen. En ik heb nog een probleem. En dat is dat ook Twitter helaas ten delen het risico heeft dat commerciële partijen daar misbruik van maken. Dus ik ben al een aantal keer toegevoegd door partijen die je niet kent. En dan ga je kijken wat het is en dan blijkt het gewoon een commerciële club te zijn. En die block ik dan allemaal. Maar dat vind ik een groot nadeel.

I: En als je kijkt naar het democratische gedeelte.. Je leest wel eens dat er een kloof is tussen journalisten en burgers en tussen politici en burgers. Maar via Twitter kan iedereen makkelijk met elkaar in contact

komen. In hoeverre zie jij daar iets van?

R: De kloof tussen de politiek en de burger die er inderdaad is, daar kan Twitter wel wat aan doen. Maar dan moet je al burger wel een burger zijn die openstaat voor Twitter. Want het probleem is, je moet ook nog eens openstaan voor de politicus. En eigenlijk ben je dan al een persoon waar geen kloof bij is. Dus dat is een beetje lastig. Maar ik volg nu bijvoorbeeld Sophie in 't Veld. En ik vind haar tweets leuk en prettig. Daar zit ook altijd een deel sociaal in. Dat geeft haar een identiteit. Dus ik krijg meer een beeld van dat zij gewoon een mens is. Dat klinkt een beetje raar maar doordat iemand elke dag laat zien wat ie doet, krijg je een soort van dagritmegevoel bij een politicus. Bij Maxime Verhagen hetzelfde. En dat maakt de kloof per definitie al kleiner.

I: Maar de massa twittert alleen niet.

R: Dat is probleem één. Maar probleem twee, al zou de massa twitteren, en je bent niet geïnteresseerd in politiek omdat je een kloof ervaart, dan ga je ook niet actief met een politicus twitteren. Kijk als je een integratiedebat organiseert, dan komt er niemand die niet geïntegreerd is. Als je een Europadebat organiseert, dan zit er niemand in de zaal die tegen Europa is. En hetzelfde geldt voor Twitter. Als je dus als politicus je toegevoegd wil hebben, dan word je niet door mensen toegevoegd die niet van politici houden. Dat is het probleem.

I: En collega's om jou heen, twitteren die?

R: Ja twee, nadat ik het ben gaan gebruiken. Maar op mijn kantoor gebruikt dus de helft Twitter want we zitten met z'n zessen en er zijn drie twitteraars.

I: En komt hun gebruik overeen met dat van jou? Weet je dat?

R: Nee, want die ene dame is gespecialiseerd in ouderenbeleid, ouderenzorg. Alles wat met ouderen in de samenleving te maken heeft. En die twittert altijd nieuws, zij is eigenlijk een soort nieuwsportal, over ouderen in de samenleving. Dat is heel interessant.

I: Maar dat is niet echt jouw tak verder..

R: Nee helemaal niet, maar ik volg haar omdat ze een kantoorgenote is. Maar ik vind dat zij dat slim doet. Zij zet zichzelf eigenlijk als kennisbank of nieuwsbank in de maatschappij neer, op het gebied van ouderen. En ze weet daar veel van. Ze heeft daar ook boeken over geschreven. Dus zij mag zichzelf echt wel specialist noemen op dat gebied en zij twittert daarover. Dat is heel interessant. En die andere dame heeft een zzp-adviescafe. Een soort adviesbedrijfje voor zzp'ers. En dat is ook wel heel slim want die twittert dat ook.

I: En hoe zie jij de toekomst van Twitter?

R: Ja dat is wel aardig dat je dat vraagt want daar heb ik vaak over na zitten denken de afgelopen weken. Ik denk dat het uiteindelijk een tijdelijk iets is.

I: Stopt het dan volgens jou?

R: Ik denk dat van de huidige gebruikers, dat het blijft groeien, en ik denk dat van de meeste mensen die zichzelf aan het toevoegen zijn dat het ook weer stopt. En dat je het daarmee dus, want dat heeft Hyves ook dat probleem, dat 80 tot 90% van de accounts ongebruikt gaat zijn. Dat zie je bij Hyves ook. Heel veel mensen hebben een Hyves account waar ze verder niets mee doen.

I: Beschouw jij het dan als een hype?

R: Nu is het een hype ja. Een hype kan wel veranderen in iets dat blijvend is in de maatschappij. Ik weet niet of Twitter een blijvertje is. Ik weet dat al drie jaar bestaat. Ik denk, ook als ik al kijk naar het percentage gebruikers dat niet actief gebruikt, dan denk ik dat als een aantal prominenten stoppen, zoals Lance Armstrong of Maxime Verhagen, dat mensen dan ook denken van 'nou heb ik die leuke tweets niet meer en

ik tweet zelf ook niet meer'. En dan kan het ook heel snel weer doven. Zo snel als het op kon komen kan het ook wel weer wegvallen.

I: Oké, ik weet genoeg!

